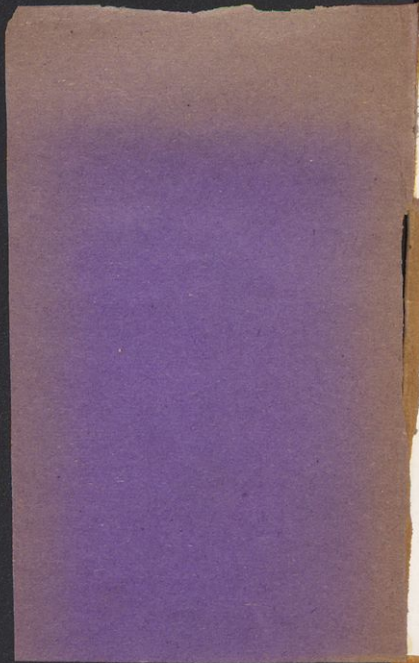
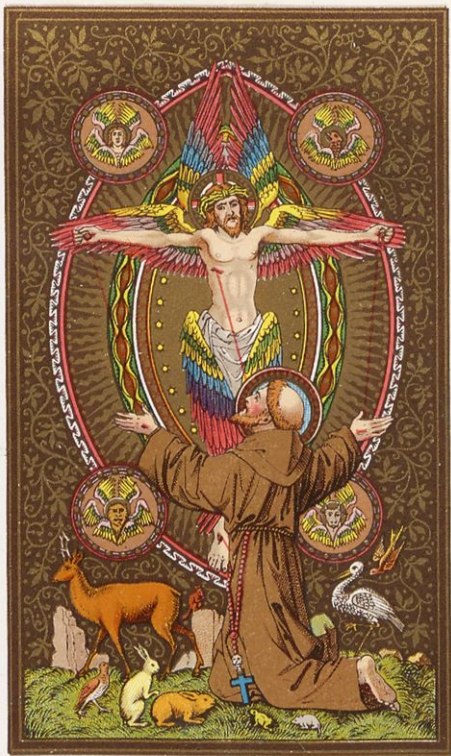

35930, VIII, C, g

236
19

Zaloga sv. Norberta na Dunaju.

»Moj Bog moje vse!«

K. K. REAL
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH

Popotni tovariš

za ude

III. reda sv. Frančiška.

Sestavil

P. Angelj Mlejnik

mašnik frančiškanskega reda.

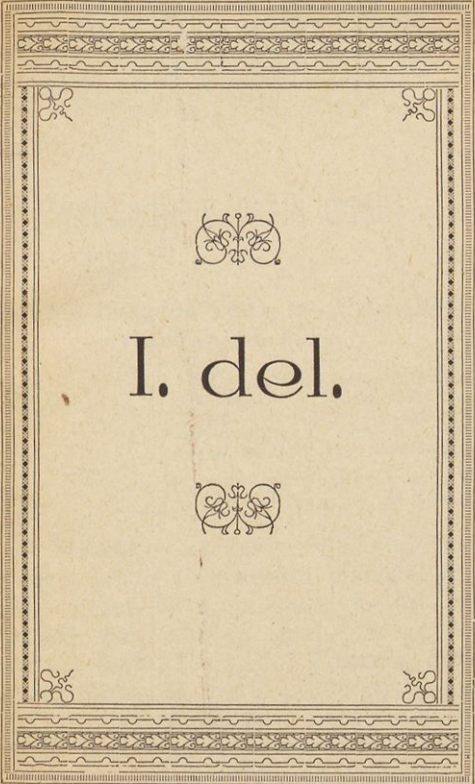
Ljubljana.

Tiskala Katoliška Tiskarna.

1899.

Z dovoljenjem prečast. knezoškofijskega
ordinarijata v Ljubljani dne 19. apr. 1899,
št. 12034 in redovnega predstojništva dne
21. apr. 1899, št. 168.

030047615

I. del.

Job. I.

Zveličanje v naših dneh!

Pomen tretjega reda sv. Frančiška v sedanjem času.

„Nič ne more bolj razveseliti Našega serca, kaker to, da se prav močno razširi tretji red . . . ta red bo rešil pod varstvom svojega sv. ustanovitelja svet velicega zla, katero ga je obiskalo.“

Leon XIII.

v nagov. do kard. 28. okt. 1882.

„Nebeško kraljestvo je podobno kupcu, kateri išče dobrih biserov. Ko je ta našel en drag biser, je šel, in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil.“ Mat. 13, 45, 46. Takemu dragemu biseru se more primerjati tretji red sv. Frančiška, tudi „red spokornosti“ imenovan. Lepota in dragocenost

tega bisera je privabila neštevilno ljudi. Zapustili so veselje posvetnih otrok zato, da bi dobili ta biser in bili sprejeti v „red spokornosti“.

Akoravno so pa biseri dragoceni, je vendar le mnogo ljudi, ki ne znajo ceniti njih vrednosti. Taka se godi tudi prekrasnemu biseru sv. katoliške cerkve: tretjemu redu. Veliko je kristijanov, ki sicer po imenu poznajo tretji red svetega Frančiška, so tudi večkrat o njem govoriti slišali, in vendar se ne potrudijo, da bi spoznali vrednost in lepoto tega nebeškega bisera. Celo veliko je taci, kateri, kar meni nič tebi nič, obsojajo tretji red. Kolikokrat slišimo posvetnjake govoriti: „Tretji red jaz malo čislam; tako življenje je pretirano, je prenapeto itd.“ Vprašamo pa: Ali pa poznaš tretji red; ali poznaš njegovo vodilo; si je že katerikrat prebral? „Ne“ — je odgovor. Nevednost zabavlja, nevednost smeši.

V obrambo tretjega reda proti takim nevednim zabavljivcem in drugim nasprotnikom, in v spodbudo ter vnemo njegovim prijateljem hočemo spregovoriti o častitljivosti in imenitnosti, o

pomenu tretjega reda ravno v našem času.

1. Kedo je vstanovil tretji red? „Dobro drevo rodi dober sad“, pravi Jezus. To moramo tudi mi reči o tretjem redu. Tretji red je sad sv. Frančiška. Komu pa je neznano, da je bil ravno sv. Frančišek eden izmed največjih in najčudovitiših svetnikov sv. cerkve — prava podoba Kristusa samega. Po vzgledu svojega Zveličarja, ki si je že pri svojem rojstvu izvolil vboštvo za svojo nevesto, katero je ljubil, do smerti — do smerti na križu, si je tudi sveti Frančišek izbral ravno tisto sv. vboštvo za svojo nevesto. Ločil se je od vsega posvetnega. Nič — čisto nič ni hotel imenovati svojega na svetu, hrepenel je le — vbog — slediti vbožnemu Jezusu. Tako popolnoma ločen od časnega je v vedni ljubezni zdihoval: „Moj Bog — in moje vse!“ V goreči ljubezni do Boga in svojega križanega Učenika je prečul cele noči kaker Jezus — v goreči molitvi. Jezus in njegovo terpljenje mu je bilo naslajše premišljevanje, katero mu je dobilo preveliko milost: Križani Jezus mu je vtisnil njegovo telo na

svoje sv. rane, ketere je nosil v povelicanje božje do smerti.

S to ljubeznijo do Boga in do križanega Zveličarja je pa sv. Frančišek združeval tudi občudovanja vredno ljubezen do bližnjega. Kar je imel, je razdal vbogim. Iskal je bolne in jim stregel noč in dan. Posebno vsmiljen je bil do gobovih. Stregel jim je, kaker bi videl samega Kristusa v bolnikih, zmival jim je strašne rane, obvezoval jih kaker pravi vsmiljeni brat. Sv. Frančišek pa ni skerbel samo za telo svojega bližnjega, veliko več mu je bila njegova nevmerjoča duša. Gorečnost, da bi nevmerjoče duše rešil pogubljenja, ga je navduševala, da je kaker dobri pastir z ljubeznjivimi besedami klical grešnike k pokori, kazal ljudem nečimernost sveta, in jih vnemal k posnemanju Jezusovega življenja. Ta klic Frančiškov, njegovo spodbudno življenje — njegova ponižnost, sploh to novo življenje ni ostalo brez vspeha. Naglo so se začeli zbirati okoli njega. Na tisoče jih je hotelo stopiti v oba reda, ketera je on vstanovil leta 1209. enega za možke, leta 1212. za ženske enega. Dopadla jim je

hoja za Kristusom na potu križa; dopadla jim pobožna molitev, zaničevanje razkošnega sveta. In tako je neizmerno rastlo navdušenje in hrepenenje ljudi po redovnem stanu. Vasi, tergi, mesta so se začela prazniti, ker so vsi prihajali k Frančišku, posvečevali se Bogu v samostanskih tihotah. Vender tako ni mislil svetnik.

On nikaker ni hotel reda v človeški družbi motiti, ali ga odpraviti; ni hotel, da bi mož zapustil ženó, otroci stariše in jih pustili same brez pomoči. Hotel je le človeško družbo potegniti iz globočine duševne revščine; jo povzdigniti od posvetnega k sveti ljubezni do Boga in do bližnjega. Zatorej je opominjal za njim deroče množice, da se naj doma deržé, naj spolnjujejo svoje stanovske dolžnosti. Obljubil jim je, da jim bo dal tako vodilo, da bodo vse eno mogli po tem vodilu duhu pokore in pobožnosti zadostiti, svojo dušo izveličati, ne da bi zaradi tega morali svet zapustiti. Sredi mej svetom in celo v sponah zakonskega stanu naj bi se vdeleževali blagoslova, zasluženja in miru samostanskega — naj bi skerbili

za edino potrebno, ki je — reši svojo dušo.

In res je sv. Frančišek kmalu spolnil to obljubo. Razsvetljen od božjega Duha, je sestavil vodilo tretjega reda spokornosti, katero je rimski sedež zopet in zopet poterdil in vstanovljen je bil tretji red od sv. Frančiška leta 1221. Zveličani Lucij (Lukezij) in njegova žena Bonadona sta bila prva, ketera je sv. oče sprejel v novi red.

Po tretjem redu naj bi se vresničilo, kar je molil Jezus na večer pred svojim terpljenjem v svoji slovesni molitvi: (Oče) Ne prosim, da bi jih s sveta vzel, temuč da bi jih hudega varoval. Jan. 17. 15. Ena družba molitve, pokorščine in ljubezni naj bi obsegala mladeniče in device, zakonske, kneze, kralje, cesarje, duhovne, škofe in papeže, in sicer tako, da more slehern ostati v svojem stanu, slehern spolnovati svoje stanovske dolžnosti, in ob enem biti ud tega reda.

To je tretji red in njegov namen.

Iz svetosti vstanovitelja tretjega reda, serafinskega sv. Frančiška, lahko tedaj spoznamo imenitnost in prednost tre-

tjega reda. Opazujmo sedaj še vodilo samo.

2. Kakošno je vodilo tretjega reda?

Vodilo tretjega reda je evangelij v kratki sestavi. Vodilo tretjega reda je povzeto po sv. evangeliju, v njem se nahaja to, kaj ima kristijan storiti, kaj opustiti.

Pervo, kar zahteva sv. Frančišek v vodilu tretjega reda, je: živa vera, kar piše tudi apostelj: „Brez vere je nemogoče Bogu dopasti!“ Heb. 11. 6. Redovno vodilo zahteva, da naj se tretjeredniki varujejo vsega razkošja in lišpa, vsake spodtakljivosti in nedostojnosti v obleki, naj se oblačijo spodobno, primerno. In sv. evangelij uči: „Njih lepotija ne bodi zunanja v pletenih laseh, ali v obloženju zlata, ali v noši oblačil.“ I. Petr. 3. 3. Dalje govori vodilo o begu pred svetom in njegovimi nevarnostmi in sveti Janez piše: „Ne ljubite sveta...“ Vodilo priporoča zatajevanje, ponižnost, potrpežljivost, in sv. evangelij: „Ako hoče kedo za menoj priti, naj zataji sam sebe, naj vzame svoj križ in naj hodi za menoj“. Mat. 16. 24. Vodilo kaže, kaj je namen tretjega reda, namreč grešnike

dovesti k pokori in jih v pokori obderžati in sv. evangelij uči: „Če se ne spokorite, boste vsi ravno tako poginili.“ Luk. 13. 3. Vodilo zaukazuje tretjerednikom krotkost, ljubezen, prizanesljivost, in sv. evangelij: „To je moja zapoved, da se ljubite mej seboj, kaker sem vas jaz ljubil.“ Jan. 15, 12. — Kedo si upa potemtakem zaničevati, ali zametovati vodilo tretjega reda? Kedor to stori, zaničuje sv. evangelij. „Ako bi se kedo prederznil segati v tako časti vredno napravo sv. katoliške eerkve, ali jo zaničevati, tega bo zadela serd in nemilost vsegamogočnega Boga in njegovih sv. apostolov Petra in Pavla“, govori papež Nikolaj IV. v poterdilni buli ¹⁾ tretjega reda. Tretji red je poterdilo, in priporočilo nad 30 papežev. Poterdil ga je zbor Vienski 1311., poterdil zbor Lateranski 1511.; v naših dneh pa naš slavno vladajoči papež Leon XIII., ki so sami goreč tretjerednik, kar najbolj priporočajo tretji red. Tako v okrožnici 17. septembra 1882. in zopet v prekrasnem pismu od 30. maja 1883. V tem pismu so tudi spremenili sv. Oče,

¹⁾ bula je papeževo pismo.

vsled svoje apostolske oblasti, ki jo imajo, poprejšnje vodilo, je času primerno vredili, nekatere reči olajšali — ne da bi kaj bistva tretjega reda predrugačili, ali tretji red morebiti ponižali. — Ne — ampak pripravno so storili vodilo tretjega reda tako, da ga ni človeka, ki bi lahko mislil — za me vse eno ni, moje delo mi tega ne dopusti. Sedanje vodilo je primerno za osebe vsake starosti, vsakega spola. Ker je vodilo tedaj tako pripravno in vzvišeno, ni čuda da se

3. je tretji red začel tako širiti.

Prav res je, kar piše pobožni Segur: „Tretji red je preplaval vesoljni svet.“ Ni samo za ženske — tudi moške se v njem nahajajo. Tretjeredniki (mislim tudi moške) so bili povsod. Dvorniki cesarjev in kraljev, cerkveni dostojanstveniki, meščani, umetalniki, kmetje in rokodelci so bili ob enem tudi pobožni tretjeredniki. Vsak je spolnoval vodilo v svojem stanu. Pa koliko jih je bilo? Cesar Friderik, sovražnik sv. cerkve — je neki rekel, da se komaj še kak mož ali žena najde, ki bi ne bila v tretjem redu.

V nobeni deželi se ni tretji red bolj širil, kakor v Španiji. Mesto Madrid samo je štelo l. 1689. 25000 tretjerednikov. Pa tudi v drugih deželah v Evropi se je tretji red kmalu vdomačil. Širil se je po Aziji, došel do Japonskega, kjer je leta 1597. 17 tretjerednikov prejelo mučeniško krono. Krištof Kolumb, pobožni tretjerednik, ki je našel Ameriko, je odperl tretjemu redu tudi novi svet. Že leta 1616. je štela Amerika 80.000 tretjerednikov. Papežev je bilo najmanj sedem tretjerednikov, mej njimi se svetita pokojni Pij IX. in sedajni Leon XIII., ki sami pravijo: „Ponosni smo, ker smo ud tretjega reda sv. Frančiška.“ Število v tretji red vpisanih kardinaljev in škofov znaša nad 3000. Kronika tretjega reda imenuje 130 vladarjev, ki so storili obljubo tretjega reda. Mej cesarji imenujem le: Janeza in Mihaela Paleologa, Rudolfa I. Habsburškega, Karola V. Leopolda I. Habsburškega. Mej kralji so: Ludovik VIII., Ludovik IX. (sveti), Ferdinand Kastiljski, Filip III. v Španiji, Henrik na Danskem, Kazimir IV. na Poljskem, Karol I. na Ogerskem, Bela IV. sè svojo

sestro sv. Elizabeto turinško, prvo tretjerednico na Nemškem. Mej princezinjami, ketere so nosile vbožno obleko ponižnosti, so: sv. Neža iz Prage, sv. Saloma iz Galicije, sv. Kunegunda iz Poljskega, Elizabeta in Malfada, obe kraljevi hčeri portugalski. Posebno imenitni tretjeredniki in tretjerednice so: Ivana d'Arc, junaška devica orleanska, pesnika: Dante in Kalderon; slikarji: Rafael, Michelangelo, Murillo, imenitni fizik Galvani. Iz najnovejšega časa imenitni tretjeredniki so: Jakob Balmes, Donozo Kortes, Segnur, škof Dupanloup, kardinalja Maning in Neumann, Vianney, župnik arski, ki je umerl v sluhu svetosti. Dalje — kar tretji red najbolj priporoča, in more vsacega katoličana prepričati o njegovi prednosti, je veliko število, svetnikov, ki so se po tretjem redu izveličali. Mej svetniki, ki so se po vodilu tretjega reda k visoki svetosti povzdignili, so najimenitnejši: sveti Ignacij Lojola, Filip Nerij, Karol Bomej, Franc Salezij, Vincencij Pavljanski, sv. Elizabeta turinška. Elizabeta portugalska, sv. Delfina, sv. Roza iz Viterbe, sv. Frančiška od peterih ran

iz Neapolja. V resnici, drevo, ki rodi tako bogat sad svetosti, mora biti dobro drevo — in to je tretji red svetega Frančiška.

4. Sv. cerkev pa tudi sama skazuje v današnjem času izredno zupanje, da — posebno ljubezen — tretjemu redu. Pomisleka vredne so lepe besede Leona XIII. v okrožnici od 30. maja 1883.: „Glavni vzrok hudega, katero nas tare, in nesreč, katerih se bojimo, je — zanemarjenje kerščanskih čednostij. Tega zla pa zaceliti in nesreč odverniti ljudje ne morejo drugače, kaker s tem, da se vsak in vsi povernejo k Jezusu Kristusu, kateri pa tudi zmirom lahko reši vse one, ki se po Njem približajo Bogu. Redovi sv. Frančiška so pa ravno na natančno spolnovanje zapovedi Jezusa Kristusa vstanovljeni, in ta tako sveti vstanovitelj ni imel ničesar drugega pred očmi, kaker da bi se v njih enako bojnim šolam pridniše vadilo in urilo kerščansko življenje.“

Potem ko so sv. Oče Leon XIII. popisali vzvišenost prvih dveh redov, nadaljujejo tako-le: „Tretji red pa je

vstanovljen za ljudstvo, za ljudstvo namenjen in koliko (tretji red) premore k pravemu neomadeževanemu in pobožnemu vedenju, to spričuje zgodovina prejšnjih časov, kaker tudi reda samega.“

Dobro vemo sicer, da peklena vrata ne bodo premagala sv. cerkve, vemo pa tudi, kako slabi so posamezni verniki; vsakedanja skušnja in zgodovina uči, da, — akoravno povsod ne primanjkuje duhovnikov in oznanaovalcev božje volje — se je vendar mej ljudi vtihotapilo zanemarjanje cerkvenih zapovedij, nedeljskega posvečevanja, posta, molitve. Vmalo letih se je razkošje, hrepenenje po veselicah vidno pomnožilo. Lahkomišljeno se sklepajo zakonske zveze. Razdružuje se domače življenje, raste nemarnost v vzgoji otrok. Mladina po mestih, a tudi po kmetih podivjuje. Rastejo rodovi na videz katoliško vzgojeni, ali — raztresenost, lahkomišljnost, neizmerno nagnenje do vživanja tako vlada mej njimi, da je zadosti le majhna skušnjava, prva priložnost in zginila bo vsa nrvnost in poštenost. Ne pomaga več dosti opominjevanje v šoli, na prižnici ali v spovednici. Če bomo

dalje tako živeli, bo svet kmalu zrel za obiskovanja in kazni božje, katerih začetke že čutimo.

Vender ima Bog še milejša sredstva, da spreoberne k sebi grešni svet. Dal jih je svoji cerkvi. Sv. cerkev vidi, da samo oznanovanje božje besede malo koristi, nastopiti mora pridiga v zgledih. Kaker v času apostolov in v času svetega Frančiška, tako se morajo tudi dandanes od Boga odtujeni ljudje pridobiti za vero in versko življenje edino le po mnogih in lepih dobrih zgledih. Te dobre zglede kerščanskega življenja daje tretji red sv. Frančiška. Pa vgovarjal mi bo kedo: zakaj pa ravno tretji red? Kedor hoče katoliško živeti, ima že katoliško cerkev, sv. evangelij — čemu še tretji red poverh!? — Naj mi bo dovoljeno, da pa tudi jaz vprašam: Čemu so pa pevska, požarna, umetniška, telovadna in mnoga druga društva? Saj vender lahko vsak sam poje, vsak sam gasi svojo hišo, sam goji umetnost, sam telovadi. Kaj ne? „Ne“, — mi odgovoré — „to pa ne“; zakaj: Sloga jači; sè združenimi močmi se več doseže. Dobro, ako sloga jači ta društva, ako

jim je edinost tako potrebna, zakaj bi se pa katoličani ne smeli zjediniti in se vaditi v tem, kar njim dopada in kar je najpotrebnejše? Ako se smejo ljudje take verste skupno razveseljevati in prirejati veselice, zakaj bi ne smeli drugi skupno pod varstvom sv. Frančiška Jezusa nasledovati, postiti se, moliti, priprosto se oblačiti, varovati se vsake nezmernosti, sovraštva, krivice, sploh: skupno se prizadevati za sveto življenje? O sv. cerkev dobro ve, ako bi se tretji red še enkrat v takem duhu razširil, kaker se je pred 600 leti, prazna bi bila plesišča in gledališča, manj bi bilo prederzno nališpanih žensk, manj pijancev, samomorilcev, redkejša bi bila hudodelstva, ne bilo bi slabih pohujšljivih listov in časnikov, in ako bi bili, zgubili bi svoje naročnike. Tretji red pa ravno to svojim udom brani in prepoveduje.

„Ali že nimamo dovolj bratovščin in družb, ki bi tudi mogle vse to doseči?“ bo kedo vgovarjal. Res je to — imamo jih. Tudi druga društva in bratovščine mnogo koristijo sv. cerkvi. Res je pa tudi, da ni nobeno društvo, no-

beni bratovščina tako hitro in zdatno pomagala sv. cerkvi, veri in nramnosti, kaker ravno tretji red sv. Frančiška. Pokojni prelat Segur se je tako-le izrazil: „Kaker so prostožidarji straža revolucije, tako je tretji red straža sv. cerkve, le s tem razločkom, da se tretji red ne plazi na skrivnem kaker prostožidarstvo, marveč da izvira iz kraljestva luči in milosti, ter zopet tje vodi.“

Ljubi Bog je zoper vsako časovno bolezen pripravil primerno sredstvo iz bogatega zaklada svoje modrosti. Ako pa Bogu dopade, da našemu času, ki ga tako preveva brezverski duh, ponudi spokorni tretji red, ki je že tolikokrat slavno pokazal svojo oživljajočo moč v veri in nramnosti — kedo, pravim — se hoče temu vstavljati, kedo se z Bogom pravdati!?

Slednjič, ako naš sv. Oče Leon XIII. „luč z neba“, neizmisljivi učenik, varih zaklada sv. vere, s tako toplimi besedami priporočajo, da se širi tretji red, ker v njem in po njem upajo na rešitev v sedanjih slabih časih, po tretjem redu upajo na novo oživljenje

sv. vere, čednosti, kerščanskega življenja, ni li to očitno, da je to volja božja, da so sv. Oče sledili nagibu sv. Duha? Sv. Oče Leon XIII. sami so rekli: „Nič ne more bolj našega serca razveseliti, kaker to, da se tretji red prav močno razširi . . ., ta red bo rešil pod varstvom svojega sv. vstanovitelja svet velicega zla, katero ga tare.“ To že večkrat izraženo zaupanje v vseh tretjega reda ponovili so sv. Oče nedavno v okrožnici, katero so izdali „o družbi prostožidarjev“, ondi pravijo: „Ne porabimo brez vzroka pripravne priložnosti, da ponovimo, kar smo že drugje razložili, namreč, da se naj tretji red sv. Frančiška, čegar vodilo smo pred kratkim z modro previdnostjo olajšali, prav goreče širi in varuje. Zakaj, kaker ga je njegov vstanovitelj vredil, meri vse na to, da vname ljudem pravega duha ter začnó hoditi za Jezusom Kristusom, ljubiti sv. cerkev in zverševati kerščanske dolžnosti, in zato premore jako veliko, da se zatarejo brezbožna skrivna društva. Naj torej tretji red dan na dan krepkeje raste; od njega moremo razun mnogo družega sadú

pričakovati tudi ta posebni sad, da bodo duhovi pridobljeni za pravo prostost, enakost in bratstvo — ne za tako, kakeršno si prostožidarji nespa-
metno izmišljujejo — ampak kakeršno je pridobil Jezus Kristus človeškemu rodu in kaker je je posnemal sv. Frančišek. Mislimo namreč prostost otrok božjih, po kateri mi ne služimo ne satanu, ne strastem; ono bratstvo, keterega izvir je Bog, kot skupni stvarnik in Oče vseh; ono enakost, ketera je vstanovljena na podlagi pravice in ljubezni, ketera ne zametuje razlike mej ljudmi, ampak ketera vstvarja iz razlike stanov, dolžnostij in teženj ono čudovito vzajemnost, ki je potrebna za blager in čast človeške družbe.“ Tako sv. Oče Leon XIII. Ravno tisti Leon XIII. so nekedaj prašali nekega prelata: „Ali ste že v tretjem redu? „Ne“, odgovori prelat, „nimam časa, dela preveč, komaj, da svoj brevir opravim.“ „Tako?“ začudijo se sv. Oče. „Jaz pa imam še več dela kakor Vi, in vendar molim vsak dan 12 očenašev. To je moja serafinska jutranja molitev, katero opravim v čast dvanajstim apostelnom za vsosv. cerkev,

da bi bil deležen velikih zasluženj! Pojdite, storite tudi Vi tako.“ (Avdiencija 18. dec. 1884).

Preljubi Slovenci, ali ste slišali glas Svojega Očeta? Pojdite, storite tudi Vi tako: Vstopite v tretji red sv. Frančiška; saj tretji red je: *Zveličanje v naših dneh!*

Razlaga pravila III. reda.

I. poglavje.

Sprejem, leto poskušnje in obljuba.

§ 1. Sprejeti se smejo le taki, ki so dopolnili štirinajsto leto, ki so lepega obnašanja, miroljubni in slasti terdni v sveti katoliški veri in v podlošnosti do rimske cerkve in apostolskega sedeža.

1. Tretji red ima namen in nalogo zboljšati kerščansko življenje mej verniki. Zboljšanje se pa sme pričakovati le od mladine. „Dobro je človeku, če nosi jarem od svoje mladosti.“ Jer. Žal.

Pes. 3, 27. Napačna je misel, da ta starost še ni zrela za red. To sv. Oče bolj vedó, kot mi. Dandanes, ko je toliko zapeljevanja, treba je, da se mladina z bratovščinami zavaruje. Seveda je treba tu zopet previdnosti zlasti pri deklicah. Tudi bi ne kazalo sprejemati mladine brez dovoljenja starišev.

2. Tretji red je za svetne ljudi, samo svetni se morejo vanj sprejeti (s. kongr. za odp. 16. 1887.).

3. Ako ta, ki prosi sprejema v tretji red, ni znan redovnemu predstojniku, naj prinese seboj kakošno poterdilo od svojega g. župnika, ali naj vsaj pripelje sè seboj zanesljivo osebo, ketera jo pozna. Umevno je samo ob sebi, da se ne morejo sprejeti osebe, ketere so na slabem glasu. Podle osebe še le tedaj, če so se spreobernile in pohujšanje popravile. Osebe, ki delajo zdražbe, se nikaker ne smejo sprejeti.

4. Bratje in sestre, ki se imajo sprejeti v tretji red, naj bodo dobri katoličani, vdani rimskemu sedežu. Ne gre tedaj sprejemati takih, ki se surovo obnašajo do svojih dušnih pastirjev, ki ne spolnujejo cerkvenih zapovedij, ali

berejo brezverske, prepovedane časnike. „Ne more imeti Boga za Očeta, kedor nima cerkve za mater“, sv. Ciprijan. Svetuje se, pred sprejemom opraviti dolgo spoved.

§ 2. Omožene naj se ne sprejemajo brez vednosti in privoljenja moža, razun ako bi kazalo drugače ravnati po nasvetu njihovega spovednika.

Tretji red ne brani zakona, ne ovira zakonskih dolžnosti. Kaker v drugih stvareh, naj žena tudi v tej stvari možu pokorščino skazuje, posebno še če je mož dober kristijan. Če je pa kakošna ovira, posvetuj se še sè svojim spovednikom.

§ 3. Sprejeti v tovarištvo, naj nosijo, kaker je navada, mali škapulir in pas; ako ne bodo nosili, naj zgubé redu podeljene dobrote in pravice.

1. Kedor hoče biti sprejet v tretji red, tega mora pooblaščeni duhovnik sam sprejeti in ga obleči v obleko spokornosti. To se naj zgodi pri redovnih shodih ali v cerkvi, ali vsaj

v zakristiji. Ako je pameten vzrok, se more tudi druge dni vstopiti v III. red, ne ravno na dan shoda. Ime, domovina, dan vsprejema naj se zapiše v redovno knjigo. Na novo sprejetemu naj se dá poterdilo sprejetja, v katerem bodi vodilo samo, katero naj vsak večkrat bere in se ga nauči.

2. Redovna obleka tretjerednikov je:

a) mali škapulir. Ta se mora nositi tako, da oni del s podobo sv. Frančiška visi na persih, drugi po plečih. Škapulir mora biti prepasan z redovnim pasom. Zadostuje pa tudi krajši škapulir (kongr. za odp. 30. apr. 1885.) po navadi drugih bratovščin. Tretjerednik, ki je tudi v karmeljski bratovščini, mora nositi oba škapulirja. Škapulir naj se nosi mej obleko; ni ravno potreba, da bi se nosil pod obleko, ker se tem snažneji ohrani. Sme se pa tudi oprati.

b) Pas je, ali naj bo, iz volne ali konopnine. Imeti mora ali tri vozale v čast presv. Trojici, ali pet v čast 5. ranam Jezusovim. Potrebno je, da pas vedno nosijo prepasan okolo ledij.

3. V zadobljenje odpustkov je zadosi, da sta le prvi škapulir in pas blagoslovljena.

4. Kedor hoče biti deležen redovnih pravic, mora redovno obleko nositi noč in dan. Le iz važnega vzroka se sme redovna obleka za malo časa odložiti n. pr. pri težavnem delu, v bolezni, vendar ne brez dovoljenja redovnega predstojnika.

§ 4. Kedor stopi v tretji red, naj bo eno leto v poskušnji; potem naj se s obljubo zaveže, da bo spolnoval zapovedi božje, da bo pokoren besedam sv. cerkve, ter da bo zadosil, ako se kaj pregreši v tem, kar je obljubil.

Leto poskušnje je zato vpeljano, da novinec poskusi ali je za tretji red ali ne, ali bo mogel opravljati molitve in spolnovati vodilo ali ne; predstojnik se pa lahko prepričuje o novincevi sposobnosti. Ako novinec zapusti red — zgubi tudi redovne pravice. Novinci so deležni vseh odpustkov in pravic, kaker oni, ki so že obljubo naredili. Leto poskušnje mora biti dokončano — potem

še le se sme obljuba storiti. Le če je smertna nevarnost sme novinec obljubo storiti, akoravno leto poskušnje še ni poteklo. Za to je pooblaščen vsak spovednik. Če pa ozdravi, mora obljubo ponoviti. Ako novinec mej letom poskušnje namerava daljno popotovanje v kraj, odkoder se ne verne kmalu, ima pravico redovni predstojnik, k obljubi ga spustiti, dasi leto poskušnje še ni poteklo.

Novince naj seznanjajo z vodilom in dolžnostmi III. reda bližnji tretjeredniki; to delo ljubezni jim bo dobrotljivi Bog stotero poplačal.

Obljubo odlašati se v obče ne sme, ako ni temu vzrok bolezen, ali dolga pot. Po končanem letu poskušnje pridi k obljubi, ali pa izstopi iz tretjega reda.

Obljuba se naj zgodi ali v cerkvi ali v zakristiji. Dan obljube naj se vpiše v redovno knjigo. Ta obljuba ni slovesna, tudi ne veže pod nobenim grehom. Ta obljuba je le sklep vpričo sv. cerkve, da hoče novinec natančno spolnovati zapovedi božje in cerkvene, in zadostovati s pokoro za prestopke.

Tretji red ne naklada nobenih novih dolžnosti.

Ako tretjerednik, ki je obljubo storil, izstopi iz tretjega reda, ne greši. Nedolžen pa le ni, ako iz slabih nagibov red zapusti.

Opomba. Dobro je, ako tretjerednik obljubo včasih sam zase ponovi, morebiti 16. aprila na dan obljube sv. Frančiška, ob večjih praznikih, po sv. obhajilu, v nevarni bolezni.

II. poglavje.

Kako naj živé?

§ 1. Udje tretjega reda naj se derže v vsi svoji noši in obleki tiste srednje poti, ki se slehernemu spodobi, sderževaje se predragega lišpa.

Tretjeredniki naj se ogibajo predragih, nepotrebnih, nenavadnih oblačil, pa zopet naj ne bodo stergani, vmažani; zanikernost nas ne priporoča ne Bogu ne ljudem. Srednja pot — zlata pot. Nepotreben lišp je tretjeredniku celo prepovedan. Vsak se naj svojemu stanu primerno oblači. Naj nihče ne

išče v obleki greha, — obleka je ravno kazen prvega greha.

§ 2. Plesov in nespodobnih gledaliških iger, kakor tudi pojedin naj se skerbno varujejo.

1. Pošteno veselje ne prepoveduje ne Bog ne ljudje. Pošteno se naj veselé tudi tretjeredniki. Ogibljejo naj se pa taci veselic, ki so pohujšljive. To je v prvi versti ples. Tretjerednik — plesalec, tretjerednica — plesavka, ali se to strinja? Nihče ne pleše, ako ne nori; to je bil pregovor starim. Dovoliti bi se smel zmeren ples — včasih iz posebnih ozirov, n. pr. na ženitvi vpričo starišev, v družbi, kjer ni nevarnosti; ali sploh pa velja: „Čim manj plesov, tem manj greha.“

2. Gledališča so sama na sebi dobra stvar. Ali kaj se predstavlja ljudem v gledališču? Navadno je predmet nesramna mesena ljubezen — podle strasti. Ne boš šel z lepa iz gledališča skoro ne enkrat ne, da bi ne bila žaljena tvoja sramežljivost. Kaj samo žaljena? Pri kolikih zapravljena! Dandanašnja gledališča niso za nas.

3. Pojedine niso vse prepovedane, torej tudi tretjerednikom dovoljene iz važnih vzrokov t. j. če so pošteni ljudje skupaj, pošteni v govorjenju in obnašanju. Sam gospod Izveličar je šel povabljen k Simonu in je sedel k mizi, tudi ženitnino v Kani je sè svojo pričujočnostjo posvetil. Gledati je povsod na zmernost.

§ 3. Jed in pijačo naj uživajo smerno, in naj ne prisedajo k mizi in ne vstanejo od nje, ako niso pobožno in hvalešno Boga molili.

1. Rahel dež je koristen, ploha škoduje. Tako je sè zmernostjo in nezmernostjo. Zmernost je iz nebes, nezmernost pa iz pekla. Če je pa nezmernost sploh škodljiva, je v pijači smertonosna. Stari so imenovali pijanca in norca enako. Tretjeredniki — varujte se tega zla, in kjer se vstanavljajo družbe zmernosti in treznosti bodite vi prvi njih udje; lep zgled veliko premore.

2. Vsak tretjerednik naj se spómni pred jedjo, od kod pride vse. Kolikor bolj se bo kedo tega zavedal, toliko serčneje bo zahvalil Boga za prejete

dobrote. Neumna žival plane v jasli, ne da bi se prekrižala. Mi pa ne živimo, da bi jedli, ampak jemo, da bi živeli. Zatorej, dragi tretjerednik, keder sedeš h kosilu, ne pozabi molitve, berzdaj jezik in požrešnost.

§ 4. Vsi naj se postijo dan pred praznikom Device Marije Brezmadežne in očeta Frančiška; velike hvale vredni pa bodo tisti, ki se bodo verh tega ali postili v petkih, ali se zderževali mesnih jedi ob sredah po stari navadi tretjerednikov.

Gledé posta je novo vodilo precej mehkeje od starega. Po novem vodilu so tretjeredniki dolžni postiti se le pred praznikom sv. Frančiška 3. oktobra, in pred praznikom Brezmadežne Device Marije (7. decembra), ker pod to skrivnostjo je Devica Marija že od prvih časov patrona frančiškanskih redov. Tretjeredniki, ki še niso enoindvajset let stari, ali ki so že prekoračili šestdeseto leto, niso dolžni se postiti, pač pa ta dneva zderžati se mesnih jedi. Postijo naj se pa tretjeredniki po navadi dežele, v kateri so. Bolni, popotni,

vbogi tretjeredniki, tudi oni, ki imajo težavna dela, so izgovorjeni od posta in pritergovanja. Če so drugi vzroki, naj se obernejo za polajšavo do redovnih predstojnikov. Druge cerkvene poste naj tretjeredniki natančno spolnujejo. Močno se priporoča tretjerednikom tudi, da se postijo ob petkih in zderže mesnih jedi ob sredah. Ob sredah so se že prvi kristijani zderževali mesnih jedi, ker so ta dan judje sklenili Jezusa umoriti in izdajavec Judež ga prodati. To je pa samo svet, želja, — ne zapoved.

§ 5. Svojih grehov naj se postavno izpovedó sleherni mesec, tudi naj pristopijo k mizi Gospodovi sleherni mesec.

Sv. Ljudovik kralj, patron tretjega reda, je šel vsak petek k sv. spovedi; svojemu sinu pa je naročal: „Ljubi sin, opominjam te, da se pogosto spoveduj, izberi si modrega spovednika, ki te bo učil, kaj ti je storiti, kaj opustiti.“ Pogostna spoved je nam jako koristna. Kedor se pogosto spoveduje, ohrani čisto dušo, obvaruje jo nečimernosti, napolnuje jo z nebeškimi željami, zagotovi

si večno življenje. Le pogostna spoved je še enega ali drugega obvarovala v živi veri in nedolžnosti. Preljubi tretjerednik, ko si se umil v sveti spovedi — hiti k angeljski mizi.

Sveto vodilo zapoveduje mesečno sv. obhajilo, torej mesečno sv. spoved, Popotniki smo, vtrudljiva je pot v nebesa, krepčajmo se tedaj večkrat z kruhom življenja.

Mesečno sv. obhajilo je potrebno vsem skesanim grešnikom. Tjedensko sv. obhajilo smejo prejeti le oni, ki smertnega greha nimajo iz navade. Večkrat v tjednu smejo pristopiti k svetemu obhajilu oni, ki so zares pobožni, ki se skerbno varujejo tudi prostovoljnega malega greha. Sploh naj se pobožni tretjeredniki v tej stvari popolnoma podveržejo spovednikovi sodbi in določilu.

§ 6. Tretjerednikov duhovskega stanu, ki molijo vsak dan brevir, ne zavesujemo v tem osiru k ničemer drugemu. Svetovni ljudje, ki ne opravljajo brevirja ali Marijnih molitev imenovanih navadno »mali oficij Blažene device Marije«, naj

*molijo sleherni dan, če niso po bo-
lesni zadržani, dvanajstkrat Oče
naš, ... Češčena Marija ... in čast
bodi Bogu ...*

a) Duhovnikom vodilo ne nalaga nobene nove redovne molitve. Skerb jim naj bo, da svoj brevir pobožno opravijo. Smejo rabiti brevir in kalendar prvega reda sv. Frančiška, če niso navezani k skupni molitvi v koru. (Sv. kongr. za obrede 7. avg. 1694). Posvetni tretjeredniki lahko molijo brevir po navadi rimske cerkve. Tako so tretjeredniki molili ob času sv. Frančiška. Še dandanes so izobraženi tretjeredniki, ki mesto Očenašev molijo brevir.

b) Za redovno molitev zadostuje tudi mali oficij Matere Božje — se ve da se mora moliti latinsko.

c) Najnavadniša redovna molitev pa je dvanajst Očenašev. Ti se lahko opravijo vsi na enkrat, ali se pa delé n. pr. zjutraj nekoliko, drugo zvečer ali mej dnevom, mej potjo, če ni drugače mej delom. Prav pripravno je tudi moliti redovno molitev mej sv. mašo, se-

veda se mora paziti tudi na dele svete maše. Redovna molitev se mora opraviti v 24. urah, od polnoči do polnoči. Ako je več tretjerednikov v eni hiši, smejo moliti redovno molitev skupno. Če je kedo zaderžan vsled bolezni ali kakega drugega veljavnega vzroka, je oproščen redovne molitve. Skerbi pa naj vsak, da natančno, pobožno, pazljivo opravlja redovno molitev. Pogovor z Bogom nam bodi svet, ne vsakdanji.

§ 7. Kedor ima pravico za to, naj ob svojem času gledé svojega premoženja naredi oporoko.

Testament naj naredi vsak tretjerednik pravočasno. Da je testament veljaven, treba je spolniti vse pogoje, ki jih država v tej zadevi stavi. Najbolje je, da tretjerednik sè svojo roko spiše in podpiše testament, pristavi dan, mesec, leto, kedar da je bil testament narejen. Tako narejeni testament naj zapečati, sam ga hrani, ali ga dá hraniti kakemu prijatelju ali notarju. Zakaj pa vodilo to dolžnost nalaga? Vzrok je, ker nastanejo prepiri, tožbe, kedar kedo brez oporoke vmerje. Mertvega kolnejo,

eden družega preganjajo, tožijo, premoženje razkosajo, da nazadnje nobeden nič nima. Za umerlega dušo se pa nihče ne zmeni. Moder človek dela testament v zdravih dneh, in to svetujemo vsim tretjerednikom. Zadnje trenutke smertne bolezni porabiti v oporoko nikaker ne gre! Kaj pa če pride nagla smert? Naj nihče ne pozabi opomniti v oporoki: „Toliko sv. maš naj se opravi nemudoma za mojo dušo!“ Zakaj kedor sam za se in svojo dušo ne skerbi, naj se ne zanaša na druge.

Z oporoko se pa tretjerednik tudi nekako odpové posvetnemu imetju — posnema serafinsko vboštvo sv. Frančiška.

§ 8. V domačem življenji naj si prizadevajo drugim dajati dober vzgled: pospeševati pobožnost in vse, kar je dobrega. Knjig ali časopisov, po katerih se je bati pogube čednosti, naj ne pusté prinašati v hišo, in naj ne dovolijo, da bi jih brali njih podložni.

1. Vodilo tretjerednikom vелеva, da naj drugim dajo lep vzgled. Najlepši

vzгляд pa daje oni, ki svoje dolžnosti v domači hiši zvesto spolnuje. Kedor v tistem stanu, kjer ga je Bog postavil, kerščansko živi, tak spolnuje božjo voljo in bližnjega s tem najbolj k dobremu spodbuja.

2. Posebno skerb nalaga vodilo tretjerednikom, da branijo pot v svoje hiše slabim, pohujšljivim knjigam in časopisom, ki spodkopujejo vero in čednost. Koliko je zla na svetu zavoľjo slabih knjig in časopisov! Ne tožijo zastonj naši škofje in papež. So časniki, ki jim nobena reč ni več sveta; zasramujejo cerkev, papeža, škofe, duhovnike, sploh vse, kar je kerščanskega. Tretjeredniki pazite, da se ta kuga ne privleče v vaše hiše in družine. Vpeljite v svoje družine pošteno branje, zlasti ob nedeljah in praznikih. Potem bo družina doma ostajala, ne bo hodila v slabe tovaršije, saj bo imela najlepšo tovaršijo v rokah — kerščanske bukve in poštene časopise.

§ 9. Skerbno naj gojijo blagovoljno ljubezem mej seboj in do drugih in naj skerbé, kjer jim je mogoče, da se poravnajo prepiri.

Sv. Gregor Veliki pravi: „Ako se miroljubni imenujejo otroci božji, so prepirljivci otroci satanovi.“ V tem bodo vsi spoznali, da smo Jezusovi učenci, ako se ljubimo mej seboj. Varujejo naj se tedaj tretjeredniki jeze, zakaj ta je, ki dela prepire, sovraštva; kroté naj jezik, zderžé naj se vsake besede, ki je zoper čast in dobro ime bližnjega.

Zlasti naj bodo tretjeredniki mej seboj „eno serce, ena duša“, saj jih veže en red, eno vodilo, ena redovna obleka.

Pa ne samo mej seboj naj bodo miroljubni, ampak naj tudi kaker aposteljni in angelji miru skušajo pomiriti prepire, kjer jim je mogoče spraviti sovražnike. Naj se pa ne mešajo v družinske zadeve in v strankarska pričkanja.

§ 10. Razun v potrebi naj nikedar ne prisegajo. Nesramnega govorjenja in nespodobnih šal naj se varujejo. Zvečer naj se izprašajo, ali so kaj nepremišljenega storili; če so storili, naj greh s pokoro popravigo.

1. Prisegati se pravi Boga klicati na pričo resničnosti svojega govorjenja. (Sv. Bonav.) Vodilo dopušča prisego le v skrajni sili, v očitni potrebi. Veličastvo božjega Imena je pa tako veliko, da smemo to Ime klicati na pričo le v resnični sili. Tretjeredniki smejo le tedaj prisegati, ako to sodnija terja, ali kaka javna oblast ali splošni blagor. Priseganje, rotenje v navadnem govorjenji — je tretjerednikom prepovedano.

2. Prepoveduje vodilo tudi ostudne govore, nesramne šale. „Ako kedo méni, da je pobožen, pa ne berzda svojega jezika, je prazna njegova pobožnost.“ (Jak. 1. 26.) Najlepši kras žene je molčečnost. Obrekovanje in opravljanje bodi popolnoma zaterto v tretjeredni družbi.

§ 11. Kedor lahko more, naj bo sleherni dan pri sv. maši. K mesečnim shodom, ki jih bo sklical predstojnik, naj prihajajo.

1. Daritev sv. maše je središče naše sv. vere. Zatorej vodilo vabi svoje ude, naj gredó vsak dan k sv. maši, če morejo in smejo. Kedor ne more, ali ne sme, ni dolžan. Pri sv. maši naj

bodo pobožni, zbrani. Dan pričet sè sv. mašo je obilno blagoslovljen od Boga. Človek zavoljo tega ničesar ne zamudi, ako le malo prej vstane.

2. Duša tretjega reda so mesečni shodi. Namen teh shodov je, podučiti tretjerednike o njihovi dolžnosti, vterditi jih v stanovitnosti; shodi jim dajo priliko prejemati sv. zakramente, shodi jih vterjujejo v bratovski ljubezni in v gorečnosti. K tem shodom naj tretjeredniki radi prihajajo. Prosijo naj svoje predstojnike, gospodarje, domače, da jih pusté k tem shodom. Keder jim ni mogoče shoda se vdeležiti, naj pa doma kaj beró iz redovnega vodila ali kakošne druge pobožne knjige; naj prejmejo, če mogoče, doma sv. zakramente, tako se bodo mogli v duhu vdeležiti shoda, keterega se v resnici ne morejo vdeležiti.

§ 12. Vsak po svoji moči naj nekoliko vloží, da se podpirajo vbožniši iz števila udov, ali da se skerbi za čast božje službe.

Vodilo tedaj pravi, da naj ob mesečnih shodih vsak, ki more, nekoliko

daruje v redovne namene, za podporo vbogim, bolnim sobratom, za lepoto redovne cerkve in altarjev. Pervi kristijani že so dajali apostelju Pavlu miloščine za vboge kristjane. Posebno je pa Bogu vseč podpora bolnih siromakov. „Kedor revnemu podeli — Bogu posodi.“ Vzgleđ naj vam bosta vaša patrona sv. kralj Ljudovik in sv. Elizabeta. Ljubezen do vbogih naj bo značilno znamenje tretjerednikov, hiše tretjerednikov zavetišča vbogih.

§ 13. K bolnemu tovarišu naj predstojniki ali sami gredó, ali naj koga pošljejo, da bo spolnil dolžnosti ljubezni. Ravno ti naj v nevarni bolezni opominjajo in prigo-varjajo, da naj bolnik o pravem času skerbi, da se z Bogom spravi.

Vodilo III. reda je polno ljubezni; zahteva ljubezen ne samo v besedah, ampak tudi v dejanju. Naše ljubezni in sočutja je pa najbolj potreben bolnik. Kaker hitro kak tretjerednik zboli, veli vodilo, naj ga obišče vodnik reda ali njegov namestnik. Sobratje tretjeredniki pa naj se varujejo pri bolniku praznega

govorjenja, opominjajo ga naj k poterpežljivosti in vdanosti v Boga, poskerbeti morajo, da bo o pravem času previden. Ako je treba kakošne podpore iz redovne miloščine, naj naznanijo vodniku.

§ 14. K pogrebu vmerlega tovariša naj pridejo udje tistega kraja in ptuji (ki so ravno tam), in naj molijo skupno za nebeško tolažbo rajnega Marijine molitve, ki jih je vpeljal oče Dominik, to je rožnega venca tretji del. Mašniki naj mej sveto mašo, svetovni ljudje pa, ako mogoče, stopiši h mizi Gospodovi, pobožno molijo za večni mir pokojnega brata.

Keder vmerje ud III. reda, naj se smert uda naznani drugim tretjerednikom. Ti, če morejo, so dolžni vdeležiti se pogreba in mej pogrebom naj glasno molijo en del rožnega venca. Kedor se pogreba ne more vdeležiti, naj vsaj sam zmoli en del rožnega venca za rajnega. Pogreb naj bo pošten, kerščanski. S tem hočem reči: Tretjeredniki naj ne skerbé toliko za vence,

ki rajnemu nič ne koristijo, naj raje denar, ki bi ga hoteli za to zapraviti, porabijo za sv. maše ali za vboge. V krajih, kjer ni mogoče zvedeti števila vmerlih, naj vsaj vsak moli na koncu mesca en rožni venec za dušni mir vmerlih bratov in sester. Ta dolžnost veže tudi duhovne tretjerednike. Hvalevredno je, če se preskerbi iz skupne miloščine za vsacega vmerlega uda ena sv. maša.

III. Poglavje.

O službah, nadzorovanji in vodilu samem.

§ 1. Službe naj se oddajajo ob shodu udov, in sicer naj bodo triletne. Nihče naj se jih brez pravičnega vsroka ne brani, nihče jih ne opravlja nemarno.

Vsaka družba raste, če je v dobrih rokah. Predstojniki tretjega reda naj skerbé, da bodo tedaj službe zares v zanesljivih rokah. Ne bilo bi prav, kè bi predstojnik vse sam opravljal; posebno družbena miloščina naj bo v rokah dobrih ljudij. Neketeri iz III. reda

naj bodo določeni za oskerbljevanje vbo-
gih in bolnih, drugi za sprejem in poduk
novih udov. Vse službe, katerih se ne sme
nihče braniti brez vzroka, trajajo tri leta.

*§ 2. Oskerbnik, ki se imenuje
visitator, naj pridno preiskuje, ali
se spolnujejo postave. Zatorej je
dolžan vsako leto, tudi večkrat, če
bo treba, obiskati kraje, kjer so udje,
in klicati jih na shod, h kateremu
so zavezani priti vsi predstojniki
in vsi udje. Ako visitator s opo-
minom ali sè zapovedjo družabnika
spomni njegove dolžnosti, ali mu
kaj v zveličavno pokoro naloži, naj
to ponižno sprejme ter se ne brani
sadostiti.*

Vizitator ima dolžnost obiskati po-
družnice, pregledati račune, redovno
knjigo, svariti, opominjati malomarne
z ljubeznjivostjo, paziti na spolnjevanje
vodila. Po takem obiskovanji, se ve sè
župnikovim dovoljenjem, se duh vodila
poživi, udje sprejmejo v večjem številu
sv. zakramente, cela župnija prejme
lep zgled, duhovnemu pastirju je vnema
tretjerednikov v veliko tolažbo.

§ 3. *Visitatorji naj se volijo iz prvega reda frančiškanskega ali pa iz tretjega regularnega reda; določili jih bodo kustosi ali gvardijani, ako se zato naprosijo. Neduhoznim možem bodi služba vizitatorja prepovedana.*

Vizitator je postavljen od provincijala dotične provincije. On ima pravico sprejemati v III. red, pred njim se delajo obljube, on kliče zборе, in mesečne shode, on ima dolžnost razlagati vodilo, on naloži pokoro za pregreške, on daje slovesno vesoljno odvezo in dvakrat na leto papežev blagoslov, oboje s popolnim odpustkom.

§ 4. *Udje, ki so nepokorni in slabega obnašanja, naj se dvakrat in v tretje opominjajo na dolžnosti; ako ne bodo pokorni, naj se izključijo iz reda.*

To se zgodi samo tedaj, če je bila pregreha velika in očitna in če se po trikratnem opominu ne poboljšajo.

§ 5. *Ako bi se kedo v teh postavah kaj pregrešil, naj vé, da nima vsled tega nobenega zadol-*

ženja, izvzemši to, kar je po božjih in cerkvenih postavah še tako zapovedano.

Vodilo ne veže tedaj pod smertnim grehom, razun v tistih stvareh, ki so po božjih ali cerkvenih zapovedih zapovedane ali prepovedane. Kè bi kedo n. pr. ne hodil mesečno k sv. spovedi, ali bi ne molil vsak dan 12 očenašev, zaradi tega bi ne grešil. Kè bi se pa ne postil pred praznikom Matere božje, bi grešil, ker cerkev sama že to nalaga. Upamo pa, da bodo tretjeredniki, akoravno niso pod grehom zavezani, iz ljubezni do Boga in sv. Frančiška ter iz ljubezni do zveličanja svoje duše vestni in natančni v spolnovanju sv. vodila. Naj se spomnijo večnega plačila, ki je bodo sprejeli, saj jim je je mašnik pri njih obljubi zagotovil: „Ako boš to spolnoval, obljubim ti jaz od strani božje — večno življenje.

§ 6. Ako kedo iz veljavnega in pravičnega vsroka ne more spolnjevati kakega poglavja te postave, je dovoljeno oprostiti ga v tisti reči, ter jo modro zameniti. K temu naj

imajo pravico redni predstojniki frančiškanski prvega in tretjega reda, kaker tudi gori omenjeni vizitatorji.

Vsako polajšanje je rana na telesu postave. Polajšanje je podobno zdravilu, ki pomaga samo gotovim boleznim. Tretjeredniki naj torej prosijo polajšanja, če ni drugače mogoče, le v resnični sili in potrebi. Neketeri se ne morejo postiti, vsak mesec prejeti sv. zakramentov, škapulirja ne nositi, k mesečnim shodom ne prihajati. Ti naj prosijo prednika, in ta jim bo po svoji previdnosti, ako je vzrok res zdaten, to olajšal ali v druge dobra dela spremenil. To velja pa samo za tisti čas dokler je zadržek. Keder zadržek neha, neha tudi polajšanje, in potem se je ravnati zopet po vodilu.

„Keterikoli se po tem vodilu ravnajo, mir in milost nad njimi in nad Izraelom Božjim.“ Gal. 6. 16.

Odpustki in pravice tretjerednikov.

Povedali smo že, kako sv. cerkev močno želi, da bi se vzvišeni tretji red razširjeval po vesoljnem svetu. Sveta cerkev pričakuje zboljšanja sedanjih žalostnih časov od tretjega reda. In zato ji je ta red tudi najbolj pri sercu. Naklonila mu je neizmerno velik zaklad odpustkov pred vsemi drugimi bratovščinami. Posebno naš sv. Oče Leon XIII. so tretjemu redu podelili in poterdili ne samo prejšnjih, ampak tudi mnogo novih odpustkov, da bi tretjeredniki sami sebe z vdeležitvijo teh odpustkov posvečevali in tudi drugim zlasti dušam v vicah pomagali.

Kazalo odpustkov in pravic.

Pervo poglavje.

Popolni odpustki.

Vsi tretjeredniki obojega spola, ki se po kerščanskem obredu spovedó svojih grehov ter sv. obhajilo prejmejo,

imajo pravico, popolni odpustek dobiti ob tukaj naštetih dneh in priložnostih:

1. Dan sprejema v tretji red.

2. Dan obljube.

3. Dan, keder se zberó k mesečni pridigi (mesečnemu shodu) ali posvetovanju, ako katero cerkev ali očitno kapelo pobožno obiščejo in po navadi molijo za potrebe vesoljnega keršanstva.

4. 4. oktobra, na god sv. očeta Frančiška; 12. avgusta, na god device Klare; 2. avgusta, na praznik Marije, kraljice angeljev, zavoljo posvečenja njene velike cerkve; ravno tako tisti dan, ko se obhaja vsakoletni praznik tistega svetnika, v čegar cerkvi je sedež reda, ako to cerkev v ta namen s pobožnostjo obiščejo in po navadi molijo za potrebe kerščanstva.

5. Enkrat vsak mesec, katerikoli dan jim ljubo, ako obiščejo v ta namen katero cerkev ali očitno kapelo ter tam nekoliko molijo na papežev namen.

6. Kolikorkrat hrepeneči po poboljšanju delajo osemurne duhovne vaje.

7. Ob smertni uri, ako pobožno izgovoré sv. Ime „Jezus“, ali z ustmi,

ali pa če ne morejo več govoriti, v sercu. Ravno to pravico uživajo tisti, ki, nezmožni se spovedati in sprejeti sv. obhajilo, obudé v sercu popolnoma kesanje čez grehe.

8. Dvakrat v letu, ko dobijo papežev blagoslov, ako molijo nekoliko po namenu papeževem, tako tudi pod ravno tem pogojem tisti, ki dobijo tako imenovano *vesoljno odvezo* ob tukaj naštetih dnevih:*)

1. Na dan rojstva Gospoda našega Jezusa Kristusa; 2. Na praznik vstajenja Gospodovega; 3. Binkoštno nedeljo; 4. Na praznik presv. Serca Jezusovega; 5. Brezmadežnega spočetja blažene Device Marije; 6. svetega Jožefa, ženina, 19. marca; 7. Vtisenjenja presv. ran očeta Frančiška, 17. sept.; 8. Ludovika, kralja francoskega, nebeškega patrona tretjerednikov, 25. aug.; 9. Elizabete Ogerske, 19. novembra.

9. Tudi dobijo enkrat**) na mesec tisti, ki molijo petkrat *očenaš*, *češčena-*

*) V spovednici se more dobiti tudi prejšnja dan. Če je dan vesoljne odveze delavnik, se sme podeliti to tudi naslednji praznik ali nedeljo. — **) Ne zamenjati s postajnim odpustom!

marija in čast bodi Bogu za potrebe sv. cerkve, enkrat pa po namenu papeževem vse tiste pravice v odpuščenje svojih grehov, ketere vživajo tisti, ki obiskujejo s pobožnim sercem ali postaje v Rimu, ali pa romajo k Porcijunkuli, k najsvetejšim krajem Jeruzalemskim in k cerkvi sv. aposteljna Jakoba v Komposteli.

10. Tiste dni, ki so v rimskih mašnih bukvah zaznamovane postajne prošnje, more zadobiti sleherni tretjerednik v cerkvi ali kapeli, v kateri je ustanovljeno tovarištvo (red ali pa v domači farni cerkvi), ako jo pobožno obišče, in po navadi moli za potrebe sv. cerkve, vse pravice in duhovne milosti, ketere vživajo v Rimu Rimljani ali ptujci.

Dnevi in odpustki teh postaj so pa sledeči:

1. Na novo leto in na praznik treh kraljev odpustek 30 let in 30 kvadragen.
2. Tri predpepelnične nedelje, imenovane Septuagesima, Seksagesima, Kvinkvagesima, 30 let in 30 kvadragen.

3. Pepelnično sredo: odpustek 15 let in 15 kvadragen.
4. Četrto nedeljo v postu: odpustek 15 let in 15 kvadragen.
5. Vse druge nedelje in vse dneve štiridesetdanskega posta 10 let in 10 kvadragen.
6. Veliki četrtek: popolni odpustek.
7. Veliki petek in veliko saboto: odpustek 30 let in 30 kvadragen.
8. Velikonočno nedeljo: popolni odpustek.
9. Druge dni med velikonočno osmino z belo nedeljo vred: odpustek 30 let in 30 kvadragen.
10. Na sv. Marka dan in tri dni procesij križevega tjedna: odpustek 30 let in 30 kvadragen.
11. Vnebohod Gospodov: popolni odpustek.
12. Soboto pred binkoštni: odpustek 10 let in 10 kvadragen.
13. Binkoštno nedeljo: odpustek 30 let in 30 kvadragen.
14. Druge dni med binkoštno osmino do sobote: odpustek 30 let in 30 kvadragen.

15. Pervo, drugo in četrto adventno nedeljo: odpustek 10 let in 10 kvadragen.
16. Tretjo adventno nedeljo: odpustek 15 let in 15. kvadragen.
17. Sveti večer, sveti dan pri prvi sv. maši o polnoči in pri drugi ob zôri: 15 let in 15 kvadragen.
18. Sveti božični dan: popolni odpustek.
19. Praznik sv. Štefana, sv. Janeza evangelista in nedolžnih otročičev: 30 let in 30 kvadragen.
20. V kvaternih tjednih v sredo, petek in soboto: 10 let in 10 kvadragen.

Drugo poglavje.

O nepopolnih odpustkih.

1. Sleherni tretjerednik obojega spola, ki obišče cerkev ali kapelo, v kateri je ustanovljeno tovarništvo (red, ali pa domačo farno cerkev) in tam moli za potrebe svete cerkve, dobi odpustek sedem let in sedemkrat štirideset dni: na dan, ko so bile očetu Frančišku čudežno vtisnjene sv. rane, na praznik sv. Ludovika kralja (25. avg.), Elizabete Ogerske (19. nov.), Marjete Kortonske

(22. febr.), in ravno tako drugih dvanajst dni, ketere si izvoli, ter jih poterdi redovni predstojnik.

2. Kolikorkrat so pri sv. maši, ali drugih duhovnih opravilih, ali na shodih tovarišev (tretjerednikov) očitnih ali zasebnih; keder vboge prenočujejo, razpertije poravnajo ali skerbé, da se poravnajo, keder gredó k sveti procesiji, keder spremljajo najsv. Zakrament, ali če tega ne morejo, ko slišijo zvonček, enkrat molijo očenaš in češčenamarija; keder molijo pet očenašev in češčenamarij za potrebe sv. cerkve ali pa za dušni mir rajnih tovarišev tretjerednikov; keder spreobernejo koga, ki je bil zašel v pregrehe; keder podučujejo keterega v božjih zapovedih in drugih rečeh, potrebnih k izveličanju; ali keder storé kaka druga taka dela ljubezni; za vsakikrat in za vsako tako dobro delo morejo dobiti odpustek 300 dni.

Vse te zgorej omenjene popolne, kaker nepopolne odpustke morejo tretjeredniki oberniti v prid dušam v vicah.

Kedor je bolan in ne more v cerkev, ta naj prosi spovednika, naj mu obiskovanje cerkve v kaj družega spremeni; to velja za vse odpustke.

Tretje poglavje.

O pravicah.

1. Mašniki, ki so v tretjem, redu imajo pravico privilegiranega altarja trikrat vsaki teden, kjerkoli mašujejo, da le niso dobili enake pravice za kateri drugi dan.

2. Kedor mašuje za dušni mir rajnih tretjerednikov, ima vselej in povsod pravico privilegiranega altarja.*)

Četrto poglavje.

Veselo osnanilo tretjerednikom.

Naš slavnovladajoči sv. Oče Leon XIII. so 7. julija 1896. (v Breve „Cum dilectus filius“) podelili posebno milost *vsem vjernim celega sveta, kateri so pravilno zapisani v tretji red svetega Frančiška, da se morejo vdeležiti v življenji kaker tudi po smerti vseh odpustkov in dobrih del, ki so podeljeni prvemu (frančiškanskemu) in drugemu (red Klarisarie) serafin-*

*) Glej: Constitutio „Misericors Dei Filius“ 30. Maji 1883.

skemu redu, ako opravijo v to zapovedane pogoje.

(To dovoljenje traja pet let. Po preteku teh petih let bo verhovni frančiškanski predstojnik skerbel za podaljšanje te milosti.)

Iz papeževega pisma posnemamo te najimunitnejše odpustke, katerih se morejo tretjeredniki vdeležiti:

I. Postajni odpustki presvetega Rešnega Telesa, podeljeni od Pavla V. in Urbana VIII. Svetni tretjeredniki, kakor je v gori imenovanem papeževem pismu naznanjeno, morejo dobiti vse tiste odpustke, ketere prejmejo oni, ki gredó osebno obiskat postajne cerkve v Rim, Jeruzalem, Kompostelo in Porcijunkulo, ako molijo pred altarjem, v katerem je sv. Rešno Telo, šest očenašev, šest češčenamarij in šestkrat Čast bodi . . ., Te odpustke lahko tretjeredniki prejmejo večkrat na dan, ako vsakikrat molijo, kakor je bilo povedano. Ker v papeževem pismu ni nič omenjeno, v kateri cerkvi se morejo ti odpustki dobiti, lahko sklepamo, da se ti odpustki dobé v vsaki cerkvi, kjer je sv. Rešno Telo. Morejo se ti

odpustki darovati tudi dušam v vicah v prid.

II. Tretjerednikom je podeljen popolni odpustek, ako molijo frančiškanski rožni venec.

Frančiškanski rožni venec obstoji iz sedmerih skrivnosti, tedaj iz 70 češčenamarij in 7 očenašev. Moli se pa tako: Vera, očenaš, tri češčenamarije in zopet očenaš. V tri češčenamarije se vpleta za imenom Jezus:

- v 1. ki nam daj pravo vero;
- v 2. ki nam daj terdno upanje;
- v 3. ki nam daj popolno ljubezen.

Sedaj se moli očenaš in desetkrat češčenamarija. Za imenom Jezus se pristavi:

1. „ki si ga Devica vesela spočela“;
2. „ki si ga Devica k Elizabeti gredoč vesela nosila“;
3. „ki si ga Devica vesela rodila“;
4. „ki si ga Devica vesela pokazala modrim, da so ga molili“;
5. „ki si ga Devica vesela v temeljnu našla“;
6. „ki si ga Devicu vesela videla, ko je častitljiv od smerti vstal“;
7. „ki te je Devico veselo v nebesa vzel.“

V dopolnjenje števila 72 let Marijinega življenja na zemlji se molite še dve češčenamariji, in slednjič en očenaš in češčenamarija za sv. očeta papeža. Kolikerkrat ta rožni venec moli ud kterega koli reda sv. Frančiška, torej tudi tretjerednik, tolikokrat more dobiti popolni odpustek, in sicer brez spovedi in sv. obhajila, tudi večkrat na dan. Seveda mora biti v milosti božji. Ni pa potreba pri tem rožnem vencu premišljevati skrivnosti. Tudi ni potrebno, da bi imel posebni rožni venec na sedem delov, zadostuje navadni rožni venec; tudi se lahko moli ali na perste, ali na pamet. Tega rožnega venca tudi ni treba blagosloviti v zadobljenje odpustka.

III. Odpustki, ki se morejo dobiti v vseh cerkvah frančiškanov in v vseh cerkvah mendikantov.*)

Ti odpustki so:

1. Kedor obišče cerkev in moli tri očenaše, tri češčenamarije in tri čast bodi Bogu, v čast presv. Trojici, dobi

*) To so redovi, ki živé o miloščinji.

vsak dan odpustek 300 dni in 207 kvadragen; vse sobote in nedelje, kolikerkrat moli kar je zapovedano, dobi pa odpustek 198 let in ravno toliko kvadragen; vse čertertke pa odpustek 100 dni. Ako je na te dni praznik sè svojimi odpustki, morejo se zraven teh še tudi tukaj omenjeni odpustki dobiti.

2. Kedor obiŝče cerkev med ŝtiridesetdnevni postom do velikonočne nedelje, dobi lahko *vsak dan* odpustek 252 let, 132 kvadragen in 576 dni; zraven tega vsak ponedeljek, sredo in petek ŝtiridesetdnevnega posta odpustek 88 let in 80 kvadragen.

3. Za velikonočno nedeljo so podeljeni odpustki 164 let in 132 kvadragen.

4. *Popolnoma odpustek*, ki se more dobiti od prvih večernic (od 2. ure popoldan) dneva pred praznikom do sončnega zahoda prihodnjega dneva, je podeljen za velikonočno, binkoŝtno in sv. Trojice nedeljo onim, ki opravijo sveto spoved in sv. obhajilo, ki obiŝčejo cerkev in molijo skesano tri očenaŝe, tri čeŝčenamarije in tri čast bodi Bogu.

5. Na vnebohod odpustek 102 leti in 102 kvadrageni.

6. Binkoštni praznik se more — zraven gori imenovanega popolnega odpustka — dobiti tudi nepopolni odpustek 148 let in 130 kvadragen.

7. Ravno tako na praznik sv. Trojice nepopolni odpustek 219 let in toliko kvadragen.

8. Na praznik sv. R. Telesa nepopolni odpustek 210 let in 210 kvadragen.

9. Novega leta dan nepopolni odpustek 352 let in 105 kvadragen.

10. Praznik razglasenja Gospodovega (3 Kralji) nepopolni odpustek 252 let in 252 kvadragen.

11. Na Svečnico nepopolni odpustek 260 let in 152 kvadragen.

12. Na praznik Marijinega oznanenja nepopolni odpustek 243 let, 129 kvadragen in 300 dni.

13. Vsak praznik svetnikov iz reda manjših bratov nepopolni odpustek: 257 let in 50 kvadragen.*)

*) Odpustki od 2—13. so bili že poprej od različnih papežev podeljeni. Pogoji za te odpustke so: stan milosti božje, kes nad grehi, obisk redovne cerkve. Če redovne cerkve ni — vsaj blizu ne, zadostuje obisk domače farne cerkve (Act. Min. XII. 61.) in molitev.

14. Popolni odpustki podeljeni udom tretjega reda po dekretu kongregacije za odpustke (decr. d. d. 31. jan. 1893.)

Opomba: Vsi tukaj naštetih odpustki so popolni odpustki, za katere se zahteva vsaj tjedenska spoved, sv. obhajilo, obiskati morajo nadalje frančiškansko ali pa farno cerkev in tam moliti za potrebe sv. cerkve šest očenašev, šest češčenamarij in šest čast Bogu.

Januar.

16. Praznik sv. Berarda in tovarišev, prvih marternikov iz I. reda (Benedict XIV. Decr. Sanctissimus 18. Oct. 1741).
30. Sv. Hijacinta Mariskoti dev. III. reda. (Pius VII. Breve „Ad augendam“ 17. Nov. 1807.)
31. Blažena Ludovika Albertoni, vdova III. reda. (Pius IX. 8. Augusti 1862.)

Februar.

5. Sv. Peter in tovariši, japonski marterniki I. in III. reda. (Clem. XII.

Breve „In juncta Nobis“ 13. Julii 1739.)

22. Sv. Margarita Kortonska, spokornica III. reda. (Benedictus XIII. Brev. „Redemptoris“ 26. Julii 1728.)

Marcij.

5. Sv. Janez - Jožef od Križa, I. reda. (Greg. XVI. Brev. „Inclytum S. Francisci Ordinem“ 21. Febr. 1841.)
6. Sv. Koleta, devica II. reda. (Pius VII. Breve „Ad augendam“ 13. Julii 1807.)
9. Sv. Katarina Bolonjska, dev. II. reda. (Clem. XI. Breve „Redemptoris“ 21. Mart. 1714.)

Aprilj.

3. Sv. Benedikt iz Filadelfije I. reda. (Pius VII. Brev. „Ad augendam“ 17. Nov. 1807.)

Majnik.

13. Sv. Peter Regalat I. reda (Bened. XIV. Brev. „Redemptoris“ 23. Aug. 1746.)
17. Sv. Paskalj Bajlon I. reda (Alex. VIII. Brev. „Redemptoris“ 7. Dec. 1690.)

20. Sveti Bernardin Sijenski I. reda (Sixt. V. Brev. „Cum a primaeva institutione“ 28. Sept. 1585.)

Junij.

13. Sv. Anton Padovanski I. reda. (Sixt. V. Brev. „Cum a primaeva institutione“ 28. Sept. 1585.)
19. Bl. Mihelina, vdova II. reda. (Clem. XII. Brev. „Ad augendam“ 27. Sept. 1737.)

Julij.

9. Sv. Nikolaj in tovariši, marterniki gorkumski I. reda. (Bened. XIII. Brev. „Ad augendam“ 6. Dec. 1728.)
14. Sv. Bonaventura, škof in cerkveni učenik I. reda. (Sixt. V. Brev. „Cum a primaeva institutione“ 19. Sept. 1585.)
24. Sv. Frančišek Solan I. reda. (Benedict. XIII. Brev. „Redemptoris“ 14. Aug. 1727.)

Av g u s t.

2. Porcijunkuljski odpustek, podeljen od našega Gospoda Jezusa Kristusa, poterjen od Honorija III.

12. Sv. Klara, devica, prva redovnica II. reda. (Sixt V. Brev. „Cum a primaeva institutione“ 28. Sept. 1585.)
19. Sv. Ludovik, škof I. reda. (Sixt. V. Brev. „Cum a primaeva institutione“ 28. Sept. 1585.)
25. Sv. Ludovik, kralj francoski III. reda. (Bened. XIV. Brev. „In junctae nobis“ 17. Maii 1755.)

S e p t e m b e r.

4. Sv. Roza iz Viterbe, devica III. reda. (Clem. XI. Brev. „Agni immaculati“ 14. Jan. 1701.)
17. Vtisnenje peterih ran sv. Frančiška. (Clem. XII. Brev. „Coelustum munerum“ 30. Aug. 1731.)
24. Sv. Pacifik I. reda (Greg. XVI. Brev. „Inclutum S. Francisci Ordinem“ 21. Feb. 1841.)

O k t o b e r.

4. Sv. oče Frančišek, vstanovitelj vseh treh redov. (Sixt. V. Brev. „Cum a primaeva institutione“ 28. Sept. 1585.)
6. Sv. Marija-Frančiška, devica III. reda. (Pius IX. 16. Jan. 1868.)

13. Sv. Danielj in tovariši, marterniki I. reda. (Benedict. XIV. Breve „Ad augendam“ 20. Junii 1848.)
19. Sveti Peter Aljkantarinski I. reda. Clem. IX. Brev. „Redemptoris“ 2. Oct. 1669.)
23. Sv. Janez Kapistran I. reda. (Alexandr. VIII. Breve „Redemptoris“ 7. Dec. 1690.)

November.

12. Sv. Didak I. reda. (Clem. VIII. Brev. „Quae ad Sanctoruma 26. Maii 1598.)
16. Sv. Neža Asiška, devica II. reda. (Leo XIII. Rescr. S. C. Indulg. 2. Sept. 1895.)
19. Sv. Elizabeta Ogerska, vdova III. reda. (Bened. XIV. Br. „In junctae Nobis“ 17. Maii 1755.)
26. Sv. Leonard Portomavriški I. reda. (Pius IX. 16. Jan. 1868.)
28. Sv. Jakob iz Marke I. reda. (Benedictus XII. Brev. „Redemptoris“ 14. Aug. 1727.)

29. Praznik vseh svetnikov treh redov sv. Frančiška. (Clem. XIII. Brev. „Ad augendam“ 21. Mart. 1766.)

D e c e m b e r.

8. Brezmadežno spočetje prečiste device Marije, patrone vseh treh redov. (Bened. XIII. „Ad augendam“ 12. Dec. 1729.)

Tretjeredniki dobé dalje 100 dni odpustka vselej, keder premišljujejo vsaj eno četert ure. Tisti pa, ki vsak dan premišljujejo pol ali pa vsaj četert ure, dobé enkrat na mesec popolni odpustek pod navadnimi pogoji. Daruje se lahko tudi dušam v vicah.

Iz vsega tega vidimo, kako sveta cerkev ljubi ude tretjega reda. Tretjeredniki pa naj se teh milosti pridno poslužujejo. Večkrat jim je mogoče na en dan dobiti več popolnih odpustkov, ako opravijo vse to, kar se za odpustke zahteva. Opomniti moramo, da morajo, ako hočejo več popolnih odpustkov dobiti, za vsacega posebej cerkev obiskati. Zadostí pa, ako grejo iz cerkve ven in zopet notri.

V teh podeljenih odpustkih ima III. red neizmeren zaklad milosti. Koliko lahko vsak nabira za se in za duše v vicah. Mislim, da ni treba posebej opomniti na hvaležnost, katero so tretjeredniki dolžni svojemu ljubljenu svestemu Očetu Leonu XIII. in sobratu:

Molite za sv. Očeta Leona XIII.!

Duhovne milosti, podeljene udom tretjega reda.

Sv. cerkev je pokazala svojo naklonjenost do tretjega reda s tem, da je tretjerednikom podelila mnogo duhovnih milosti. Največe duhovne milosti so: *papežev blagoslov*, *vesoljna odveza* in *odpustki*. Ker je s papeževim blagoslovom in vesoljno odvezo vedno združen popolni odpustek, je temu, ki se hoče teh milosti vdeležiti, potreben stan milosti božje. Za popolni odpustek, za papežev blagoslov in za vesoljno odvezo je potrebna tudi sv. spoved in sv. obhajilo. Kedor se pa vsak teden vsaj enkrat spové, se vdeleži lahko odpustkov celega tjedna. (V neketerih škofijah velja to celo za štirinajst dni.) Sveto obhajilo pa je vedno potrebno, vendar lahko dobiš tudi na en dan več popolnih odpustkov, n. pr. če je na ta dan papežev blagoslov, vesoljna odveza in še radi praznika popolni odpustek. Ako se hočeš vdeležiti duhovnih milosti, moraš vse natančno opraviti, kar sveta cerkev zahteva; neobhodno potrebno

pa je, da opraviš vse sè skesanim srcem. Poglejmo si sedaj vsako izmej duhovnih milosti posamezno.

I. Papežev v blagoslov. Papežev blagoslov je blagoslov, keterega dajo sv. Oče na velike praznike vesoljnemu kerščanstvu. Ker pa ne more vsak iti v Rim, so dali sv. Oče Klemen XIII. tudi škofom pravico, deliti dvakrat na leto papežev blagoslov. Sv. Oče Leon XIII. pa so leta 1883. 30. maja (Const. „Misericors Dei Filius“) tudi predstojnikom tretjega reda podelili pravico, dvakrat na leto udom tretjega reda podeliti papežev blagoslov. Ne sme se pa dati na tisti dan, keder deli škof papežev blagoslov v ravno tistem kraju. Dati se mora očitno zbranim udom tretjega reda po formularu, ki se prične z besedami „Intret oratio“. Udje tretjega reda, kateri so zaderžani takrat, ko se očitno deli papežev blagoslov, ga ne morejo dobiti posebej; dovolili so pa sv. Oče Leon XIII., da smejo naprositi spovednika, da jim namesto papeževega blagoslova podeli vesoljno odvezo. Kedor je pri papeževem blagoslovu osebno pričujoč in kedor po sprejemu sv. za-

kramentov moli za sv. cerkev in svetega Očeta, dobi s papeževim blagoslovom tudi popolni odpustek.

II. Vesoljna odveza ali bolje rečeno blagoslov s popolnim odpustkom je cerkveni blagoslov, v katerem se zadobé tiste milosti, ketere prosijo cerkvene molitve pri podelitvi tega blagoslova. Ta blagoslov je združen s *popolnim odpustkom*. Ker je včinek tega blagoslova odvisen tudi od vrednosti prejemnika, naj si tretjeredniki skerbno prizadevajo, da prejmo blagoslov z odpustkom vselej s pravim kesanjem in ponižnostjo in sè serčnim zaupanjem na božje vsmiljenje. Da se dobi popolni odpustek, ki je združen s tem blagoslovom, je treba moliti na papežev namen za potrebe kerščanstva. Pet očenašev i. t. d. zado-
 stuje. Potrebno je sv. obhajilo in tje-
 denska spoved. Daje se očitno zbranim
 udom po formularu: „Ne reminiscaris“;
 dobi se pa tudi lahko po spovedi in le
 v spovednici in edino le v spovednici
 velja okrajšani formular „Auctoritate
 i. t. d.“

Za ta blagoslov določeni (Const. „Misericors Dei Filius“ 30. Maji 1883) *dnevi so:*

1. na božič, 2. na velikonočno in 3. na binkoštno nedeljo; 4. na praznik presv. Serca Jezusovega; 5. na praznik brezmadežnega spočetja Marije Device; 6. na praznik sv. Jožefa; 7. na praznik vtisnenja ran sv. Frančiška (17. sept.); 8. na dan sv. Ludovika, kralja francoskega (25. avgusta); 9. na dan sv. Elizabete Ogorske (19. novembra).

Za pet let so dovolili sv. Oče Leon XIII. (Breve Apost. d. d. 7. Julii 1896) *podeliti tudi sledeče dni blagoslov s popolnim odpustkom (Popolni odpustek pa velja le za duše v vicah.):*

1. na Gospodove praznike: na božič, novo leto, sv. trije kralji, velika noč, vnebohod, binkošti, sv. Trojica, sveto Rešno Telo.

2. Na praznike Marije Device: Svečnica, oznanjenje, obiskovanje (2. julija), veliki šmarin, mali šmarin, darovanje Marije Device (21. novembra), brezmadežno spočetje.

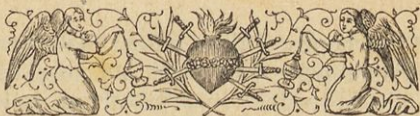
3. Na praznik: vseh svetnikov, sve- tega Petra in Pavla, sv. Frančiška, sv. Klare, sv. Katarine (25. nov.)

4. Vsak dan od cvetne nedelje do velike sobote.

III. O d p u s t k i. Odpustek gotovega števila let, tjednov ali dni pomeni le skrajšanje časa pokore, ki je bila predpisana v prvih stoletjih sv. cerkve in pa odpuščanje toliko kazni v vicah, kolikor bi si človek zaslužil, ako bi toliko časa delal pokoro po stari ostri na'adi svete cerkve. Sè številom let papeži pri popolnih odpustkih navadno sklepajo toliko kvadragen. Ta beseda pomeni štiridesetdanske cerkveno kazen po ostrih predpisih starih časov. Odpustek sedem let in sedem kvadragen je bil torej odpuščenje kazni, katero bi imel grešnik po starih določilih sv. cerkve sedem let in štiridesetkrat sedem dni, torej 7 let in 280 dni terpeti. Tretjerednikom so podeljeni tudi odpustki rimskih postaj, odpustki Porcijunkule, sv. dežele in sv. Jakoba v Kompostelji. Papeži so vsem tem krajem podelili mnogo mnogo odpustkov, ketere tretjeredniki lahko dobé,

kaker smo že omenili. Število teh odpustkov je silno veliko, tako, da se ne dá več natančno določiti. Da se dobé, zadostuje namen, dobiti vse tiste, ki so in kakeršni so, ne da bi se moralo ravno natančno vedeti, kakšen je ta odpustek in od katere cerkve. Nameniti se morejo te verste odpustki tudi dušam v vicah. Kedor pa želi gledé teh odpustkov bolj natančnega pojasnila, naj bere „Cvetje iz vertov sv. Frančiška“, leto 1884, letnik V. zv. 2., 3., 4., 5. Kaj se za odpustke zahteva, je bilo že zgorej rečeno.

Važnost in potreba molitve.

Sveta Terezija je rekla, da ne bo nobena duša pogubljena, ketera zvesto in neprenehoma moli, akoravno bi imela veliko grehov na sebi in bi jo hudobni duh sè svojimi skušnjavami večkrat nadlegoval, ker prej ali pozneje jo bo Gospod rešil in jo pripeljal v varno pristanišče večnega življenja. In sveti Duh nam na serce ne polaga nobene dolžnosti tako goreče, kaker molitev. Samo v knjigah stare zaveze je molitev in sicer vstrajna molitev več kot tridesetkrat zapovedana. Molitev namreč je najboljše pričanje naše vere in pogovarjanje z Bogom. Kako srečen bi pač bil vbožec, keterega bi vladar poklical, da bi se ž njim pogovarjal in bi mu dovolil k njemu priti, keder bi se mu zljubilo! Pa kaj je najmogočniši, najbogatejši vladar proti neskončnemu Bogu? Naš ljubi Bog pa nam je po-

delil to neprecenljivo milost, da smemo k njemu priti, keder mi hočemo, se ž njim kratkočasiti in pogovarjati, kaker je nam ljubo, ker imamo zagotovilo, da nam bo vsega dal, česar ga prosimo. Ali je še morebiti ketera milost večja kot ta? — O kako ima prav sv. Janez Krizostom, ki pravi, da nima zdrave pameti tisti, kateri ne ve, kako velika čast in milost je v molitvi in da opuščanje molitve je dušna smert. In to nam mora biti še bolj jasno, ako pomislimo na blagoslov in sad prave molitve. Po nji si ne zaslužimo le milost, da nas Bog usliši, ampak si zaslužimo tudi čednosti; ona je tako rekoč vez z Bogom, v čemer ravno obstoji največa sreča za ta in oni svet. V molitvi se duši odpira veda svetnikov; z molitvijo izrujemo svoja slaba nagnjenja; zmagamo skušnjave in zapodimo hudobne duhove. To je Jezus Kristus sam rekel; zato nam tolikokrat priporoča molitev ko najboljše orožje zoper skušnjave. V molitvi raste gorkota dušnega življenja zavoljo milosti, ketere nam deli Bog gledé na molitev. Nič ni, kar bi svetost bolj pospeševalo, kaker znanje

prav moliti; ker molitev je občevanje z Bogom, in kedor z Bogom občuje, ne more hudoben ostati. Molitev je tudi splošen pripomoček v vsaki dušni in telesni potrebi, ona je ključ v nebesa, kateri nam pripravi vstop k vsem milostim, ker vsak, kedor prosi, prejme, pravi božji Zveličar.

Molitev pa ni samo koristna, ampak tudi neobhodno potrebna, ker je od Boga kot pripomoček postavljena, pa tudi izrečno zapovedana. Kaker se ne more odraščeni človek zveličati brez vere, upanja in ljubezni, brez milosti božje in dobrih del in je vse to torej k zveličanju neobhodno potrebno, ravno tako tudi molitev; ker brez molitve nobeden odraščeni človek ne zadobi k zveličanju potrebnih milosti, čednosti in zasluženja, kaker učé sv. očetje Hieronim, Avguštin, Janez Kriz., Tomaž Akvinski in drugi. Vse sv. pismo, posebno nova zaveza, je polno izrekov, v katerih molitev ni samo priporočena, ampak tudi strogo zapovedana, in vsa cerkev je to resnico od nekdanj pripoznala po svojih očetih in zborih, zato pa tudi rimski katekizem pravi: „Naj-

popred se mora podučevati, da je molitev potrebna; in to ni samo svèt, ampak stroga zapoved“; in Jezus Kristus sam pravi: „Vedno se mora moliti.“

Kaj pa je človek brez molitve? Svetilnica brez olja, telo brez hrane, rastlina brez vlažnosti, vojak brez orožja. Brez molitve ni prave čednosti, ni moči zoper hudo, ni dobre smerti, ni zveličanja. „Vsi pogubljeni — pravi sveti Alfons Lig. — so pogubljeni, ker niso molili; ako bi bili molili, bi ne bili pogubljeni. Vsi zveličani so zveličani, ker so molili; ako bi ne bili molili, bi ne bili zveličani.“ Tudi življenje sv. očeta Frančiška od njegovega spreobrnjenja naprej se lahko imenuje nepretergana molitev, ne v tem pomenu, da je v vsem, kar je storil, imel pred očmi samo čast in slavo božjo, ampak zato, ker se je njegovo serce, bodisi da je hodil ali sedel, delal ali počival, zmeraj z Bogom pečalo; dà, celó njegovo spanje je zavoljo dobrega namena bilo molitev, ker tudi v spanju je njegovo serce bilo pri Bogu. Samostanske celice, skalnate votline in gozdi laški, francoski, španski, egip-

čanski in sirski bodo na sodni dan pričevali o njegovem bdenju, molitvi in mertvičenju.

Ljubi tretjerednik, tretjerednica! Po vzgledu serafinskega očeta in da boš zadostil svojemu poklicu v tretji red, moraš biti tudi ti ljubitelj molitve in svoje življenje narediti k življenju molitve. Časti, spoštuj in ljubi molitev kaker življenje.

Pogoji dobre molitve.

Ker si, kerščanska duša, slišalase daj o koristi, potrebi in dolžnosti molitve, poslušaj še tudi pogoje, ketere je Bog postavil, da mu bo tvoja molitev dopadljiva in tebi zaslužljiva. Molitev je — kaker učeniki pravijo — povzdigovanje serca k Bogu, pogovarjanje z Bogom, ponižna prošnja k Bogu, da bi kaj dobrega dosegli, ali pa kaj hudega odvernili. Da pa bo molitev imela svoj učinek, morajo se spolniti pogoji pred molitvijo, med molitvijo in po molitvi.

A. Pred molitvijo pripravi svojo dušo in ne bodi kaker človek, ki Boga

skuša, pravi sv. pismo. Ako hočeš prav moliti, se moraš na molitev prav pripraviti. Priprava pa je dvojna, prva je odaljena, druga pa bližnja. Odaljena priprava obstoji v tem, da zmerom misliš in si prizadevaš ohraniti notranjo dušno zbranost v pridno vajo božje pričujočnosti, s krotanjem jezika in sè svojemu stanu primerno samoto. Samota ohrani duha pobožnosti in gorečnosti; kar molitev rodi, molčečnost redi. Sredi govoričenja in šuma le kaj rado vgasnejo iskrice naše tako slabe ljubezni do Boga, kaker zvine vročina gorke peči, ako ji vratca odpreš. V bližnji pripravi pa človek premišljuje, kako vzvišena in važna je molitev. Mi si moramo s prav živo vero predstaviti pričujočnost božjo, kar se v cerkvi tem laglje zgodi, ker imamo Jezusa Kristusa ko Boga in človeka pričujočega v tabernakeljnu. Molitev moramo začeti v ponižnosti, s kesanjem in z ljubeznijo, ker Bog ne zaverže skesanega in ponižnega serca in molitev ponižnega prodere oblake. Pojdi pa, ljuba duša, k molitvi v mirni zbranosti duha in brez plašljivosti. Čuj,

kar piše o tem sv. Frančišek Salezij: „Nekaj trenutkov, ko k molitvi greš, pomiri svoje serce in upaj, da boš molitev prav opravil; ker, ako boš šel brez upanja in z nekako nejevoljo, ne bo ti šlo dobro izpod rok. Velike nemirnosti pri molitvi in bojzljivega iskanja predmeta, pri katerem se je tvoj duh mudil in te zadovoljil, je že dovolj, da ne boš prav storil tega, česar si se lotil. Od take brezkoristne delavnosti ne moreš drugega pričakovati, kakor vtrudljivost duha in od nje merzlo in premerlost duše.

B. Prava molitev mora imeti glavo, serce in noge.

a) Prava pobožnost pred vsem zahteva pazljivost uma na besede in na vsebino molitve. Kedor iz mlina pride, še nekaj časa misli slišati klepet koles in zato se ne smemo čuditi, da nas še tedaj posvetne misli nadlegujejo, keder se od posvetnih opravil in razmišljensostij podamo k molitvi. Posnemaj v tej reči sv. očeta Frančiška, kateri je zmeraj, keder je šel v cerkev molit, posvetnim mislim in skerbem dal slovo v otročji priprostosti rekoč: „Tako,

sedaj pa tukaj počakajte, dokler zopet nazaj ne pridem, znotraj pred obličjem večnega Boga vas ne potrebujem.“ Dalje čuj med molitvijo posebno nad svojimi čuti, najbolj pa pazi na oči in ako boš to storil, se boš iznebil mnogoverstne razmišljenosti. Tvoja molitev pa nima glave, ako se pri molitvi tvoje misli sprehajajo Bog ve kje in se izročiš prostovoljni razmišljenosti. Sv. Ciprijan pravi: „Kako moreš zahtevati, da bi te Bog uslišal, ako samega sebe ne slišiš in celo ne veš, kaj k njemu govoriš in česa ga prosiš?“

b) Prava pobožnost zahteva dalje gorečnost volje, ketera se z gorečo ljubeznijo peča z Bogom in njegovo službo. Kako pa more tam prava gorečnost in ljubezen prebivati, ako v sercu greh ljubimo in se nočemo varovati? Grešnik, ki noče greha zapustiti, moli brez serca. Ako je molivec tat ali goljuf in noče krivičnega nazaj dati — ako je skopuh in se je z dušo in telesom zapisal zlatemu teletu — ako se iz močvirja in blata nečistosti noče iztergati ali svojega strupenega in opravljivega jezika krotiti — tedaj

nima zasluženja njegova molitev. Glej o grešnik! na pokopališču tvojega serca mora vsaj ena rožica, ketera Bogu dopade, začeti cveteti, namreč kes in stud nad tvojimi grehi in odkritoserčna želja se poboljšati; tedaj še le smeš upati, da boš uslišan.

c) Slednjič, ako nimaš terdnega zaupanja, ali hitro nehaš moliti, ako nisi kmalu vslišan, tedaj tvoja molitev nima nog. Človek ima navado vsaki prošnji, ki jo proti nebesom pošlje, pridejati besedico „nujno“, in hoče, ko je komaj „amen“ izgovoril, že „dà“ vslišanja čuti. Pa to ni prav; Bog hoče, da ga mi z večkratno prošnjo tako rekoč prisilimo, ker skuša naše zaupanje. Zato ne nehaj moliti, akoravno nisi takoj vslišan, ker morda ravno tedaj, ko nehaš moliti, je prišel čas, da bi bil vslišan.

C. Po molitvi se mora pokazati njen sad v vsakdanjem življenju. V čem pa obstoji ta blaženi sad prave pobožnosti?

a) Ona nam vcepi ljubezen do nadzemeljskega in vzbudi v sercu zaničevanje pozemeljskih dobrot, mesenega poželjenja in posvetnih veselic. Zato

človek tako pohlepno teka za posvetnim posestvom, ker upa, da bo v njem našel pravo srečo, a njegove nečimernosti ne vidi. Ako svoje serce odpremo pravi pobožnosti, nam ta odkrije mamljivo ogrinjalo in spoznamo nečimernost in ničnost tega sveta.

b) Prava serčna pobožnost očisti dušo grehov in omami grešno poželjivost. Seveda tretjeredniki in druge pobožne osebe nimajo druge narave, kaker posvetnjaki, katerim je pobožnost deveta briga; pa vendar oni veliko storijo, ako se s hudimi strastmi bojujejo in jih tudi premagajo, se smernih grehov varujejo in si prizadevajo počasi odložiti vse napake. Zahtevati pa, da tisti, ki je tretjerednik in se v pobožnem življenju vadi, ne sme biti sposoben greha, in se kmalu spotikajo na tem, ako še kaj človeškega na njem zapazijo, je nekerščansko in nespametno, ker Jezus Kristus sam pravi: „Pravični sedemkrat na dan pade.“ Sv. cerkveni učenik Frančišek Salezij pravi, da moramo zavoljo nekterih pregreškov zadovoljni biti, ako se jih znebimo na smertni postelji. Na

belem oblačilcu se hitro pozna vsak madež, ne pa na barvanem ali črnem. Naj taki strogi presojevalci obnašanja drugih najprej izderejo bruno iz svojega očesa in potem še le naj pridejo po pezdir v očesu svojega brata.

c) Prava pobožnost tudi stori, da skerbimo pridobiti si temeljite čednosti in pobožno, kerščansko živeti, ker sveti Avguštin pravi: „Kedor zna prav moliti, zna tudi prav živeti.“ Pa žalibog, le premnogokrat moramo slišati, da ravno mej tretjeredniki in pobožnimi dušami se nahaja največ hinavcev, polno strastij in slabših ljudi, kaker so drugi. Ako bi to očitanje zadelo le krivične, ne bi bilo še tako hudo, ker red sam obsoja take ude, kateri s hinavščino in nedostojnim življenjem kerščanski pobožnosti vzamejo dobro ime. Vodilo v tej zadevi takole pravi: „Nepokorni in vse-skozi škodljivi udje se morajo dvakrat ali trikrat opomniti, in če to nič ne pomaga, naj se izključijo.“ — Omenjena kriva sodba zadene tudi pravične in poštene ude in iz tega vzroka je krivična in lažnjiva. Akoravno pobožnost

neketerih ni prava, vendar je še hvala Bogu, veliko in veliko prav dobrih in poštenih tretjerednikov, katerim je mar za redovno življenje, kateri so prav serčno pobožni in obrodijo stoteren sad najlepših čednosti. Prava serčna pobožnost in bogaboječnost človeka ne stori čmernega in potertega, ampak vedrega in veselega, pa v Gospodu; prava pobožnost ne pospešuje lenobe in postopanja, ampak ga stori še bolj vestnega v izpolnjevanju stanovskih dolžnosti. Vsakdanje skerbi pobožnega ne zmešajo in ne spravijo do obupnosti, ker zaupa na Njega, ki je preštel vse lase naše glave, ki skerbi za vrabca na strehi in červa v prahu, zato tudi človeka ne bo pozabil. In akoravno mu Bog pošilja raznoverstne križe in težave, ne mermra zoper previdnost božjo, ampak nosi svoj križ poterpežljivo in vdan v voljo božjo kot dedščino svojega ljubega Zveličarja. Zato rečem še na kratko: „Ako je pobožnost in bogaboječnost prava, mora serce molitev narekati, jezik besede izgovarjati, življenje pa molitev v djanju kazati.“

Dva zadržka dobre molitve.

Zlasti dve reči sti, kateri našo molitev zadržujeti, da ne obrodi takega sadu, kakeršnega pričakujemo, in sicer razmišljenost in dušna pustost.

1. Razmišljenost je dvojna: prostovoljna in neprostovoljna. Ako mi sami radi damo razmišljenosti priložnost in kotichek v svojem sercu in se v nji dalj časa vedoma pomudimo, tedaj je razmišljenost prostovoljna, ki nam našo molitev ne skazi samo, marveč jo tudi vniči in razžali Boga. Ako pa pride razmišljenost zoper našo voljo in se pritihotapi, kaker ponočni tat, tedaj je neprostovoljna in molitvi ne škoduje. Da se boš tedaj, ljuba duša, obvarovala razmišljenosti, skerbi najbolj za notranjo duševno zbranost, kar se posebno lahko zgodi, ako si pri molitvi predstaviš pričujočnost božjo. Kroti svoj jezik, molči in išči bolj tvojemu stanu prikladno samotno življenje, ker tako življenje je že od starodavnih časov znana mati svetosti, bramba in varstvo naših svetih očetov. Sam božji Zveličar nam

daje lep vzgled, kako moramo živeti. Trideset let je živel skrito, samotno, v najlepšem miru sè svojimi stariši in nam je tako pokazal visokost in vrednost molčanja. Ako te tedaj, ljubi tretjerednik, napada neprostovoljna razmišljenost, ne išči njenih vzrokov; največkrat je naša prirojena slabost in dušna nestanovitnost, zlobnost hudobnega duha in skušnja božja, ki nas hoče očistiti našega napačnega samoljubja in kaznovati zavoljo storjenih grehov. — Spolnuj to, kar sv. Frančišek Salezij tako zelo priporoča rekoč: „Ako tvoje serce zaide, ali pa hodi po tujih potih, pripelji je nazaj na mirni prostorček, spremi je prijazno v obližje svojega gospoda; in ako ne bi imel celo družega opravka, kaker svoje serce nazaj k Bogu pripeljati, si vender svoj čas dobro porabil in tudi dobro molil.“ Ne ponavljaj nikoli molitve radi neprostovoljne razmišljenosti, ker ne veš, v kake nevarnosti privede taka razvada. — Tudi tedaj ne smeš ponavljati molitve, keder ti mej molitvijo misli pridejo, ketere so ravno nasprotne besedam, ki jih izgovoriš; le nadaljaj molitev mirno,

kaker da se ne bi nič zgodilo in ne daj se zmotiti. „Hudič je velikan za tistega, ki se ga boji, neoborožen otrok pa za tistega, kateri ga zaničuje“, pravi sv. Avguštin.

2. Ako pri molitvi ali premišljevanju občutiš mlačnost in suhoparnost, ne pa sladkosti in serčne ginjenosti, ne vznemirjaj se zato in ne misli, da je ljubi Bog odvernil od tebe svoje obličje. Čustva niso v naših močeh; notranje sladkosti in čuti pobožnosti so milosti, ketere Bog deli ali vzame, kaker misli, da so naši duši najbolj primerni. Velika zmota namreč je ne natanko razločevati notranjo moč molitve z občutljivim nasledkom in zasluženje sè samozadovoljnostjo, ketero nam ona zagotovi. Ker ravno v suhoti duha je naša molitev navadno najbolj zaslužljiva; v taki molitvi seveda ne najdemo zadovoljenja svojega samoljubja, pa Bogu bolj dopade, ker terpimo iz ljubezni do njega. V takih slučajih misli na veliko bridkost in zapuščenost Jezusovo na Oljski gori in na križu, in skusil boš kmalu, da se bo mir povrnil tudi v tvoje serce. —

Zato, ljubi tretjerednik, misli vedno v ponižnosti, vdanosti in miru na božjo pričujočnost in ne želi drugzega, kaker da bi vedno hodil pred njegovimi očmi in si prizadeval njemu dopasti. Sveta Terezija je navadno v slučajih dušne suhote in razmišljenosti rekla: „Ako ne morem moliti, vsaj pokoro delam“, in jaz bi še najrajši pristavil: ti spolnuješ oboje, namreč delaš pokoro s tem, karkoli v takih trenutkih terpiš in moliš s hrepenenjem, katero imaš do molitve.

O notranji molitvi ali pre- mišljevanju.

Sv. oče Frančišek je močno želel, naj se njegovi duhovni otroci prav pridno vadijo v notranji molitvi ali premišljevanju. Premišljevanje je najboljši pripomoček, da se očistimo grehov, da napredujemo v čednostnem življenju in da ne zgubimo posvečujoče milosti božje. Kedor prav premišljuje, skoro ne more grešiti. In ravno zaradi tega nočejo neketeri ničesar slišati o premišljevanju. Premišljevanje je ogledalo, ki nam kaže naše dušno stanje. Zaradi tega nočejo grešniki premišljevati, ker se bojé videti ostudnost svoje grešne duše. Drugi zaradi tega ne premišlujejo, ker nimajo resne volje se poboljšati; to se jim zdi pretežavno in zoperno. Večkrat je tudi hudobni duh kriv, da neketeri ne premišlujejo. Straši jih na razne načine, da postanejo malo-serčni, vzame jim pogum in zaupanje v Boga.

Vsi svetniki so posebno ljubili premišljevanje. Pa morebiti me boš za-

vernili: „To so bili svetniki. Živelili so zbrano in ni jim bilo težko preišljevati. Kako pa morem preišljevati jaz, ki se nisem tega nikedar učil? Preišljejejo naj le duhovniki, saj jim to veva njihov stan. Jaz pa ne morem preišljevati, ker sem tako obložen z opravili. Saj dobim komaj toliko časa, da opravim navadne molitve, za preišljevanje pa nimam ne časa, ne zmožnosti.“ Stoj, predragi tretjerednik. Ti mar ni znano, kaj je naš poklic? Mar ne veš, kakošna je naša naloga na svetu? Naš poklic in naša naloga na svetu je ta, da postanemo podobni Jezusu. Skerbimo torej, da postanemo podobni Jezusu v mislih, v govorjenju in v delih. Da moremo Jezusu postati podobni je treba, da pogosto preišljujemo njegovo življenje in terpljenje. Na ta način se nam vtisne Jezusova podoba v serce. Ko smo sprejeli po preišljevanju podobo Jezusa v svoje serce, bomo jasno spoznali njegovo življenje. Podobni mu bomo postali, ker bomo s pomočjo njegove milosti tako mislili, govorili in delali, kakor on sam. Iz tega sprevidiš, kako je pre-

mišljevanje potrebno. Brez premišljevanja ni duhovnega življenja.

Kaj pa se pravi premišljevanje? Premišljevanje se pravi, pazljivo misliti na kako čednost, versko resnico, ali kaj drugega, kar je v zvezi s katoliško vero. Temu, na kar pri premišljevanju mislimo, pravimo „predmet“ premišljevanja. Predmet premišljevanja pa naj bo vedno takošen, da bo vzbujal v nas pobožne občutke in sklepe. — Kako naj premišljujemo, pokazal nam je najlepše sv. Peter iz Alkantare. Ta svetnik je razdelil vsako premišljevanje na šestero delov. Ti šesteri deli so sledeči:

1. Priprava. Za premišljevanje se dobro pripraviš, ako prej tako moliš: „Pridi sv. Duh in razsvetli me, da opravim to premišljevanje v čast božjo in v izveličanje svoje duše! Ostanite daleč od mene vse posvetne misli! Pred Bogom sem. Jezus gleda na me. Nevredna stvar sem pred tvojim veličanstvom. Prah sem in v prah se bom spremenil, ti pa, o Bog si stvarnik angeljev, ljudi in vesoljnega sveta. Obžalujem, ker sem te tolikokrat razžalil

z neštevilnimi grehi, ko si vendar največja dobrota, katero moramo čez vse ljubiti.“

2. Branje. Preberi počasi in pazljivo predmet premišljevanja. Branje pa naj nikar ne bo predolgo. Boljše je, da manj bereš, pa več premišljuješ.

3. Premišljevanje. Predstavi si predmet premišljevanja pred oči, kaker da ga vidiš, da je pri tebi, ali gre mimo tebe. Premisli potem različne okoliščine in se vprašaj: Kedo? Kaj? Za koga? Kako? Kedaj? Zakaj? Kako dolgo? N. pr. ako premišljuješ Gospodovo terpljenje, se vprašaj: „Kedo je terpel? Kaj, za koga, kako, kedaj, zakaj, kako dolgo je terpel Jezus?“ Potem premisli, kaj si o tem do sedaj mislil, govoril in delal. Obudi kes, ako si se s tem kaj pregrešil. Potem stori terdne sklepe za prihodnje življenje. Skleni, katerih nevarnosti in priložnosti se boš ogibal, ketere zapreke boš odstranil, da ne boš več tako lahko grešil, kaker si do sedaj. Skleni, ketere pripomočke boš rabil, da boš lažje v dobrem napredoval.

4. **Z a h v a l a.** Zahvali Boga tako-le: „O dobri Bog, koliko dobrot si mi skazal! Vstvaril si me, odrešil si me, posvetil si me. Dodelil si mi veliko milost, da sem bil rojen v katoliški veri. Poklical si me v tretji red, da lažje in bolj gotovo zveličam svojo dušo. In koliko drugih dobrot si mi skazal! Koliko je takih, za ketere še ne vem ne! Hvala, tisočera hvala ti bodi. Moje serce naj te ljubi in moj jezik naj te slavi in pove-ličuje!“

5. **D a r o v a n j e.** Reci tako: „Moj Bog, vsega se ti darujem. Stori z menoj kar hočeš. Tvoja volja naj bo tudi moja. Moje misli naj bodo pri tebi! Vse svoje besede naj govorim v po-višanje tvoje časti. Vsa moja dela naj bodo storjena v tvojo slavo, v izve-ličanje moje duše in v blagor člo-veštva!“

6. **P r o š n j a.** Prosi Boga: „Oče ne-beški, poglej, koliko je preterpel tvoj ljubljeni sin za me! Bodi mi torej mi-lostljiv! Spomni se tudi, koliko so sto-rili v tvojo čast Marija, svetniki in svetnice, in zaradi njih bodi z menoj usmiljen! Spomni se sv. maš in vseh

božjih služeb, ki se opravljajo in zaradi njih mi bodi milostljiv. Prosim te tudi, dobri Bog dodeli mi milost, da spolnim sklepe, ki sem jih mej tem premišljevanjem storil. Tudi tebe, presveta mati Marija, prosim pomoči in tebe moj angelj varih in vaju, moja patrona I. I. Vladaj milostno, vsemo-gočni Bog, sv. cerkev, povišaj jo in razširi! Vodi sv. Očeta papeža, da srečno vlada sveto cerkev. Priporočam ti tudi škofe, da srečno pripeljejo svojo čedo v nebesa. Ozri se milostno na vse duhovnike, da bodo z gorečnostjo delali in učili v tvojo čast, v svoje izveličanje in v izveličanje ljudstva, ki jim je izročeno. Spomni se tudi redovnikov in redovnic, da vedno bolj napredujejo na potu kreposti in tako dosežejo plačilo v nebesih. Iztrebi o dobri Bog, iz sveta vse krive vere in nevero. Daj mir in edinost kerščanskim kraljem in oblastnikom. Dodeli pravičnim stano-vitnost, grešnikom spreobrnjenje, poto-laži žalostne, skušanim dodeli moč, da skušnjave premagajo. Bolnim dodeli poterpežljivost in če je v njih dušni prid, zdravje. Pomanjšaj umirajočim

strah pred smertjo, dodeli jim popolnoma kes in olajšaj jim smertne bolečine. Sprejmi duše iz vic v nebesa!“ — Oče naš. Češčena Marija.

Duhovno obhajilo: „Verujem, ljubi Jezus, da si v zakramentu sv. Rešnjega Telesa resnično pričujoč. Želim te sedaj v svoje serce sprejeti; ker te pa ne morem resnično sprejeti, pridi vsaj po duhovno v moje serce! Dodeli mi tiste milosti, ki jih dobé, kateri te po duhovno v svoje serce sprejmejo! — Dodeli, dobri Bog, da se čez dan večkrat spominjam na sklepe, ki sem jih mej premišljevanjem storil. Amen.“

Na ta način, dragi tretjerednik, rad in z veseljem premišluj!

O duhovnem branju.

Duhovno branje nam je skoro ravno tako potrebno, da dosežemo kerščansko popolnost, kaker molitev. Cerkveni učenik sv. Bernard piše: „Duhovno branje in premišljevanje sta orožje, s katerim premagamo hudobnega duha in s katerim si pribojujemo nebesa.“ Duhovno branje napolnuje naša serca z dobrimi

mislimi in sè svetimi željami. Duhovno branje daje duši moč, da more premagati skušnjave; razkrije nam našo dušo in pokaže vse madeže, s katerimi smo jo ognjusili. Kedor duhovne knjige rad prebira, temu je težavna pot k popolnosti zelo olajšana. Veliko število svetnikov je zaradi tega svet zapustilo in se Bogu popolno darovalo, ker jih je branje duhovnih knjig k temu pripravilo. Gotovo ti je znano o sv. Ignaciju, da je postal ves drugačen človek, ker je bral življenje svetnikov. Iz vsega tega lahko spoznaš veliko korist duhovnega branja.

Spoznavši korist duhovnega branja boš vprašal, ketere knjige naj bereš. Beri tiste knjige, ketere spoznaš, da so najbolj primerne tvojemu dušnemu stanju. Prosi tudi svojega spovednika za svet in beri tiste knjige, ketere ti bo priporočil. Duhovne knjige delimo na dva dela. Perve so take, ki nas poučujejo, kako moremo napake odložiti in kako naj se vadimo v kreposti. Druge so pa take, ketere nagibajo našo voljo k pobožnosti. K pervim prištevamo „Filoteo“, ki jo je spisal sveti

Frančišek Salezij, k drugim „Hojo za Kristusom“ spisano od Tomaža Kempčana. Te dve knjigi prav pridno prebiraj in zraven njih še druge, ketere ti bo spovednik priporočil. Svetujem ti tudi, da bereš pogosto „Življenje svetnikov“.

Da ti bo duhovno branje koristno, stori tako, kaker ti bom sedaj povedal. Že pred branjem stori namen, da boš bral knjigo v duhu, v katerem je pisana. Prosi sv. Duha, naj te razsvetli. Potem beri pazljivo, zraven misli in nikar prehitro ne beri. Kar spoznaš, da ti je posebno koristno, pri tem postoj nekoliko in premisli. Tudi nikar ne beri mnogo na enkrat, ampak bolj malo, pa tisto dobro. Potem obračaj na se nauke in resnice, ketere si bral. Na to stori terden sklep, da boš tudi spolnjeval nauke, ketere si bral. Pazi pa, da boš bral vedno v pravem redu. Beri eno knjigo za drugo in vsako preberi do konca. Po berilu ponovi v duhu, kar si bral in zapomni si bolj imenitne reči. Potem nikar ne pozabi prositi Boga za milost, da bi mogel storjene sklepe natanko dopolniti.

Na ta način, predragi tretjerednik, prebiraj duhovne knjige; dober sad duhovnega branja boš kmalu okušal. Če ti je mogoče, beri vsak dan duhovne knjige; ako ti pa to ni mogoče, beri jih vsaj ob nedeljah in praznikih.

O duhovnih vajah.

Zajler, škof iz Ratisbone, je obiskal nekedaj častitljivo božjo služabnico Katarino Emerih. Ta je bila nuna in je živela že več časa v nekem avguštinskem samostanu na Nemškem. Sovražniki redov so pa pregnali nune iz tistega samostana in mej njimi seveda tudi njo. Katarina je torej morala zapustiti priljubljeno samoto. Ker ni imela kam iti, se je naselila v neki gostilni. Tu je torej stanovala v tretjem nadstropju. Skozi okna tega stanovanja se je videlo na vert gostilne, kjer je bilo kegljišče za goste, ki so se prav pridno zabavali ali kratkočasili na njem. V tem stanovanju obišče Katarino škof Zajler. Ker je bil bolj šaljive narave, reče ji v šali: „Nuna, ki stanuje v gostilni, je prava podoba človeške duše.

Ta nuna (namreč duša), stanuje tudi v gostilni — v telesu — in okrog nje je vrišč gostilne in kegljišča — obilo opravkov.“ Te škofove besede veljajo tudi mnogim tretjerednikom, ki živé mej svetom. Izmej njih je namreč največ služabnikov in poslov, ki imajo od ranega jutra do poznega večera obilo dela in opravil. Ti redovniki torej morajo živeti mej posvetnimi ljudmi, kateri iščejo le posvetno srečo in le posvetno veselje. Na nič drugega ne mislijo, kaker na posvetne reči, in vse ljudi, ki delajo drugače, zaničujejo, zasramujejo in preganjajo. Tretjeredniki morajo biti zato zelo čednostni, da vkljub zunanjim opravilom ostanejo zvesti redovnemu vodilu. Zatajevati in premagovati se morajo, da se morejo vstavljati posvetnim častem, posvetnemu govorjenju in slabim zgledom posvetnih ljudi.

Ako svoje dejanje in nehanje nekoliko premislimo, opazimo, da je naša volja podobna vtežém pri uri. Nič ne vidimo, kako se vteži vedno nižje pomikajo, vender opazimo čez nekoliko časa, da so nižje, kaker so bile preje.

Ravno tako je z našo voljo; pomika se počasi nižje, to se pravi: polagoma zgublja svojo moč, ako je ne podpiramo. Mnogo sprememb, ki se godijo z nami, ne opazimo vsak dan; na koncu mesca ali leta jih pa že opazimo. Počasi se nabira posvetni prah na naši duši, vsak dan nekoliko. Tega je treba z naše duše zbrisati, to se pravi: opustiti moramo posvetno mlačnost in obnoviti duhovno življenje, kar se najlažje zgodi v duhovnih vajah. Tretjeredniki naj torej opravijo vsako leto duhovne vaje, če hočejo doseči popolnost. S tem si bodo obnovili duha in voljo vterdili v dobrem. Da bi jih pa toliko rajše opravljali, so podelili sv. oče Leon XIII. popolnoma odpustek vsem tretjerednikom, ki opravijo osem-dnevne duhovne vaje, skupno ali posamezno.

O mesečni obnovitvi duha.

Sv. Frančišek Salezij piše: „Nobena ura, tudi najboljša, ni tako narejena, da bi neprenehoma šla. Vsako je treba od časa do časa naviti, da ne obstoji.

Tudi je treba, da včasih celo uro razderó, da jo očistijo prahu in popravijo poškodovane dele. Tako mora tudi vsak človek, ki ima resno voljo, v dobrem napredovati, vsaj enkrat na leto svoje serce dobro pregledati, in napake, ki so se v njem vgnezdile, s korenino izruvati.“ Ko je svetnik te besede zapisal, je imel v mislih vsakoletne duhovne vaje. Toda, zelo težko je za ljudi, živeče mej svetom, da bi se za nekaj dni ločili od sveta in opravili take vaje. Zanje je lažje, ako se vsak mesec za eden dan od sveta ločijo in da se takrat zberejo v duhovnih vajah. Takim vajam pravimo „mesečna obnovitev duha“. Za to je najbolj primeren dan nedelja ali praznik, ker na tak dan se zamudi najmanj opravil.

Kar je spraševanje vesti za posamezne dneve, to je obnovitev duha za vsak mesec. Zberi si gotov dan v začetku ali na koncu mesca. Potrudi se, da dobiš tisti dan koliker mogoče prostega časa. Takrat se pečaj v miru in samoti z Bogom in sè svojo dušo. Premišljuj kako resnico, n. pr. o človekovem namenu, o smerti, o sodbi, ali

kaj drugega. S tem preišljevanjem bo spoznala duša, da je potrebno le eno. Potem premisli svoj dušni stan, ali si napredoval v dobrem ali pa si se poslabšal? Kako si si vest spraševal? Pred vsem pa skušaj, da boš spoznal vzroke svojih pregreškov. Če te dobro spoznaš, boš pregreške toliko lažje zamoril že v kali. Potem se tisti dan skesano spovej svojih grehov in drugo jutro prejmi presv. Rešno Telo. Če ti pa ni mogoče pristopiti k sv. obhajilu v resnici, obhajaj se vsaj na duhovni način; pri tem napravi namen, da boš pristopil k sv. obhajilu, kaker hitro ti bo mogoče.

Kedor na ta način obnovi vsak mesec svojega duha, ta bo obvarovan pred duhovno mlačnostjo in bo zelo napredoval v dobrem. Na koncu svojega življenja pa bo lahko rekel sè sv. Pavlom: „Dobro sem se vojskoval.“

Pregled odpustkov neke- terih bratovščin.

Odpustki bratovščine presvete Trojice.

I. Popolni odpustki: dan vstopa v bratovščino; ob smertni uri, ako izgovoré presv. ime „Jezus“ saj v sercu; na praznik presv. Trojice, ako se udje spovedó, prejmejo sv. obhajilo, obiščejo bratovsko cerkev ter po namenu svetega očeta molijo; eno nedeljo v mescu pod enakimi pogoji, ako so pri bratovski procesiji. Dalje zadobijo udje popolni odpustek, ako po spovedi in sv. obhajilu obiščejo bratovsko cerkev ter molijo po navadnem namenu za jetnike, sledeče dni: praznik Marijinega rojstva, svečnica, druga nedelja v oktobru, pepelnična sreda, drugi praznik sv. Neže (28. jan.), na praznik sv. Janeza iz Mate (8. febr.), sv. Feliksa Valoa (20. nov.), sv. Katarine (25. nov.)

II. Nepopolni odpustki: 7 let in 7 kvadragen, ako pobožno nosijo ška-

pulir in sicer *a)* vsak dan, ako zmolijo 6 krat Očenaš in Čast bodi . . . in 6 krat Češčena Marija in Čast bodi . . . *b)* na božič, veliko noč, na praznik vnebovzetja Matere božje, drugi praznik sv. Neže, ako obiščejo bratovsko cerkev in molijo kaker prej omenjeno; 5 let in 5 kvadragen, ako spremljajo, če mogoče z gorečo svečo, presv. Rešno Telo k bolniku, ter za bolnika molijo; 100 dni: *a)* vselej, ko so pri pogrebu vmerlih udov ter za njih duše molijo, *b)* vselej, ko so v bratovski cerkvi pri sv. maši ali pri drugih cerkvenih opravilih, *c)* vselej, ko siromake gostoljubno sprejmejo, ali storé kako drugo delo pobožnosti in ljubezni.

Odpustki bratovščine presvete- tega Rešnega Telesa.

I. Popolni odpustki: eden dan v mescu, ko se verni zapiše v bratovščino, ako se spove, sprejme sv. obhajilo ter po namenu sv. očeta moli; ob smertni uri; pogoji: spoved, sv. obhajilo, če to ni mogoče, naj pa vsaj ud pobožno in skesano izgovori ime „Jezus“

v sercu če z ustmi ne more. Ako se udje spovedó, prejmejo sv. obhajilo, obiščejo bratovsko cerkev — ako tega brez velike težave ne morejo storiti, zadostuje tudi župnijska cerkev — ter po namenu sv. očeta pobožno molijo, morejo prejeti popolni odpustek sledeče dni: na svečnico; 26. febr.; na praznik sv. Jožefa; Marijino oznanenje, 4. apr.; sv. Julijana, 5. apr.; sv. Janez Kerstnik; sv. apostola Peter in Pavelj; prvo nedeljo po 13. juliju; sv. Marija Magdalena; sv. Marta, 29. jul.; sv. Ignacij Lojola, 31. jul.; Marijino vnebovzetje; Serce Marijino; Marijino rojstvo; sveti Frančišek Asiški, 4. okt.; sv. Terezija 15. okt.; vsi svetniki; verne duše; sveti Stanislav Kostka, 13. nov.; sv. Frančišek Ksaverij, 3. dec.; brezmadežno spočetje Marijino; sv. Janez evangelist 27. dec.; sv. Rešno Telo, ali eden dan v osmini; praznik presv. Jezusovega Serca; na dan, ko ud moli sveto uro; enkrat v mescu; prvi četrtek in prvi petek vsakega mesca.

II. Nepopolni odpustki: 7 let in 7 kvadragen za ude, ki se spovedó, prejmejo sv. obhajilo, obiščejo bratovsko

cerkev, ali če te ni mogoče župnijsko ter po namenu sv. očeta molijo *a)* vse druge Marijine praznike; *b)* glavne praznike drugih apostolov; 7 let in 7 kvadragen *a)* vselej, ko pobožno in skesano molijo mesečno uro; *b)* ko so pri maši in pouku na dan mesečnega shoda; 300 dni enkrat na dan, ako je ud pri blagoslovu z Najsvetejšim; 60 dni za vsako dobro delo.

Odpustki bratovščine presvete- tega Jezusovega Serca.

I. Popolni odpustki: dan vstopa v bratovščino; na praznik presv. Jezusovega Serca ali sledečo nedeljo; prvi petek ali prvo nedeljo vsakega mesca; eden dan vsakega mesca. Pogoji, da se ti odpustki zadobé, so: spoved, sv. obhajilo, molitev po namenu sv. očeta. Dalje na smertno uro, ako skesano zakličejo ime „Jezus“ vsaj v sercu, ako z ustmi ne morejo. Ako udje opravijo spoved, prejmejo sv. obhajilo, obiščejo bratovsko cerkev, morejo zadobiti popolni odpustek tudi sledeče dni: na praznik brezmadežnega spočetja, Ma-

rijinega rojstva, oznanenja, svečnico, vnebovzetja, vseh svetnikov, vernih duš, sv. Jožefa, sv. Petra in Pavla, sv. Janeza evangelista. Popolni odpustek za vsako izmej 6 nedelj ali 6 petkov pred praznikom presv. Jezusovega Serca. Pogoji: spoved, sv. obhajilo, obisk cerkve, kjer se omenjeni praznik slovesno obhaja ter molitev po namenu sv. očeta.

II. Nepopolni odpustki: 7 let in 7 kvadragen za vsako štirih nedelj pred praznikom presvet. Jezusovegu Serca. 60 dni za vsako dobro delo.

Odpustki karmeljske bratovščine.

I. Popolni odpustki: dan vstopa v bratovščino; na praznik karmeljske Matere božje 16. julija, ali sledečo nedeljo; v smertni uri, ako po spovedi in sv. obhajilu izgovoré pobožno ime „Jezus“ vsaj v sercu, ako z ustmi ne morejo, eno nedeljo vsakega mesca, ako so udje pri mesečni procesiji. Da se ti odpustki zadobijo, je potrebna spoved, sv. obhajilo in molitev po namenu svetega očeta. Ako opravijo udje spoved,

prejmejo sv. obhajilo, obiščejo bratovsko cerkev — če ni mogoče, zadostuje tudi župnijska — ter tukaj po navadnem namenu molijo, vdeležé se popolnega odpustka tudi sledeče dni: 2. in 4. febr.; 19. in 25. marc.; veliki četrtek; veliko nedeljo; praznik varstva sv. Jožefa, ali eden dan v osmini; na vnebohod; 5., 16., in 25. maja; 2. jul.; 16. jul. ali mej osmino; 20. in 26. jul.; 7. in 15. avg.; v nedeljo po Marijinem vnebovzetju; 27. avg.; 8. sept.; 15. okt. ali mej osmino; 15. nov. (ako je ta dan nedelja pa 16.); 21. nov.; 24. nov. ali mej osmino; 8. dec. in na božič.

II. Nepopolni odpustki: 5 let in 5 kvadragen enkrat v mesecu, ako prejmo udje svete zakramente ter po navadnem namenu molijo; 5 let in 5 kvadragen, ako spremljajo presveti Zakrament k bolniku ter zanj molijo; 3 leta in 3 kvadragene na vse druge Marijine praznike, ako se spovedó, prejmejo sv. obhajilo v bratovski cerkvi ter po navadnem namenu molijo; 100 dni za vsako delo pobožnosti in ljubezni do bližnjega.

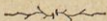
Odpustki rožnivenske bratovščine.

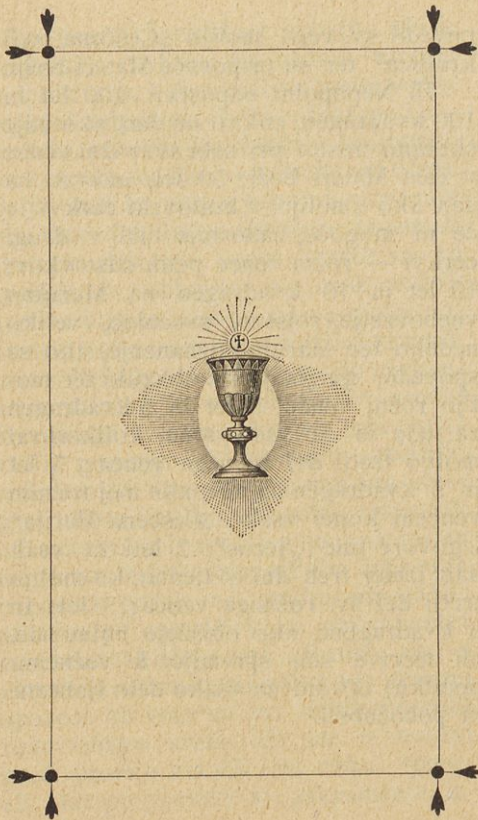
I. Popolni odpustki: dan vstopa v bratovščino se udje lahko vdeležé dveh popolnih odpustkov, za enega se zahteva: spoved in sv. obhajilo, za drugega pa: spoved, sv. obhajilo v bratovski cerkvi, eden del sv. rožnega venca in molitev za mir sv. cerkve. Pervo nedeljo vsakega meseca se morejo zopet dveh odpustkov vdeležiti; enega zadobé: ako se spovedó, prejmejo v bratovski cerkvi sv. obhajilo ter molijo po namenu sv. očeta, drugega pa: ako se spovedó, prejmejo sv. obhajilo in obiščejo rožnivensko kapelo ali altar. Na praznike Marijinega brezmadežnega spočetja, rojstva, darovanja, oznanenja, svečnico, obiskovanja in vnebovzetja; pogoji: spoved ali vsaj terden sklep spovedati se ob določenem času ter obisk rožnivenske kapele. Sedaj naštete praznike, kaker tudi veliko nedeljo, vnebohod, binkošti in dva petka postnega časa; pogoji: spoved, sv. obhajilo, obisk kake cerkve in molitev po namenu sv. očeta. Rožnivensko ne-

deljo; pogoji: spoved, sv. obhajilo, obisk bratovske cerkve. To nedeljo morejo zadobiti udje, kaker tudi vsi verni, vselej popolni odpustek, kolikerkrat po spovedi in sv. obhajilu obišejo bratovsko cerkev ter molijo po namenu sv. očeta. Dalje zadobe udje popolni odpustek vse tiste dni, ko se obhajajo skrivnosti svetega rožnega venca; zahteva se spoved, sv. obhajilo in obisk rožnivevske kapele. Ravno tako popolni odpustek tretjo nedeljo v aprilu, praznik presv. Rešnega Telesa, praznik cerkvenega patrona in v nedeljo v osmini Marijinega rojstva, ako se udje spovedó, prejmejo sv. obhajilo, obišejo rožnivenški altar ter po namenu svetega očeta molijo. Popolni odpustek ob smertni uri, ako so udje vsak teden molili sv. rožni venec, ter jim duhovnik odpustek podeli na predpisani način; ali ako po spovedi in sv. obhajilu vsaj v sercu zakličejo ime „Jezus“, ako z ustmi ne morejo; ali ako po skesani spovedi ob smertni uri derže v roki rožnivenško svečo, da so le enkrat pred smertjo zmolili sv. rožni venec; ali ako po prejetih sv. zakramenih, iz-

povedó sv. vero, molijo „Češčena bodi kraljica“ ter se priporočé Materi božji.

II. Nepopolni odpustki: 100 let in 100 kvadragen, enkrat na dan, ako udje skesano nosijo pri sebi sv. rožni venec v čast Materi božji; 50 let, enkrat na dan ako zmolijo v bratovski cerkvi — če ni mogoče, zadostuje tudi v drugi cerkvi — rožni venec petih odstavkov; 10 let in 10 kvadragen na Marijino vnebovzetje, rojstvo, svečnico, veliko nedeljo ter Marijino oznanenje, ako se spovedó, sprejmejo sv. obhajilo ter molijo rožni venec; 5 let in 5 kvadragen za ude in za vse verne kolikerkrat molijo tretji del rožnega venca; 5 let in 5 kvadragen za ude, ako mej rožnim vencem konci vsake „Češčena Marija“ izgovoré ime „Jezus“; 2 leti za vsak dan izmej treh dni v tjednu, ko molijo tretji del sv. rožnega venca; 3 leta in 3 kvadragene, ako obiščejo bolne ude, ali mertve ude spremijo k večnemu počitku; 60 dni za vsako delo ljubezni in pobožnosti.

II. del.

Job II

Jutranja molitev.

V tvojem imenu vstanem, o presveta Trojica! Blagoslovi me † Bog Oče, † Bog Sin, † Bog sv. Duh. Počastim te, presveta Trojica, kaker te časté angelji v nebesih! Sè vsemi pravičnimi te hvalim.

O dobri Bog, najlepše te zahvalim, ker si dodelil, da sem zopet en dan srečno dočakal. Zavoljo tega ti obljubim, da bom ta dan opravljal vsa svoja dela v tvojo čast. Tebi darujem vse svoje misli, besede in dejanja.

○ moj ljubeznivi Oče, iz serca mi je žal, da sem tolikokrat grešil in te žalil. Danes pa terdno sklenem, da hočem rajši vmreti, kaker pa grešiti. O dobri Bog, dodeli mi milost, da ostanem zvest temu sklepu.

Tudi tebi, o moja mati Marija, se prav ponižno priporočim. Pomagaj mi v vseh dušnih in telesnih potrebah. Krepčaj me v boju sè skušnjavami in hudobnim duhom. Vnemi moje serce, da plamení v ljubezni do Boga! Skaži se mi dobro mater, in tudi jaz ti bom pokoren otrok.

O moj ljubljeni angelj varih, milostno me obvaruj, da ne omadežujem čez dan z nobenim grehom svoje duše! Vodi me zvesto po nevarni poti življenja, da ne padem in si ne ranim duše. Bodi pri meni, keder mi hudobni duh nastavlja mreže, da bi me pogubil. Ne dopusti, da bi me zvita kača zapeljala in mi dušo vmorila. Keder se mi loči duša od telesa, sprejmi jo v svoje naročje in jo nesi v nebesa!

Prav ponižno prosim vas, vsi božji svetniki in svetnice, posebno pa vaju moja sveta patrona I. in I., sprositi mi pri Bogu milost, da ta dan nobenega greha ne storim, temuč da sem vedno pripravljen srečno vmreti in priti v nebesa. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. Vera.

Molitev apostolata.

Nebeški Oče, danes ti darujem presveto Serce tvojega ljubega sina Jezusa. Darujem ti vse njegove želje in občutke. Potem ti darujem vsa zasluženja Marije, moje nebeške matere, zasluženja vseh svetnikov in svetnic. Slednjič ti darujem vse svoje besede, dela, terpljenja in molitve, ki jih bom danes opravil. Združen s presvetim srcem Jezusovim bom danes molil, delal in terpel. Sprejmi, o dobri Oče, vse to ko dopadljiv dar iz rok svojega služabnika. Prosim tudi, povišaj sv. mater katoliško cerkev in pošlji svoj sv. blagoslov nad svetega Očeta! Spreoberni nevernike in grešnike! Ohrani in poterdi nedolžne in pravične! Stoj na strani vmirajočim in reši duše iz vic! Meni, svojemu nevrednemu služabniku, pa dodeli ponižnost, krotkost, poterpežljivost, pokorščino in vse druge čednosti, da ž njimi olepšan postanem vedno bolj podoben tvojemu ljubemu Sinu. Amen.

Večerna molitev.

Vsemogočni Bog, pred te padem na kolena z dolžnim spoštovanjem! Verujem v te, ker si večna resnica; upam v te, ker si neizmerna dobrota; ljubim te, ker si najbolj vreden vse ljubezni. Zaradi tebe pa tudi svojega bližnjega ljubim kaker samega sebe.

Pa kako naj se ti dostojno zahvalim, dobri Bog, za vse dobrote, ketere sem prejel iz tvoje očetovske roke? Iz nič si me vstvaril. Sè smertjo svojega edinega Sina si me odrešil. Dan za dnevom mi skazuješ neštevilne dobrote. O Gospod, kako naj se ti skažem hvaležnega? O vi nebeški duhovi, hvalite z menoj vsmiljenega Boga, ki skazuje meni, najnevredniši stvari, toliko dobrot.

Sv. Duh, razsvetli me z lučjo svoje milosti, da prav spoznam hudobijo in ostudnost svojih pregreh. Pomagaj mi, da vse svoje grehe prav iz serca obžulujem, nad vse sovražim in se jih bolj bojim, kaker vsacega zla, da, celo bolj ko smerti.

(Sedaj si sprašaj svojo vest! Preišči vse svoje misli in besede, dejanja in opuščanja. Potem premisli, kateri greh si čez dan največkrat storil. Slednjič prevdari, kako si opravljal dolžnosti svojega stanu.)

O kako velika sramota me obhaja, ko premišlujem svoje grehe! O Gospod; spoznam svoje grehe in jih prav iz serca obžalujem. Močno mi je žal, ker sem tebe, o dobri in vsmiljeni Bog, tolikokrat z grehi razžalil. Kako zelo si pa ti mene ljubil, moj ljubljeni Zveličar! Iz ljubezni do mene si pretil svojo sv. kri, in jaz plačujem tvojo neizmerno ljubezen z grehi in nehvaležnostjo. Tvoja dobrota je nerazumljiva, nerazumljiva pa je tudi moja nehvaležnost. Vender te prosim, odpusti mi! Ne oziraj se na mojo hudobijo, ampak na svojo dobroto. Ker si mi že tolikokrat prizanesel, prizanesi mi še sedaj! Dodeli mi milost, da obžalujem svoje grehe in se zanje spokorim. S tvojo pomočjo se bom potrudil, da ti v vsem dopadem in te z nobenim grehom več ne žalim. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. Vera.

Sedaj pa grem h počitku, da si okrepčam telesne moči in ti morem potem toliko boljše služiti. Ti pa, moj nebeški Oče, daj mi k temu svoj blagoslov!

Preblažena Devica Marija, moj angelj varih, sv. patrona I. in I., vsi svetniki, prosite za me, varujte me nocojšnjo noč in ves čas mojega življenja, posebno pa ob smertni uri. Amen.

Zdihljeji.

Rabi te zdihljeje prav pogosto. Te kratke molitvice te bodo duhovno razsvetlile in ti dale moč in tolažbo. Zadoščeval boš ž njimi za svoje časne kazni, samega sebe posvetil in obilno pomagal vbogim dušam v vicah. Potrebno pa je, da si v posvečujoči milosti božji, ali da vsaj sè skesanim srcem izgovarjaš te zdihljeje in imaš terdno voljo, kaker hitro mogoče spovedati se svojih grehov.

Moj Boj in moje vse! Vsakokrat 50 dni odpustka, ki ga moreš darovati tudi za duše v vicah. (Leo XIII. 4. maja 1888.)

Večni Oče, tebi darujem dragoceno kri Jezusa Kristusa v zadoščenje za svoje grehe in za potrebe sv. cerkve. Vsakikrat 100 dni odpustka. (Pij VII. 22. sept. 1817.)

Hvaljen bodi Jezus Kristus. — Na vekomaj, ali: Amen. Vsakikrat 50 dni odpustka. (Sikst V., Benedikt XIII., Klemen XIII., 5. sept. 1759.)

Moj Jezus, vsmiljenje! Vsakikrat 100 dni odpustka. (Pij IX. 24. sept. 1846.)

Jezus, moj Bog, ljubim te čez vse. Vsakikrat 50 dni odp. (Pij IX. 7. maja 1854.)

Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, temuč Zveličar. Vsakikrat 50 dni odp. (Pij IX. 11. avg. 1851.). Popolnoma odpustek za tiste, ki so celo leto vsaj enkrat na dan skesano in pobožno tako zdihnili. Ta popolni odpustek dobiš le enkrat na leto in sicer na praznik sv. Jeronima Emiljanskega (20. julija) ali mej njegovo osmino, ako se skesano spoveš, prejmeš sv. obhajilo in v cerkvi ali očitni kapeli nekoliko moliš po namenu sv. Očeta. (Pij IX. 29. nov. 1853.)

Sladko Serce mojega Jezusa, daj, da te bom vedno bolj ljubil! Vsakikrat 300 dni odp. Popolnoma odpustek katerikoli dan v mescu pod navadnimi pogoji. (Pij IX. 26. nov. 1876.)

Jezus! Vsakikrat 25 dni odp., ko to presveto Ime pobožno izgovoriš. Popolnoma odp. v smertni uri za vse, ki so v življenju večkrat pobožno izgovarjali to presveto Ime — ako takrat če ne z ustmi vsaj sè srcem zakličejo presv. Ime Jezus. (Sikst V., Benedikt XIII., Klemen XIII. 5. sept. 1759.)

Sladko serce Marijino, bodi moja rešitev! Vsakikrat 300 dni odp. Popolnoma odp. enkrat v mescu za vse, ki so en mesec vsak dan tako molili, pod navadnimi pogoji. (Pij IX. 30. sept. 1852.)

Češčeno bodi sveto in brezmadežno spočetje preblazene device Marije, matere božje. Vsakikrat 300 dni odp. (Leo XIII. 10. sept. 1878.)

Angelj božji, za variha dan od više dobrote mi na stran, varuj me, razsvetluj me, vodi me in brani me! Vsakikrat 100 dni odp. Popolnoma odp. na praznik angeljev varihov (2. okt.)

za tiste, ki so celo leto vsak dan zjutraj in zvečer tako molili, pod navadnimi pogoji. (Pij VI. 2. okt. 1795.)

Molimo te, presveti Gospod Jezus Kristus in te hvalimo, ker si sè svojim svetim križem svet odrešil. 100 dni odp. enkrat na dan. (Leo XIII. 4. marca 1882.)
Ljubljeno bodi povsod presveto Serce Jezusovo! 100 dni odp. enkrat na dan. (Pij IX. 23. sept. 1860.)

Jezus, krotki in iz serca ponižni, stôri, da bo moje serce podobno tvojemu. 300 dni odp. enkrat na dan. (Pij IX. 25. jan. 1868.)

Hvaljeno, moljeno, ljubljeno in hvalno češčeno bodi vsak trenutek Serce Jezusovo v sv. zakramentu v vseh tabernakeljnih sveta do konca časov. Amen. 100 dni odp. enkrat na dan. (Pij IX. 29. febr. 1868.)

Sladko Serce Jezusovo, bodi moja ljubezen! 300 dni odp. enkrat na dan. (Leo XIII. 18. jun. 1892.)

Serce Jezusovo, goreče iz ljubezni do nas, vžgi naša serca z ljubeznijo do tebe. 100 dni odp. enkrat na dan, ki se more darovati tudi dušam v vicah. (Kongr. za odp. 15. jul. 1893.)

O moja Gospa, o moja mati, spomni se, da sem tvoj. Ohrani me, varuj me kaker svojo lastnino in posestvo. 40 dni odp. kolikerkrat se moli v skušnjavah. (Pij IX. 5. avg. 1851.)

O Marija, ki si brez madeža stopila na svet, oh, sprosi mi od Boga, da se brez greha s sveta ločim. 100 dni odp. enkrat na dan. (Pij IX. 27. marca 1863.)

O Marija, brez greha spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo. 100 dni odp. enkrat na dan. (Leon XIII. 15. marca 1884.)

O sv. Jožef, zgled in patron častivcev svetega Serca Jezusovega, prosi za nas! 100 dni odp. enkrat na dan — tudi za duše v vicah. (Leo XIII. 19. dec. 1891.)

Sveti nadangelj Mihael, brani nas v boju, da se ne pogubimo v strašni sodbi. 100 dni odp. enkrat na dan. (Kongr. za odp. 19. avg. 1893.)

Gospod jim daj večni mir in večna luč naj jim sveti. — Naj v miru počivajo, Amen. 200 dni odp. vsak dan, kedor trikrat na dan za duše v vicah tako moli. (Leo XIII. 19. avg. 1880.)

Neketere resnice,

ketere je treba vsak mesec premisliti.

1. Nič ni dobrega, kaker Bog sam. Kar se zgodi po božji volji, je dobro; kar se zgodi zoper božjo voljo, je prazno delo, prava zguba, če prav ima pri ljudeh večkrat veliko ceno.

2. Kaj zahteva od tebe Bog? Kaj zahteva njegova volja, da storiš? Kaj hoče od tebe gledé stanu, v katerem živiš? Ali si pokoren njegovi volji? Ali spolnuješ dolžnosti svojega stanu? Premisli svoje dolžnosti eno za drugo in prevdari, kako jih spolnuješ!

3. Premisli, kaj delaš celi dan, od jutra do večera!

4. Kakošni so pregreški, s katerimi Boga večkrat žališ? Ketele pripomočke rabiš, da bi se pregreškov znebil? Si li zamašil studence, iz katerih pregreški izvirajo?

5. Kaj te največkrat in najhujše skuša? Kako se boriš zoper skušnjave?

6. Koliko časa obračaš v službo božjo, t. j. za premišljevanje, za duhovno

branje in za druga Bogu dopadljiva dela? S kakošno pazljivostjo in pobožnostjo jih opravljaš?

7. Potrudi se sè vsemi močmi, da boš živel zbranega duha.

8. Ali ni sramotno, da najbolj dobrotljivemu in ljubeznivemu Gospodu nebes in zemlje tako mlačno in zaspano služimo?

9. Kedor nima Kristusovega duha, ni njegov. Kristus je tvoj učenik in gospod, ti njegov učenec in služabnik. Kristus naj ti bo zgled, kako moraš živeti. Premišljuj vbozega, zaničevanega, poterpežljivega Jezusa. Primerjaj se ž njim in ponižaj se, ker si mu tako malo podoben.

10. Ali veš, kaj storiš, ako se trudiš za denar in blago, za službe in vsakoverstna opravila, za prijateljstvo in naklonjenost ljudi? To je ravno toliko, kaker če se skrivaš v bodeče ternje, če samemu sebi nakladaš derva, s katerimi bo ogenj v peklu še povečan. Veruj kralju Salamonu, keterega so imeli za najsrečnejšega človeka! On pravi: „Nečimernost čez nečimernost, vse je nečimernost!“

Kratek nauk

kako se vdeležuj daritve sv. maše.

Ker je ni daritve na zemlji, ki bi bila Bogu bolj ljuba in prijetna, kaker je daritev sv. maše, in ker se moreš le samo s to nekervavo daritvijo nove zaveze dostojno bližati prestolu božjega veličastva, se moraš tudi vdeleževati sv. maše z največjo pazljivostjo, z globoko ponižnostjo in spoštljivostjo. Pazi tedaj na sledeče:

1. Ko si na potu v cerkev, misli, da hitiš z betlehemskimi pastirci molit Zveličarja.

2. V začetku sv. maše se spomni, da si grešnik, ki klečiš pred božjim prestolom in prosiš odpuščenja razža-

ljenega Boga; obudi pri tem popolno kesanje nad svojimi grehi.

3. Ko mašnik moli „slava“ ali „gloria“, povzdigni tudi ti svoje serce in misli si, da si v družbi angeljev, ki so na betlehemskem polju peli slavo Bogu.

4. Pri listu in evangeliju obljubi Jezusu, da mu hočeš biti vedno zvest učenec in prosi Zveličarja, naj ti pošlje sv. Duha, da boš mogel kerščanske resnice ne samo v sercu verovati, ampak tudi očitno po njih živeti.

5. Pri veri obudi dejanje vere in prosi, naj bi vsi ljudje trojedinega Boga kmalu začeli spoznavati, ljubiti in moliti.

6. Ko mašnik daruje kruh in vino, združi se ž njim in daruj Bogu svoje serce sè vsemi željami.

7. Pri predglasju zdihni z mašnikom: Svet, svet, svet si Ti, Bog vojnih trum; nebesa in zemlja so polna Tvoje slave; češčen, ki prihaja v imenu Gospodovem, slava mu na višavi!“

8. Pri povzdigovanju moli Jezusa v podobah kruha in vina; daruj se mu z dušo in telesom; zahvali ga za vse prejete dobrote in prosi ga, naj milostno podeli potrebnega spoznanja vsem lju-

dem, da ne bo za toliko duš njegova presveta kri zastonj prelita.

9. Pri zavživanju se združi z Jezusom v duhovnem obhajilu, če ti ni mogoče telesno prejeti presv. Rešnega Telesa, in prosi Gopoda, da bi ga vsi ljudje vedno vredno prejemali.

10. Pri koncu sv. maše zahvali Boga za veliko milost, da si se mogel vdeležiti nekervave daritve, in prosi ga, naj se v obilnosti razlije njegov blagoslov po svetu.

Posebni namen za vsak dan pri sv. daritvi:

V nedeljo daruj sv. mašo v čast sv. Trojici za ohranjenje in razširjanje matere sv. katoliške cerkve;

v ponedeljek: v čast svojemu patronu in v pomoč dušam v vicah;

v torek: v čast svojemu angelju varihu in po namenu sv. Očeta za redovnike in vso duhovščino;

v sredo: v čast sv. Jožefu, svetim apostolom in vsem svetnikom; za vse katoliške vladarje in vsa ljudstva sveta;

v četrtek: v čast presv. Rešnemu Telesu za spreobernenje nevernikov in krivovercev;

v petek: v čast terpljenju Gospoda Jezusa Kristusa, za vse grešnike in za vse, ki so v smertni nevarnosti;

v soboto: v čast prečisti Devici Mariji, za sorodnike, predstojnike, podložne, dobrotnike, prijatelje, sovražnike i. t. d.

Zdihljej pred sv. mašo:

Sprejmi, presveta Trojica, to najsvetejšo daritev mesa in kervi našega Gospoda in Zveličarja, ki Ti jo nevredni služabnik z mašnikom darujem v zadoščenje za svoje grehe in grehe celega sveta. Nadomesti, kar manjka moji slabosti, ne glej na moje nehvaležno serce, spopolni mojo dobro voljo in stori me deležnega sadu odrešenja, ki nam ga je Jezus zaslužil sè svojim terpljenjem in svojo smertjo. Amen.

V začetku.

(Molitev sv. Ciprijana.)

O Bog, Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, Bog očakov, prerokov, marternikov, devic in vseh, ki v Tebe verujejo, k Tebi kličemo, o neskončno veličastni Bog, ki si se nas vsmilil, ko so bili dopolnjeni časi in si nam poslal svojega edinega Sina, Gospoda našega Zveličarja, keterega je angelj oznanil, Marija Devica od sv. Duha spočela in rodila in po katerem si nas rešil pogube večne smerti! Po Njem, Tvojem edinorojencu, Te prosim, o nebeški Oče, pridi mi na pomoč, in ne glej na moja dela, ker nisem ravnal po Tvojih zapovedih: vsmili se me, prizanesi mi in daj mi spokornega duha! Kaker je David molil: „Gospod, zavoljo svojega imena zanesi mojemu grehu, za kaj veliko ga je“ (Ps. 24. 11), tako molim tudi jaz in Te prosim, o Bog, odpusti mi moje grehe.

Slava.

Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje. Hvalimo Te, častimo Te, molimo Te, prosimo Te. Zahvaljujemo Te zavoljo Tvoje velike časti. Gospod Bog, kralj nebeški, Bog, Oče vsegamogočni. Gospod, edino-rojeni Sin Jezus Kristus, Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očetov, ki odjemlješ grehe sveta, vsmili se nas, ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo, ki sediš na desnici Očetovi, vsmili se nas! Ker Ti sam si svet, Ti sam Gospod, Ti sam najvišji, Jezus Kristus, sè svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

K molitvi.

(Molitev sv. Gregorija Velikega.)

O najdobrotljivejši Jezus! Božja Beseda, sijaj Očetovega veličastva, katero angelji hrepeneče gledajo: uči me, spolnovati Tvojo voljo; vodi me proti onemu srečnemu Jeruzalemu, kjer je večni dan, kjer en duh kraljuje mej božjimi otroci, kjer je kraj miru, ne-

rušljive varnosti, gotove večnosti, večnega počitka, mirne sreče, srečne ljubezni in ljubeznivega veselja, kjer Ti, o Jezus, z Očetom in Duhom živiš in kraljuješ na veke. Amen.

K listu.

(Molitev sv. Frančiška Saleškega.)

Molčíte stvari! Ti sam, o Gospod, pridi in govori moji duši; zakaj glej, Tvoj hlapec poslušá! Vlij mi v serce gorečnost prerokov, ljubezen apostolov; spolni v meni, kar si njim govoril in obljubil! Razsvetli me, Gospod in krepčaj me, dokler moram bivati v ječi svojega telesa. O kako zelo mi je treba Tvoje luči, Tvojega krepčila. Tvoja božja beseda mi je luč, ki mi sveti; Tvoje božje telo je krepčilo moji duši. Amen.

Pri evangeliju.

(Molitev sv. Avguština.)

O Gospod, Jezus Kristus, Beseda božja, ki si prišel na svet grešnike odrešit, prosim Te po Tvojem neskončnem vsmiljenju, poboljšaj moje

življenje. spopolni moja dela, odvzemi, kar Tebi ne dopade in meni škoduje in daj mi tisto, kar Tebi dopada in je meni koristno. Tebe, neskončno vsmiljeni Bog, ki grešnike opravičuješ, ki po grehu mertve k dušnemu življenju obujaš, prosim: stegni roko svoje milosti nad mene, in zatri v meni, kar Tebe žali. Amen.

K veri.

(Molitev sv. Terezije.)

O vir in začetnik naše vere, daj mi živo, terdno, dejansko, popolno vero, ono vero, ki jo Ti sam imenuješ veliko vero; vžgi v meni luč, da bom vselej ravnal po Tvoji sv. veri. Oprosti me človeške goljufive modrosti, ki bi mi branila, podvreči razum in voljo Tvoji neskončni modrosti. Daj mi po sv. Duhu dar učenosti, dar modrosti, dar sveta, dar umnosti, da spopolnim ž njimi svojo vero; pomagaj mi milostno, da bom vedno živel po luči sv. vere, ne pa po svojem slabem razumu. Vterdi mi ta sklep, da ga s Tvojo milostjo srečno izveršim. Amen.

Pri darovanju.

(Molitev sv. Ireneja.)

Gospod, nebeški Oče, ki si po Jezusu Kristusu, svojem Sinu, vstanovil novo daritev v novi zavezi in jo po apostolih izročil svoji sv. cerkvi, da Ti jo ona po celem svetu daruje, prosim Te, sprejmi to sveto daritev v zveličanje vsega ljudstva, ki si ga s kervjo svojega edinorojenega Sina rešil pogube. Z daritvijo, ki Ti jo je On daroval na altarju križa, Ti prinašam v dar tudi svojo dušo sè vsemi njenimi močmi; darujem Ti svoj um, svojo voljo, svoje telo in vse, kar morem svoje imenovati. Sprejmi to mojo daritev, in daj mi milost, da bom rabil Tvoje darove po Tvoji sv. volji. Amen.

K predglasju.

(Molitev sv. Mehtilde.)

Hvalim Te, častim Te, poveličujem Te, o ljubeznivi Jezus, s tisto slavo, s katero Te časti presveta Trojica, s

ketero Te je slavila najčistejša Tvoja mati Marija, s katero Te povelečujejo angelji in svetniki. Združi, o Jezus, to moje češčenje ž njihovim slavljenjem in sè slavospevom Tvoje sv. cerkve, ki Ti kliče: Svet, svet, svet, Gospod Bog Sabaot, polna so nebesa in zemlja Tvoje slave, hozana na višavah! Češčen, ki prihaja v Gospodovem imenu. Hozana na višavah!

Pred povzdigovanjem.

(Molitev iz mašnega obreda sv. Jakoba.)

Ponižno Te prosim, o najljubezni-viši Oče, po Njem, ki je veliki duhovnik in dar ob enem, dodeli mi milost, da bo ta najsvetejša daritev zdatno zdravilo za moje dušne rane, močna podpora na poti čednosti, krepko varstvo v vseh dušnih in telesnih nevarnostih. Pa ne samo meni, ampak nam vsem bodi ta daritev v odpuščenje grehov in v večno življenje.

(Molitev iz mašnega obreda sv. Basilija.)

Prosimo Te po priprošnji Tvojih svetnikov, ki se jih pri tej sv. daritvi

spominjamo, posebno pa po priprošnji najsvetejše, neomadeževane, častitljive Device Marije in sv. očakov, apostolov, mučenikov, spoznavalcev in vseh svetnikov: odpusti nam naše hudobije Ti, ki si sam svet in ki vslišuješ prošnje svojih svetnikov. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Mej povzdigovanjem.

(Molitev sv. Tomaža Akvinskega.)

Pobožno Te molim, o skriti Bog, živi kruh, ki daješ svetu življenje. O daj moji duši, da bo vedno v Tebi živele in našla le v Tebi pravo sladkost.

O Gospod Jezus, Ti ljubeznipolni pelikan, operi mene omadeževanega v svoji sv. kervi, ketere ena kapljica more oprati grehov celi svet.

O Jezus, ki Te tukaj gledam pod zagrinjalom, prosim Te, daj mi, česar si najbolj želim, namreč, da Te bom enkrat od obličja do obličja gledal večno v božji slavi. Amen.

Po povzdigovanju.

(Molitev sv. Frančiška Saleškega.)

Molim Te, o sladki Jezus, moj Zveličar, ki si sedaj na altarju pričujoč, ko veliki duhovnik in kralj. Iz celega serca Te hvalim, da si me s kervavo daritvijo svojega telesa in svoje kervi na križu odrešil in spravil z nebeškim Očetom. Prosim Te po neskončni Tvoji ljubezni, stori me deležnega vseh milosti, ki si jih nam pridobil sè svojo smertjo.

Oči moje duše Te gledajo, o Bog, pod zagrinjalom podob kruha in vina, ki zakrivati našim telesnim očem Tvoje veličastvo. Terdno verujem, da si ti, Zveličar sveta, v svoji božji in človeški naravi tukaj v tej hostiji pričujoč, in da je v kelihu ista kri, ki je tekla zame na sv. križu. Amen.

Oče naš.

Oče naš, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja,

kaker v nebesih, tako na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kaker tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in nas nevpelji v skušnjavo; temuč reši nas hudega. Amen.

Jagnje božje.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, vsmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, vsmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, daj nam mir!

Duhovno obhajilo.

Glej, stojim siromašen in vbog pri Tvoji mizi in terdno verujem, o večna resnica, da si resnično po duhovnikovi besedi prišel iz nebeških višav na altar, da bi me obiskal. Toda, svest si svoje slabosti in svojih grehov, se ne upam, da bi Te telesno prejel, torej kličem sè stotnikom, čegar hlapca si od daleč ozdravil: Gospod, nisem vreden, da greš

pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. Očisti jo, prosim Te, vsega zlega in vseh pomanjkljivosti, okraši jo sè vsemi dobrotami in čednostmi, nasiti jo sè svojim telesom in sè svojo kervjo, da bo napolnjena z nebeškim blagoslovom.

Pridi torej k meni, o Gospod, in ozdravi mojo dušo, ki je polna grehov; moja duša išče hrane, okrepečaj jo.

Duša Kristusova, posveti me.
 Telo Kristusovo, zveličaj me.
 Kri Kristusova, napoji me.
 Voda strani Kristusove, operi me.
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me.
 O dobrotljivi Jezus, vsliši me.
 V svoje svete rane skrij me.
 Od Tebe ločiti se, ne pusti me.
 Pred peklenkim sovražnikom varuj me.
 Ob uri moje smerti pokliči me.
 K Tebi priti povabi me.
 Da s Tvojimi svetniki bom hvalil Te
 Od vekomaj do vekomaj. Amen.

Od zavživanja do blagoslova.

(Molitev sv. Basilija.)

O Gospod Jezus Kristus, Beseda božja, Sin Očeta, ki si raztergal vezi

greha sè svojim zveličalnim terpljenjem, razlij luč svoje milosti nad nas in odpusti nam naše grehe. Saj si Ti, o Bog, res najmilostljiviši Gospod.

Zato Te prosimo, prizanesi in odpusti nam, kar smo se pregrešili vedé ali nevedé, iz hudobije ali pa tudi le iz človeške slabosti, v mislih, besedah in dejanjih. Daj nam pravo spoznanje, da se bomo mogli varovati vsega, kar Ti ne dopade in da storimo vse tisto, kar Ti je všeč in hočeš, da storimo.

Pri blagoslovu.

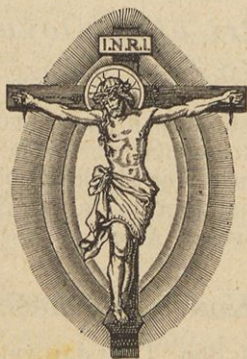
(Molitev sv. Mehtilde.)

Blagoslovi me, o Jezus, Tvoja vsega-mogočnost, pouči me Tvoja modrost, napolni me Tvoja sladkost, potegni me nase Tvoja dobrota in združi me sè seboj na veke! Amen.

Konec sv. maše.

O moj Bog, Ti si daroval sam sebe za moje zveličanje! Glej, tudi jaz se hočem darovati za Tvojo čast. Tvoj

dar sem, ne prizanašaj mi! Radovoljno hočem sprejeti vse terpljenje, katero mi boš poslal. Vse nadloge hočem sprejeti in jih skleniti s terpljenjem Tvojega Sina Jezusa Kristusa. Terdno sklenem, da se bom na vso moč varoval vsacega greha in vseh grešnih priložnosti. O moj Bog, blagoslovi ta sklep in daj mi milost, da ga bom vestno spolnoval v Tvojo čast in svoje zveličanje. Amen.

Sv. maša

s premišljevanjem terpljenja Gospoda Jezusa Kristusa.

To storite v moj spomin!
Luk. 22. 19.

Sv. maša je vedna daritev nove zaveze, pri kateri se Jezus Kristus nekervavo daruje svojemu nebeškemu Očetu pod podobama kruha in vina; sv. maša je spomin kervave daritve na gori Kalvariji. Gotovo boš najlažje prav pri sv. maši zbran, ako pri nji premišljuješ Gospodovo terpljenje.

1. Ko gre mašnik k altarju, spomni se zadnje večerje, pri kateri je Jezus Kristus sam pervikrat opravil neker-

vavo daritev in se nam dal v jed in pijačo. Spoznaj in občuduj v tem Njegovu ljubezen!

Spoznam, o Jezus, ko si svoje ljubil, ljubil si jih do konca. (Jan. 13, 1.) Zakaj, glej, „mizo si pripravil pred mojim obličjem, njim nasproti, ki me nadlegujejo.“ (Ps. 22. 5.) Zato „bom Tebi daroval hvalni dar in ime Gospodovo bom klical.“ (Ps. 115. 8.)

2. Ko mašnik začne sv. mašo z molitvijo pred altarjevimi stopnjicami, spomni se, kako gre Jezus sè svojimi učenci po zadnji večerji z gore Sion na vert Getzemani, kjer ga čaka prvo terpljenje: hude dušne bridkosti. Zamisli se vanje, imej sočutje z Jezusom! Potem pa, ko mašnik moli očitno spoved, kesaj se tudi ti svojih grehov, ki so Jezusu napravili toliko žalost.

„Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper Tebe; več nisem vreden Tvoj sin imenovan biti.“ (Luk. 18. 21.)

„Bog! bodi milostljiv meni grešniku!“ (Luk. 18. 13.)

3. Ko mašnik poljubi altar, misli si, da vidiš Jezusa, ko ga poljublja Juda

izdajavec. Ali ga ne izdajaš tudi ti, ko tolikokrat z grehom zaveržeš Boga in se okleneš satana?

„Ne prištevaj mi, moj Gospod, hudobije, in ne pomni svojemu hlapcu krivice tega dneva, ko si šel, Gospod moj kralj, iz Jeruzalema; tudi je ne ohrani v svojem sercu, zakaj jaz, Tvoj hlapec, spoznam svojo pregreho!“ (3. Kralj. 19. 19. 20.)

„Vsmili se me, o Bog, po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojega vsmiljenja zbriši mojo hudobijo!“ (Ps. 50. 3.)

4. Mašnik moli „Kyrie eleison“ Gospod, vsmili se; ti pa premisli, kako Peter trikrat zataji Jezusa in spozna svojo hudobijo še le, ko ga Gospod milo pogleda. Kolikokrat si pa ti zatajil iz strahu pred ljudmi, da si veren katoliški kristjan! Ali ti je žal?

„Oberni svoj obraz od mojih grehov in zbriši vse moje hudobije! Gospod, odpri moje ustnice in moja usta bodo oznanjevala Tvojo hvalo!“ (Ps. 50. 11. 17.)

5. Mej „gloria“ se spomni hudobnega veselja judov, ko so imeli v pesteh

Jezusa in pomisli, je-li ne spadaš tudi ti kedaj mej tiste, ki se greha veselé?

„Kaj hočemo reči svojemu Gospodu? Ali kaj odgovoriti? Ali s čim se opravičevati? Bog je našel krivico nad svojimi hlapci.“ (1. Mojz. 44. 16.)

„Zavoljo svojega imena, Gospod, zanesi mojemu grehu; zakaj veliko ga je. Poglej moje ponižanje in mojo težavo, in odpusti mi vse pregrehe!“

6. Pri molitvah in listu do evangelija premišluj vsa obdolževanja, zaničevanja, ketera je moral Jezus prestati pred velikima duhovnikoma Anom in Kajfom. Kaker je jagnje tiho, ko je strižejo, tako tih je bil tudi Gospod. Ti pa, kako kmalu ti vskipi nevolja in jeza!

„Kje je tvoj strah, tvoja moč, tvoja poterpežljivost in popolnost tvojih potov?“ (Job. 4. 6.)

„Ti, Gospod, si moja poterpežljivost.“ (Ps. 70. 5.)

„Deni, Gospod, stražo na moja usta in terdna vrata na moje ustnice. Ne nagibaj mojega serca k hudobnim be-

sedam v zagovarjanje izgovorov v grehah, enako ljudem, ki krivico delajo!“ (Ps. 140, 3. 4.)

7. Ko strežnik nese mašno knjigo na evangeljsko stran, misli si, kako vlečejo Jezusa od Kajfa k Pilatu in kako se Pilat norčuje iz Gospodovega nauka. Kako ceniš ti sv. vero? Ali se vdeležuješ vestno pridige in kerščanskega nauka? Ali učiš tudi druge po sv. veri živeti?

„Ti si vказal spolnovati prav natančno Tvoje zapovedi. O da bi bila moja pota obernjena v ohranjenje Tvojih pravic! Tedaj ne bom osramočen, ako gledam na vse Tvoje zapovedi. Slavil Te bom z ravnim srcem zato, ker sem se učil sodbá Tvoje pravice. Tvoje postave bom ohranil; nikar me ne zapusti popolnoma!“ (Ps. 118, 4—8.)

„Krivične bom učil Tvoja pota in hudobni se bodo k Tebi spreobernili.“ (Ps. 50. 15.)

8. Ko mašnik moli vero, spomni se, kako pošlje Pilat Jezusa k Herodu in kako ga ta ima za neumnega, čigar

besedam ni verjeti, ker Gospod noče s čudežem spričati, da je res Sin božji. Ali tudi ti kedaj dvojiš nad kako versko resnico?

„Blagor jim, ki niso videli in so verovali.“ (Jan. 20. 29.)

„Verujete, Gospod, pomagaj moji neveri!“ (Mark. 9. 23.)

„Živim, toda ne jaz, živi pa v meni Kristus. Da pa zdaj živim v mesu, živim v veri Sinu božjega, kateri me je ljubil in dal samega sebe zame!“ (Gal. 2. 20.)

9. Pri darovanju premišluj, kako se je Jezus vsega daroval svojemu Očetu v odrešenje sveta in je v ta namen voljno sprejel vse terpljenje. Kako se pa ti vedeš v terpljenju?

„Saj sem na šibe pripravljen in moja bolečina mi je vedno pred očmi!“ (Ps. 37, 18.)

„Kelih zveličanja bom vzel in ime Gospodovo bom klical.“ (Ps. 115, 4.)

10. Ko si mašnik vmiva roke, misli si Pilata, ki se hoče opravičiti hudodelstva s tem, da si opere roke, porderi pa Jezusovo smertno obsodbo.

Kolikokrat skušaš tudi ti opravičiti, prikriti in izgovarjati svoj greh!

„Svojo pregreho sem Ti naznanil in svoje krivice nisem skrival. Rekel sem: Spoznal bom zoper sebe svojo krivico Gospodu, in Ti si mi odpustil hudobijo mojega greha!“ (Ps. 31, 5.)

„Bog! Ti veš mojo nespamet, in moje pregrehe Ti niso prikrite!“ (Ps. 68, 6.)

11. Ko se mašnik po darovanju oberne k ljudstvu in reče: orate fratres, t. j. molite bratje, premišljuj, kako Pilat pripelje Jezusa pred ljudstvo s ternjevo krono na glavi. Kako bo s teboj, keder boš stal pred božjim sodnim stolom?

„Moji duši se studi moje življenje; svoje govorjenje bom zoper sebe izpustil, govoril bom v bridkosti svoje duše. Bogu porečem; „Nikar me ne pogublaj; povej mi, zakaj me tako sodiš?“ (Job. 10, 12.)

12. Predglasje naj te spomni judov, ki so Jezusu klicali najpervo „hozana!“ „češčen bodi!“; čez pet dni pa: „križaj ga“. Ali si tudi ti tako nestanoviten?

„Poterdi moja hojo na svojih stezah, da ne spodleté moje stopinje.“ (Ps. 16. 5.)

13. Po predglasju do povzdigovanja premišljuj, kako gre Jezus s križem na rami proti Kalvariji. Ali razumeš Njegove besede: „Kedor hoče za menoj priti, naj zataji samega sebe, naj vzame svoj križ in hodi za menoj?“

„Vleci me! za Teboj potečemo, za duhom Tvojih mazil!“ (Vis. pes. 1, 3.)

„Mene pa Bog varuj, |da bi se z drugim hvalil, kaker s križem Gospoda našega Jezusa Kristusa, po katerem je meni svet križan in jaz svetu. Pojdimo tedaj k Njemu iz šotorišča in nosimo njegovo zasramovanje.“ (Hebr. 13. 13).

14. Pri povzdigovanju si misli, da vidiš Jezusa, kako visi na križu: roke ima razprosterte in te želi objeti, glavo ima nagnjeno in te želi poljubiti. Koliker ran, toliko dokazov ljubezni do tebe, do tvoje duše.

„Moj ljubi je moj, in jaz sem njegova!“ (Vis. pes. 2. 16.)

„Kedo nas bo tedaj ločil od ljubezni Kristusove? Ali nadloga, ali stiska,

ali lakota, ali nagota, ali nevarnost, ali preganjanje, ali meč? V svesti sem si namreč, da ne smert, ne življenje, ne angelji, ne poglavarstva, ne oblastva, ne sedanje, ne prihodnje, ne moč, ne visokost, ne globočina, ne druga stvar nas ne bo mogla ločiti od ljubezni božje, ketera je v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.“ (Rim. 8, 35, 38.)

15. Po povzdigovanju preišluj, kako je tema pokrivala zemljo od šeste do devete ure, mej tem, ko je Zveličar visel na križu. Ta tema pomeni temo nevere, v kateri je bil človeški rod pred odrešenjem, in v kateri je človek, ki smertno greši. Pomisli, kolika tema je v peklu!

„Pusti me tedaj, da nekoliko objokujem svojo bolečino, preden grem in se ne vernem v temno deželo in pokrito sè smertno senco, v deželo reve in teme, kjer je smertna senca in ni reda, ampak več en strah prebiva. (Job. 10. 20—22.)

16. Pri Gospodovi molitvi „Oče naš“ preišluj sedem besed Jezusovih na križu. Zveličar moli za svoje sovražnike. Kaj pa ti? Spokornemu razboj-

niku obljubi nebesa. Uči se iz tega pravo pokoro delati, če tudi ne tako pozno kaker razbojnik. Svojo mater izroči Janezu, in njega Mariji. Komu bi ti mogel bolje izročiti samega sebe, kaker nebeški Gospej? Jezus toži, da je zapuščen; ti pa hitiš za razveseljevanjem. Njega žeja po tvojem zveličanju; in ti ne poznaš hrepenenja po nebesih. Gospod napove konec svojega terpljenja. Tudi tvojega terpljenja in veselja bo konec. Jezus izroči svojo dušo Bogu. Stori tudi ti tako!

„Tedaj ga je poklical njegov gospod in mu reče: Hudobni hlapec! ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil: ali nisi bil torej tudi ti dolžan vsmiliti se svojega sohlapca, kaker sem se tudi jaz tebe vsmilil?“ (Mat. 18, 32, 33.)

„Gospod, spomni se me, keder prideš v svoje kraljestvo!“

„Resnično ti povem, danes boš z menoj v rajju.“ (Luk. 23. 42. 43.)

17. Ko mašnik zlomi sv. hostijo nad kelihom in potem kliče: „Jagnje božje, ki odjemlješ i. t. d. premišljuj, kako se je duša Jezusova ločila od telesa. Terkaj

si na persa v znamenje žalosti, da je moral Jezus zaradi tvojih grehov toliko terpeti.

„In zdaj, Gospod, spomni se me, in ne maščuj se nad mojimi grehi in ne spominjaj se moje in mojih starišev hudobije.“ (Tob. 3. 3.) „Vsmili se me Bog, vsmili se me, ker v Tebe zaupa duša moja; in pod senco Tvojih perut bom upal, dokler ne prejde hudobija!“ (Ps. 56. 2.)

18. Pri sv. obhajilu se spomni Jezusovega pogreba; serčno želi sedaj v njegovo serce pokopan biti.

„Pripravljeno je moje serce, o Bog, pripravljeno moje serce, da pojem in prepevam hvalo.“ (Ps. 56, 8.)

„Vzdigni se, Gospod, v svoj počitek; Ti in skrinja Tvoje svetosti!“ (Ps. 131. 8.)

19. Pri sklepnih molitvah premišluj Gospodovo vstajenje.

„Naše prebivanje je pa v nebesih, odkoder tudi Zveličarja čakamo Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše revno telo, ker je bo

vpodobil svojemu častitljivemu telesu po moči, s katero si tudi more podvreči vse stvari!“ (Filip 3. 20.)

20. Pri blagoslovu pomisli, kako blagoslavlja Jezus svoje učence pred svojim vnebohodom.

„Ker ste v to poklicani, da blagodar v delež posedete!“ (1. Pet. 3. 9.)

„Pomagaj, Gospod, svojemu ljudstvu in blagoslovi svoj delež ter jih vladaj in povišuj vekomaj.“ (Ps. 27. 9.)

„Tvoja milost, Gospod, bodi z nami, kaker smo upali v te!“ (Ps. 33. 22.)

Sveta maša

*kaker jo duhovnik opravi na
praznik presvete Trojice.*

Pristopna molitev.

Duhovnik. V imenu Očeta in Sina in sv. Duha. Amen. (Antifona): Pojdem pred aljar božji.

Strežnik. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

D. (Psalem 42.) Sodi me, o Bog, in razsodi mojo pravdo zoper nesveto ljudstvo; krivičnega in zapeljivega človeka reši me.

S. Ker ti, o Bog, si moja moč; zakaj si me zavergel in zakaj hodim žalosten, ko me stiska sovražnik?

D. Pošlji svojo luč in svojo resnico: da me vodite in privedete na tvojo sveto goro in v tvoje šotore.

S. In pojdem pred aljtar božji, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

D. Hvalil te bom s citrami, o Bog, moj Bog: zakaj si žalostna, duša moja, in zakaj me begaš?

S. Zaupaj v Boga, zakaj še ga bom hvalil, on je pomoč mojega obličja in moj Bog.

D. Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu.

S. Kaker je bilo v začetku, zdaj in vselej in na vekomaj. Amen.

D. Pojdem pred aljtar božji.

S. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

D. Pomoč naša je v imenu Gospodovem.

S. Ki je vstvaril nebo in zemljo.

D. Spovem se Bogu vsegamogočnemu, blaženi Mariji, vselej Devici, svetemu Mihaelju arhangelju, sv. Janezu Kerstniku, sv. apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam, bratje, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z dejanjem: moj greh, moj greh, moj preveliki greh! Zato prosim blaženo Marijo, vselej Devico, sv. Mihaelja arhangelja, sv. Janeza Kerstnika, sv. apostela

Petra in Pavla, vse svetnike in vas, bratje, molite za-me pri Gospodu, našem Bogu.

S. Vsmili se te vsegamogočni Bog in ti odpusti tvoje grehe in te privedi v večno življenje.

D. Amen.

S. Spovem se Bogu vsegamogočnemu, blaženi Mariji, vselej Devici, sv. Mihaelju arhangelju, sv. Janezu Kerstniku, sv. apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam, oče, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z djanjem: moj greh, moj greh, moj preveliki greh! Zato prosim blaženo Marijo, vselej Devico, sv. Mihaelja arhangelja, sv. Janeza Kerstnika, sv. apostola Petra in Pavla, vse svetnike in vas, oče, molite za-me pri Gospodu, našem Bogu.

D. Vsmili se vas vsegamogočni Bog in vam odpusti vaše grehe in pripelji vas v večno življenje.

S. Amen.

D. Milost, odvezo in odpuščenje naših grehov dodeli nam vsegamogočni in vsmiljeni Bog.

S. Amen.

D. O Bog, obrni se k nam in oživi nas.

S. In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.

D. Skaži nam svojo milost, o Gospod.

S. In daj nam svoje zveličanje.

D. Gospod, vsliši mojo molitev.

S. In moje vpitje naj pride k tebi.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Molímo: Odvzemi nam, prosimo, o Gospod, naše grehe, da bomo vredni s čistim srcem stopiti na presveti kraj. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Prosimo, te, o Gospod, po zasluženju tvojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in vseh svetnikov, da nam milostno odpustiš vse grehe. Amen.

Vhod ali začetek.

(Antifona): Češčena bodi sv. Trojica in nerazdelna edinost; hvalimo jo, ker je nam skazala svoje vsmiljenje. (Ps. 8.) Gospod, naš Gospod, kako čudovito je tvoje ime po vsi zemlji. Ÿ. Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu: kaker je bilo v začetku, zdaj in na vekomaj.

Amen. Češčena bodi sv. Trojica in nerazdelna edinost; hvalimo jo, ker je nam skazala svoje vsmiljenje.

D. Gospod, vsmili se nas.

S. Gospod, vsmili se nas.

D. Gospod, vsmili se nas.

S. Kriste, vsmili se nas.

D. Kriste, vsmili se nas.

S. Kriste, vsmili se nas.

D. Gospod, vsmili se nas.

S. Gospod, vsmili se nas.

D. Gospod, vsmili se nas.

Slava.

Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, prosimo te. Zahvaljujemo se ti zavoľjo tvoje velike časti. Gospod Bog, kralj nebeški, Bog, Oče vsegamogočni. Gospod, edinorojeni Sin Jezus Kristus, Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očetov: ki odjemlješ grehe sveta, vsmili se nas; ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo; ki sediš na desnici Očetovi, vsmili se nas. Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam najvišji, Jezus Kristus, sè svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

Skupna molitev.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Molimo: Vsegamogočni, večni Bog, ki si dal svojim služabnikom v pričevanju prave vere slavo večne Trojice spoznati in v mogočnosti veličastva moliti edinost, prosimo, da bomo po terdnosti ravno te vere obvarovani vseh zopernosti. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog, od vekomaj do vekomaj. Amen.

List.

D. Berilo lista sv. apostola Pavla do Rimljanov. (11, 33—36.)

O globokost bogastva, modrosti in vednosti božje: kako nerazumljive so njegove sodbe in neizvedljiva njegova pota! Zakaj kedo je spoznal misel Gospodovo? Ali kedo je bil njegov svetovavec? Ali kedo mu je prej kaj dal, da bi se mu povernilo? Zakaj iz njega, in po njem in v njem je vse: njemu bodi čast in slava vekomaj. Amen.

S. Hvala Bogu.

Graduale.

Češčen bodi, Gospod, ki pregleduješ propasti in stanuješ nad kerubi.

Ÿ. Češčen bodi, Gospod, na nebeški terdini, in hvaljen na veke. Aleluja, aleluja.

Ÿ. Češčen bodi, Gospod, Bog naših očetov, in hvaljen na veke. Aleluja.

Evangelij.

Očisti mi serce in usta, vsegamogočni Bog, ki si usta Izaija preroka očistil sè živim ogljem, tako me očisti po svoji milosti, da morem vredno oznanjevati tvoj sveti evangelij. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi me, Gospod.

Gospod naj bo v mojem sercu in v mojih ustih, da vredno in spodobno oznanjujem njegov evangelij.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Besede sv. evangelija po sv. Matvžu. (18, 18—20.)

S. Slava tebi, Gospod.

D. Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite tedaj, učite vse narode in kerščujte jih v imenu Očeta in Sina in sv. Duha, učite jih spolnovati vse, karkoli sem vam zapovedal. In glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.

S. Hvala tebi, Kristus.

D. Po besedah sv. evangelija naj nam bodo odpuščeni naši grehi.

Vera.

Verujem v enega Boga, Očeta vsega-mogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjega edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, ter je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga. Kateri je rojen in ne storjen, ter je z Očetom enega bitja; po katerem je vse storjeno. Kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja prišel iz nebes. In je po sv. Duhu iz Marije Device meso na-se vzel in človek postal. Bil je tudi križan za nas, terpel je pod

Poncijem Pilatom in bil v grob položen. In tretji dan je od mertvih vstal po pismih. In je šel v nebesa, sedi na desnici Očetovi. In zopet pride s častjo sodit žive in mertve; in njegovega kraljestva ne bo konca. In v sv. Duha, Gospoda in oživljavca, ki iz Očeta in Sina izhaja, ki ga z Očetom in Sinom vred molimo in slavimo, ki je govoril po prerokih. In v eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Spoznavam en kerst v odpuščenje grehov. Pričakujem vstajenja mertvih in večnega življenja. Amen.

Darovanje.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Molimo. Češčen naj bo Bog Oče in edinorojeni Sin božji in sv. Duh, ki je razodel nad nami svoje vsmiljenje.

Pri darovanju kruha: Vzemi, sveti Oče, vsegamogočni večni Bog, ta neomadežvani dar, ki ga jaz tvoj ne vredni služabnik darujem tebi svojemu živemu in pravemu Bogu, za svoje brez-

številne grehe, razžaljenja in zanikernosti, in za vse navzoče, pa tudi za vse verne kristijane žive in mertve: da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Pri blagoslavljanju vode: Bog, ki si dostojnost človeške narave čudovito vstvaril pa še čudovitejše obnovil: daj nam, da bomo po skrivnosti te vode in tega vina združeni z božjo naravo onega, ki se je blagovolil vdeležiti naše človeške narave, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri darovanju kelih a: Darujemo ti, Gospod, kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, da se pred obličje tvojega božjega veličastva povzdigne kaker prijetna dišava v naše in celega sveta zveličanje. Amen.

Po darovanju: V duhu ponižnosti in s potertim srcem naj bomo od tebe sprejeti, o Gospod, in naša daritev naj se denes verši pred tvojim obličjem tako, da ti bo po volji, Gospod Bog!

Prídi Posvečevavec, vsegamogočni večni Bog, in posveti to daritev, ki je pripravljena tvojemu svetemu imenu.

Pri vmivanju rok (Ps. 25, 6 do 12):

Mej nedolžnimi si bom vmival roke in hodil pred tvoj aljar, o Bog.

Da poslušam glas tvoje hvale in oznanjujem vsa tvoja čuda.

Gospod, ljubil sem lepoto tvoje hiše in mesto, kjer prebiva tvoja slava.

Ne pogubi s hudobnimi, o Bog, moje duše in s kerviželjnimi možmi ne umori me.

V njih rokah je krivica, njih desnica je polna podkupščine.

Jaz pa sem hodil v svoji nedolžnosti: reši me in vsmili se me.

Moja noga je stala na ravnem, v zborih te bom hvalil, Gospod.

Čast bodi i. t. d.

Sredi altarja: Sprejmi, sveta Trojica, to daritev, ki ti jo darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našega Jezusa Kristusa,

in v čast blažene Marije, vselej Device, sv. Janeza Kerstnika, svetih apostolov Petra in Pavla, njih in vseh svetnikov: naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in naj prosijo v nebesih za nas oni, katerih spomin obhajamo na zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molíte, bratje, da bo moja in vaša daritev prijetna Bogu, vsegamogočnemu Očetu.

S. Naj sprejme Gospod to daritev iz tvojih rok v hvalo in čast svojega imena, tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve.

D. Amen.

Tiha molitev.

Posveti, prosimo, Gospod naš Bog, po klicanju tvojega svetega imena žertev te daritve, in po njej pripravi tudi nas sebi v večno daritev. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog.

Predglasje.

D. Na vse večne čase.

S. Amen.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Povzdignite serca.

S. Imamo jih pri Gospodu.

D. Dajajmo hvalo Gospodu svojemu Bogu.

S. Spodobno je to in dolžnost je.

D. Res je, spodobi se in dolžnost je, prav je in dobro, da ti vselej in povsod dajemo hvalo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, kateri si sè svojim edinorojenim Sinom in sv. Duhom en Bog en Gospod: ne v edinosti ene osebe, ampak v trojici enega bitja. Kar namreč po tvojem razodenju verujemo o tvoji časti, to brez vsega razločka mislimo o tvojem Sinu, to o sv. Duhu: tako, da v spoznanju pravega in večnega Božanstva molimo v osebah različnost in v bistvu edinost in v veličastvu enakost: katero hvalijo angelji in arhangelji, kerubi in serafi,

ki ne nehajo klicati vsak dan z enim glasom govoreči:

Svet, svet, svet si Gospod Bog nebeških kerdel! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Slava ti po višavah! Češčen naj bo, kateri pride v imenu Gospodovem. Slava ti po višavah.

Tiha maša.

Tebe tedaj, neizmerno vsmiljeni Oče, po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, molimo in ponižno prosimo, da sprejmeš in posvetiš te darove, te ponudbe, te svete, prečiste daritve, zlasti, ketere ti darujemo za tvojo sveto katoliško cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, v edinosti ohraniš in vladaš po vsem svetu; pa tudi za tvojega služabnika, našega papeža . . . , in našega škofa . . . , in našega cesarja . . . , in pa vse pravoverne in spoznavavce katoliške in apostoljske vere.

Spomin živih.

Spomni se, Gospod, svojih služabnikov in služabnic . . . , in vseh priču-

jočih, katerih vero poznaš in pobožnost vidiš, za ketere ti darujemo ali kateri ti darujejo ta hvalni dar za-se in za vse svoje, za odkup svojih duš, za upanje svojega zveličanja in svoje blaginje, ter svoje prošnje pošiljajo tebi, večnemu, živemu in pravemu Bogu.

Spomin svetnikov.

Združeni smo in obhajamo spomin posebno slavne vselej Device Marije, Matere Boga in Gospoda našega, Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih svetih apostolov in marternikov: Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemena, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lovrencija, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damijana, in vseh tvojih svetnikov, katerih zasluženju in priprošnji dodeli, da bomo v vseh okoliščinah ohranjeni s pomočjo tvojega varstva. Po ravnostem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo te tedaj, Gospod, sprejmi potolažen to daritev, ki ti jo darujemo

tvoji služabniki in z nami vred vsa tvoja družina; dodeli nam, da v tvojem miru preživimo svoje dni, reši nas večnega pogubljenja in prištej nas h kerdelu svojih izvoljenih. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

O Bog, prosimo te, stori, da bo ta daritev v vsem posvečena, sprejeta, poterjena, dostojna in prijetna, da se nam spremeni v telo in kri tvojega preljubega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa.

Povzdigovanje.

Ki je tisti dan pred svojim terpljenjem vzel kruh v svoje svete in častite roke in povzdignil oči proti nebesom k tebi, svojemu vsegamogočnemu Očetu, ter se ti zahvalil in ga posvetil, razlomil ter dal svojim učencem rekoč: „Vzemite in jejte vsi od tega; to je namreč moje telo.“

Ravno tako je vzel po večerji v svoje svete in častite roke ta preblazeni kelih, se ti zopet zahvalil, ga po-

svetil in svojim učencem dal rekoč:
 „Vzemite in pijte vsi iz njega; to je
 namreč kelih moje kervi, novega in
 večnega zakona, skrivnost vere, ki bo
 za vas in za njih veliko prelita v od-
 puščanje grehov.“

„Kolikerkrat boste to delali, delajte
 v moj spomin.“

Po povzdigovanju.

Po tem povelju tedaj, o Gospod,
 obhajamo mi, tvoji služabniki in tvoje
 sveto ljudstvo, spomin blaženega ter-
 pljenja, od smerti vstajenja in slavnega
 vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina
 tvojega, Gospoda našega, in darujemo
 tvojemu prejasnemu veličastvu od tvojih
 dobrot in darov čisti dar, sveti dar,
 brezmadežni dar, sveti kruh večnega
 življenja in kelih večnega zveličanja.

Blagovoli pogledati na te darove s
 potolaženim in milostnim obličjem in
 sprejmi jih, kaker si sprejel darove
 svojega služabnika pravičnega Abeljna
 in daritev našega očaka Abrahama in
 pa sveto daritev in brezmadežno žertev,

ki ti jo je daroval tvoj veliki duhovnik Meljkizedek.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog, ukaži, da roke tvojega svetega angelja prinesó te darove na tvoj visoki aljtar, pred tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, kar nas bo deležnih tega aljtarja in zavžilo presveto telo in kri tvojega Sina, napolnjeni sè vsem nebeškim blagoslovom in milostjo. Po ravno tem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Spomin mertvih.

Spomni se tudi, o Gospod, svojih služabnikov in služabnic . . . , ki so šli pred nami sè znamenjem vere in spijo v miru. Prosimo te, o Gospod, da le-te in vse, ki počivajo v Kristusu, deneš na kraj tolažbe, luči in miru. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki zaupamo v obilnost tvojega vsmiljenja, daj kaj deleža in družbe sè svojimi svetimi apostoli in marterniki: z Janezom, Štefanom, Matijem,

Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, s Felicito, Perpetuo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo in vsemi svojimi svetniki, v katerih družbo, te prosimo, nas vzemi, ne zavoljo našega zasluženja, ampak zavoljo svoje prizanašljivosti. Po Kristusu Gospodu našem.

Po katerem vse te dobrote, o Gospod, vselej ustvarjaš, posvečuješ, oživljaš, blagoslavljaš in nam deliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, Bogu Očetu vsegamogočnemu, v edinosti sv. Duha vsa čast in slava.

Oče naš.

D. Od vekomaj do vekomaj.

S. Amen.

D. Molímo: Po zveličavnih zapovedih opomnjeni in po božjem nauku poučeni upamo se reči: Oče naš, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja, kaker v nebesih tako na zemlji; daj nam danes naš

vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kaker tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in nas ne vpelji v skušnjavo.

S. Temuč reši nas hudega.

D. Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod, vsega zlega preteklega, sedanjega in prihodnjega, in na priprošnjo blažene in slavne vselej Device in božje Matere Marije in svojih svetih apostolov Petra in Pavla, Andreja in vseh svetnikov, daj milostno mir v naših dneh, da bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani, vselej brez greha in obvarovani vse zmote. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinstvi sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

S. Amen.

D. Mir Gospodov bodi vedno z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. To zedinjenje in posvečenje telesa in kervi Gospoda našega, Jezusa

Kristusa, bodi nam prejemajočim v večno življenje Amen.

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta, vsmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta, vsmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta, daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: „Mir vam zapustim, svoj mir vam dam“: ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinost, ki živiš in kraljuješ Bog na vekov veke. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si po Očetovi volji s pomočjo sv. Duha svet obudil k življenju sè svojo smertjo: reši me s tem svojim presvetim Rešnim Telesom in rešno kervjo vseh mojih grehov in vsega zlega; dodeli tudi, da se vselej zvesto ravnam po tvojih zapovedih in ne dopusti, da bi se kedaj ločil od tebe, ki z ravno tem Bogom Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Gospod Jezus Kristus, vživanje tvo-
jega Telesa, katero se jaz, nevredni
človek prederznem prejeti, ne bodi mi
v sodbo in pogubo, temuč naj mi bo
po tvoji dobrotljivosti bramba in zdra-
vilo za dušo in telo; ki živiš in kra-
ljuješ z Bogom Očetom v edinosti sve-
tega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Obhajilo.

Nebeški kruh bom prejel in klical
Gospodovo ime. Gospod, nisem vreden,
da greš pod mojo streho, ampak reci
le z besedo in ozdravljena bo moja
duša. (Trikrat.)

Telo Gospoda našega Jezusa Kri-
stusa naj ohrani mojo dušo v večno
življenje. Amen.

(Prejme telo Gospodovo; potem):

Kaj naj povernem Gospodu za vse,
kar mi je dal? Kelih zveličanja bom
vzel in klical Gospodovo ime. Hvaleč
bom klical Gospoda in varen bom pred
svojimi sovražniki.

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen. (Prejme kri Gospodovo; potem:)

Kar smo z ustmi prejeli, o Gospod, naj zavžijemo s čistim srcem, in časní dar naj nam bo v večno zdravilo.

Tvoje telo, Gospod, ki sem ga zavžil, in tvoja kri, ki sem jo pil, naj se sklene z mojim srcem; in daj, da ne ostane madež pregrehe v meni, ki so me pokrepčale čiste in svete skrivnosti: Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Častímo Boga nebes in slavímo ga pred vsem, kar živi, ker storil je z nami svoje vsmiljenje.

Po obhajilu.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Molímo: Naj nam bo v telesni in dušni prid, o Gospod, prejetje tega zakramenta, in očitno pričevanje večne

svete Trojice in njene nerazdelne edinstnosti. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha od vekomaj do vekomaj.

S. Amen.

Blagoslov.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Pojdite, maša je končana.

S. Hvala Bogu.

D. Naj ti bo po volji, sveta Trojica, opravilo moje službe in daj, da bo daritev, ki sem jo jaz nevredni človek opravil pred očmi tvojega veličastva, tebi prijetna, za me pa in za vse, za ketere sem jo daroval, po tvoji milosti spravna. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi vas vsegamogočni Bog: Oče, Sin in sveti Duh.

S. Amen.

Zadnji evangelij.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Začetek svetega evangelija po Janezu.

S. Slava ti, o Gospod.

D. V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjeno. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi, in luč v temi sveti in tema je ni razumela. Bil je človek, od Boga poslan, kateremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval o luči, da bi vsi po njem verovali. On ni bil luč, ampak da bi pričeval o luči. Bila je prava luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel in njegovi ga niso sprejeli. Koliker njih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast postati božji otroci; njim,

ki verujejo v njegovo ime, ki niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda (tukaj se poklekne) je meso postala in mej nami prebivala, in smo videli njeno čast kaker čast edinorojenega od Očeta, polno milosti in resnice.

M. Hvala Bogu.

Černa sv. maša.

Pristopna molitev.

Duhovnik. V imenu Očeta in Sina in sv. Duha. Amen. (Antifona): Pojdem pred altar božji.

Strežnik. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

D. Pomoč naša je v imenu Gospodovem.

S. Ki je vstvaril nebo in zemljo.

D. Spovem se Bogu vsegamogočnemu, blaženi Mariji, vselej Devici, svetemu Mihaelju arhangelju, sv. Janezu Kerstniku, sv. apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam, bratje, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z dejanjem: moj greh, moj greh, moj preveliki greh! Zato prosim blaženo Ma-

rijo, vselej Devico, sv. Mihaelja arhangelja, sv. Janeza Kerstnika, sv. apostela Petra in Pavla, vse svetnike in vas, bratje, molite za-me pri Gospodu, našem Bogu.

S. Vsmili se te vsegamogočni Bog in ti odpusti tvoje grehe in te privedi v večno življenje.

D. Amen.

S. Spovem se Bogu vsegamogočnemu, blaženi Mariji, vselej Devici, sv. Mihaelju arhangelju, sv. Janezu Kerstniku, sv. apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam, oče, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z djanjem: moj greh, moj greh, moj preveliki greh! Zato prosim blaženo Marijo, vselej Devico, sv. Mihaelja arhangelja, sv. Janeza Kerstnika, sv. apostola Petra in Pavla, vse svetnike in vas, oče, molite za-me pri Gospodu, našem Bogu.

D. Vsmili se vas vsegamogočni Bog in vam odpusti vaše grehe in pripelji vas v večno življenje.

S. Amen.

D. Milost, odvezo in odpuščenje naših grehov dodeli nam vsegamogočni in vsmiljeni Bog.

S. Amen.

D. O Bog, obrni se k nam in oživi nas.

S. In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.

D. Skaži nam svojo milost, o Gospod.

S. In daj nam svoje zveličanje.

D. Gospod, vsliši mojo molitev.

S. In moje vpitje naj pride k tebi.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Molímo: Odvzemi nam, prosimo, o Gospod, naše grehe, da bomo vredni s čistim srcem stopiti na presveti kraj. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Prosimo, te, o Gospod, po zasluženju tvojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in vseh svetnikov, da nam milostno odpustiš vse grehe. Amen.

Vhod ali začetek.

Gospod, daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Tebi se spodobi hvalna pesem o Bog, na Sionu,

in Tebi naj se opravi obljuba v Jeruzalemu: vsliši mojo molitev; k Tebi bo prišlo vse meso. Gospod, daj jim večni pokoj in večna luč naj jim sveti.

D. Gospod, vsmili se nas.

S. Gospod, vsmili se nas.

D. Gospod, vsmili se nas.

S. Kriste, vsmili se nas.

D. Kriste, vsmili se nas.

S. Kriste, vsmili se nas.

D. Gospod, vsmili se nas.

S. Gospod, vsmili se nas.

D. Gospod, vsmili se nas.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

Skupna molitev.

Za mertve škofo ali mašnike.

Molimo: Bog, ki si mej apostolskimi duhovniki svojim služabnikom podelil višjeduhovsko ali duhovsko čast: dodeli, prosimo, da se tudi pridružijo njihovemu večnemu zboru. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd.

Za mertve brate, sorodnike in dobrotnike.

Molímo: Bog, delivec odpuščenja in ljubitelj človeškega rešenja, Tvojo milost prosimo: po priprošnji blažene Marije vselej Device in vseh Tvojih svetnikov dovoli naše družbe bratom, sorodnikom in dobrotnikom, ki so šli iz tega sveta, priti v zbore večne blaženosti.

Za vse verne mertve.

Bog, vseh vernih stvarnik in rešenik, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da dosežejo po pobožnih prošnjah milost, ki so jo vedno želeli. Ki živiš itd.

List.

D. Berilo iz knjige skrivnega razodenja sv. Janeza apostola.

V tistih dnevih sem slišal z neba glas, ki mi je rekel: Zapiši: Blager mertvim, kateri v Gospodu vmerjó. Odslej reče Duh, naj počivajo od svojega truda, zakaj njih dela gredó za njimi.

S. Hvala Bogu.

Graduale.

Gospod, daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. V večnem spominu bo pravični: ne bo se bal hudega oznanila.

Trakt.

Odveži, o Gospod, duše vseh vernih od vsake vezi pregreh.

In s pomočjo Tvoje milosti naj zaslužijo ulti sodbi maščevanja in uživati srečo večne luči.

Sekvenca.

1. Strašen dan bo dan plačila:
zemlja se bo v prah zdrobila,
priča David in Sibila.
2. Kakšen strah bo svet obdajal,
keder bo sodnik prihajal,
k ostri sodbi človek vstajal.
3. Jela bo trobenta peti,
mertvim po grobeh grometi
k sodbi priti jim veleti.

4. Smert, natura bo stermela,
keder stvar bo oživela
pred sodnikov tron hitela.
5. Knjiga bode prinesena:
dela bodeš bral storjena,
dobra vsa in nepoštена.
6. Bo sodnik tedaj se vsedel,
vse, karkol' je kdo naredil,
celi svet bo tistkrat zvedel.
7. Revež, kam se čem podati?
Kje prijatla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.
8. Kralj nezmerne visokosti,
rešiš svoje brez vrednosti,
reši v moji me slabosti!
9. Spomni se, o Jezus mili,
da so za me Te vmorili,
prosim, tisti dan se vsmili!
10. Truden hotel si hoditi,
zame svojo kri preliti,
daj k zveličanju to biti.
11. Daj Te imeti pomočnika,
naših duš odrešenika,
preden vidmo Te sodnika.

12. Da sem kriv, to sam spričujem,
sam pred sabo se sramujem,
pa zanesi, Bog! — zdiham.
13. Rane grešnice zacelil,
tolovaja si zveselil,
meni upanje dodelil.
14. Nisem vreden odpuščanja,
vender, Bog, pomilovanja,
varuj v ogenj me jokanja.
15. Mej ovce me den' ovčico,
reši 'zmej kozlov s'rotico,
in pokličiči na desnico.
16. Ko zaveržene proklete,
pahnil v ogenj boš ujete,
dêni me takrat mej svete.
17. Sliši prošnjo, Bog, pohlevno:
dušo, glej pobito, revno;
skerbi zame stvar neokrevno.
18. Dan trepeta, ura straha,
ko bo človek vstal iz praha!
19. Naj njegove hudobije
milost Tvoja, Bog, omije.
20. Daj jim Jezus, naš pastir,
Večni pokoj, večni mir!

Evangelij.

Očisti mi serce in usta, vsegamo-
gočni Bog, ki si usta Izaija preroka
očistil sè živim ogljem; tako me očisti
po svoji milosti, da morem vredno
oznanjevati tvoj sveti evangelij. Po Kri-
stusu Gospodu našem. Amen.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Besede sv. evangelija po sv. Ja-
nezu.

S. Slava tebi, Gospod.

D. Tisti čas je rekel Jezus mno-
žici judov: Jaz sem živi kruh, ki sem
prišel iz nebes. Ako kedo jé od tega
kruha, bo živel vekomaj; in kruh ke-
terega bom jaz dal, je moje meso za
življenje sveta. Judje so se tedaj pre-
pirali mej seboj rekoč: Kako nam more
ta svoje meso dati jesti? Jezus jim je
tedaj rekel: Resnično, resnično van
povem: Ako ne boste jedli mesa Sina
človekovega, in pili njegove kervi, ne
boste imeli življenja v sebi. Kedor je
moje meso in pije mojo kri ima večno

življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.

S. Hvala tebi, Kristus.

Darovanje.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Molímo: Gospod Jezus Kristus, kralj slave, obvari duše vseh vernih mertvih peklenskih kazni in globokega prepada: reši jih iz levovega žrela, da jih ne požre pekel, da ne padejo v temino: temuč vojvoda sveti Mihael postavi jih v sveto luč: ki si jo nekedaj obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu. Hvalne daritve in molitve Ti darujemo, Gospod; sprejmi jih za tiste duše, ki se jih danes spominjamo: daj jim, Gospod, priti iz smerti v življenje: katero si nekedaj obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu.

Pri darovanju kruha: Vzemi, sveti Oče, vsegamogočni večni Bog, ta neomadežvani dar, ki ga jaz tvoj nevredni služabnik darujem tebi svojemu živemu in pravemu Bogu za svoje brez-

številne grehe, razžaljenja in zanikernosti, in za vse navzoče, pa tudi za vse verne kristijane žive in mertve: da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Pri blagoslavljanju vode: Bog, ki si dostojnost človeške narave čudovito vstvaril pa še čudovitejše obnovil: daj nam, da bomo po skrivnosti te vode in tega vina združeni z božjo naravo onega, ki se je blagovolil vdeležiti naše človeške narave, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri darovanju keliha: Darujemo ti, Gospod, kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, da se pred obličje tvojega božjega veličastva povzdigne kaker prijetna dišava v naše in celega sveta zveličanje. Amen.

Po darovanju: V duhu ponižnosti in s potertim srcem naj bomo od tebe sprejeti, o Gospod, in naša daritev naj se denes verši pred tvojim obličjem tako, da ti bo po volji, Gospod Bog!

Prídi Posvečevavec, vsegamogočni večni Bog, in posveti to daritev, ki je pripravljena tvojemu svetemu imenu.

Pri vmivanju rok (Ps. 25, 6 do 12):

Mej nedolžnimi si bom vmival roke in hodil pred tvoj aljar, o Bog.

Da poslušam glas tvoje hvale in oznanjujem vsa tvoja čuda.

Gospod, ljubil sem lepoto tvoje hiše in mesto, kjer prebiva tvoja slava.

Ne pogubi s hudobnimi, o Bog, moje duše in s kerviželjnimi možmi ne umori me.

V njih rokah je krivica, njih desnica je polna podkupščine.

Jaz pa sem hodil v svoji nedolžnosti: reši me in vsmili se me.

Moja noga je stala na ravnem, v zborih te bom hvalil, Gospod.

Sredi altarja: Sprejmi, sveta Trojica, to daritev, ki ti jo darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našega Jezusa Kristusa, in v čast blažene Marije, vselej Device,

sv. Janeza Kerstnika, svetih apostolov Petra in Pavla, njih in vseh svetnikov: naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in naj prosijo v nebesih za nas oni, katerih spomin obhajamo na zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molíte, bratje, da bo moja in vaša daritev prijetna Bogu, vsegamogočnemu Očetu.

S. Naj sprejme Gospod to daritev iz tvojih rok v hvalo in čast svojega imena, tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve.

D. Amen.

Tiha molitev.

Za mertve škofo ali mašnike.

Molímo: Sprejmi, prosimo, Gospod, daritev, ki Ti jo darujemo za duše Tvojih služabnikov višjih duhovnikov (ali duhovnikov): dodeli njim, katerim si na tem svetu podelil višjeduhovsko (ali duhovsko) čast, pridružiti se v nebeškem kraljestvu družbi Tvojih svetnikov. Po Gospodu našem itd.

Za mertve brate, sorodnike in dobrotnike.

Molímo: Bog, čigar usmiljenje je neskončno, sprejmi blagovoljno naše ponižne prošnje in dodeli po teh skrivnostih našega odrešenja odpuščenje vseh grehov dušam naših bratov, sorodnikov in dobrotnikov, katerim si dal, da verujejo v Tvoje ime.

Za vse verne mertve.

Ozri se milostno na daritev, prosimo Gospod, ki Ti jo darujemo za duše Tvojih služabnikov in služabnic in dodeli njim tudi plačilo, kaker si jim dal dobrote kerščanske vere. Po Gospodu našem itd.

Predglasje.

D. Na vse večne čase.

S. Amen.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Povzdignite serca.

S. Imamo jih pri Gospodu.

D. Dajajmo hvalo Gospodu svojemu Bogu.

S. Spodobno je to in dolžnost je.

D. Res je, spodobi se in dolžnost je, prav je in dobro, da ti vselej in povsod dajemo hvalo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, po Kristusu Gospodu našem. Po katerem hvallijo angelji Tvoje veličastvo, je molijo gospodstva, se tresejo oblasti. Nebesa, nebeški duhovi, in blaženi Serafini je sè združenim glasom slavé. S katerimi da tudi mi povzdignemo svoj glas, ukažeš pripustiti, rekoč s ponižnim izpovedanjem:

Svet, svet, svet si Gospod Bog nebeških kerdel! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Slava ti po višavah! Češčen naj bo, kateri pride v imenu Gospodovem. Slava ti po višavah.

Tiha maša.

Tebe tedaj, neizmerno vsmiljeni Oče, po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, molimo in ponižno prosimo, da sprejmeš in posvetiš te darove,

te ponudbe, te svete, prečiste daritve, zlasti, ketere ti darujemo za tvojo sveto katoliško cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, v edinosti ohraniš in vladaš po vsem svetu; pa tudi za tvojega služabnika, našega papeža . . . , in našega škofa . . . , in našega cesarja . . . , in pa vse pravoverne in spoznavavce katoliške in apostolske vere.

Spomin živih.

Spomni se, Gospod, svojih služabnikov in služabnic . . . , in vseh pričujočih, katerih vero poznaš in pobožnost vidiš, za ketere ti darujemo ali kateri ti darujejo ta hvalni dar za-se in za vse svoje, za odkup svojih duš, za upanje svojega zveličanja in svoje blaginje, ter svoje prošnje pošiljajo tebi, večnemu, živemu in pravemu Bogu.

Spomin svetnikov.

Združeni smo in obhajamo spomin posebno slavne vselej Device Marije, Matere Boga in Gospoda našega, Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih svetih apo-

stolov in marternikov: Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemena, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lovrencija, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damijana, in vseh tvojih svetnikov, katerih zasluženju in priprošnji dodeli, da bomo v vseh okoliščinah ohranjeni s pomočjo tvojega varstva. Po ravnostem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo te tedaj, Gospod, sprejmi potolažen to daritev, ki ti jo darujemo tvoji služabniki in z nami vred vsa tvoja družina; dodeli nam, da v tvojem miru preživimo svoje dni, reši nas večnega pogubljenja in prištej nas h kerdelu svojih izvoljenih. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

O Bog, prosimo te, stori, da bo ta daritev v vsem posvečena, sprejeta, poterjena, dostojna in prijetna, da se nam spremeni v telo in kri tvojega preljubega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa.

Povzdigovanje.

Ki je tisti dan pred svojim terpljenjem vzel kruh v svoje svete in častite roke in povzdignil oči proti nebesom k tebi, svojemu vsegamogočnemu Očetu, ter se ti zahvalil in ga posvetil, razlomil ter dal svojim učencem rekoč: „Vzemite in jejte vsi od tega; to je namreč moje telo.“

Ravno tako je vzel po večerji v svoje svete in častite roke ta preblazeni kelih, se ti zopet zahvalil, ga posvetil in svojim učencem dal rekoč: „Vzemite in pijte vsi iz njega; to je namreč kelih moje kervi, novega in večnega zakona, skrivnost vere, ki bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščanje grehov.“

„Kolikerkrat boste to delali, delajte v moj spomin.“

Po povzdigovanju.

Po tem povelju tedaj, o Gospod, obhajamo mi, tvoji služabniki in tvoje sveto ljudstvo, spomin blaženega ter-

pljenja, od smerti vstajenja in slavnega vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojega, Gospoda našega, in darujemo tvojemu prejasnemu veličastvu od tvojih dobrot in darov čisti dar, sveti dar, brezmadežni dar, sveti kruh večnega življenja in kelih večnega zveličanja.

Blagovoli pogledati na te darove s potolaženim in milostnim obličjem in sprejmi jih, kaker si sprejel darove svojega služabnika pravičnega Abeljna in daritev našega očaka Abrahama in pa sveto daritev in brezmadežno žertev, ki ti jo je daroval tvoj veliki duhovnik Meljkizedek.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog, ukaži, da roke tvojega svetega angelja prinesó te darove na tvoj visoki aljtar, pred tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, kar nas bo deležnih tega aljtarja in zavžilo presveto telo in kri tvojega Sina, napolnjeni sè vsem nebeškim blagoslovom in milostjo. Po ravno tem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Spomin mertvih.

Spomni se tudi, o Gospod, svojih služabnikov in služabnic . . . , ki so šli pred nami sè znamenjem vere in spijo v miru. Prosimo te, o Gospod, da le-te in vse, ki počivajo v Kristusu, deneš na kraj tolažbe, luči in miru. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki zaupamo v obilnost tvojega vsmiljenja, daj kaj deleža in družbe sè svojimi svetimi apostoli in marterniki: z Janezom, Štefanom, Matijem, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marcellinom, Petrom, s Felicito, Perpetuo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo in vsemi svojimi svetniki, v katerih družbo, te prosimo, nas vzemi, ne zavoljo našega zasluženja, ampak zavoljo svoje prizanašljivosti. Po Kristusu Gospodu našem.

Po katerem vse te dobrote, o Gospod, vselej ustvarjaš, posvečuješ, oživljaš,

blagoslavljaš in nam deliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, Bogu Očetu vsegamogočnemu, v edinosti sv. Duha vsa čast in slava.

Oče naš.

D. Od vekomaj do vekomaj.

S. Amen.

D. Molímo: Po zveličavnih zapovedih opomnjeni in po božjem nauku poučeni upamo se reči: Oče naš, kteri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja, kaker v nebesih tako na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kaker tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in nas ne vpelji v skušnjava.

S. Temuč reši nas hudega.

D. Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod, vsega zlega preteklega, sedanjega in prihod-

njega, in na priprošnjo blažene in slavne vselej Device in božje Matere Marije in svojih svetih apostolov Petra in Pavla, Andreja in vseh svetnikov, daj milostno mir v naših dneh, da bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani, vselej brez greha in obvarovani vse zmote. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinstvi sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

S. Amen.

D. Mir Gospodov bodi vedno z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. To zedinjenje in posvečenje telesa in kervi Gospoda našega, Jezusa Kristusa, bodi nam prejemajočim v večno življenje Amen.

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta, daj jim mir!

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta, daj jim mir!

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta, daj jim večni mir!

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si po Očetovi volji s pomočjo sv. Duha svet obudil k življenju sè svojo smertjo: reši me s tem svojim presvetim Rešnim Telesom in rešno kervjo vseh mojih grehov in vsega zlega; dodeli tudi, da se vselej zvesto ravnam po tvojih zapovedih in ne dopusti, da bi se kedaj ločil od tebe, ki z ravno tem Bogom Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Gospod Jezus Kristus, vživanje tvojega Telesa, katero se jaz, nevredni človek prederzno prejeti, ne bodi mi v sodbo in pogubo, temuč naj mi bo po tvoji dobrotljivosti bramba in zdravilo za dušo in telo; ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Obhajilo.

Nebeški kruh bom prejel in klical Gospodovo ime. Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci

le z besedo in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

(Prejme Telo Gospodovo; potem:)

Kaj naj povernem Gospodu za vse, kar mi je dal? Kelih zveličanja bom vzel in klical Gospodovo ime. Hvaleč bom klical Gospoda in varen bom pred svojimi sovražniki.

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

(Prejme Kri Gospodovo; potem:)

Kar smo z ustmi prejeli, o Gospod, naj zavžijemo s čistim srcem, in časni dar naj nam bo v večno zdravilo.

Tvoje Telo, Gospod, ki sem je zavžil, in tvoja Kri, ki sem jo pil, naj se sklene z mojim srcem; in daj, da ne ostane madež pregrehe v meni, ki so me pokrepčale čiste in svete skrivnosti: Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Častímo Boga nebes in slavímo ga pred vsem, kar živi, ker storil je z nami svoje vsmiljenje.

Po obhajilu.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

Za mertve škofo ali mašnike.

D. Molímo: Naj koristi, prosimo Gospod, dušam Tvojih služabnikov, višjih duhovnikov (ali duhovnikov) milost Tvojega vsmiljenja, ki smo jo prosili; da po Tvojem vsmiljenju dosežejo večno združenje z onim, v keterega so upali in verovali. Po Gospodu Jezusu Kristusu itd.

Za mertve brate, sorodnike in dobrotnike.

Molímo: Dodeli, prosimo, vsegamogočni in vsmiljeni Bog, da po moči te skrivnosti duše naših bratov, sorodnikov in dobrotnikov, za ketere smo Tvojemu veličastvu darovali to hvalno

daritev, očiščene vseh grehov prejmejo po Tvojem vsmiljenju srečo večne luči.

Za vse verne mertve.

Naj koristi dušam Tvojih služabnikov in služabnic molitev prosečih: vmij jih vseh grehov in stori jih deležne svojega odrešenja, ki živiš in kraljuješ na vseh vekov veke. Amen.

Blagoslov.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Naj počivajo v miru.

S. Amen.

D. Naj ti bo po volji, sveta Trojica, opravilo moje službe in daj, da bo daritev, ki sem jo jaz nevredni človek opravil pred očmi tvojega veličastva, tebi prijetna, za me pa in za vse, za ketere sem jo daroval, po tvoji milosti spravna. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Zadnji evangelij.

D. Gospod z vami.

S. In s tvojim duhom.

D. Začetek svetega evangelija po Janezu.

S. Slava ti, o Gospod.

D. V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjeno. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi, in luč v temi sveti in tema je ni razumela. Bil je človek, od Boga poslan, kateremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval o luči, da bi vsi po njem verovali. On ni bil luč, ampak da bi pričeval o luči. Bila je prava luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel in njegovi ga niso sprejeli. Koliker njih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast postati božji otroci; njim,

ki verujejo v njegovo ime, ki niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda (tukaj se poklekne) je meso postala in mej nami prebivala, in smo videli njeno čast kaker čast edinorojenega od Očeta, polno milosti in resnice.

M. Hvala Bogu.

Spovedne molitve.

Priprava k sv. spovedi.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Pridi sv. Duh, napolni serca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni.

V. Pošlji svojega Duha in bodo vstvarjeni.

O. In prenovil boš zemeljsko obličje.

O Bog, ki si serca vernih po razsvitljenju sv. Duha učil, daj, da ravno v tem Duhu, kar je prav, spoznamo in se njegove tolažbe vedno veselimo. Po Kristusu Gospodu našem.

Razsvetli moj um, sv. Duh resnice, da vse svoje grehe tako spoznam, kaker jih bom enkrat spoznal pred svojim večnim sodnikom. Omeči mi voljo, da

iz serca objokujem svoje hudobije, s katerimi sem žalil ljubeče serce dobrega nebeškega Očeta. Spomni me, sv. Duh, vseh pregreh, ketere sem ali sam storil, ali sem bil kriv, da so jih drugi za voljo mene storili. Daj mi milost, da se odkritoserčno spovem svojih grehov in jih resnično obžalujem. Pridi sv. Duh, pomagaj mi!

Izpraševanje vesti.

Dolžnosti do Boga.

Kakošna je bila moja molitev? — Kaj je bilo vzrok moje slabe molitve? — Ali premajhna priprava? — Ali lenoba in mlačnost? — Ali raztresenost? — Kolikokrat sem bil v molitvi rado voljno raztresen? — Kolikokrat sem opuščal molitev? — Jutranjo, večerno, redovno? — Kako sem bil pri sv. maši? — Kako sem se pripravljaj za sv. spoved? — Kako za sveto obhajilo? — S kakošno pobožnostjo sem prejemal sv. obhajilo? — Kakošna je bila moja zahvala po sv. obhajilu? — Ali sem mislil kaj na Boga mej dnevom in

delom? — Ali sem opuščal pobožne
 zdihljeje k Bogu? — Ali sem godernjal
 zoper Boga v terpljenji in težavah? —
 Ali sem sv. imena brez potrebe izgo-
 varjal? — Ali sem vse Bogu v čast
 delal? —

Dolžnosti do bližnjega.

Kako sem se obnašal do bližnjega?
 — Ali sem poterpel z njegovimi slabo-
 stmi? — Ali sem ga ljubil zavoljo
 Boga? — Ali sem o njem slabo mislil,
 govoril? — Ali sem ga obrekoval ali
 opravljal? — Ali sem mu z obreko-
 vanjem in opravljanjem kaj škodoval
 na dobrem imenu? — Ali sem že obre-
 kovanje in opravljanje preklical in po-
 pravil? — Ali sem o bližnjem slabo
 sodil? — Ali sem bil bližnjemu ne-
 voščljiv? — Ali sem bil do njega ne-
 prijazen? — Ali celo jezen, v sovraštvu?
 — Kako sem se obnašal do svojih sta-
 rišev? Ali sem bil nevbogljev, termast
 do njih? — Kako sem se obnašal do
 svojih domačih, bratov, sester, gospo-
 darja, gospodinje?

Dolžnosti do samega sebe.

Kakošne so moje misli? — Ali sem bil večkrat ošabnih misli? Druge zaničeval? — Ali sem se vstavljajl nespodobnim mislim, željam, skušnjavam? — Kolikokrat sem vanje dovolil? — Ali sem bil nepreviden v besedah? — Ali sem s kakošno nespodobno besedo koga pohujšal? — Ali sem kaj tacega storil? Nisem li preveč radoveden v pogledih? — Ali ne povzdigujem sebe čez druge? — Ali sem dobro delal iz pravega namena? — Nisem li bil pri svojih opravilih poveršen? — Ali sem naročena dela marljivo opravljal? — Kako sem čas porabil? — Ali sem čas trafil s praznim govorjenjem, branjem, pohajanjem? — Ali sem bil keterikrat nejevoljen? — Ali sem se lagal? Ali sem bil komu nevoščljiv? — Ali spolnujem zvesto dolžnosti svojega stanu?

Kako sem opravil zadnjo sv. spoved? — Ketera je moja glavna napaka, strast? — V kateri greh največkrat padem? — Ali sem se od zadnje sv. spovedi kaj prizadeval, da bi se znebil te glavne

napake? — Kolikokrat sem padel v tisti greh od zadnje spovedi? — Ali sem pokoro opravil?

Kesanje.

O moj Bog, kolikokrat sem Te zopet razžalil sè svojimi grehi. O moj Bog! Nad vse se mi studijo vsi moji grehi, in resnično želim, da bi jih nikoli ne bil storil. Vem, kolike kazni sem vreden; vem tudi, da sem izgubil celo nebesa in zaslužil pekel. Zato iz vsega serca obžalujem vse svoje grehe in se jim odpovem za vselej. Še bolj jih pa obžalujem zato, ker sem v svoji veliki nehvaležnosti Tebe svojega stvarnika in najboljšega Očeta, neskončno in preljubeznivo dobroto, manj cenil, kot ustvarjene reči, in sem s tem tako hudo krivico storil Tvojemu neskončnemu veličastvu. Terdno sklenem, svoje življenje poboljšati, vseh grehov se varovati in odslej Tebi zvestejše služiti. O Bog, daj mi milost, da spolnim ta svoj sklep! Amen.

Molitev pred sv. spovedjo.

Vsegamogočni Bog in vsmiljeni Oče! Glej mene grešnika! Tu klečim pred stolom Tvojega veličastva ter polagam pred Tvoje noge svoje neštevilne zanižnosti, grehe in slabosti. Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper Tebe. Oh, jaz nehvaležnež nisem vreden, da bi se še nadalje imenoval Tvojega sina. Kedo naj prešteje število mojih pregreh, kedo naj ceni težo mojih hudobij? Ali naj obupam? O nebeški Oče, Tvoje vsmiljenje je neskončno. Ti nočeš smerti grešnikove, ampak da se spokori in živi. Glej pred Teboj klečim, jaz grešnik. Oče nebeški, spokoriti se hočem. Ali bom pa tudi živel? Ali bom živel jaz, ki sem Te tolikokrat žalil z mnogimi grehi? Tvoje vsmiljenje mi daje veselo zaupanje. Kervava daritev Tvojega Sina Jezusa Kristusa je nagnila Tvoje očeto vsko ljubeče serce k spravi sè vsemi, ki v Tebe verujejo. Moj Bog tudi jaz verujem v Tebe, dasi sem Te tolikokrat razžalil; tudi za mene grešnika je Tvoj ljubi Sin Jezus pretil svojo presveto kri. Oče nebeški, vsliši glas kervi

svojega Sina, ki tudi za me kliče milost tvojega vsmiljenja. V imenu terpečega Jezusa, prosim, ljubi Oče, odpuščanja mojih grehov. O zbriši, pravični, vsmiljeni Sodnik, moje hudobije; daj mi zopet rajski mir serca. Spovedati se hočem, natanjko in skesano svojih grehov, poboljšal se bom, to je moj terdni sklep. Oče nebeški, pomagaj mi, da s Tvojo pomočjo vkrotim poželjenje mesa, poželjenje oči, in napuh življenja. Daj, da od sedaj naprej živim le za te v čistosti, ponižnosti in svetosti, kaker Ti zapoveduješ. Pomnoži v meni hrepenenje po Tvojem božjem Sinu, da hodim stanovitno za njim, svojim križanim učenikom, ki s Teboj živi in kraljuje na veke. Amen.

Spokorni psalm 129.

Iz globočine vpijem k tebi o Gospod!

Gospod, vsliši moj glas! Naj poslušajo tvoja ušesa glas moje prošnje!

Gospod, ako boš na pregrehe gledal, kedo bo obstal, o Gospod!

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje postave čakam tebe o Gospod!

Moja duša čaka njegove besede,
moja duša upa v Gospoda.

Od jutranje straže do noči naj Izrael
v Gospoda upa.

Ker pri Gospodu je vsmiljenje in
pri njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael vseh njegovih
hudobij!

Čast bodi Očetu itd.

Molitev k Mariji.

Žena, glej Tvoj sin! oh, pa kakošen!
Sram me je pred Teboj, o presveta De-
vica. Ti si moja dobra mati. Kakošen
sem pa jaz — Tvoj sin?! Oh, prav nič
Ti nisem podoben. Kaker sem sè svo-
jimi grehi žalil milo serce Tvojega Sina,
enako sem prebadal tudi Tvoje mehko
materino Serce. Ali še nikedar se ni
slišalo, da bi Ti zavergla koga, ki se
je k Tebi zatekel. Mati večne Besede,
mati moja, pribežališče grešnikov —
tudi jaz k Tebi hitim. Spokoriti se
hočem, Marija ne zaverzi me. Marija,
pomagaj mi! Potolaži, o mati moja,
vžaljenega mojega Očeta. Pokaži mu Je-
zusovo sveto kri, pokaži mu njegove
sv. rane, in vsmilil se me bo. Prosi, o

Marija, svojega Sina, naj prizanese meni vbogemu grešniku, naj me sprejme nezvesto ovčico, — in odpustil mi bo. Marija! koliko grešnikom si že odprla vrata v nebesa; vsliši tudi mene, pomagaj mi! Oberni, moja pomočnica, svoje milostne oči tudi v mene. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija, prosi za me.

Molitev k angelju varihu.

O sveti angelj moj, ki si bil priča mojih grehov, pridi k meni sedaj, ko se hočem poboljšati. Pelji me na stezo resnične pokore in poboljšanja mojega življenja. Bodi priča mojega spreobrnjenja. Varno me vodi, da zopet ne zajdem, in ne preslišim tvojih sv. opominov.

„Vzdignil se bom, ter pojdem k svojemu očetu in mu porečem:

Oče grešil sem zoper nebesa in zoper tebe!“

(Ponižno poklekni sedaj k spovednici, spovej se odritoserčno in skesano svojih grehov. Poslušaj pazljivo nauke in opomine spovednikove, in stori nataanko, kar ti naročajo.)

Po sv. spovedi.

Neskončno vsmiljeni Bog, najboljši Oče moj, kako si dober do mene svojega nehvaležnega otroka. Oh odpustil si mi vse, kar sem se pregrešil, dal si mi novo milost, novo moč, novo serčnost, nove nauke za pobožno življenje. Kako se Ti naj za vse to zahvalim? Serčno ginjen padem pred Te na kolena, iz celega serca se Ti zahvaljujem za Tvojo neskončno vsmiljenost. Angelji, svetniki božji, presv. Devica Marija, pridite, molimo dobrega in vsmiljenega Boga. Velike reči mi je storil on, ki je mogočen in sveto njegovo ime.

Moji grehi so me spravili v grozno nesrečo večnega pogubljenja — in sedaj! vse mi je odpuščeno, zopet sem otrok božji, zopet imam pravico do nebes!

O ljubeznjivi Oče, hvala Ti! O dobri Oče, Tvoja ljubezen me gane. V Tvoji sveti pričujočnosti terdno sklenem, da Te ne bom nič več žalil. Rajši hočem vmreti, kaker še grešiti. Ves bom drugačen, poboljšal se bom. Bolj bom stano viten v dobrem kaker sem bil do sedaj. Vedno bom mislil na Te. Svoj glavni

greh in svojo glavno strast hočem v sebi zatirati. Svoje molitve bom gorečneje opravljaj. Varoval bom svoj jezik, da se ne pregrešim z napačnim govorjenjem. Varoval se bom pred onimi, ki so bili večkrat krivi, da sem Te žalil. Terdno sklenem, ogibati se vsega, kar me je dosedaj v greh napeljevalo. Stanovitno se hočem vstavljati vsem skušnjavam hudobnega duha. Ali, vsega-mogočni Bog, jaz sklepam, kažem terdno voljo poboljšati se, toda brez Tvoje pomoči mi je nemogoče po storjenih sklepih tudi ravnati. Gospod, slab sem; bojim se, da bi zopet padel; varuj me Ti, — podpiraj me Ti. Varuj me v skušnjavah, ne zapusti me v nevarnostih, spodbujaj me v omahljivosti; zakaj „ako Gospod ne varuje mesta, zastonj čuje oni, ki ga varuje.“ Ljubi oče, ki si me sprejel zopet za svojega otroka, stoj mi na strani, da me hudobni duh zopet ne premaga.

Ljubeznjivi Oče nebeški, sè svojimi grehi sem Te močno žalil. Da nekoliko popravim te svoje hudobije, hočem Ti po svoji moči za nje zadostiti. Glej, dobri Bog, opravil bom pokoro, ki mi

jo je naložil tvoj namestnik — kolikor mogoče, skesano in pobožno. O, ko bi mogel s to pokoro Tvoje serce razveseliti tako kaker sem je žalil sè svojimi grehi. Združujem zato svojo pokoro sè vsemi molitvami, posti in dobrimi deli, s katerimi Te je na zemlji častil Tvoj božji Sin, sè vsemi dobrimi deli in molitvami Tvoje ljubeznjive hčerke, matere Tvojega Sina in moje — sè vsem zasluženjem svetnikov in svetnic. Glej, Vsegamogočni, na skesano serce svojega otroka, ki bi s to molitvijo rad zadostil, kar je zagrešil. (Opravi pokoro.)

Ponižno prosim, vsegamogočni, ljubeznivi Oče, sprejmi blagovoljno to mojo malo pokoro v zadoščenje za vse moje grehe. Nemogoče mi je, da bi za nje popolnoma zadostil Tvojemu božjemu veličastvu. Darujem Ti torej v popolno zadoščenje za svoje grehe vsa zasluženja Tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, mojega vsmiljenega Izveličarja. Večni Oče, poglej v obličje Svojega Sina, poslušaj glas njegove svete kervi, ki prosi zame vsmiljenja. Ako imam jaz premalo solz, da bi objokoval svoje

grehe — poglej na solze Svojega Edino-rojenca. Zavoljo globoke ponižnosti Jezusove, odpusti mi moj napuh in mojo ošabnost; zavoljo njegove ljubezni odpusti mi mojo mlačnost; zavoljo njegove svete nedolžnosti odpusti mi mojo mesenost; zavoljo njegovega zatajevanja odpusti mi mojo mehkužnost; zavoljo krotkosti nedolžnega jagnjeta odpusti mi moja jezo in nepoterpežljivost; zavoljo njegovega stanovitnega dela odpusti mi moja lenobo; zavoljo njegove popolnosti pokrij mojo slabost in pregrehe.

Da zadostím za svoje grehe, bom sprejemal s popolno vdanostjo vse križe in težave, ki mi jih bo pošiljala Tvoja očetovska roka. V Tvojo sv. voljo se popolnoma vdam. Tvoji očetovski previdnosti se vsega izročim.

Vse hočem storiti, o Bog, kar ti hočeš, le nobenega greha ne več.

Molitev k Mariji.

Marija, ti dobrotljiva in mogočna Devica! Ti si pomoč kristjanov, moč vseh, kateri zaupajo v Tebe. Stoj tudi

meni na strani, vzemi me v svoje mogočno varstvo. Izprosi mi stanovitnost v dobrem in ne dopusti, da bi bil še kedaj nezvest Tvojemu Sinu. Izprosi mi milost, da ga ljubim in mu služim vekomaj. O Gospa moja, o mati moja, varuj me, brani me kaker svojo lastnino in posestvo. Amen.

Angelji božji, veselite se z menoj in hvalite Boga, ker sem pri njem zopet našel vsmiljenje. Nesite solze moje žalosti in vzdihljeje moje pokore pred veličastni prestol božje milosti. Moj angelj varih, ti pa mi stoj na strani, da me ne premaga zopet hudobni duh in me ne zapelje v pogubljenje, kete-remu sem ravno ušel.

Hvali moja duša Gospoda in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime. Hvali moja duša Gospoda in nikar ne pozabi vseh njegovih dobrot.

Obhajilne molitve

za vsedni v tjednu.

Nedelja.

Pred sv. obhajilom.

Vera.

Moj Bog in moje vse! Kedo si ti, presladki Gospod, moj Bog, in kedo sem jaz, vbogi červec, tvoj hlapec? Najsvetejši Gospod, hočem te ljubiti! Najmilejši Gospod, hočem te ljubiti! Gospod Bog, daroval sem ti svoje serce in svoje telo, in silno želim še več storiti iz ljubezni do tebe, kè bi le mogel.

Poniževanje.

O vzvišeni Gospod in moj Bog! Stvarnik nebes in zemlje, vsegamogočni kralj, ki si me vstvaril sè svojo tako mogočno roko po svoji podobi: kaj sem jaz, da se me spominjaš? Kaj je človek, najsvetejši Oče, da ga vstvariš v svoji ljubezni tako velikega? In zakaj se mu daruješ, o Gospod, z obilno svojo ljubeznijo? Potem, ko si ga vstvaril in odrešil, mu še pripravljaš to prebogato mizo, pri kateri mu daješ samega sebe v jed in hrano! Katera darežljivost je tako velika, kaker tvoja! Vkažuješ mi, naj te prejmem v svoje serce. — O moj Jezus, o moje zveličanje, tebi darujem svojo vbogo dušo in svoje tako mlačno serce. Večkrat sem žalil tvoje veličastvo in kaker drugi izdajavec Absalom sem te spodil iz svojega serca. Očisti me, studenec žive vode! Ozdravi me, pravi zdravnik mojega zveličanja. Napolni me z upanjem in zaupanjem in stori me vrednega svojega prebivališča. Stotnik se je imel za nevrednega, da bi šel v njegovo hišo; sv. Janez Kerstnik, posvečen preden se je rodil,

se je bal tebe kerstiti, in jaz grešnik — kako se ne bi bal in trepetal dostojno sprejeti svojega Stvarnika in slavo angeljev! O nebeški Oče, daj mi dovelj serčnosti za tako imenitno opravilo. O Sin, modrost Očeta, daj mi previdnosti. O sv. Duh, ljubezen Očeta in Sina, vžgi moje serce in očisti mojo dušo z ognjem svoje ljubezni, da bom sè zaupanjem prejel ta najsvetejši zakrament. Amen, Jezus!

Hrepenjenje.

O kralj nebeški, moj Gospod Jezus Kristus, jaz nevredni grešnik pridem k tvojemu sv. altarju, da prejmem tebe samega, pridem, ker me ti kličeš, svesti si tvojega vsmiljenja. Dasiravno sem zelo nevreden, vendar se oserčim, kaker drugi Benjamin, in pridem k večerji, katero ti, starejši brat, predpodobljen v Jožefu, pripravljaš za svoje brate, kateri so verni na zemlji. Ponižno prosim tvoje veličastvo, da bi obogatel sè sadom, ki ga daješ v tem zakramentu svojim prijatelom. Jaz sem bolnik in ti si zdravnik, ki me moreš ozdraviti; jaz sem grešnik in ti si oni, ki opra-

vičuje grešnike; jaz sem vbog in ti neskončno bogat. Pomnoži mi vero, upanje, ljubezen in vse čednosti, da bi ti ž njimi služil in te hvalil vse dni svojega življenja in se potem veselil v nebesih. Amen, Jezus!

Žalost in ljubezen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si na dan svoje neskončne ljubezni postavil presveti zakrament svojega najsvetejšega telesa in svoje presvete kervi v spomin svoje grenke smerti, ter dal v jed svoje najčistejše meso in v pijačo svojo dragoceno kri svojim sv. apostolom; prosim te, o Gospod, omeči moje terdo serce in daj mi solz kesanja, da ž njimi vmijem svojo grešno dušo vseh grehov, zakaj grešil sem, veliko sem grešil z mislimi, besedami in dejanjem. Moj greh, moj veliki greh. Zato terdno upam, da mi boš odpustil, o Gospod, moje grehe po svoji neskončni dobrotljivosti in vsmiljenju, ker glej, spoznam jih vse. Odpusti mi jih, vse obžalujem in terdno sklenem nič več grešiti. Daj mi, mili

Jezus, tako pobožnost, da te bom sedaj tako prejel, kakor te želim prejeti. — Ti sam si rekel: „Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes; kedor je od tega kruha, bo živel vekomaj.“ O kruh nebeški, pokrepčaj moje serce, da bom čutil ogenj tvoje nebeške ljubezni. Ozdravi je vseh slabosti, da ne bo čutilo druge sladkosti, kakor tebe, ki si prava nebeška sladkost. O posvečeni kruh, ki imaš v sebi vse veselje, s katerim nas vedno krepčaš in tolažiš, naj ti dopade moje serce, in moja duša bodi napolnjena s tvojo sladkostjo in veseljem. O presveti kruh, o kruh, ki daje pravo življenje, o prečisti kruh, ki je prišel iz nebes in dal življenje celemu svetu: pridi v moje serce in stori, da bo čutila moja duša sladkost tvoje presvete pričujočnosti. Bežé naj od mene vsi moji sovražniki, ki me ne nehajo zalezovati; bežé naj pred pričujočnostjo tvoje neskončne vsegamogočnosti, da znotraj in zunaj dobro zavarovan hodim po pravi poti proti nebeškemu kraljestvu, kjer bom iz obličja v obličje gledal tvoje neskončno bitje in kjer bom s teboj in v tebi združen in potolažen. Amen, Jezus!

K Mariji.

O Marija! Mi smo vboge stvari, potrebne kruha in ljubeznjive matere, ki bi nam ga podelila. Kruh, po katerem hrepenimo, je tisti božji kruh, ki je prišel iz nebes, tisti Sin, keterega si nosila v svojem deviškem telesu ti, ki si naša vsmiljena in sveta mati. Ti, ki si vrata nebeška in zgodnja danica, oj odpri nam, svojim otrokom, vrata, ki peljejo k tvojemu Sinu; posnaži nam pot, stoj nam na strani in daj nam nebeški kruh. Ozri se na našo slabost v tej solzni dolini, da moremo biti — nasičeni s tistim blaženim sadom tvojega telesa — vekomaj zadovoljni in srečni. Tako bodi!

Darovanje sv. obhajila.

O Gospod! Združen sè sv. Frančiškom darujem to sv. obhajilo tebi, sad pa, ki ga bom prejel, za..... (tu imenuj osebo, za katero je želiš darovati). Priporočam ti še posebej in s celim srcem to vbogo dušo, za katero prosim..... Tebi priporočim mir svete cerkve, razširjanje sv. vere, edinost in

svetost tvojih mašnikov. Priporočim ti sv. očeta, cerkvene in posvetne predstojnike, redove, bogoslovce in vse svoje sobrate in sestre. Tebi izročim vboge grešnike in nevernike, vse žalostne, posebno pa tiste, ki so na morju, v pregnanstvu, v ječi, ali v grešni nevarnosti. Tebi priporočim svoje stariše in prijatelje, posebno..... svojega spovednika, svoje dobrotnike, tiste, ki se priporočajo moji molitvi, katerim sem obljubil, da bom zanje molil in tiste, za ketere sem dolžan moliti. Priporočim ti slednjič duše v vicah, mej njimi posebno tiste, ki so rade častile ta sv. zakrament in prebláženo Devico Marijo in poleg teh tudi tiste, katerim sem posebno dolžan pomagati.

K sv. Frančišku.

Sprosi mi, serafinski oče, da se bom približal k sv. obhajilu tako pripravljen, kaker si bil ti! Stori sè svojo mogočno priprošnjo, da pridem k Jezusu ko tvoj sin, stori, da najde v meni nekako podobnost s teboj in da ostane v meni sè svojo milostjo.

Serafinski oče, pripelji me k Jezusu!
 Serafinski oče, stori me ljubega
 Jezusu!

Serafinski oče, zedini me z Jezusom!

Zavoljo sv. Frančiška zanesi mi, o Jezus!

Zavoljo sv. Frančiška ljubi me, o Jezus!

Zavoljo sv. Frančiška blagoslovi me, o Jezus!

Po sv. obhajilu.

Zahvala sè sv. Frančiškom.

Jezus mojega serca! Sam se ti ne morem dostojno zahvaliti za neizmerno dobroto, zato se združim v duhu s tvojim ljubljnim sv. Frančiškom. — Nežno in serafinsko serce slavnega sv. očaka, ki si je ti, o Jezus, obrazil po svoji ljubezni, je gorelo po sv. obhajilu goreče ljubezni, ketera mu je napravljala neizrekljivo rajsko veselje. — O da bi tudi jaz imel tako ljubeče serce! — Sv. Frančišek, prosi zame! — Sprejmi, moj Jezus, zahvalo sv. očaka, namestu moje, ki ti jo želim izreči.

Prošnja.

Gospod Bog, nebeški Oče! Poglej na veličastno obličje svojega Kristusa in vsmili se mene in vseh drugih grešnikov, za ketere je vmerl tvoj Sin in naš Gospod in katerim v zveličanje in tolažbo hoče še pri nas ostati v najsvetejšem zakramentu presv. Rešnega Telesa! Naj odverne, o Gospod, goreča in medena oblast tvoje ljubezni mojega duha od vseh stvari, ki so pod nebom, da vmerjem iz ljubezni do tebe, kaker si vmerl ti iz ljubezni do mene.

(Sv. Frančišek.)

Zahvala.

Zahvaljujem se ti, večni Oče, da si mi dal Svojega najsvetejšega Sina v jed v presv. hostiji, ne le zato, da bi me rešil sužnosti satanove, temuč tudi zato, da bi me potolažil. Zahvalim se ti, Odrešenik in Zveličar, da si tako obogatil mojo dušo sè svojim mesom in svojo kervjo. Zahvaljujem se ti, sveti Duh, popolna ljubezen, da si obiskal moje serce in je poterdil sè svojo sveto ljubeznijo. Vsi angelji in vse stvari naj

slavé tebe, mojega Boga, edinega in trojnega: Očeta, Sina in sv. Duha. Stori, o Gospod, da ostane moja duša po moči tega zakramenta združena v ljubezni s teboj. Ponižno prosim tvoje božje veličastvo pomoči, da te ne bom v prihodnje nikoli več razžalil. Naj mi bo svet dolgočasen sè vsemi svojimi nečimernostmi in prazno častjo. Moj duh bodi ves v tebi, Gospodu mojega slabega mesa, in s tvojo pomočjo naj slavno premaga satana. Naj se množi v meni tvoja sv. ljubezen; vera in upanje naj se spopolni v meni, da bo moja duša vedno napredovala v čednostih, da bom gledal in se veselil čistega gledanja tistega Boga, keterega tukaj častim v veri, in da bom posedoval v nebeški slavi Tega, ki sem ga našel danes zapertega in skritega v sv. obhajilu. Amen, Jezus!

Zahvala.

Hvalim in zahvalim se ti, stvarnik nebes in zemlje, da si hotel mene, nevrednega grešnika, nasititi s presvetim telesom svojega edinorojenega Sina. Prosim te ponižno, naj mi ne bo to

sv. obhajilo v pogubljenje, temveč v odpuščenje grehov in v večno življenje. Naj mi bo orožje prave vere, poterjenje v upanju in ščit dobre volje. Naj me očisti grešnih navad, naj odžene od mene vsako meseno poželenje in vse nečimernosti, naj pomnoži v meni ljubezen in poterpežljivost, ponižnost in pokorščino. Bodi mi močna bramba zoper zalezovanje vidnih in nevidnih sovražnikov. Po njem naj se vmiri vsak dušni in telesni nepokoj, po njem naj ostanem terdno zedinjen z Bogom, in v njem naj srečno doveršim svoj tek. Prosim te, pripelji mene grešnika k tistemu neizrekljivemu kosilu, kjer si ti sè Sinom in sv. Duhom svetnikom prava luč, popolno nasičenje, večna radost, popolno veselje in neskončna sreča. Amen, Jezus!

Prošnja.

Hvalim te, o Jezus, moj kralj, moje upanje in moja slava za posebno in čudovito ljubezen, katero si mi skazal, ko te je vžila moja duša in postala tvoje prebivališče. Reci, mili Zveličar, kaker si rekel v hiši Cahejevi: „Danes

je došlo tej hiši zveličanje, zakaj tudi ta je sin Abrahamov.“ O kralj časti, o studenec milosti, o da bi te vedno ljubil, ohranil in hvalil v tem življenju in v drugem se veselil s teboj. Amen, Jezus!

K Mariji.

Sv. Marija, najvrednejša mati našega Zveličarja, kraljica nebes in zemlje, ti, ki si zaslužila nositi v svojem telesu stvarnika vseh reči, čigar telo sem danes prejel; ti gospa angeljska, izprosi, da mi tvoj Sin milostno odpusti vse, kar sem morebiti grešil proti temu sv. zakramentu iz nevednosti, nemarnosti ali hudobije. Keteri živi in kraljuje z Očetom in sv. Duhom na vse veke. Amen.

K vsem svetnikom.

O ve duše nebeške, ki neprenehoma zrete večnega Boga, keterega se nisem bal jaz, prevzetni grešnik, prejeti s tako majhino pobožnostjo, vi vsi, ki ste v nebesih, ponižno prosim, pomagajte mi, da se dostojno zahvalim Bogu za to neizmerno dobroto. Prosite

ga tudi, naj mi odpusti ker sem tako slabo pripravljen pristopil k mizi Gospodovi; naj mi dá milost, da se bom zanaprej boljše pripravljaj in da mi po svoji neskončni vsmiljenosti dovoli bivati za vselej mej vami v nebeški slavi, kjer živi in kraljuje brez konca. Tako bodi!

O Gospod, prejel sem božje skrivnosti. Kaker so bile vzrok slave tvojih svetnikov, tako naj bodo tudi moji duši v večno življenje.

*Zdihljeji sv. Ignacija Lojolarskega
po vsakem obhajilu.*

Duša Kristusova, posveti me! — Telo Kristusovo, zveličaj me! — Kri Kristusova, napoji me! — Voda iz strani Kristusove, operi me! — Terpljenje Kristusovo, poterdi me! — O dobri Jezus, vsliši me! — V svoje rane skrij me! — Od tebe ločiti se, ne pusti me! — Hudobnega sovražnika brani me! — Ob uri smerti moje, kliči me! — In k tebi priti povabi me! — Da sè svetniki tvojimi hvalim te! — Na vekov veke vse! Amen.

Ponavljanje obljube.

Jaz N. obljubim vpričo Boga vsega-mogočnega, k časti brezmadežne blažene Device Marije, sv. očeta Frančiška in vseh svetnikov, ves čas svojega življenja spolnovati zapovedi božje in vodilo tretjega reda, vstanovljeno od ravno tistega sv. Frančiška, kaker je bilo poterjeno od papeža Nikolaja četertega in Leona trinajstega; obljubim tudi po predstojnikovi volji zadostovati za prestopke, storjene zoper to vodilo.

Češčenje.

Dragi moj dobrotnik, sladki moj ženin, blagi, ljubeznjivi, mili Jezus: o vžgi mojo ljubezen, daj mojemu sercu moč in jakost.

O da bi te mogel tako ljubiti, kaker te ljubi sleherni svetnik v nebesih! O da bi mogel ves greh sè sveta spraviti! — Kako srečen bi bil, kè bi mogel vso svojo kri preliterati za to največo dobroto!

Mej tem povabim vsaj vas, svetle zvezde, da hvalite mojega Gospoda! Tudi ve, drage ptičice, vberite glasove in slavite kralja nebeškega. Neme ribe,

veselo plavajoče, povišujte najvišjo dobroto! Prijetne cvetice, dišeče trave, lepe rastline slehernega sveta, vi gozdi, griči, gore, doline in studenci, kraljestva in mesta, častite Gospoda! Vsi, vsi govorite o Bogu, pojte Bogu združeni v ljubezni! Cel svet, luna in sonce, zemlja in morje naj oznanjujejo božjo vsega-mogočnost, modrost in dobroto! O da bi se vse vstvarjene reči kazale hvalne svojemu Stvarniku! Naj ga hvalijo in slavijo ter govore človeku: „Blagor ti, ki imaš um in serce! Imaš razum in moreš po našem posredovanju priti k Bogu v svojem spoznanju. Imaš serce, ki je zmožno in pripravno vedno ljubiti, zato moreš ljubiti svojega Boga!“ Se li more dati ali misliti kaj večega? Pa človek ne dela po pameti in ne razume visokega govorjenja; ali pa ne premišljuje, in zato ga, ko je tako raztresen, oklepa in popolnoma premaguje nečimernost. Večkrat pa tudi zato ne more božjih reči zapopasti, ker je razum zaslepljen od strasti, in zato ljubi in hrepeni le po časni sreči. O kruta zlobnost, o zmedenost, zmešnjava in slepota! Ljubi svet, ostane sredi pota, ne skerbi

ga pa konec. Zato je le tisto serce na pravem potu, ki samo sebe spozna in vedno hrepeni po terpljenju. Ne želi miru niti pokoja, dokler ne pride do takega vzvišenega mišljenja. Srečno tako serce, ki si izbere Boga za svoje največe dobro! In o srečno, presrečno, ki se daruje Bogu celo in čisto! Dasi je v tem pregnanstvu, je vendar brez nevarnosti in mirno. „Jaz sem tvoje plačilo“, mu reče sam Bog, ker od zgoraj pride vsaka dobra misel. O kako je tedaj koristno darovati svoje serce Bogu! Da, da, ljubim te, Oče nebeški; moje serce bo vedno tvoje!

Pondeljek.

V družbi sè sv. Bonaventuro.

Pred sv. obhajilom.

Serafinski učenik, zvesti posnemovavec sv. Frančiška, napolni me sè strahom, s katerim si se bližal ti k sv. obhajilu. V živi veri, v kateri si spoznal v presvetem Rešnem Telesu vsegamogočnega Gospoda, Stvarnika in Odrešenika, si ti kar trepetal; moja

vera je pa jako slaba, ker, dasiravno terdim, da verujem, vender moje serce ni prestrašeno, ko se bližam pretresljivi skrivnosti. Oživi tedaj mojo vero in vzbudi v meni sv. strah, združen sè serčnim zaupanjem, ki je sad tiste vere v sv. Rešno Telo; to je namreč „Bog z nami“, naš ljubi Bog, želeč nas objeti. Ponavlja te tvoje besede, želim v tem sv. obhajilu darovati Jezusu serce, ki je podobno tvojemu; serce, ki naj dopade Jezusu in ki se naj topi v milosti njegovega Serca.

Hrepenjenje.

Gospod Jezus Kristus, kruh življenja, stori, da se te vredno nasitim, da ne bom po ničemer čutil lakote, razun po tebi; da se te vredno napijem, da me ne bo po drugem žejalo, ko po tebi. Gospod! Posedi moj razum, da ne bo nikoli ločen od tebe, sonca pravičnosti.

Združenje z Jezusom.

Gospod Jezus Kristus, ki si zavoljo mojih grehov nisi prizanesel, rani moje serce sè svojimi ranami, da bom vedno

nate gledal, da se mi bo zdela vsaka stvar poškropljena s tvojo sveto kervjo ter da pridem v tvoje rane. Moja tolažba bodi, da sem s teboj križan. Moje serce naj ne počiva, dokler ne pride v te in pri tebi najde mir in pokoj. Amen.

Poniževanje.

O Bog, kako se derznem jaz, tvoja najnevrednejša stvar, govoriti s teboj? Saj sem vender čisto neznamen, slab in nestanovit; ti si pa veliki Bog, kralj vseh kraljev, gospod vseh gospodov, dobrota, lepota, veselje in sladkost, vir bliščobe, studenec milosti in sama ljubezen! Ti me kličeš in jaz bežim; ti skerbiš zame, jaz pa ne gledam na te; ti me vedno vzdržuješ pri življenju in jaz te vedno žalim; ti mi vedno daješ in jaz te neprestano preziram. Bolj me veseli stvar, kaker pa Stvarnik; bolj nečimernost, kaker pa večnost; bolj strašna vbožnost, kaker največje dobro; bolj me vleče vmazanost, kaker me povzdiguje lepota; bolj sužnost, kaker prostost; bolj grenkost, kaker sladkost; bolj so mi všeč izdajalni sovražnikovi

poljubi, kaker sv. rane božjega ljubljenca. Ne spominjaj se, o Gospod, mojih grehov in grehov mojih starišev, temuč svojega vsmiljenja in svojih ran; poglej name, glej koliko si prestal zame. Ako me ljubiš, zakaj me pustiš? Zakaj pripuščaš, da se oddaljujem od tebe? Napolni me tedaj sè strahom, objemi me z ljubeznijo, počivaj pri meni.

Kesanje.

O najslajši ženin! Sam od sebe ti ne morem služiti; sam od sebe te ne morem ljubiti iz celega serca, celo deloma ne. Ti pa moreš to v meni storiti. Tedaj, oj Gospod, prosim, naj ne prevlada v meni človek, temuč Bog. Nočem, da bi te zgubil, ne, zmagaj ti in pomagaj mi. Živel sem kaker zgubljeni sin in ker nisem prav ljubil tvojih stvari, sem zapravil vse svoje premoženje. Stori, da spoznam svoje siromaštvo in svojo bedo, ter se vernem k tvojemu vsmiljenju. Pomagaj mi! Poglej milostno name, sprejmi me v svoje naročje in poljubi me v znamenje sprave in miru. Spoznam pred nebeško trumo in pred vsemi stvarmi, da sem

grešil, grešil zoper tebe in delal hudo pred tvojimi očmi; nisem več vreden tvoj sin imenovan biti, ampak tvoj hlapec sem in najnevrednejša stvar; vender vsmili se me in zbriši mojo hudobijo, zakaj pravičen si v svojih besedah in zmagaš, keder te sodijo. Daj mi svojo ljubezen, perstan goreče vere in napolni me sè zaupanjem. Moje serce naj se vtopi v tvojo sv. kri in tam naj se očisti grehov!

Vzdih skesanega serca.

Da, moj Bog! Da, moj Oče! O vsmiljenje, v katero zaupam, v katero verujem, katero ljubim in bom vedno ljubil! Grešil sem zoper tebe; pa iz cellega serca mi je žal; o daj, da žalujem in objokujem svoje razžaljenje. Vodi me v tej temi in keder se loči duša moja od telesa, sprejmi jo v miru. Ne obračaj svojih oči od mene in daj, da hodim po poti, ki tebi dopade. Gospod, grešil sem; tvojim sovražnikom sem služil; meseni poželjivosti sem se vdal in premenil tvoj tempelj v bivališče satanovo; zato se kesam in sem pri-

pravljjen vmreti. O Bog, ki boš kmalu moj sodnik, prosim te, odpusti mi!

Zdihljej k Jezusu.

Jaz, tvoj nevredni hlapec, klečim v tvojem svetišču pri migljajoči luči in čutim svoje serce bítí in govoriti. Hotelo bi biti kelih, v katerem je tvoja dragocena kri mej sv. mašo v sredi nebeških angeljev! Želelo bi biti patena, na kateri počivaš pri sv. daritvi! Želelo bi biti v ciboriju, kjer je tvoje božje telo pod podobo belega kruha! Rado bi bilo tabernakelj, blagoslovljen kraj tvojega stanovališča, altar, Kalvarija in obednica, kjer se daruješ vsak dan.

Pa jaz nisem nič družega, kaker tvoj ponižni služabnik. V kotičku tvoje hiše klečim pred tabernakeljnom in moje serce bije in ponavlja: O Jezus, ali mi je treba zavidati to zlato ali pa kamenje? Ali ne dovoljuješ meni več, kaker temu? — Nisi li rekel, da te veseli stanovati z menoj? In ali nisem več, kaker kelih in ciborij, ko imam vero? O kè bi te mogel prejeti sleherni dan v svoje serce! — — — Da bi moglo moje sercé vsaj nekoliko zapo-

pasti in čutiti svojo neizmerno srečo! Ono more odgovoriti tvoji ljubezni le s tem, da te ljubi čez vse; tvoji darežljivosti pa s tem, da se ti popolnoma izroči! — — O da bi v ti skrajni sili, v kateri je, obogatelo s tvojo obilnostjo in se združilo s tvojim božanstvom! — Da, da, v neizrekljivi skrivnosti sv. obhajila se sklene z dušo sv. Duh, Sin in Oče! — — Nič me ne bo na svetu od tebe ločilo Moja duša bo zmirom mislila na gosta, ki ga nosi v sebi. Živel bom veselo in vmerl brez strahu. — — Pridi tedaj, pridi! — — Nisem družega, kaker vbog hlapec; v kotičku tvoje hiše klečim Zlata vrata, odprite se . . . Oj! tu je pod podobo belega kruha. On je. — Moje serce bije, poskakuje in se trese! — — Še eden trenotek in porečem: Kristus živi v meni. (Sveti nameni za obhajilo, kaker v nedeljo.)

Po sv. obhajilu.

Zahvala sè sv. Bonaventuro.

Bodi mi pozdravljen, presladki in mogočni moj gost, Gospod Jezus Kristus, ti, po katerem sem tako hrepenel,

keterega sem tako skerbno iskal in keterega tolikanj ljubim. Pozdravljam te iz globočine svoje duše. Ker se ti pa ne vem prav zahvaliti, se sklenem sè serafinskim učnikom, sv. Bonaventuro. O da bi se ti mogel zahvaliti sè srcem tega svetnika! — Pravi sin sv. Frančiška, blišč reda manjših bratov, kras cerkve, svetla zvezda nebeška, prosi za me, pomagaj mi sè svojo priprošnjjo, da bo Jezus z menoj zadovoljen.

Pogovarjanje z Jezusom.

O Jezus, dal si mi samega sebe in ne želiš drugega, kaker moje serce. Ali kaj je moje serce v primeri s teboj! O da bi imel serce, ki bi več veljalo, kaker serca vseh ljudi in angeljev! Pa tudi táko bi ti moral posvetiti in vse eno bi bilo še majhin dar za tolikega Gospoda. — Nočem, da bi to serce še v meni ostalo, temuč želim, da bi celo počivalo v tebi in te hvalilo. Bolje je, da je moje serce v večnem veselju, v božjem veličastvu, v neizmerni dobroti, kaker pa v moji slabosti. Rajši sem v tvojem božanstvu, kaker v svoji zlobnosti.

Prošnja.

Vsegamogočni Oče, večni Bog, po svoji dobrotljivosti in po svojem Sinu, ki je zame terpel in vmerl, po neizmerni svetosti njegove matere, po zasluženju sv. Frančiška in vseh svetnikov, daj meni grešniku, nevrednemu vsakega tvojega daru, da bom samo tebe ljubil, žejal le po tvoji ljubezni, da se bom vedno spominjal dobrote tvojega terpljenja, da bom spoznal svoje siromaštvo in želel, naj me drugi zaničujejo in zasmehujejo.

Dejanje ljubezni.

O moj Bog, moja ljubezen! O luč, ki me razveseljuješ, o najslajši žarek, o najljubše premišljevanje, o božja hrana, o najboljša paša, o najbolj dragoceni okus, o neizrekljivo krepilo, o najdražji poljub in najsrečnejši objem, o nerazvezljiva vez, o serčno izlitje, o najtesnejše prenovljenje, o ogenj ljubečega, o nevgasljivi ogenj, o najtreznejša pijača, o najčistejši nauk. O ženin, moj Bog, moja ljubezen, o veselje serca, o ogenj duše, o ogenj ljubezni, o naj-

slajša tolažba in pravo veselje, obsevaj sè svojimi žarki mojo dušo, prebodi jo z mečem svoje najslajše ljubezni in ojači jo ž njo.

Hrepenenje.

Odpri, o Jezus, mojemu sercu svoje rane, da vidim koliko mi želiš dobrega in tako napojenega sè svojo kervjo me raztopi v svoji ljubezni. Tvoje terpljenje naj pride v mojo dušo in naj prežene iz nje vse slabe počutke. S teboj naj bo križana na svetu, da bom jaz mertev in moje življenje naj bo s teboj samim skrito v Bogu. O pravo življenje, o blaženo življenje, katero počiva v Bogu, svojem središču, skrito pred svetom, v družbi s Kristusom! Samo ena reč mi je potrebna, samo to želim. Naj gredó od mene vse druge stvari; zakaj le eden je moj ljubljenec, samo eden je moj ženin, samo eden je moja ljubezen, moj Gospod, Jezus Kristus. On naj bo ves moj in jaz ves njegov, in moje serce bodi eno s Kristusom. Naj družega ne vem, ne ljubim, ne želim, kaker našega Gospoda Jezusa Kristusa. Pritisni

me torej, o Jezus, na svoje serce, prikleni me na svoja persa, napoji me sè svojimi ranami! Tako bodi!

Zahvala.

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi deli? Kelih zveličanja bom vzel in klical ime Gospodovo. Silno se bom veselil v Gospodu in moje serce bo polno radosti in vse moje bo poskakovalo v njem, zakaj daroval se bom svojemu Zveličarju. Moje serce bo počivalo v sladkosti neizmerne sreče. Hvalil bom vzvišenost najvišje slave in posnemal stopinje grenkega terpljenja. Moja usta naj bodo polna hvale, zato naj sleherni dan opevajo velikost mojega Boga. O Bog, vse drugo zaveržem, ves hrepenim po tebi, in ničesar ne čutim razven tebe. Tako se bom v tebi vničil in v tebi bom bistveno počival. Naj zgine nečimernost, božanstvo pa naj se približa; ljubezen naj me spremeni in postal bom ves božji; moje serce naj se odpre, naj se odpró vse serčne rane, vse naj se združi s teboj in naj bo eno s Kristusom. Amen.

Zdihljeji.

Prebodi, o Jezus, mojo dušo s pre-sladko in zveličavno rano svoje ljubezni! Napolni mojo dušo s pravo, terdno in apostoljsko ljubeznijo, da bo od nje vžgana po tebi kopernela. Tebe naj poželi in hrepeni naj po tvojih svetiščih; želi naj biti razvezana in bivati s teboj. Daj, da bo moja duša lačna po tebi, o angeljski kruh, nasičenje svetih duš, naš vsakdanji kruh, kruh, ki je potreben za naše bitje, ki ima vso sladkost in vonjavo in ki je najprijetnejše razveseljevanje; po tebi naj bo vedno lačno moje serce; tebe naj vživa in naj bo napolnjena moja duša s tvojo sladko vonjavo; vedno naj me žeja po tebi, ki si vir življenja, modrosti, vednosti in večne svitlobe, potok sladkosti in obilnost božje hiše. Po tebi naj vedno koperni, tebe naj išče, tebe naj najde, tebe naj premišljuje, o tebi naj govori in vse naj dela v čast in slavo tvojega imena ponižno in premišljeno, z ljubeznijo in veseljem, brez težave in z gorečnostjo, stanovitno do konca. Bodi ti sam vedno moje upanje in v te naj

popolnoma zaupam. Bodi moje bogastvo, veselje, prijetnost in radost moja, kraj mojega počitka, pokoja in miru, moja prijetnost, moja vonjava, moja sladkost, moja jed in razvedrilo, moje zavetje, moja pomoč, moja modrost, moj delež, posestvo in moj zaklad, v katerem naj bo stanovitno vterjena moja pamet in moje serce.

(*Sv. Bonaventura.*)

K Mariji.

O prečista devica in mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki si bila vredna nositi v svojem najsvetejšem telesu stvarnika vseh reči, keterega najsvetejše telo in kri sem sedaj prejel; prosi zame pri njem, da bi mi odpustil vse, kar sem iz nevednosti, nemarnosti ali premale spoštljivosti opustil ali grešil, ko sem se približal tako neizrekljivemu zakramentu. Vse to naj mi odpusti ravno tisti tvoj Sin po tvoji priprošnji. Amen.

(Zdihljeji kaker v nedeljo.)

Torek.

V družbi sv. Antona Padovanskega.

Priprava.

Občudujem, o slavni Anton, zaupljivo občevanje z detetom Jezusom, katero objemaš in poljubuješ sè vso močjo svoje duše. Serčno želim imeti čistost, lepoto, pobožnost in gorečnost, da bi vredno prejel Boga, skritega v tem zakramentu. Ker ne morem družega, darujem Jezusu tvoje čednosti mesto moje pomanjkljive priprave. Ako ti dopade moja prošnja, o veliki čudodelnik, bom čutil kmalu, kako se bo spremenilo moje serce in duh oživil; postal bom tudi deležen tistih obilnih tolažil, ki jih je Jezus čez te razlival. Potem se ti bom zahvaljeval sè vsemi pobožnimi dušami za tvojo dobrotljivost in neomejeno moč, ki jo imaš pri Bogu.

Želje.

Družega ne iščem in nič družega ne želim, kaker tebe, Gospod moj Jezus. O kako pozno pridem k tebi, o veliki Oče živih! O kako pozno sem te pričel

ljubiti! O kè bi te bil mogel ljubiti precej, ko sem začel živeti. Gospod! Nič drugzega te ne prosim, kaker milosti, da bi te mogel vedno prav ljubiti in ti resnično služiti. O Gospod, ljubim te in želim te ljubiti še bolj goreče. Glej tvojo grešnico, mojo dušo; naj živi ona le tebi, moj Bog. Ti sam, moj Bog, si moje veselje, po katerem edino hrepenim. Ti si življenje, po katerem živim, veselje, po katerem se veselim in pokoj mojega serca. Ti, o moj Bog, si edino dobro moje duše. Od žalosti bi vmerl, kè bi se ti ločil od mene nehvaležneža. Kje je moj Gospod? Kje si moj Bog? Daj se mi enkrat, o najviši Bog, daruj se mi, o moj ljubljeneč! Daj se mi v dar, moj Stvarnik, moj Odrešenik, moj ženin, zakaj brez tebe ne najde pokoja moje serce. Gospod, o da bi te ne bil nikoli tako hudo razžalil! O Jezus, moj mir, moja slava, moje edino upanje, tebe samega išče, po tebi hrepeni moja duša. Samo po tebi, moj Bog, hrepenim iz celega serca. Moja duša želi in išče neprenehoma edino le tebe, ker je vstvarjena le zate največjo in večno dobroto. O moj Bog,

glej tvojo grešno dušo, ketera te goreče pričakuje. Kje si, moja največa ljubezen? Goreče te prosim, loči mojo dušo od telesa, da bo bolj s teboj združena. Gospod, Gospod, moj Gospod! Gospod, Gospod, o milost in vsmiljenje moje, tebe kličem! O moj Jezus, potolaži mojo dušo in obišči jo. O terpljenje Kristusovo, poterdi me! O dobri Jezus, vsmili se me! O dobri Jezus, reci, da pridem k tebi! Pridi, Jezus Kristus, ljubi zaročnik moje duše.

Počēščenje.

Molim te, o presveta Trojica, Oče, Sin in sv. Duh, tri osebe in eden sam Bog. Od tebe, po tebi in v tebi so vse reči. O Bog Oče, veržem se pred sedež tvojega božjega veličastva sē željo, da bi te častil, hvalil, molil in blagoslavljaj zdaj in ves čas svojega življenja in vso večnost s toliko pobožnostjo, s katero te hvalijo angelji in svetniki v nebesih. S kerubini in serafini se združim in kličem „Svet, svet, svet, Gospod Bog vojskinih trum; nebo in zemlja sta polna tvoje slave“. Tako bodi!

Čestitanje.

Občudujem, moj Bog, tvoje neizmerno veličastvo in tvoje nezapopadljivo bitje; radujem in veselim se tvojih božjih lastnosti in neskončnih popolnosti. Radujem se, da si ti, Oče, večen, sam od sebe in da si od vekomaj rodil svojega Sina, ki je neizmerna lepota, tvoja podoba in s teboj enega bitja. Veselim se, da izhaja iz vaju, Oče in Sin, večna ljubezen, sveti Duh, po va-jini mejsebojni ljubezni. O veliki Oče, uživaj slavo, katero si razdelil mej vse stvari, mej angelje in pravične ljudi. Amen.

Terdni sklep.

Sè solzami spoznam vse svoje grehe; resno in terdno sklenem, poboljšati se in varovati se vseh grešnih priložnosti. Gospod, ne spominjaj se več pregreh moje mladosti in moje nevednosti. Odpusti mi tudi ptuje grehe. Po zasluženju Jezusovem mi odpusti vse prestopke. O veliki Oče, terdno sklenem tebi služiti iz same ljubezni do tebe; sklenem te vedno ljubiti in zmirom hvaliti, spol-

njevati tvoje zapovedi in iskati edino povečanje tvoje slave v vseh svojih mislih, besedah in delih. Ponovim vse svoje dobre sklepe, posebno tiste, ki sem jih storil pri zadnji spovedi; ponovim tudi vse dobre želje. Zaterjujem, da ne bom privolil v nič, kar bi bilo nasprotno tvojemu božjemu veličastvu. Natanko hočem spolnjevati postave, vodilo, cerkvene in redovne zapovedi. Sklenem, da se bom vadil v čednostih in dobrih delih. Amen.

Zdihljeji.

Ljubi Jezus, ne smelo bi biti nobenega serca, ki bi te ne ljubilo in na te ne mislilo. Kedo bi te ne ljubil, neskončna dobrot, vir življenja! Kako ne bi ljubil Boga vsegamogočnega, pravičnega in dobrotljivega? Človeško serce se že po natori nagiba k nežni ljubezni. Ono teži po dobrem, lepem in je serčno želi. In ti, o Bog, si neskončna lepota in dobrot. Kako bi bilo tedaj mogoče, da bi te ne ljubil? — Oj ni serca, da bi ga Bog ne ljubil! Zato ga mora ljubiti vsako serce. Kedor tega ne stori,

je nespameten, ali pa nima serca. Tak je tiger, divja zver, ne pa človek! — Pa, kolik mraz čutim v svojih žilah, kolik strah me muči! Jaz sam sem tisti, ki sem tako malo ljubil svojega Gospoda! Sè svojimi grehi sem pribil na križ dobroto svojo! Da, moj Jezus, jaz sem tisti, ki te je vsmertil! Ti pa si pozabil moje pomote in vedno si me iskal. Vedno si terkal na moje serce in mi govoril: „Oj sin, nehaj, nehaj enkrat biti tako nevsmiljen! Kaj sem ti vender storil? Oj, poglej, kako si ravnal z menoj, kako si me ranil, od glave do nog ... Ne več, moj sin! Hočem te zveličati, hočem ti odpustiti tvojo nevsmiljenost. — Dovelj mi je, da mi le odpreš svoje serce, zakaj vanj hočem stopiti. Da, preljubi moj, odpri mi, reci mi, karkoli hočeš in vse bom storil“. — O Bog, kolika kazen za me, ko se spomnim besed Jezusovih! Kako more žaljeni Bog govoriti s toliko ljubeznijo s tistim, ki mu je bil vedno nehvaležen? „Kaj sem ti storil hudega“, mi ti govoriš, „kaj sem ti storil?“ Hočem povedati: preveč si me ljubil, preveč poterpljenja si imel z menoj. Pušice

tvoje jeze bi bile morale vničiti toliko zlobnost. Pa — da bi se ne pogubil jaz, vbogi červiček, si terpel brez mere. Pregrehe in hudobije so me prignale do pogubljenja, pa ti si me rešil sè svojo vsegamogočno roko! — In jaz? — Ljubim te in hočem biti ves tvoj! Glej moje serce pride k tebi, polno svetega veselja. K tvojim nogam je položim, tvoje je celo! Tvoji ljubezni sem je posvetil. Ti bodi začetek in konec mojega mišljenja in delovanja. Le tebe ljubim, samo po tebi kopernim, o moj Jezus!

(Sveti nameni za obhajilo, kaker v nedeljo.)

Po sv. obhajilu.

Sè sv. Antonom Padovanskim.

Vsled neizmerne ljubezni, katero si mi skazal v tem presrečnem trenutku, o dobrotljivi Jezus, se čutim v zadregi. Žalil sem te in sicer močno! O da bi zato žaloval, kaker so žalovali tvoji svetniki, mej njimi veliki sv. Anton. Daj mi, serafinski svetnik, spokornih solza, da objokujem preteklo življenje.

Sprejmi, dobrotljivi Jezus, mojo žalost in ljubezen, katero ti darujem sè svetim Antonom in vsliši moje prošnje.

Začudenje.

O neizmerna ljubezen, o neskončna dobrota! O presveta hostija, častim te v meni, vbogi stvari. Premajhino je serce, da bi te ljubilo in premajhin je jezik, da bi razglasil tvojo dobroto in vsmiljenost. Naj mi bo to sv. obhajilo v odpuščenje grehov in pomnoženje božje ljubezni. — Zapri moje ljubeče serce, Jezus moje sladko življenje, v sv. rano svojega terpečega serca. — Mili Jezus, imenujem te sè sv. Avguštinom zdravnika mojih ran, kopelj moje vmazanosti, središče mojih občutljejev, edino mojo ljubezen. Gospod, ti veš, da te ljubim, ti si ves moj in jaz sem ves tvoj. Duša Kristusova, posveti me. Telo Kristusovo, zveličaj me. Kri Kristusova, napoji me. Voda strani Kristusove, operi me. Terpljenje Kristusovo, poterdi me. Rane Kristusove, ozdravite me. Serce Jezusovo sprejmi me. Duh Kristusov, oživi me. Dobrotljivost Kri-

stusova, odpusti mi. Ponižnost Jezusova, vniči me. Sladkost Jezusova, presuni me. Ljubezen Jezusova, vžigaj me! Kraljestvo Jezusovo, približaj se mi. Milost Jezusova, napolni me.

Darovanje samega sebe.

O Jezus, tvoje bodi moje serce in moj jezik! O ime mojega Jezusa, najslajše mej vsemi imeni! O moj Jezus, bodi vedno od vseh češčén, hvaljen in poveličevan! O Gospod, raztergaj nemudoma vezi mojega telesa, da pridem precej k tebi! Takoj bi hotel priti v tvoje veselje, ako bi bilo vseč tvoji neizmerni svetosti! O Gospod, kedaj vender napoči dan, ko te bom popolnoma posedel? O moj Gospod, silno se bojim zase in za svoje zveličanje. Loči me, moj Bog, od vseh stvari, da bom ves tvoj in ves s teboj združen. Veržem se kaker mertev v naročje tvojega vsmiljenja in tebi se vsega darujem, da me boš le ti vodil. Zelo se čudim, da ne gredó za teboj vse duše sè vso gorečnostjo in strahom. — Kličem sè sv. Pavlom: Kedo me bo ločil od Kri-

stusa, mojega Gospoda?! Gospod, naj se spolnuje v meni vedno tvoja sveta volja. Pomagaj vedno svojemu siromaku, da te ne bo več žalil. Ti si moje življenje in moj zaklad, brez keterega se mi zdi vse bogastvo siromaštvo. O moje največe vsmiljenje, ti si mi odpustil vse moje grehe, ki sem jih storil. Pouči me, kaj da mi je storiti, da ti bom bolj dopadel in tebe bolj ljubil. O koliko sladkost najde moja duša v tebi! Radovoljno se darujem tvojemu imenu v čast in prenašati hočem vsako terpljenje. O neskončno vsmiljenje mojega Boga! Gospod, kaj hočeš, da storim? Vsega se posvetim tvoji službi. O kako sem bil nehvaležen, ko sem te žalil. — Dobro vem, Gospod, da je raj tam, kjer si ti. Kedaj torej posveti dan, ko bom ločen od sveta in s teboj sklenjen? O kè bi mi bilo dano gledati Boga, kako polno bi bilo takrat moje serce resničnega veselja! O Marija, pokaži svojemu Sinu mojo serčno željo, gledati lepoto njegovega obličja. Stori, o velika mati, da pridem takoj k tvojemu Sinu!

Zahvala.

O Oče nebeški! Zahvalim se ti za vse dobrote in darove, za vstvarjenje, odrešenje in posvečenje; zahvalim se ti, da ohranjuješ moje življenje, da sem rojen v sv. katoliški cerkvi in da si me poklical v red sv. Frančiška. Zahvalim se ti za dobra navdihovanja v vsakem trenutku. Neskončna zahvala za pričujočo milost. Te dobrote ne bom mogel nikedar dovelj spoznati, niti se zanjo dostojno zahvaliti. — Zahvalim se ti za dobrote, ki si jih skazal mojim prijateljem in dobrotnikom, ter za vse svetnikom dane milosti. Serčna hvala ti tudi za vse nezapopadljive dobrote, ketere mi boš dal v nebesih. Amen.

Sklep stanovitnosti.

Poterdi v meni, o Bog, svojo obilno milost, da bom ljubil edino le večno življenje, kjer te bom zeri v slavi in te hvalil vekomaj. Vse moje misli, besede in dejanja, vsi moji zdihljeji naj merijo v tvojo večo slavo in čast. Karkoli bom storil in terpel, naj bo združeno z Jezusom Kristusom in naj bo v

zadoščenje za moje grehe. Marija, kraljica angeljev, in vsi svetniki naj prosijo zame, da pridem v sveta nebesa. Amen.

Namen.

Ne meri, o vsmiljeni Bog, mojih mnogih in velikih grehov z mojo pičlo žalostjo, temuč z neizmernim zaslužanjem in preobilnim zadoščenjem Jezusovim. Ne sodi svojega hlapca, odpusti mi moje dolge kaker jih jaz odpustim svojim dolžnikom. To ponižno želim in terdno upam od tvoje neskončne dobrote vsmiljenje in odpuščenje vseh kazni, ki sem jih zaslužil. Želim se vdeležiti vseh podeljenih odpustkov in jih darovati za rajne, posebno za tiste, za ketere sem moliti dolžan. Želim se vedno bolj očistiti in posvetiti, želim dušo obogateti s čednostmi in dobrimi deli, da te tako od dne do dne bolj spoznam in ljubim.

Prošnja.

Tvoja sveta volja, o Bog, naj se spolnuje v meni in v vseh stvareh. Naj živim in vmerjem, keder boš ti hotel.

Nič nočem misliti, nič govoriti in nič delati, kar bi ti ne bilo všeč. Delo tvojih rok sem, da ti služim in te hvalim v življenju in v večnosti. Zato hočem spolnovati tvojo voljo in tvoje zapovedi. — Daj mi doseči namen, za kterega sem vstvarjen. Ne loči me od svoje pričujočnosti; ne pusti me vnovič grešiti; ne pusti, da bi bila zame zastonj tekla kri tvojega Sina; ne pusti, da bi bil pogubljen tvoj hlapec in da bi skrunil tvoje sveto ime! Vsliši me ti, ki si me ljubil od vekomaj, ki si me s toliko ljubeznijo vstvaril, s toliko ceno odkupil, v svetem kerstu posvetil, toliko let ohranil, toliko dobrot skazal in mi jih še več pripravil v svetih nebesih. —

Reši me vsega zlega in ne pusti me pasti v kako skušnjava. Reši me grešne butare vseh nečimernih željâ, nevrednega poželenja, jeze, sovraštva in slabe volje, nagle, neprevidene smerti, vseh nesreč v življenju tega pregnanstva in slednjič večne ječe. Pokliči mojo dušo, Gospod, mej svoje izvoljene v večno blaženost. (Zdihljeji kaker v vedeljo.)

Sreda.

V družbi svetega Jožefa.

Pripravljanje.

Rednik Jezusov, pravi ženin Marije, delivec nebeških zakladov, varih cerkve, k tebi se obračam s terdnim zaupanjem, da boš vslišal moje prošnje. Ko gledam, kako imaš dete Jezusa na rokah, ki ti počiva na persih in sercu, mislim na svojo prihodnjo srečo. V sv. obhajilu se bom tudi jaz pritisnil Jezusu na persa, ga bom poljubil in rekel: „Ljubim te.“ Pa jaz nisem vreden tolike časti, zato te prosim: pomagaj mi. Pelji me k tvojemu Jezusu zdaj, ko pride k meni. Naredi me čistega, pravičnega, svetega; milost Gospodova naj ne bo po tvoji priprošnji brez sadu zame. Tvojih rok se oprimem in od tebe podpiran se bližam Jezusu.

Zdihljeji k Jezusovemu Sercu.

O presladki in preljubi Jezus, tebe želim sedaj prejeti z ljubeznijo. Ti poznaš mojo slabost in moje sedanje

potrebe; ti veš koliki grehi me težijo, kakšne so moje kazni, skušnjave, padci in rane. Zdaj iščem pri tebi zdravila in tolažbe. Ti edini mi moreš pomagati. Da, ti veš, ketere darove posebno potrebujem in kako sem jaz vbog v čednostih. Glej torej tu pred seboj svojega siromaka, kako želi tvoje milosti, kako prosi tvojega vsmiljenja. Okrepi svojega lačnega berača, ogrej moje merzlo serce z ognjem svoje ljubezni, preženi mojo temo z lučjo svoje pričujočnosti. Stori mi grenke vse posvetne reči, povzdigni mi serce v nebesa in ne pusti, da bi še blodilo po zemlji. O da bi mi ne bilo od tega trenutka nič sladkega razven ti, zakaj le ti si moja jed, moj živež, ljubezen, veselje, sladkost in dobrota. Gospod, želim te prejeti s pobožnimi in gorečimi občutki, kaker te je želelo v sv. obhajilu toliko vernih, ki so ti bili dragi zavoljo svojega čistega življenja in goreče ljubezni. Moj Bog, večna ljubezen, moje edino dobro, večna sreča, hrepenim te prejeti s tisto pobožnostjo in ljubeznijo, ketera je polnila serce tvojih največih svetnikov. In čeravno ne čutim v sebi tolike pobož-

nosti in ljubezni, ti vendar ponudim svoje serce in upam, da ti bo všeč ta dar. Da, darujem ti vse dobro, kar le more kaka duša misliti in želeti. Ničesar ne obderžujem zase; vse, vse posvetim tebi.

Prošnja za čistost serca.

Tisti je prav pravičen, o moj Bog, ki je znotraj posvečen; ti svetost sama, stanuješ le v čistih sercih. Ti tedaj, ki si me pri spovedi očistil grehov, očisti me zdaj še bolj, da ne bo več v meni ne greha, ne nagnenja do greha, da bo moje serce le sveto mislilo in želelo, da prihajajo iz mojih ust le svete besede, da bom delal le dobro. Ker hočeš, da te prejmem s čistim in svetim srcem, daj mi ti sam tako čistost in svetost. Da, moj Zveličar, daj mi vsega, kar koli želiš od mene.

Prošnja za božjo ljubezen.

Iz neskončne ljubezni si postavil, o Jezus, zakrament svojega presv. telesa in kervi. Boljše se ne morem pripra-

viti, da te prejmem, kaker da te ljubim iz vsega serca in ti dam ljubezen za ljubezen. Taka priprava je sklenjena s tvojo milostjo. Da, Gospod, ljubiti te hočem, zato si me vstvaril. Ali bi mogel ljubiti kaj drugega na zemlji? Ne! Stvari me ne morejo zadovoljiti, ampak edino le ti. Zadosti je zdaj zame, da najdeš v meni ljubeče serce, ki bo sposobno s teboj se združiti in pri tebi ostati.

Prošnja za pobožnost do Jezusa.

Glej me pred seboj klečečega, o Jezus, da bi te prejel. — Ker hočeš biti češčen od svojih stvari, naj te častim najponižnejše. Ker je pa vse moje češčenje le majhno, nadomesti je ti sam sè svojo dobrotljivostjo in ljubeznijo do mene. Pripravi me, kaker sam želiš. — Ali ti morem dati večo čast, kaker da se pred teboj ponižam in slavim tvojo vzvišenost v tem presvetem zakramentu? Angelji se globoko priklanjajo, da ti skažejo svoje češčenje, ter si zakrivajo obličje, obdani z bliščečo slavo. In jaz, vbogi grešnik, se ne bom vergel pred teboj

v prah? Ponižal se bom v globočini svoje ničnosti, da se vniči v meni vsa lastna ljubezen in da se tako vredno pripravim prejeti obilo milost v svetem obhajilu.

Prošnja za ljubezen do čednosti.

O božji Jezus, ki želiš, da bi šli od čednosti do čednosti vsi, ki te večkrat prejemajo, daj mi milost, da bom po tem sv. obhajilu napredoval v čednostih, v katerih je bogastvo in zaklad, da se obogatim v tem življenju in da bom v prihodnjem tebe posedoval. Nikjer ne morem toliko napredovati v čednostih, kakor če se s teboj združim pri angeljski mizi. Pripravi torej moje serce za čednost. Ti veš, ketera čednost je boljša zame, ketera je bolj primerna mojemu stanu, zato te prosim, napolni ž njo mojo dušo. To pričakujem od tebe, to želim iz celega serca in to hrepenjenje bodi vredna priprava tebe prejeti. Amen.

K angeljem.

O angelji, vzvišeni služabniki ljubezni božje, kateri izlivate v verne duše

spoznanje Kristusa in gorečo ljubezen do njega, prosim vas goreče, sprosile mi milost, da bi mogel svojega Odrešenika gledati, kako je vmerl na križu, obdan z ranami za človeško zveličanje.

K sv. Jožefu.

O slavni očak, sv. Jožef, izbran od sv. Duha za variha včlovečene Besede in za najčistejšega ženina kraljice devic; ti, ki si vedno neomadeževano ohranil svojo junaško vero, nezmagljivo upanje in vzvišeno ljubezen, da bi bil vedno najbližji velikemu zakladu večnega življenja in veliki materi stanovitosti; ti, ki si toliko let služil Jezusu in Mariji, stanovitno, marljivo in poterpežljivo ter s tem zaslužil venčati svoje življenje sè sladko smertjo v naročju Jezusovem in Marijinem, stori, da bomo prejeli tudi mi milost stanovitosti do konca, ketera je krona vseh darov, da bomo šli po tem življenju v večno veselje pravičnih. Amen.

(Sveti nameni kakor v nedeljo.)

Po sv. obhajilu.

Sè sv. Jožefom.

Ne pridem sam, o Jezus, da se ti zahvalim, temveč združen s tvojim ljubim sv. Jožefom. Spomni se silnega ognja ljubezni, kateri ga je vlekel k tebi in njegovega zamaknjenja, ko te je pritiskal na svoja persa. To naj bo moja današnja zahvala. O da bi jaz posnemal sv. Jožefa, kaker so ga posnemali svetniki mojega reda! O da bi obudilo združenje z Jezusom tolik sad, kaker v tebi sv. Jožef! Koliko ljubezen in ponižnost, koliko svetost bi dosegel od tega nebeškega morja! — Sv. Jožef, združi se z menoj, da se vredno zahvalim Jezusu za to neskončno dobroto.

Jezusu, veselju serca.

Vender te imam v sebi, o največa sladkost! Čutim takorekoč tvojo kri, kako se pretaka v meni. Prišel si v moje serce. Kost sem tvoje kosti in meso tvojega mesa. — Poj, poj, moj glas, slavo Bogu! Poj, poj, moje serce, svojo nebeško radost. O Sin večnega

Očeta; koliko ljubezen mi je skazal Sin človekov. O sveti čudež! O neprimerljiva dobrotà! Kako srečen sem, da se morem napiti tvoje češčenja vredne kervi, da morem okušati tvojo mano in čisto sladkost in da bije tvoje serce v mojem! Kako je to, da ne zbeži moja duša precej iz te ječe perstenege telesa, da gre s teboj v poveličanje, kjer bi se zgubila in vtopila v božanstvu. Oh, ona še ne more tega storiti! Ona zdihuje zastonj k tebi. Ni prišla še ura, ko bo večna ljubezen njena krona. Mej tem poslušam sladki tvoj glas; ta me edini tolaži v bridkostih tega življenja. Tvoja ljubezen mi sladi celo smertno uro; zato lahko prenašam pregnanstvo sedanjega življenja in vse težave. Neizrekljivi mir se mi vrača v serce; ni mi več dosti mari življenje in smert, ker objel sem tvoj križ. Na dokaze tvoje neskončne ljubezni ne morem odgovarjati drugače, kaker da jih molčé občudujem in da jočem od veselja.

Hrepenenje po milosti.

Zdaj, ko si v meni, o Jezus, ženin moje duše, te prosim sè sveto nevesto

visoke pesmi, daj mi znamenja svoje ljubezni. Prešini mojo dušo sè svojo sveto milostjo, da bo mislila le na te. Predružači v meni to natorno življenje, da ne bo iskalo svojih zložnosti; spremeni to čutno življenje, ki le počutke zadovoljuje; zboljšaj to mehkužno življenje, ki se oddaljuje od tebe; vniči to razkošno življenje, ki sovraži pobožnost, da ne bom več sam živel, ampak ti v meni.

Sreča, ker imam Jezusa.

Moje serce je potolaženo, ko si prišel vanje, o Jezus. Zdaj zbira in združuje svoje želje, ljubezen in radost, da bi te terdno v se zaperlo in ti povedalo, da je njegovo veselje v tem, da ima tebe. Ti tedaj, ki preiskuješ serca in vidiš, kako te moje serce ljubi in se te veseli, daj, da te nikedar ne pustim iz serca, da nikedar ne vgasne v meni ogenj tvojega duha. In ker sem tvoj ljubljenec, bodi tudi ti moj, da bom neprestano prepeval to veselo pesem z angelji in blaženimi: „Moj ljubljenec je ves moj in jaz sem ves

njegov.“ In ko gledam njegovo ljubezen do mene, se mi zdi, da ga le jaz posedujem.

Glej, prišel sem k tvoji mizi, o Jezus, edinorojeni Sin božji, ker si me povabil. Nasitil si me s tisto sveto jedjo, s katero Bog nasituje vse svoje izvoljene. Res je tedaj, da sem danes po besedah sv. cerkve jedel kruh angeljski, oni kruh, kateri je po tvojih lastnih besedah čez vse, ker ima v sebi božanstvo samo; živi kruh, kateri živi vekomaj tiste, ki ga jedó. Zdaj se ne čudim več, da so mnogi svetniki živeli dolgo časa samo ob tem kruhu, zakaj duša, živeča se od te jedi, dobro vzdržuje tudi telo z močjo, ki se vliva v duha. Naj se ne govori več o kruhu Elije, ki ga je tako krepil, da je 40 dni potoval, ne da bi bil česa potreboval. Jezusovo Telo, katero sem prejel, daje večo, čudežno moč, ker jači dušo zoper satanove napade in daje telesu neko posebno čistost. Stori, o Jezus, da bom ves tvoj.

Veselo pogovarjanje z Bogom.

Jezus! Kolika sreča za človeka, da more zaupljivo govoriti z Bogom, kaker je govoril Mojzes, zvesti voditelj božjega ljudstva! O kako neizrekljiva sreča, da imam v sebi Boga samega, da morem ž njim govoriti o lastnem zveličanju, prav priserčno, kaker razodeva prijatelj prijatelju svoje skrivnosti; kolika sreča, da govorim s tistim, ki išče le blagor moje duše. Zdaj mi razodeni svojo voljo, vdeleži me svojega najčistejšega namena, ki si ga imel pri vseh svojih delih v slavo nebeškega Očeta; zdaj me navduši za svojo službo; zdaj me spomni, koliko si preterpel za moje zveličanje. Pokaži mi zdaj vstrajnost svoje molitve in gorečnost, ki jo gojiš za moje posvečenje. Daj mi milost o Jezus, da ostane vse to v mojem sercu in da obrodi v meni zaželjeni sad.

(Zdihljeji kaker v nedeljo.)

Četertek.

Sè sv. Ludovikom, patronom 3. reda.

Priprava.

Zaupajoč na tvojo pomoč, o junak sv. katoliške vere, se bližam angeljski mizi. Kako živa je bila tvoja vera v ta zakrament! Ko se je čudežno v tvoji kraljevi kapeli prikazal Jezus v hostiji v podobi zalega dečka, si ti odgovoril tistemu, ki te je klical gledat: „Verujem, ne da bi kaj videl.“ O sprosi mi tako vero, da bom vedno gledal svojega Jezusa pod podobo kruha in vina, da bom gorel za sv. vero, da bom ljubil mašnike in posebno papeža, Kristusovega namestnika. Pravični živi iz vere. Daj mi po tvoji priprošnji, da bom tudi jaz živel iz vere, ter da jo bom pričal z ustmi in življenjem. S tvojo pomočjo upam dobiti obilnega sadu po tem svetem obhajilu.

Goreče želje.

Jezus, naj živim, ne jaz, ampak ti v meni in jaz v tebi. Objemi me, Bog mojega odrešenja; navduši in vterdi

me, Bog moje moči; vodi moje misli, preiskovavec serc; vodi moja dela, vladaj moje stopinje, bodi luč mojim korakom, o ljubezen mojega serca in življenje mojega življenja. Posedi me, o Gospod in bodi moje posestvo in moja dedščina. Počivaj v meni in bodi moj pokoj in sladkost. Loči mene samega in naredi me svojega, da bom našel sebe v tebi in tebe v sebi. Vmerje naj v meni vse, kar ni tvojega; naj odmrem vsemu, kar je zunaj tebe, zakaj vse je smert, kar je zunaj življenja. Obleci me v oblačilo zveličanja in pravice in veselil se bom v tebi. Obesi svojo zastavo na moje serce, pripni znamenje svoje milosti na mojo dušo; stri glavo strastem; vmerje naj moje serce grehu in duh naj živi za čednost in pravičnost. Premagaj v meni vse, kar se bojuje v mojih počutkih in rōdi se vnovič v meni, da bom s teboj eno, eno telo, ena duša, en duh. V mojem sercu naj prevladuje hrepenenje po tebi; le po tebi naj želim, na te naj vedno mislim, v tebi živim, tebe ljubim čez vse. Naj imam tebe in če potem vse drugo zgubim, ne bom ničesar pogrešal.

S teboj bom vse premagal in mej težavami bom počival v tebi; v zmešnjavah bom našel v tebi mir, v žalosti veselje, v nasprotovanju pokoj, v nevarnostih zavetje, v strahu serčnost. Položi roko na moj jarem in na mojo butaro in oboje mi bo lahko in sladko. Klical si me in glej me, že prihajam. Pelji me k sebi in jaz bom šel za tvojo sladko vonjavo.

Darovanje.

O moj češčeni Jezus, sin živega Boga, pravi Bog in pravi človek, dovoli, da združim svoje bitje s tvojim božjim bitjem, svoje grešno življenje s tvojim svetim in se darujem s teboj Bogu Očetu, da tvoje neskončno zasluženje popravi moje dolgove in da tvoje neizmerno bogastvo nadomesti moje siromaštvo. Sprejmi torej, o moj Bog, vsa zasluženja svojega Sina za moje prestopke.

Božji Jezus, jagnje božje, žertev za grehe sveta, daj, da sklenem svojo smert s tvojo presveto smertjo, ter darujem oboje v zadoščenje mojih grehov. Ne-

skončnokrat sem zaslužil smert, to pri-
poznam; zato sprejem skesan in po-
nižan smert v zadoščenje za svoja raz-
žaljenja. Daj mi milost, o moj Odrešenik,
da bom vmerl skesan in da se skrijem
v tvoje svete rane, ter da porečem
skozi rano tvoje strani, kaker skozi
usta tvoje ljubezni, zaupljivo Bogu:
„O vsmiljeni Bog, imej z menoj vsmi-
ljenje po zasluženju terpljenja in smerti
Svojega ljubega Sina!,,

Počestčenje božje volje.

Neskončnokrat se ti zahvalim, naj-
svetejša božja volja, ki me osipaš sè
vsmiljenjem. Počastim te iz vse svoje
duše in moči. Svojo voljo sklenem za
vselej s tvojo, posebno v tem, kar bom
danes delal, s tem, da zopet posvetim
tebi svojo dušo, svoje telo, svoja dela,
svoje misli, besede in vse, kar imam,
proseč te, da se dopolnijo v meni vse
tvoje božje želje, katerim naj nikedar
ne delam zaprek. Ti veš, Gospod, da
želim spolnjevati tvojo sv. voljo, pa
tudi vidiš mojo veliko slabost; zato se
veržem k tvojim vsmiljenim nogam in

ponižno prosim milosti, da bi mogel natanko zverševati tvojo sv. voljo in te z Marijo in svetniki vekomaj hvalliti in slaviti. Amen.

Molitev za svestobo in vdanost v božjo voljo.

Vsegamogočni Gospod, ki dopustiš slabo, da pride iz njega dobro, vsliši naše ponižne prošnje, s katerimi k tebi kličemo, da bi ti vendar zvesti ostali do smerti. Sploh daj nam moč, po posredovanju preblažene device Marije, da bi se mogli vedno vdane storiti tvoji najsvetejši volji.

(Pij IX. 100 dni odpustka, enkrat na dan.)

Hrepenenje.

Prihajam 'o ljubezen, že prihajam! Moje ponižano, skesano serce ti ne bo zoperno. Pamet, razsvetljena pri klicanju tvojega imena, te želi gledati iz bližine. Moja duša vsa poskakuje, ne more se več zderževati; vzdigujem se, grem k altarju. Tu sem, o Jezus! Sklicujem se na pripravo sv. Frančiška, sv. Petra

alkantarskega, sv. Ludovika in sv. Elizabete, mojih patronov. Hotel bi imeti serce, duha, ogenj, žejo zdihovanje in veselje vseh teh, da bi se ž njimi bližal, tebe dobil in tebi dopadel. — To želim. Pridi! Pridi! Jaz sem tu!

(Sv. nameni kakor v nedeljo.)

Po sv. obhajilu.

Zahvala.

Sè sv. Ludovikom, patronom 3. reda.

Sv. Ludovik, pridi k mojemu Jezusu in hvali ga z menoj, ker mi je zdaj razodel svoje neskončno vsmiljenje. Jezus, predstavim ti kralja, čigar serce je bilo vpodobljeno po tvojem najsvetejšem sercu. Sprejmi njegovo zahvalo, kaker da bi bila moja. Odpusti mi vse, kar mi manjka, oziraje se na mojega častitega patrona. Želeč te počastiti v svojem sercu s češčenjem sv. Ludovika, želeč te ljubiti z njegovo ljubeznijo, upam, da sem zdaj obogaten sè vsemi milostmi, ketere veš, da so mi potrebne. Sv. Ludovik naj bo moj najdražji priprošnjik; od tebe pa pričakujem obilnega blagoslova.

Prošnja.

Sladki, ljubeznjivi Jezus, tolažba, moč, upanje vseh, ki kličejo tvoje presveto ime in najdejo pribežališče v tvojih svetih ranah, bodi mi Jezus t. j. Odrešenik v življenju in v smerti.

O dobrotljivi Jezus, vsliši me. Skrij me v svoje svete rane. Ne pusti, da bi se kedaj ločil od tebe. Varuj me zalezovanj mojih dušnih sovražnikov. Na smertni uri me pokliči k sebi, da te bom s tvojimi svetniki vekomaj hvalil in slavil. Tako bodi. — Jezus, Jožef in Marija, bodite v moji družbi.

Darovanje.

Blagovoli sprejeti od mene mojo prostost, katero ti darujem brez vsega prideržka ob enem z razumom in voljo. Vse, karkoli imam, je dar tvoje darežljivosti, zato dam vse tebi in podveržem tvoji volji. Zato ravnaj sè vsemi mojimi zmožnostmi kaker ti je po godu. Samo nekaj te prosim: daj mi svojo milost, t. j. resnično ljubezen do tebe; potem sem dovolj bogat. Amen.

Ljubezan.

Najljubeznivejši Gospod, daj mi milost, da te bom ljubil iz celega serca, iz vse svoje duše, iz vseh svojih moči, in sè vso gorečnostjo, ravno tako, kaker sam zapoveduješ. O edino in vse moje upanje! O edina in vsa moja slava, pribežališče in veselje! O ljubljenec moje duše, keterega ljubim bolj ko vse! O cvetoči, blagi in sladki ženin! O sladkost mojega serca! O življenje moje duše! O počitek mojega duha! O jasni in svetli dan večnosti! O čista luč moje notranjosti! O raj mojega serca! O ljubeznjivi moj začetek! O moja največa zadovoljnost!

Hrepenenje po popolnosti.

Pripravi si, o Gospod, v meni prijetno stanovališče, da prideš k meni, kaker si obljubil in počivaš v mojem sercu. Zatiraj v meni vse, kar ne dopade tvojim očem in stori me človeka po svojem sercu. Rani mojo dušo sè sulico svoje ljubezni in napolni jo sè svojo najpopolnejšo ljubeznijo. O kedaj se bo to zgodilo? Kedaj ti bom dopadel

v vseh rečeh? Kedaj bo v meni vničeno vse, kar ti ne dopade? Kedaj bom ves tvoj? Kedaj bom nehal biti svoj? Kedaj boš samo ti živel v meni? Kedaj te bom ljubil čez vse? Kedaj bom gorel ognjene ljubezni do tebe? Kedaj se boš prikazal svojemu beraču in ga vzel v svoje kraljestvo? O, ti si moje kraljestvo in bogastvo, prebivaj v meni. Naj se nikedar ne ločim od tebe.

O ljubljenec moje duše, o sladkost mojega serca! Vsliši me, ne po mojih zaslugah, marveč po svoji neskončni dobrotljivosti. Uči me, razsvetluj me, vodi me, da ne bom ničesar storil ali rekel, kar bi ti bilo zoperno. Podpiraj in vladaj me vedno! Pozno sem te spoznal, večna dobrota! Pozno sem te začel ljubiti, lepota stara in vender vedno nova! Kako sem bil slep, ko te nisem videl! V meni si in jaz te iščem zunaj! Sedaj sem te po tvoji neskončni milosti našel, čeravno pozno; ne dopusti, da bi te kedaj zapustil!

Molitev za razsvetljenje.

Daj mi, o Gospod, take oči, ki ti najbolj dopadejo, t. j. oči golobje in

krotke, čiste in sramežljive, solzne in pobožne, pazljive in pripravljene spolnovati tvojo sveto voljo, da te bom s takimi očmi gledal in da bom tako vreden tistega pogleda, s katerim si spreobernal Petra, ali tistega, s katerim si zgubljenemu sinu šel naproti in ga poljubil, ali tistega, s katerim si sprejel skesanega cestinarja, ali tistega, s katerim si pogledal Magdaleno, ko ti je močila noge sè solzami, ali pa slednjič tistega, s katerimi si pogledal nevesto visoke pesmi, rekoč ji: „Vsa si lepa, tvoje oči so kaker golobje.“ Ozaljšaj mojo dušo s čednostmi in milostmi, da bo vedno čista pred tvojimi očmi.

Sveti zdihljeji.

O presv. Trojica, Oče, Sin in sveti Duh, edini pravi Bog, pouči me v vseh rečeh. O vsegamogočni Oče, po svoji neskončni mogočnosti vterdi moj spomin, da se bom povsodi tebe spominjal, in napolni ga sè svetimi željami. O Sin božji, po svoji večni modrosti razsvetli mojo pamet in daj ji spoznati tvojo resnico in mojo revščino. O sv. Duh,

ljubezen Očeta in Sina, po tvoji nezapopadljivi dobroti, izlij v mene tvojo voljo in vžgi jo z ognjem svoje ljubezni. O presv. Trojica, edini moj Bog in moje edino dobro, o da bi te mogel hvaliti in slaviti, kaker te slavé in ljubijo vsi angelji! O da bi imel ljubezen vseh stvari, kako rad bi jo obernal nate. Seveda tudi to bi bilo vse premalo. Da bi te mogel saj primerno ljubiti.

K Mariji in svetnikom.

O Marija, sveta devica in mati božja, kraljica nebeška, sveta gospa, svetišče sv. Duha, lilija čistosti, cvetica potepeljivosti, raj vse radosti, zercalo najpopolnejše ljubezni, vzor nedolžnosti, prosi zame vbozega razbojnika, ki sem z grehi križal tvojega Sina in stori me vrednega svoje preobilne ljubezni.

O svetniki in svetnice, vi blaženi duhovi, ki gorite tolike ljubezni do svojega Stvarnika, posebno vi serafini, ki napolnujete nebo in zemljo z ljubeznijo, ne zapustite mojega vbogega in nesrečnega serca, temveč očistite je

vseh grehov, vžgite v njem ljubezen božjo, da bo le Boga iskalo, v njem počivalo in živelo vekomaj.

(Zdihljeji, kaker v nedeljo.)

Petek.

Sè sv. Leonardom portomavriškim.

Pred sv. obhajilom.

Današnje sv. obhajilo darujem, o Jezus najljubeznivejši, za potrebe svetega očeta papeža. Da bi se pa vredno pripravil, se združim v duhu sè sv. Leonardom portomavriškim, kateri je toliko ljubil papeža in gorel za zmago sv. cerkve. Ne glej na mojo nevrednost, temveč na čednosti tega svojega služabnika. Darujem ti njegovo gorečnost, ko se je bližal oltarju, mesto moje. Milost, ketere te prosim je velika: vidljiva pomoč tvoje desnice tvojemu namestniku, njegova obramba, njegova popolna zmaga. Sv. Leonard, ne mudi se, ko te kličem! Pomagaj mi, da vredno pridem h angeljski mizi, in prosi ne-prestano za sv. očeta.

Prošnja k Jezusu.

Zahvalim se ti, preljubi Jezus, za ljubezen in neskončno bolečino tvojega presv. sè sulico prebodenega Serca. V ta vir vsega dobrega položim svoje serce, vse svoje grehe in hudobije, posebno slabo in pregrešno ljubezen do keterekoli stvari, zlorabo in zanemarjanje zakramentov in drugih tvojih darov; nezaupnost, nezvestobe in zmote; brezskernost za dolžnosti svojega stanu, nestanovitnost in vse pregrehe, da bodo zbrisane in očiščene v tvoji dragoceni kervi. Prosim te pri tvoji neizrekljivi ljubezni, da mi daš potrebne milosti, da bom v mislih, besedah in delih res goreč, tebe ljubil, v tebe zaupal v sreči in nesreči, s polno vero in upanjem, vstrajen v čednostih, da bom tako v življenju, posebno pa v strašni smertni uri našel varno zavetje v rani tvojega najčistejšega Serca.

Ljubesen.

Kaj sem jaz, o Jezus, da prejmem v svoje serce, tebe, Sina živega Boga?

Moja duša poslušaj, zapri vrata počutkov, da boš slišala, kar bo Gospod govoril!

Gospod, obžari me sè žarom svojega obličja, daj mi poslušati tvoj glas; tvoj glas je slajši ko med; tvoj obraz se sveti v neprimerljivi lepoti.

Pogum, duša moja, vzdigni se, verni se k Očetu, reci mu: Razžalila sem te, odpusti mi!

O Jezus, jaz sem te vmoril z grehi, pa sem vendar še tvoj brat. Stori torej, da te najdem in te ljubim!

Duša moja, zberi se, prižgi svetilnico ljubezni, poslušaj ženinov glas.

Bog moj, želim tvoje družbe in tvoje pričujočnosti, želim se skleniti s teboj.

O ljubljenec moj, ti boš moj in jaz bom tvoj za vselej, da bom živel v tvojem življenju.

Gledam te v svojem sercu pazeč na tvoja povelja; že čutim, kako vsmiljen boš z menoj.

Duša moja, glej tu je veliki Gospod, kateri te išče in angelj zaveze, kateri te želi; on pride vate, kaker v svoj tempelj.

O serce, odpri se; Bog ljubezni, pridi, nevreden sem sicer, pa reci le eno besedo, in ozdravljen bom. Slišim te govoriti: Ljubljena duša, pritisni me kaker pečat na svoje serce, moje ime vtisni na svojo roko, kaker dragoceno zapestnico.

Jezus, pridi na moj vert, da ga okrašiš sè svojo milostjo; jaz te bom ljubil.

Goreče hrepenenje.

Ti, o Jezus, si rekel, da boš vse k sebi potegnil, keder boš povišan; spolni zdaj svojo obljubo: vleci nas k sebi, loči nas od stvari in od nas samih, da bomo vedno le s teboj sklenjeni. — Ljubezen je oborožena z lokom in pušico. Keder gledam tvoje na križu stegnjene roke, si mislim: glej tu je lok tvoje ljubezni, kje pa je pušica? To vidim v sredi; tvoje Serce je pušica, vsa goreča svetega ognja, o Jezus, in je že pripravljena, da spusti lok skozi rano tvojih persi! Prebodi moje serce sè vso svojo močjo, rani naravnost moje vbogo serce, da bo sebi odmerlo in edino le tebi živel. Da, moj prelju-

beznjivi Zveličar, to želim iz vse svoje duše, in če bi se najmanjši del mojega serca hotel ločiti od tebe, in bi se ne hotel posvetiti edino tvoji ljubezni, izderi in vniči ga, o Gospod!

Zdihljeji ljubečega serca.

Tako zelo sem prevzet od ljubezni Jezusove, da se čutim popolnoma spremenjenega. — Kopernim ljubezni božje in v gorečem ognji ljubezni se hočem spremeniti v serafina. — O da bi mogel spoznati tvojo ljubezen, o Kristus! Zapustil si kraljevi dvor nebeškega Očeta in vzel si nase človeško naravo; da bi mi dal življenje, si vmerl. O Jezus, kako si hotel to prestati? Da si vmerl ti, ki si življenje, je bilo brezmejno, — pa ljubiti me tako neizmerno? — Glej, ti si se toliko trudil zame, in jaz še hrepenim po razveseljevanju; ti si postal vbog in siromašen, jaz pa iščem prostosti in bogastva? Z veliko radostjo si prenašal zaničevanje, jaz pa iščem tolažbe in bežim pred križem, na katerem si za me vmerl, o Jezus! Edina tvoja ljubezen me bo naredila nebeš-

kega in tebe ljubeč bom nevmerljiv. — O nebeška ljubezen, ti si me poučila! O Kristus, iskaj te medlim ljubezni. — Nemogoče je, da te ne bi ljubil! O Jezus, po tebi kopernim! V sercu te nosim v goreči ljubezni. — Ko bom s teboj združen, te bom objel in nosil v sercu, hvaleč te iz vseh svojih moči.

Zdihljej k Jezusu.

Poznam, o Jezus, zdihljej tvojega svetega serca: „Moje veselje je bivati mej ljudmi.“ Vedoč, da želiš, hitim k tebi, da bi te prejel.

Odkril sem ti svoje serce in svoje potrebe. Zdaj pridem k tebi, ki si zdravnik in moje zdravilo. Vem, da želiš k meni priti, pa jaz še vedno hrepenim po tebi! Pridi, pridi, ne mudi se dalje! Tukaj sem, o Jezus, stori z menoj kakoli hočeš; živi v meni; vladaj in vodi me zdaj in vekomaj.

(Sveti nameni kaker v nedeljo.)

Po sv. obhajilu.

Sè sv. Leonardom.

O Jezus, zdaj, ko si moj gost, te prosim najprej za zmago sv. cerkve in papeža. Poslušaj mojo prošnjo in prošnjo vseh resnično katoliških serc. Da bom prej vslišan, se združim z junakom papeštva, sv. Leonardom. Še mladenič je dobil v sv. obhajilu toliko serčnost, braniti veljavo papeštva, da se je svet kar čudil. Daj tudi meni v tem sv. obhajilu enako gorečnost. Daj mi po zasluženju sv. Leonarda dejansko ljubezen do tvojega namestnika na zemlji. Njegovi sovražniki naj se združijo z nami v eno družino in naj pojó z nami eno pesem.

Serčno pogovarjanje.

Moja največa dobrota, te bom li v novič žalil? Ali ne bom ves tvoj? — Glej, pripravljen sem terpeti vse kazni, ki mi jih boš pošiljal; nikedar me ne boš videl nepokornega. Reci, ali te nisem izbral za svojega vodnika? Ko zajdem s pota, ozri se name in pripelji

me na pravo pot. Ko te spoznam za vir sleherne tolažbe in milosti, kako bi te mogel zapustiti? Oj, ljubim te čez vse in te želim ljubiti tudi v prihodnje.

O moja ljubezen! Nikjer ni mogoče najti veselja, kaker pri tebi. Jezus, moja edina ljubezen, duša ljubečega serca! Kraj, kjer tebe ne vidim, mi je puščava; osebe, ketere ne govore o tebi, so mi dolgočasne. Vse se mi zdi zmeta, če se ti, o sonce, skriješ mojim očem. Vznemirjen sem in studi se mi, kar me ne približuje tebi. Torej, moj ljubeznjivi ženin, ki si vir vsmiljenja, ne zapusti me, ki si sladkost, ne daj, da bi jaz ostal toliko časa v notranji suhoti; ostani v meni, ljubezen mojega serca!

O Jezus, moje življenje, ti si bil nevtrudljiv, da si prišel k meni in jaz naj bi bil nepoterpežljiv v terpljenju? O ženin moj! Nikedar ti ni bilo dovolj terpljenja za onega, ki te vedno žalil! Samo ti, ki si najbolj vsmiljen, si tako darežljiv; o Gospod, naj ti odibom nikedar nehvaležen za tolike vrte! — Naj bi ti bil vedno hvaležen in za to dobroto, ki sem jo ravnokar ^{sv.}jel.

O neizmerna ljubezen! O moja najslajša dobrota! Najbolj zaželjeni ženin moje duše, ljubim te in te hočem ljubiti!

O moj najslajši Jezus, meni skazuješ toliko naklonjenost? Grešniku, kakršnen sem jaz, daješ tolike milosti? Kako se ti bom dostojno zahvalil? Spoznam svojo nevrednost in te prosim, vžgi moje srce sè svojo ljubeznijo, da te bom čez vse ljubil. Iz ljubezni naj bom s teboj križan. Na tvojem križu iščem tolažbe, da te bom ljubil vse veke!

O Jezus, prosim te še ene milosti, namreč, da bi te mogel še večkrat prejeti. Daj mi milost, da bom tako živel, da mi bo spovednik mogel vedno dovoliti, keder bi ga prosil. Oh, kolika nesreča zame, kè bi se kedaj ne smel bližati tebi, o božje sonce moje duše! V koliki temoti bi taval! Gospod, kako bi se mogel potem vzdržati v tvoji milosti, saj si ti sam delivec vseh milosti, prapuščen bi bil! Nič bi več ne okusil tvojih sladkosti. Moja duša bi postala onemogla. O Jezus, moj raj! Vsi moji prošnje! Daj mi, da te bom vse bolj ljubil, in tako vreden postar in večkrat te prejeti.

Cveticice mojega serca.

Zanaprej naj živim le za Jezusa in Marijo.

Po božji milosti in po varstvu moje svete matere, brezmadežne Device Marije, obljubim sledeče:

O Bog, ne storim tukaj nikakeršne obljube, ker je ne smem brez dovoljenja dušnega vodnika; pa moji sklepi pridejo iz dna serca. Blagoslovi jih. Tako bodi.

Življenje hočem spremeniti in odslej živeti veliko bolj goreče v tvoji službi. Tebi darujem svojo pobožnost in svoje prošnje, prvič v zahvalo za vse tvoje dobrote, drugič za svoje stariše. Pred teboj ponovim vse obljube, ketere sem storil v svojem življenju in ti obljubim vedno ostati tvoj sin. Ti si ljubljenec mojega serca; tebi je dam, tvoje je celo; vzemi je popolnoma. Daj mi milost, da spolnujem tvojo sveto voljo. Podpiraj me sè svojo sveto milostjo. Stori z menoj, karkoli hočeš. Jaz sem tvoj in Marijin. Vama se posvetim; bodita vedno moja čuvaja.

Ves hočem biti Jezusov in Marijin. Jezus, daj, da bežim pred svetom in

tebe najdem. Danes se ti izročim za vselej.

Sklenil si se z menoj v presvetem obhajilu. Zdaj bom mislil edino le nate. Nič me ne more na zemlji zadovoljiti, kaker ti, ženin moje duše.

Tvoj sem za vselej, Gospod. Koliko veselje, kolika sreča! Sprejmi moje življenje, da ti bom služil po tvoji volji. Blagoslovi, blagoslovi moje želje, moje upanje in moj dar. Bodi moj oče in čuj nad menoj brez nehanja.

O Marija, tebi izročim svoje prošnje, da jih izročiš Jezusu. Tebi dam svoje serce, da je daš Jezusu. Blagoslovi me, moja mati, čuj nad menoj, da bom s teboj ljubil Jezusa na vekov veke! Amen.

Združenje s papežem.

Gospod moj, Jezus Kristus, jaz hočem biti in ostati pravi katoličan in združen s teboj. Zato se sklenem z duhom in sè sercem z rimskim papežem, tvojim namestnikom na zemlji; odobrujem, kar on odobruje, in zametujem, kar on zametuje. Tebi darujem svoje molitve, združene z njegovimi. Ž njim te prosim

za popolno zmago resnice na slavo tvoje cerkve, v tolažbo njenega nezmotljivega poglavarja v zveličanje vseh s tvojo kervjo odkupljenih duš. Tako naj me podpira tvoja milost in varstvo tvoje najsvetejše matere Marije. Amen.

(Zdihljeji kaker v nedeljo.)

Sobota.

Pred sv. obhajilom.

Sè sv. Paškaljem Bajlonskim.

O Jezus, bližam se ti v sv. obhajilu v zadoščenje vseh krivic, ki se ti godé v tem zakramentu. Oh, kako zelo je pozabljena ljubezen. Najsvetejši zakrament, kako te sramoté slabi kristijani! Slišim glas, ki kliče: Popravimo, popravimo! In to želim, pa zaderžuje me moje siromaštvo. Vem, kaj bom storil. K Mariji bom šel; ona me bo vredno pripravila za sv. obhajilo, s katerim bom mogel vse zadostiti. In da me bo prej vslišala, kličem na pomoč svetega Paškalja, ki je — že mertev — počastil Najsvetejše. Njega prosim, da bi mi bila

milostna ti, o Marija. Ž njim in s teboj združen grem k Jezusu, da bi ga vredno prejel.

Pogovor s križanim.

Oj, vidim te, mili Jezus, silno ranjenega. S kolikimi bolečinami si obdan! Kedo mi dá, da vmerjem za te, presladki Jezus! Ne morem te gledati v tolikem terpljenju; kar vstrašim se, keder te gledam. Pa če bi ti ne bil terpel, bi bil jaz pogubljen. Gledaje tvojo bridkost, obnemorem in merjem zaradi bolečin, ker toliko terpiš zame. Kaj si storil, o Jezus, da si se dal pripeti na sramotni križ zame nevredneža! Jaz sem ničvredni červič in ostudna gnjiloba, in vender ti, Gospod vseh reči, toliko terpiš zame, ti, ki si modrost Očetova! Zakaj si zamenjal življenje sè smertjo, resnico z nečimernostjo, milost s hudobijo, slavo z bedo? Kedo more prevdariti ali povedati, zakaj si to storil? Tvoja ljubezen je bila prevelika; tu se je pokazala globočina tvojega neizmernega vsmiljenja. Tvoja preobilna ljubezen je bila torej vzrok tvoje smerti. O dobri Jezus, kako je to, da me ne

vkonča sleherna stvar, ker sem bil vzrok tvoje smerti? Kako le morem misliti na tvojo smert, da ne bi pri tem vmerl od strahu? — Ni več hudobije, kaker je ta, da ne neham grešiti potem, ko si ti zame terpel. Meni si se dal in jaz te nisem hotel; pregnal si teme in jaz jih iščem; zavergel si svet in jaz ga tako rad objemam! O poterpežljivi Jezus, ali ne vidiš, da delam ravno nasprotno od tega, kar ti hočeš? Ti praviš, nočem, da bi to storil, in jaz pravim, hočem. Ti praviš, hočem, da to storiš, jaz pa nočem. Vem, da si ti največa dobrota in jaz vbogi nič, in vender se te ne oklenem. Dušne in telesne oči obračam v nečimernost in malovredne stvari, nanje navezujem svoje serce in je tako gerdo ziorabim. Pa, dobri Jezus, ali si hotel morebiti vmreti zame zastonj? Ali me boš kar tako pogubil, ki si me tako drago odkupil? Stori, da vmerjem s teboj; napolni me sè seboj, da se ne bom več ločil od tebe, temveč živel s teboj vekomaj! Amen.

Zdihljeji.

Včlovečena Beseda, razširi mojo dušo, da te bom mogel občudovati; razširi mojo dušo v morju svoje neizmernosti, da te bom mogel ljubiti. — O serce mojega serca, moj božji ženin! O serce polno milosti in vsmiljenja, daj mi vmreti iz ljubezni in hrepenenja! — Serce mojega Jezusa, daj mi, da se popolnoma ločim od vsake strasti. Priporočim ti sv. cerkev, njeno povišanje in spreobrnjenje nevernikov. Priporočim ti sv. očeta papeža, škofe, pridigarje in spovednike. — Daj pravo popolnost vsem redovnikom in redovnicam. Tudi ti priporočim to mesto, to hišo. — Slednjič pridem k tebi kot najnevrednejša stvar. O presveta Trojica, priporočim ti svojo dušo, svoje telo in vse, kar imam! Vzemi moje serce in ne daj mi je nazaj, dokler ne bo očiščeno s kervjo Serca Jezusovega. — Želim imeti tisoč serc, ki bi čutila, kaker moje, ali še boljše, ki bi bila sladko stanovanje tvojega Serca, ki je neskončno čisto.

O presladki Jezus, združi se z menoj! Oberni name svoje božje oči in vsadi

v meni sveto čistost, da te ljubim s čistim srcem. Daj mi milost, da te vredno hvalim. Napolni moje serce sè svetimi zdihljeji, moje roke sè svojimi slavnimi deli, moj spomin sè spominom tvoje neskončne popolnosti in milosti, moj razum sè svojo sveto lučjo, mojo voljo sè svojim svetim hotenjem. Bodi ves v meni, da bom zate živel in vmerl.

Prošnja za čistost.

O mili Jezus, nebeški ženin devic, ti njih pomoč, veselje in plačilo, ti posebni zaščitnik čistosti, blagovoli mi podeliti to angeljsko čednost.

Dobro veš, moj Zveličar, kako odkritoserčno želim pridobiti ta dragoceni zaklad. Zarotim te, ne odreci mi te dragocene milosti. Vsega se hočem varovati, kar bi ji moglo biti nasprotno in zato pribežim k tebi, brez keterega ničesar ne morem. Ti poznaš moje serčne želje. Zato upam od tebe, ljubi Jezus, doseči to sveto čednost. Amen.

Hrepenenje po redovnem življenju.

Sladki Jezus! Hrepenenje mojega srca ti je znano. Ti sam slišiš moje

zdihtovanje in solze! Želim se s teboj skleniti, kaker tvoja nevesta. Bežati hočem zato pred hudobnim in zapeljivim svetom in biti ves tvoj! Le od tebe hoče živeti moja duša! V tvoje sveto Serce se hoče skriti, v tebi vmreti! Pa kako slabo spolnujem tvoje želje! Ti to veš in tudi veš, koliko zato terpim. Dan mi je dolg, kaker leto in leto se mi zdi stoletje. — Keder mislim na tisti srečni dan, ko se bom pred tvojim altarjem vsega tebi posvetil, prevzame me veselje, serce mi plava v morju radosti, tako, da se ne morem več vzderžati sladkih slavospevov in solzâ. Potolaži in vsliši me! Spolni moje želje! — Zdaj sem tvoj ko sin sv. Frančiška. — Tak hočem ostati vedno in čeravno bi se moje želje ne spolnile, bom vedno vesel, da sem združen s teboj sè serafinsko vezjo ko frančiškanski tretjerednik (tretjerednica)!

Zadnja prošnja.

S koliko prošnjami sem se že obernil na te, o moja večna dobrota! Glej, tu je zadnja, s katero te prosim,

da bi hitro prišel k meni. Vse bom imel zase in za druge, ko bom imel tebe. Ti mi zadostuješ za čas in za večnost. Prosim te, vsliši me! Daj se mi popolnoma vsega, jaz te težko in nesterpljivo čakam.

(Sveti nameni kaker v nedeljo.)

Zahvala.

Sè sv. Paškaljem Bajlonskim.

O Jezus, poslušaj zahvalo mojega serca. Da ti bo pa moja zahvala tembolj všeč, jo sklenem sè zahvalo svetega Paškalja, ko te je imel v svojem sercu. Še več. Sklenem jo po njegovem zgledu sè zahvalo tvoje najsvetejše matere Marije. — Marija, brezmadežno spočetje, mati Jezusova, katerega imam v svojem sercu, poslušaj me, vsliši me. Četudi nisem družega, kaker tvoj nevredni sin, poglej na sv. Paškalja; zaradi njega mi pomagaj zahvaliti se Jezusu, da je prišel k meni in me napolnil sè svojo milostjo.

Začudenje.

O srečni trenotek; o nezapopadljiva ljubezen! Bog sam je zapustil svoje

veličastvo, da bi prišel v moje vbogo serce! Vera mi to pravi in jaz verujem. Ta hostija, ki sem jo ravnokar prejel, je tisti Bog, ki sedi in vlada v nebesih, obdan od vzvišenih duhov, kateri je vse vstvaril, kateri je postal človek za nas in ki me bo prišel sodnji dan sodit sè vsem svojim veličastvom! Prišel me je zdaj obiskat, da bi bil ves moj in jaz ves njegov. Zdaj morem klicati z apostolom: Živim, pa ne več jaz, temuč Kristus živi v meni.

Počlaščenje.

O neskončna ljubezen! Bog je prišel da se združi in zedini z menoj. Duša moja, tako tesno sklenjena sè svojim ljubljnim Jezusom, kaj boš storila? Kaj mu porečeš? Oživi vero, pridruži se neštevilnim angeljem, kateri stojé okrog tebe, da bi molili Boga, ki je prišel v tvoje serce! Moli ga še ti; odslovi vsako misel, ki bi te morda motila in pogovarjaj se sè svojim Bogom rekoč mu vsa ponižna: Molim te, moj Jezus, pravi Bog in pravi človek, moj pravi ljubljenec; častim v sebi tvojo

dušo, tvoje meso, tvojo kri in tvoje božanstvo. O zakaj nimam tako razsvetljene pameti, tako bogate duše na čednostih in tako čiste vesti, da bi te vredno počastil, kaker zaslužiš. O ljubi moj Zveličar, rad bi te počastil, kaker te je častila Marija, tvoja mati, ko te je malo dete pritiskala na svoje persi. Rad bi te počastil, kaker te časté kerubini, serafini in vsi svetniki v nebesih. Pa tega nisem zmožen. Zato prejmi vsaj zdihljeje mojega potertega, ponižnega in skesanega serca!

Prošnja.

V tem trenutku, v katerem tvoje častito telo nasituje mojo dušo, mi boš podelil veliko dušno moč. O kako mi je ta tudi potrebna, da dosežem večno življenje! Pred seboj vidim težko pot, katero moram prehoditi skozi hudobni svet, ki me vabi v greh; jaz sem pa tako slab, k hudemu nagnjen in len v spolnjevanju svojih dolžnosti. Kako silno potrebujem tedaj tvoje moči! Pomagaj mi torej, o Gospod, da bom v besedah in v dejanjih skromen, krotak,

ponižen, pokoren svojim predstojnikom in natančen v spolnjevanju svojih dolžnosti.

Vem, mili Jezus, da si preterpel neštevilne stiske in da si terpel od zibeli do križa, na katerem si izdihnil svojo dušo, zato, da bi se vsega dal stvarem; tudi predobro vem, da sem veliko premalo storil, da bi se dostojno približal tvoji presveti mizi, in vendar si me obogatil sè svojimi dragocenimi milostmi! V koliko čast si štejem, da te imam v sebi! Obljubim ti, da bom s pomočjo tvoje milosti vedno ohranil živo vero in jo pričal pred vsakim, naj mi gre tudi za življenje.

Prošnja sa milosti.

Moj preljubeznjivi Zveličar, prišel si v me, da bi mi dal mnogo milosti. Glej, zdaj ti odkrijem svoje potrebe! Ne prosim te ne časti, ne bogastva, ne posvetnega veselja; saj to bi zaviralo moje zveličanje. Najpreje te pa prosim milosti, da iz vsega serca obžalujem vse svoje grehe. Daj mi, da sovražim nesrečni greh in nikoli več ne grešim!

Vlij v moje serce pravo ljubezen do tebe in pomnoži v meni vero, spoštovanje in gorečo ljubezen do presvetega Rešnjega Telesa. Naj se ti tako izročim, da se ne bom vstrašil nobene težave, keder se bo šlo za tvojo čast ali pa za blager bližnjega. Naj v meni vedno raste pobožnost do presv. Device Marije, do svetnikov mojega reda in posebno do sv. Frančiška.

In ker me navdajaš s tolikim zaupanjem, te prosim še druge milosti. Ti vidiš, koliko terpi dandanašnji tvoja sveta cerkev. Oj, ozri se nanjo in podeli ji slavno zmago; ozri se tudi na svojega namestnika na zemlji in pošlji svojo pomoč, da bo prost. Prosim te slednjič še za svojega dušnega pastirja, za dušnega vodnika, za svojo družino, za predstojnike, prijatelje, tovariše in za vse kerščansko ljudstvo.

K Jezusu.

O moj nebeški ženin! Pred tvojim nad vse vzvišenim in vender ljubeznjivim veličanstvom se pogreznem v svoj nič, v globočino svoje hudobije

in preklinjam ter sovražim sleherni greh. Podveržem se tebi, o najvišji in nezapopadljivi Gospod in Bog moj. Zato te prosim, odkupljen s tvojo kervjo, da bi mogel tvoje zapovedi natanko spolnovati iz čiste ljubezni do tebe. Amen.

K Mariji, brez madeža spočeti.

O brezmadežna, ljubeznjiva, najsvetejša mati Marija! V največi ponižnosti stoji moja duša pred teboj in te ponižno prosi, da jo obvaruješ zlobnih in grešnih napadov. Pridi mi na pomoč, vzvišena Devica Marija, in sprosi mi od svojega edinorojenega Sina milost, da bi bil vedno pokoren in sicer brez obotavljanja pokoren neskončno svetemu Bogu.

Konec.

Preden se poslovim od tebe, sladki Jezus, te prosim iz celega serca za tvojo nevesto sveto cerkev. Hiti ji na pomoč in reši jo vseh sovražnikov. Prosim te še enkrat za svetega očeta, tvojega namestnika na zemlji. Prosim

te za našo škofijo, za našega škofa, za našo župnijo in njenega dušnega pastirja; prosim te tudi za vse tri redove sv. Frančiška, da bi v njih vedno cveteli dobri zgledi in lepe čednosti. Priporočim ti svoje stariše, dobrotnike, prijatele in neprijatele. Priporočim ti pravične in vboge grešnike, krivoverce, razkolnike, nevernike in vse duše, ki se želijo spreobrniti. Gospod, ne zapusti me preden me ne blagosloviš. Blagoslovi me, po priprošnji svetega Paškaja, po katerem sem ti daroval to sv. obhajilo; blagoslovi me po molitvah sv. Frančiška; blagoslovi me po zasluženju svoje brezmadežno spočete matere Marije in svojega presvetega Serca. In ta tvoj blagoslov naj mi pomnoži vse čednosti in naj mi dá stanovitnost v dobrem do konca.

(Zdihljeji, kaker v nedeljo.)

Češčenje presvete Trojice.

Darovanje.

Večni Oče, tebi darujem predrago Kri Jezusa Kristusa v družbi s presveto brezmadežno Devico, sè vsemi nebeškimi svetniki in vsemi izvoljenimi na zemlji v zahvalo za milosti in prednosti, s katerimi si obogatil Marijo ko svojo najpokornišo hčer, in prav posebno za njeno brezmadežno spočetje. Darujem ti tudi to dragoceno kri za spreobrnjenje vbogih grešnikov, za razširjenje in povišanje sv. cerkve, za ohranjenje in blager sv. očeta papeža in po njegovem namenu.

Čast bodi Očetu itd.

Večna, včlovečena Beseda, tebi darujem tvojo predrago kri, v družbi s

presveto brezmadežno Devico, sè vsemi nebeškimi svetniki in vsemi izvoljenimi na zemlji, v zahvalo za milosti in prednosti, s katerimi si obogatila Marijo, ko svojo preljubeznjivo mater in posebno za njeno brezmadežno spočetje. Darujem ti tudi to dragoceno kri za spreobrnjenje vbogih grešnikov, za razširjenje in povišanje svete cerkve, za ohranjenje in blager sv. očeta papeža in po njegovem namenu.

Čast bodi Očetu itd.

Večni sveti Duh, darujem ti predrago kri Jezusa Kristusa, v družbi s presveto brezmadežno Devico, sè vsemi nebeškimi svetniki in vsemi izvoljenimi na zemlji v zahvalo za milosti in prednosti, s katerimi si obogatil Marijo, ko svojo najzvestejšo nevesto, in prav posebno za njeno brezmadežno spočetje. Darujem ti tudi to dragoceno kri za spreobrnjenje vbogih grešnikov, za razširjenje in povišanje sv. cerkve, za ohranjenje in blager sv. očeta papeža in po njegovem namenu.

Čast bodi Očetu itd.

Molitev k preblašeni Devici.

Brezmadežna mati božja, presveta devica Marija, po ljubezni, ki jo imaš do Boga, in po hvaležnosti, ki jo gojiš do njega za tolike milosti in prednosti, s katerimi te je obogatil, posebno za prav edino odlikovanje tvojega brezmadežnega spočetja, in po neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, tvojega božjega sina in mojega gospoda, te prosim in zarotim, sprosi mi vendar prav popolno in stanovitno pobožnost do tebe in terdno zaupanje, da bom dobil po tvoji najmogočnejši priprošnji vse milosti, katerih prosim. Že zdaj popolnoma zagotovljen, da jih bom dosegel po tvoji materini dobrotljivosti, te počastim z veselja in hvaležnosti polnim srcem in ponovim pozdrav, s katerim te je pozdravil nadangelj Gabrijel: Češčena Marija . . .

(Vsakikrat 300 dni odp. Popolnoma odpustek enkrat v mescu, kedorkoli en mesec vsak dan tako moli, pod navadnimi pogoji. Pij IX. 18. jun. 1854.)

Tri božje čednosti.

Dejanje vere.

Verujem v tebe, pravi troedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, kateri si vse vstvaril, ki vse ohranjuješ in vladaš, ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je sè svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh sè svojo milostjo posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog, razodel ter nam po sveti katoliški cerkvi zapoveduješ verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, sam na sebi resnica in torej ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. V tej veri hočem živeti in vmreti. O Bog, pomnoži mojo vero!

Dejanje upanja.

Upam in terdno pričakujem, o Bog, da mi boš po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno zveličanje, katero si obljubil vsem, ki spolnjujejo Tvoje zapovedi. Zato tudi upam od tebe odpuščenje svojih grehov in vse druge milosti, ketere potrebujem, da si zaslužim večno zveličanje. Vse to upam od

tebe, ker si vsemogočen, neskončno dobrotljiv, vsmiljen in zvest in torej moreš in hočeš spolniti, kar si obljubil. V tem upanju hočem živeti in vmreti. O Bog, poterdi moje upanje!

Dejanje ljubezni.

O moj Bog! Ljubim te nad vse, ker si največa dobrota in neskončno popoln in torej zavoljo samega sebe vreden vse ljubezni. In ker ljubim tebe, ljubim tudi svojega bližnjega, prijatela in neprijatela, in ga hočem ljubiti kaker samega sebe. V tej ljubezni do tebe hočem živeti in vmreti; rajše hočem dati vse, kaker tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom zgubiti. O Bog, vžigaj bolj in bolj mojo ljubezen do tebe!

Kesanje.

O moj Bog! Studijo se mi vsi moji grehi, in resnično želim, da bi jih ne bil storil. Vem, kolike kazni sem vreden, in kako sem celo zgubil nebesa in zaslužil pekel. Zato obžalujem vse svoje grehe in se jim odpovem za vselej. Še bolj jih pa obžalujem zato, ker sem v svoji veliki nehvaležnosti tebe, svo-

jega stvarnika in najboljšega Očeta, neskončno in preljubezljivo dobroto, manj cenil, ko vstvarjene reči, in sem s tem tako hudo krivico storil tvojemu neskončnemu veličastvu. Terdno sklenem, svoje življenje poboljšati, vseh grehov in tudi vseh bližnjih priložnosti v greh se skerbno varovati in odslej tebi zvestejše služiti. O Bog, daj mi milost, da spolnim ta svoj sklep! Amen.

(Odpustek: 7 let in 7 kvadragen vsakikrat. Popolnoma odp. enkrat v mescu, ako se celi mesec vsak dan molijo te čednosti, pod navadnimi pogoji. Popolnoma odp. v smertni uri. Benedikt XIV. 28. jan. 1756.)

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu, kaker je bilo v začetku, zdaj in vselej in na vekomaj. Amen.

(100 dni odp., kedor zjutraj, opoldne in zvečer tako moli v zahvalo presv. Trojici za vse velike prednosti Marijine, posebno, za njeno vnebovzetje. Popolni odp. enkrat v mescu, kedor je celi mesec trikrat na dan ob različnih urah tako počastil presv. Trojico, pod navadnimi pogoji. Pij VII. 11. jul. 1815.)

Molitev in darovanje ob začetku dneva.

Gospod, vsemogočni Bog, glej me pred teboj klečečega, da v imenu vseh

stvari potolažim in počastim tvoje božje veličastvo. Kako pa morem storiti to, jaz vbožec in grešnik? In vendar, jaz to morem in hočem; zakaj vem, da se hvališ, imenovan biti oče vsmiljenja in da si daroval iz ljubezni do nas samega svojega edinorojenega Sina, ki se je daroval na križu za nas in neprenehoma ponavlja daritev samega sebe na naših altarjih. Grešnik sem sicer, vendar skesan grešnik; vbožec sem sicer, toda bogat v Jezusu Kristusu: zavoľjo tega stopim pred tebe in ti darujem z gorečo ljubeznijo angeljev in vseh svetnikov, s priserčno pobožnostjo brezmadežnega serca Marijnega v imenu vseh stvari svete maše, ki se zdaj darujejo, ob enem sè svetimi mašami, ki so se že darovale in se bodo darovale do konca sveta. Storim tudi namen, ponoviti to darovanje vsak trenutek tega dneva in celega svojega življenja, da skažem tvojemu neskončnemu veličastvu vredno čast in poveličanje; da potolažim tvojo nejevoljo in zadoštim tvoji pravičnosti za toľiko naših grehov; da se dostojno zahvalim za tvoje dobrote, in naklonim tvoje vsmi-

ljenje sebi in vsem grešnikom, vsem živim in mrtvim vernikom, celi cerkvi in posebno njenemu vidnemu poglavarju, sv. očetu v Rimu, in slednjič vsem nesrečnim, ki živé v razkolu, krivoverstvu in nejeveri, da se tudi oni rešijo.

Darovanje ob času sv. maše.

Večni Oče, darujem ti oni dar, ki ga je daroval tvoji ljubi Sin Jezus na križu in se zdaj na tem altarju ponavlja. Darujem ti ga v imenu vseh stvari, ob enem sè svetimi mašami, ki so se že darovale na celem svetu in se bodo še darovale, da te molim in tebi dolžno čast skažem; da se ti, kaker sem dolžan, zahvalim za neizmerne dobrote; da potolažim tvojo jezo, katero smo zbudili in vžgali sè svojimi mnogimi grehi, in da ti za to vredno zadostimo, kaker tudi, da pokličem tvoje vsmiljenje nad sebe, cerkev, celi svet in duše v vicah.

(3 leta odp. enkrat na dan za te dve molitvi. Pop. odpustek enkrat v mesecu Pij IX. 11. apr. 1860.)

Darovanje za vsako jutro.

Moj večni Bog, tukaj klečim pred tvojim neskončnim veličastvom in ti darujem, ko te v ponižnosti molim, vse svoje misli, besede in dejanja tega dneva, in storim namen, vse storiti iz ljubezni do tebe, k tvoji časti, da spolnim tvojo božjo voljo, da ti služim, te hvalim in poveličujem, da bom razsvetljen v skrivnostih svete vere, da zagotovim svoje dušno zveličanje in upam na tvoje vsmiljenje, da zadostujem tvoji božji pravičnosti za svoje premnoge in prevelike grehe, da olajšam terplenje vboгим dušam v vicah in sprosím grešnikom milost resničnega spreobrnjenja. Kratko: storim namen, vse storiti z onimi svetimi nameni, kakeršne so imeli v svojem življenju Jezus, Marija in vsi svetniki, in ki jih imajo vsi pravični na zemlji; rad bi podpisal ta namen sè svojo kervjo in ga ponovil tolikrat vsak trenutek, kolikor je trenutkov v celi večnosti!

Sprejmi milostno, o moj ljubi Bog, ta moj dobri namen, daj mi svoj sveti blagoslov in delavno milost, da ne sto-

rim ves čas svojega življenja nobenega smertnega greha več, in posebno ne ta dan, ko želim in imam namen, vdeležiti se vseh odpustkov, keterekoli morem dobiti, in vdeležiti se vseh svetih maš, ki se bodo danes darovale na celem svetu; darujem jih vse v tolažbo vbogim dušam v vicah, da bi bile rešene svojega terpljenja.

(100 dni odp. enkrat na dan. Popoln. odp. enkrat v mescu. Pij. IX. 6. sept. 1867.)

Molitve v čast sv. Duhu.

O stvarnik, sv. Duh, pomagaj milostno celi katoliški cerkvi, poterjaj in krepčaj jo sè svojo nebeško močjo proti napadom njenih sovražnikov; prenovi tudi sè svojo ljubeznijo in milostjo duha tvojih služabnikov, ketere si mazilil, da bodo v tebi poveličevali Očeta in njegovega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

(300 dni odp. enkrat na dan. Leo XIII. 26. avg. 1889.)

Sedemkrat „Čast bodi Očetu“ itd. za sedem darov sv. Duha za razširjanje sv. vere.

(7 dni odp. Pij IX. 12. marca 1857.)

Pridi sv. Duh.

Pridi sv. Duh, Vladar!

Pošlji svoje luči žar
iz nebeških visočin!

Pridi, Oče revežev,
darovalec vseh darov,
pridi ogenj svitli serc!

O Tolažnik naš krepak,
dušam našim gost sladak,
o hladilo presladko!

Vtrujenim počitek, mir,
vročim mili hlada vir,
jokajočim tolažnik!

Luč bliščeča, blažena,
oj napolni jim serca,
kteri v tebe verjejo!

Brez Božanstva Tvojega,
nič v človeku ne velja,
nič v njem ni dobrega.

Ti izmij nečisto vse
in operi madeže,
in ozdravi ranjeno!

Vse okorno pripogni;
kar je merzlega ogrej;
vodi, kar zgrešilo pot.

Daj jim, ki v Te verjejo,
ki v Te terdno upajo
sedem blaženih darov!

Čednosti zaslugo daj;
sprejmi nas v presrečni kraj,
v večnega veselja raj!

Amen.

(100 dni odp. vsakikrat. 300 dni odp. na binkoštno nedeljo ali mej osmino. Popoln. odp. enkrat v mesecu za tiste, ki so enkrat ali večkrat na dan tako molili Pij VI. 26. maja 1796.)

(Drugi slavospev v čast sv. Duhu: „O pridi Stvarnik, sv. Duh“ glej zadaj v III. delu.)

Molitve k Jezusu.

Priporoči se Jezusu z njegovimi sedmimi besedami na križu.

O Jezus, včlovečeni Sin božji, ki si zavoljo našega zveličanja blagovolil v hlevčku rojen biti, živeti v vboštvu, terpljenju in pomanjkanju in vmreti bridke smerti na križu, prosim te, reci ob moji smertni uri svojemu nebeškemu Očetu: „Oče, odpusti mu!“; reci svoji ljubljeni materi: „Glej, tvoj sin“! in reci moji duši: „Še danes boš z menoj v raj!“ O moj Bog, moj Bog, ne zapusti me v oni uri! „Žejen sem“! da, moja dušo žeja po tebi, moj Bog, ki si studenec žive vode. Moje življenje gine kaker senca; le malo časa še in vse bo dokončano! Zato pa, o moj češčenja vredni Zveličar „izročim svojo dušo v tvoje roke“ od tega trenutka nadalje

in za celo večnost. Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo. Amen.

(300 dni odp. Pij IX. 10. jun. 1856.)

Prevsmiljeni Jezus naša rešitev, naše življenje, naše vstajenje si ti edini. Zavoljo tega te prosimo, ne zapusti nas v naših potrebah in stiskah, temuč zaradi smertnega boja svojega presvetega Serca in zaradi bolečin svoje brezmadežne Matere pridi na pomoč svojim služabnikom, ketere si odrešil sè svojo dragoceno kervjo.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 6. okt. 1870.)

Pobošne prošnje sv. Avguština.

Gospod Jezus, daj, da spoznam sebe in tudi Tebe.

Ne pusti, da bi po čem drugim bolj hrepenel, kaker po Tebi.

Daj da sovražim sebe in ljubim Tebe, in vse storim le zavoljo Tebe;

da ponižujem sebe in povišujem Tebe, in na družega ne mislim, kaker le na Tebe;

da mertvím sebe in živim v Tebi in sprejemem vse, kar se zgodi, od Tebe;

da preganjam sebe in sledim le Tebi,
in vedno želim slediti le Tebi.

Dodeli, da pred seboj bežeč, hitim
k Tebi

In se vrednega storim varstva Tvo-
jega.

Daj, da se bojim sebe in se bojim
Tebe.

Postavi me mej izvoljence Svoje.

Daj, da zaupam le v Tebe in ne za-
upam sebi.

Zavoljo Tebe želim vbogati le Tebe,
In vboštvo terpeti le zavoljo Tebe.

Pokliči me, da gledam Tebe
in celo večnost uživam Te.

Amen.

(50 dni odpustka enkrat na dan. Leo XIII.
13. sept. 1883).

*Molitev iz knjige „Hodi za Kristu-
som“ (III. 15.)*

Dodeli mi, predobrotni Jezus, svojo
milost, da je z menoj, da dela z menoj
in do konca ostane pri meni. Daj mi,
da vedno želim in hočem, kar je tebi
ljubše in prijetniše. Tvoja volja naj je
tudi moja volja in moja volja naj se
vselej ravna po tvoji in se ž njo po-

polnoma vjema. Kar ti hočeš, to hočem jaz in drugega ne želim in nočem kaker kar ti hočeš ali nočeš. Amen.

(200 dni odp enkrat na dan. Leon XIII. 27. febr. 1886)

Molitev k božjemu detetu Jezusu.

Preljubeznjivi Gospod Jezus Kristus, ki si hotel za nas postati otrok in v hlevu rojen biti, da bi nas iztergal iz teme greha, da bi nas za - se pridobil in vnel sè svojo sv. ljubeznijo; molimo te ko svojega Stvarnika in Zveličarja: spoznamo te in izvolimo za svojega kralja in Gospoda in ti v znamenje svoje vdanosti darujemo vsa nagnjenja svojih serc. Predragi Jezus, naš Gospod in Bog, blagovoli sprejeti ta dar. Da ti pa bo dopadel, odpusti nam naše dolge, razsvetli in vnemi nas z onim svetim ognjem, keterega si prinesel na svet. Tako naj bo naša duša stanoviten dar tvoje ljubezni. Stori, da bo vedno iskala tukaj na zemlji tvojo večo čast in tako pride enkrat vživat tvojo neskončno lepoto v nebesih. Amen.

(100 dni odp. enkrat na dan, kongr. za odp. 18. jan. 1894.).

Molitve k Jezusu v Najsvetejšem zakramentu.

V. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo;

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Molim te, o večni Oče; zahvalim te za neskončno ljubezen, s katero si blagovolil poslati svojega edinorojenega Sina, da me odreši in sebe dá meni v dušno hrano. Darujem ti vsa dejanja, češčenja in zahvale, ki ti jih darujejo angelji in svetniki v nebesih in pravične duše na zemlji. Hvalim te, ljubim te in zahvalim te sè vsemi slavospevi, sè vso ljubeznijo in zahvalo, s katero te ravno ta tvoj Sin hvali in ljubi in zahvaljuje v presv. zakramentu; in prosim te, stori, da ga bodo vsi v tem božjem zakramentu spoznali, ljubili, častili, hvalili in vredno prejemali.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Molim te, o večni Sin, in te zahvalim za neskončno ljubezen, s katero si za me človek postal, v hlevu bil rojen, v delavnici bil izrejen, in terpel lakoto in žejo, mraz in vročino, ternje

in žeblje in smert na terdem lesu križa. Zahvalim te sè vso vojskujočo in zmagooslavno cerkvijo za neskončno ljubezen, s katero si postavil najsvetejši zakrament v našo dušno hrano. Molim te v vseh posvečenih hostijah na celem svetu. Zahvalim te tudi mesto tistih, ki te ne spoznajo in te ne zahvalijo. O da bi mogel darovati svoje življenje in storiti, da bi bil ti v tem zakramentu ljubezni od vseh spoznan, ljubljen in češčen, in da bi mogel odverniti vsa onečaščenja in božje rope! Ljubim te, o moj Jezus, in želim te ljubiti in sprejeti z ljubeznijo, čistostjo in pobožnostjo tvoje najsvetejše matere in z ljubeznijo in popolnostjo samega tvojega presvetega Serca. O najljubezniviši ženin moje duše, keder prideš v presvetem zakramentu v njo, stori, da postane deležna vseh dobrot, zaradi katerih ti prideš k nam in daj, da prej vmerjem, kaker bi te nevredno prejel.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Molim te, večni sv. Duh, zahvalim te za neskončno ljubezen, s katero si storil neizrekljivo skrivnost včlovečenja.

Po oni neizmerni ljubezni, s katero si napravil iz prečiste kervi Device Marije najsvetejše telo Jezusovo, ki je v presvetem zakramentu moja dušna jed, te prosim, razsvetli moj razum, očisti moje serce in serca vseh ljudi, da bodo ono veliko dobroto ljubezni prav spoznali in Najsvetejši zakrament vredno prejemali.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Počesčenje in sprava.

I. Ponižno Te molim, o moj Jezus, ki si pričujoč v presvetem zakramentu! Spoznavam Te pravega Boga in pravega človeka in bi rad popravil s tem počesčenjem merzloto toliko kristijanov, ki hodijo mimo Tvojih tabernakeljnov, kjer iz prevelike ljubezni blagovoliš prebivati vse ure v veliki poterpežljivosti, želeč svojim vernim se deliti in Te še ne pozdravijo ne, temuč s to brezbriznostjo, kaker judje v puščavi, kažejo svojo mlačnost pred to nebeško mano. V spravo za tako vporno mlačnost Ti darujem predrago kri, ki si jo prelil iz rane svoje leve noge. V to

sveto rano se v duhu zaprem, in ponavljam tisočkrat:

Hvala, slava in češčenje bodi kaker
zdaj,
najsvetejšem' božjem' Zakramentu ve-
komaj!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

II. Ponižno Te molim, o moj Jezus, ki si navzoč v presvetem Zakramentu, in bi s tem počeščenjem rad nadomestil nehvaležnost toliko kristijanov, ki Te ne spremljajo, ko Te nese duhovnik k vbogim bolnikom, katerim želiš prinesti tolažbo in moč za dolgo potovanje v večnost, in Ti ne skažejo nobenega znamenja zunanjega češčenja. V spravo za tako merzloto Ti darujem predrago kri, ki si jo prelil iz rane svoje desne noge. V to sveto rano se v duhu zaprem in ponavljam tisočkrat:

Hvala, slava in češčenje bodi kaker
zdaj,
najsvetejšem' božjem' zakramentu ve-
komaj!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

III. Ponižno Te molim, o moj Jezus, Ti pravi kruh večnega življenja, in bi s tem počestvenjem rad zadostil za obilne rane, ki jih zadajajo premnogi Tvojemu Sercu vsak dan, ko onečaščujejo cerkve, v katerih prebivaš v zakramentalnih podobah, da bi Te Tvoji verniki častili in ljubili. V spravo za tolika onečaščevanja Ti darujem predrago kri, ki si jo prelil iz rane svoje leve roke. V to presveto rano se v duhu zaprem in ponavljam vsak trenutek:

Hvala, slava in čestvenje bodi kaker
zdaj,
najsvetejšem' božjem' zakramentu ve-
komaj!

Oče naš . . . Čestvena Marija . . .
Čast bodi . . .

IV. Ponižno Te molim, o moj Jezus, Ti živi kruh, ki si prišel iz nebes, in bi rad s tem počestvenjem zadostil za brezštevilne in prevelike nedostojnosti premnogih vernikov pri sv. maši, v kateri ponavljaš s preveliko ljubeznijo na nekervavi način tisto daritev, ki si jo dokončal na gori Kaljvariji v naše zveličanje. V spravo za toliko nehvalnost Ti darujem predrago kri, ki si

jo preлил iz rane svoje desne roke. V to presveto rano se v duhu zaprem. Združeč svoj glas z glasovi angeljev, ki Te pobožno obdajajo, govorim ž njimi:

Hvala, slava in češčenje bodi kaker
zda j,
najsvetejšem' božjem' zakramentu ve-
komaj!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

V. Ponižno Te molim, o moj Jezus, Ti pravi spravi dar za naše grehe, in bi rad zadostil za božjeropne gerdo bije onih nehvaležnih kristijanov, ki se prederznejo sè smertnim grehom na vesti Tebi se približati in Te prejeti v svetem obhajilu. V spravo za tako ostudne božje rope, Ti darujem zadnje kapljice presvete kervi, ki si jo prečil iz rane svoje presvete strani. V to presveto rano se zaprem, da bi Te molil, častil in ljubil, ter ponavljam vedno z dušami, ki najsvetejši zakrament pobožno časté:

Hvala, slava in češčenje bodi kaker
zda j,
najsvetejšem' božjem' zakramentu ve-
komaj!

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Torej to skrivnost premilo
 mi molimo skupaj vred.
 Zgini staro poročilo,
 vlada novi naj obred!
 Vera naj nadomestilo
 daje, če taji pogled.

Čast in slava razodeva
 naj Očetu se Bogu;
 čast in slava naj odmeva
 tudi božjemu Sinu;
 čast enaka naj se peva
 Duhu svetega miru.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.
 O. Ki ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog, ki si nam zapustil v čudovitem zakramentu spomin svojega terpljenja, daj nam, prosimo Te, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Kervi tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad Tvojega odrešenja. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

(300 dni odpustka vselej. Pij VII. 26. avgusta 1814.)

Spravna molitev in sdihljej k presvetemu zakramentu.

Moj Bog in Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek, pričujoč v presvetem zakramentu, častim in molim Te z največo ponižnostjo, katero mi zbuja prava vera; ljubim Te posebno zato, da Ti povernem vsaj nekoliko vso nečast, zasramovanje in onečiščenje, katero sem mogoče sam zakriwil ali so se s tem pregrešili drugi in se bodo mogoče še pregrešili. Molim Te, o moj Bog, ne sicer tako, kaker zaslužiš ali kaker sem moliti dolžan, vender po svojih močeh, in želim v tem biti tako popoln, kaker more biti pametno bitje. Tako goreče Te želim častiti sedaj in vselej in sicer ne le za vse tiste katoličane, ki Te ne molijo in ne ljubijo, ampak tudi za spreobertenje vseh nevernikov, razkolnikov, mohamedancev, judov, malikovavcev in slabih kristijanov. Želim, o moj Jezus, da Te vselej spoznajo, molijo, ljubijo in hvaležno časté vsi ljudje v najsvejšem zakramentu. Amen.

Zdihljej.

Vedno molim Te ponižno,
 živi kruh nebeški, velik zakrament!
 Tebe Jezus in Marijino Serce,
 prosim za presveti dušni blagoslov.
 Posvečujem Ti serce v ljubezni čisti,
 Jezus, najsvetejši moj Odrešenik.

(200 dni odpustka vselej. Pij VII. 21. jan.
 1815.)

Molitev k presv. sakramentu in Sercu Jezusovemu.

Glej, o moj preljubeznjivi Jezus,
 kako neskončna je Tvoja ljubezen! Da
 bi se mi celega daroval, si mi pripra-
 vil sè svojim mesom in sè svojo kervjo
 božjo pojedino. Kedo Te je vender nagnil
 k tako neizmerni ljubezni? Nihče drugi
 ne, ko Tvoje ljubezni polno Serce. O
 vse časti vredno Serce mojega Jezusa,
 goreče ognjišče božje ljubezni, sprejmi
 mojo dušo v svojo posvetno rano, da
 se bom v ti šoli ljubezni učil ljubiti
 tistega Boga, ki mi je pokazal s tako
 čudovitimi dokazi svojo ljubezen. Amen.

(100 dni odp. enkrat na dan. Pij VII.
 9. febr. 1818.)

Molitev: Duša Kristusova.

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napoji me!
 Voda strani Kristusove, operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jezus, vsliši me!
 V svoje rane skrij me!
 Od tebe ločiti se, ne pusti me!
 Pred peklenskim sovražnikom varuj me!
 V uri moje smerti pokliči me!
 K Tebi priti povabi me!
 Da s Tvojimi svetniki bom hvalim Te!
 Od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Odpustki: 1.) 300 dni vselej. 2.) 7 let enkrat po sv. obhajilu. 3.) Popolen odp. enkrat v mesecu, če se moli vsak dan skozi cel mesec. Pogoji: spoved, sv. obhajilo, obiskanje cerkve ter molitev v papežev namen Pij IX. 9. januarja 1854.)

Molitev svetega Alfonsa Ligvorija
 za obiskovanje presv. Rešnega Telesa.

Moj Gospod Jezus Kristus, ki prebivaš v presv. zakramentu noč in dan iz ljubezni do ljudi in z velikim vsmiljenjem čakaš, kličeš ter sprejemaš obiskovavce, glej, jaz verujem, da si v presvetem zakramentu resnično pričujoč. Molim Te iz globočine svoje ničevnosti in se Ti zahvaljujem za pre-

jete milosti, posebno da si mi samega Sebe daroval v presv. zakramentu, da si mi podelil zavetnico, Marijo Devico, in da si me poklical k obiskovanju v ti cerkvi. Pozdravljam Tvoje preljubezljivo Serce v trojni namen: prvič, da se Ti zahvalim za ta preveliki dar; drugič, da popravim krivice, ketere si preterpel v tem presv. zakramentu od sovražnikov; tretjič Te pa želim moliti s tem obiskom v vseh cerkvah sveta, kjer si v svoji zakramentalni pričujočnosti najmanj češčen in najbolj zapuščen. Jezus moj, ljubim Te iz celega serca. Žal mi je, da sem v preteklosti tolikokrat razžalil Tebe, neskončno dobroto. S pomočjo Tvoje milosti Te nočem sedaj več žaliti. Od danes se hočem celega Tebi posvetiti, čeprav sem vbog. Tebi odstopim in darujem lastno voljo, želje, nagnenja in kar imam. Od danes naprej naredi z menoj in sè vsemi mojimi rečmi, kar Tebi drago. Iščem in prosim edino svete ljubezni, končne vstrajnosti in milosti, da bi natančno spolnjeval Tvojo sveto voljo. Priporočam Ti duše v vicah, posebno pa tiste, ki so bile kedaj vnete

za najsvetejši zakrament in Marijo Devico. Priporočam Ti tudi vboge grešnike. Slednjič še združim, dragi Zveličar, vse svoje občutke z občutki Tvojega preljubeznjivega Serca, ter jih skupaj darujem Tvojemu večnemu Očetu, proseč ga v Tvojem imenu, da jih iz ljubezni do Tebe sprejme in vsliši.

(Odp. 300 dni vselej, ako se moli pred sv. R. T.; popolen odp. enkrat v mescu, ako se moli vsak dan. Pogoji: spoved, sv. obhajilo, molitev po namenu sv. očeta. Pij IX. 7. sept. 1854.).

Molitev k Jezusu v najsvetejšem zakramentu.

Bodi vedno češčen in hvaljen, o ljubljeni Jezus, v zakramentu pričujoč. O ljubezen, vredna vse nebeške in zemeljske ljubezni! Iz prevelike ljubezni do mene nehvaležnega grešnika si vzela na se človeško naravo, prelila mej bridkim bičanjem svojo predragoceno kri ter vmerla na sramotnem križu v zveličanje nas vseh. Razsvetljen od žive vere razlijem pred Teboj celo svojo dušo in Te iz celega serca ponižno prosim po neskončnih zaslugah Tvo-

jega bridkega terpljenja, daj mi moč in pogum, da pokončam vse pregrešne strasti, ki vladajo v mojem sercu; da Te bom v svojih bridkosti hvalil, poveličeval z natančnim spolnjevanjem vseh svojih dolžnosti, vsak greh zelo sovražil in potem dosegel pravo svetost.

(Odpustka 100 dni, enkrat na dan. Pij IX. 1. januarja 1866.).

*Molitev pri obiskovanju presvetega
Zakramenta.*

Ozri se, o Gospod, sveti Oče, iz svojega svetišča in iz vzvišenega nebeškega stanovanja, ter poglej na ta presveti dar, ki Ti ga daruje za grehe svojih bratov, Tvoj sveti Sin in naš Gospod Jezus, in bodi potolažen nad našimi premnogimi hudobijami. Glej, glas kervi našega brata Jezusa kliče k Tebi s križa. Vsliši, o Gospod, bodi potolažen, o Gospod, pazi in ne odlašaj zaradi samega sebe, o moj Bog; saj se kliče Tvoje ime čez to mesto in čez Tvoje ljudstvo, in ravnaj z nami po svojem vsmiljenju. Amen.

V.: Da to mesto braniš, pomiriš,
varuješ, ohraniš ter blagosloviš,

O.: Prosimo Te, vsliši nas.

(Odpustka 100 dni enkrat na dan. Pij IX.
4. febr. 1877.).

Molitev mej pozdigovanjem.

Bodi pozdravljeno, o zveličavno
Jagnje, darovano na sv. križu za me
in za cel človeški rod. — Bodi po-
zdravljena, o dragocena Kri, ki teče iz
ran našega križanega Gospoda Jezusa
Kristusa in izpira grehe celega sveta.
— Spomni se, o Gospod, svoje stvari,
ki si jo odrešil sè svojo dragoceno
kervjo.

(Odpustka 60 dni enkrat na dan, ako se
moli mej pozdigovanjem. Kongreg. za od-
pustke 30. jun. 1893.)

Duhovno sveto obhajilo.

(Sv. Alfonsa Ligvorija.)

O moj Jezus! Verujem, da si v pre-
svetem zakramentu resnično pričujoč.
Ljubim Te bolj ko vse stvari in Te
želim imeti v svoji duši. Ker Te pa
sedaj ne morem resnično prejeti, pridi
vsaj na duhovni način v moje serce.

— Objemljem Te in se združujem s Teboj, kaker da si prišel v resnici v mene. Ne dovoli, da bi se kedaj ločil od Tebe. O Jezus, moja največa dobrota in moja sladka ljubezen, rani in vžgi moje srce, da bo vedno le za Te gorelo.

(Odpustka 60 dni enkrat na dan. Kongregacija za odp. 30. jun. 1893.).

Molitev k terpečemu Jezusu.

O Bog, da bi svet odrešil, si blagovolil biti rojen in obrezan, zaveržen od judov, od Judeža s poljubom izdan, z vervmi zvezan, kaker nedolžno jagnje v klavnico peljan, pred Ano in Kajfa, pred Pilata in Heroda zaničljivo pripeljan, od krivih prič zatožen, z biči razmesarjen, sè zasramovanjem napojen, s pljunki pokrit, s ternjem kronan, za uho vdarjen, po zakritem obličju s terstom tepen, oblačila oropan, sè žebli na križ prubit, na križu povzdignjen, mej razbojnike prištet, sè žolčem in kisom napojen in sè sulico ranjen: po teh Tvojih bolečinah, ki jih jaz ne vredni premišlujem, in po Tvojem svetem križu in Tvoji smerti, reši me, o

Gospod, peklenških kazni in me tja pripelji, kamer si pripeljal križanega razbojnika, ki z Očetom in sv. Duhom živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Petkrat „Oče naš“ . . . , „Češčena Marija“ . . . in „Čast bodi“ . . .

(Odpustki: 1. 300 dni enkrat v dnevu; 2. popolnoma odp. vsak mesec enkrat, in sicer en dan zadnjih treh v mesecu, če se skozi cel mesec moli. Pogoji: spoved, sv. obhajilo, molitev po namenu sv. očeta. Pij VII. 25. avg. 1820.)

Molitev: Glej, o dobri in presladki Jezus.

Glej, o dobri in presladki Jezus, pred Tvojim obličjem se veržem na kolena in Te prosim in rotim sè vso gorečnostjo svoje duše: Vtisni mojemu sercu prav žive občutke vere, upanja in ljubezni, in resnično kesanje nad mojimi grehi z najterdnišo voljo popboljšati se. Močno ganjen in z veliko žalostjo premišljujem in v duhu gledam Tvoje petere rane ter si k sercu jemljem, kar je o Tebi, o dobri Jezus, govoril prerok David: „Moje roke in

noge so prebodli in vse moje kosti so prešteli.“ (Ps. 21, 17. 18.).

(Popolnoma odpustek, ako se moli ta molitev pred kako podobo Križanega. Pogoji: spoved, sv. obhajilo in molitev po namenu sv. očeta. Pij. IX. 31. jul. 1858.)

*Mala krona v čast svetemu Jesu-
sovemu Sercu.*

O Bog, pazi na mojo pomoč. —
Gospod, hiti mi pomagat.

Čast bodi . . .

I. O moj preljubeznjivi Jezus, če premislim Tvoje najdobrotljiviše Serce in vidim, da je sama ljubezen in sladkost do grešnikov, napolni se mi serce z veseljem in terdnim zaupanjem, da me boš milostno sprejel. O, kako zelo sem grešil! Toda sedaj vse grehe objokujem in zaničujem kaker Peter in spokorna Magdalena, ker sem ž njimi razžalil Tebe, največo dobroto. O odpusti tudi meni vse grehe! Po Tvojem najsvetejšem Sercu Te prosim, naj raje vmerjem, kaker da bi Te zopet razžalil; vender bi pa samo zato hotel živeti, da bi Te ljubil.

Oče naš in petkrat Čast bodi . . . v čast presvetemu Sercu. Potem zdihni:

„Sladko Serce Jezusovo daj, da Te vedno bolj ljubim!“

II. O moj Jezus, zavidam Tvoje najponižniše Serce, in se Ti zahvaljujem, da si mi je dal za zgled. Ne daješ mi samo poguma z najmočnejšimi nagibi, Tvoje Serce posnemati, ampak kažeš in olajšaš mi celo pot sè svojimi neštevilnimi poniževanji. O kako sem bil nespameten in nehvaležen! O kako daleč sem zašel! Odpusti mi! Nočem biti več prevzeten in častilakomen. S ponižnim srcem Ti hočem sedaj slediti mej poniževanjem, da zadobim mir in zveličanje. Daj mi k temu moč in vedno bom častil Tvoje presveto Serce.

Oče naš in petkrat Čast bodi... ter: „Sladko Serce Jezusovo“ itd.

III. O moj Jezus, občudujem Tvoje poterpežljivo Serce ter se Ti zahvaljujem, da si nam zapustil toliko občudovanja vrednih dokazov nepremagljive poterpežljivosti. Žal, da v tem tako malo čutim očitane zaradi svoje prevelike občutljivosti, ki tudi najmanjše

nejevolje ne more prenesti. O moj ljubi Jezus, vlij v moje serce gorečo in stanovitno ljubezen do križa in terpljenja, do pokore in zatajevanja, da Ti bom sledil na goro Kaljavarijo in potem tudi v večno veselje.

Oče naš, petkrat Čast bodi; Sladko Serce Jezusovo itd.

IV. O moj ljubi Jezus, ko ogledujem Tvoje prekrotko Serce, se moram čuditi, da je moje serce Tvojemu tako zelo nepodobno. Samo ena besedica, en pogled, mal ugovor, in že sem razburjen ter začnem tožiti. Oh, odpusti, da sem se dal strastem premagati, in daj mi milost, v prihodnje pri vsaki nejevolji posnemati Tvojo nepremisljivo krotkost, ter tako vedno vživati sveti mir.

Oče naš, petkrat Čast bodi; Sladko Serce Jezusovo itd.

V. O Jezus, bodi hvaljeno in češčeno Tvoje velikodušno Serce, ki je premagalo smert in pekel ter resnično vso slavo zasluži. Jaz pa bolj ko kedaj čutim sramoto, ko vidim, da je nasproti moje serce tako maloserčno, da se zboji

vsakega govorjenja in preziranja pri ljudeh. Vender od sedaj ne sme več tako biti. Goreče Te prosim, daj mi pogum in moč, da po vojski in zmagi na zemlji obhajam veselo zmagoslavje s Teboj v sv. nebesih.

Oče naš, petkrat Čast bodi; Sladko Serce Jezusovo itd.

Obernimo se na Marijo, posvetimo se njeni službi in govorimo zaupljivo njenemu materinemu Sercu:

O zvišena mati božja in tudi moja mati Marija, po velikih prednostih svojega presladkega Serca zadobi mi pravo in stanovitno pobožnost k presvetemu Sercu Svojega Sina Jezusa, da bom sè vsemi svojimi mislimi in čutili v njem zapert zvesto spolnjeval vse svoje dolžnosti, ter vselej, posebno pa ta dan Jezusu veselo in vdano služil.

V. O Serce Jezusovo, ljubezni do nas goreče,

O. Stori naše serce ljubezni do Tebe plameneče.

Molím o. Prosimo Te, o Gospod, naj nas sv. Duh vžge s tistim ognjem, ki ga je naš Gospod Jezus Kristus iz globočine svojega Serca na zemljo

poslal in želel, da mogočno gori. Ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti ravno tistega sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Odpustki: 1.) 300 dni vselej; 2.) popol. odpustek enkrat v mescu, če se moli vsak dan celega mesca. Pogoji: Spoved, sv. obhajilo, molitev po namenu sv. očeta. Pij VII. 20. marca 1815.)

*Vsakdanje darovanje svetemu
Jezusovemu Sercu.*

Gospod Jezus Kristus! V edinosti s tistim božjim namenom, s katerim si Ti, sam Bog, Gospoda poveličal nekdej na zemlji sè svojim presv. Sercem, in Ga še sedaj neprenehoma v najsvetejšem zakramentu poveličuješ po vsem svetu do konca časov, in da posnemam presv. Serce preblažene, vselej brezmadežne Device Marije, Ti darujem danes in vsak hip današnjega dneva vse svoje namene in misli, vsa svoja čutila in želje, vsa svoja dela in besede.

(Odpustka 100 dni, enkrat na dan. Leo XIII. 19. dec. 1885.)

Molitev k bičanemu Jezusu.

Moj božji Zveličar, kaj se je vendar godilo s Teboj, ko si se dal iz ljubezni do nevmerjočih duš k stebru privezati? O, kako natančno se je spolnilo prerokovanje, da bo na Tebi od glave do nog ena sama rana in da boš tako raztepen, da Te ne bo več mogoče spoznati. Koliko osramočenje, ko so Ti potegnili obleko s telesa! Kolika bolečina pod težo vdarcev, ki so brez števila padali na Te! Kaker v potokih je tekla iz razterganih žil Tvoja sveta kri.

Toda, ne toliko krivičnost rimskega deželnega upravitelja, ne nevsmiljenost vojakov, ampak moji grehi so Te bičali. O zaničljivo razveseljevanje, ki Ti je pripravilo toliko britkosti. O sramota nad mojo terdoserčnostjo, ker sem še vedno nadaljeval Tebe žaliti, če tudi sem vedel, da moraš zaradi mene tolike bolečine prestati!

Vender od danes naprej se ne sme več tako goditi. Z večnimi vezmi na Te navezan, Te objamem pri stebru ter se hočem potruditi, da bom do zadnjega dihljeja zadostoval Tvoji razžaljeni pravici.

Pri stebru, na kterega si bil pri-
vezan; pri bičih, ki so raztrgali Tvoje
sveto meso; pri kervi, ki si jo tako
obilno prelil, se ysmili, o Gospod,
mene nesrečnega! Še danes me reši za-
peljivčevih zanj; obvaruj me vedno
pred njimi, in ko se bo končalo moje
pregnanstvo, me vzemi k sebi v nebo.
Amen.

(100 dni odp. enkrat na dan. Leo XIII.
15. maja 1886.).

Pobožnost k brezmadežni Devici Mariji.

H dedščini, katero nam je zapustil sv. Frančišek, spada tudi češčenje brezmadežne Device Marije. Na smertni postelji je svetnik priporočal svojim učencem posebno skerb za cerkvico, ki je bila posvečena kraljici angeljev, kjer se je začel serafinski red. V tej cerkvici je sv. Frančišek prejel mnogo nebeških darov in mej temi največi: porcijunkulski odpustek. Ta Mariji posvečena cerkev je tedaj posebno tesno združena sè serafinskim redom. Kaker sv. Frančišek tako so tudi vsi njegovi duhovni sinovi vneti častivci presvete Device.

Posnemaj tudi ti, predragi tretjerednik, sinove sv. Frančiška; časti posebno brezmadežno spočetje Marije Device. To pa iz teh le vzrokov: a) ker so frančiškani prvi versko resnico o brezmadežnem spočetju M. D. razširjali; b) ker so oni skozi 600 let serčno zagovarjali to resnico zoper vse nasprotnike, dokler je niso sv. Oče Pij IX. v letu 1854. slovesno poterdili; c) ker je Marija pod tem častnim naslovom posebna varhinja trojnega frančiškanskega reda.

Vsako leto se ta praznik slovesno obhaja skozi celo osmino po vseh cerkvah frančiškanskega reda. Pripravi se tedaj tudi ti, o tretjerednik, na ta slovesni praznik z devetdnevnico; sad te pobožnosti bo: a) sovraštvo greha, posebno nečistosti; b) ljubezen in serčna pobožnost do Marije.

*Devetdnevnica pred praznikom
brezmadežnega spočetja Marije
Device.*

(Prične se 29. novembra.)

Priprava.

(Moli naj se pred pobožnostjo vsacega dneva devetdnevnice:)

Pridi sv. Duh, napolni serca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni.

V.: Pošlji svojega Duha in bodo prestvarjeni.

O.: In prenoviš obličje zemeljsko.

O Bog ki si učil serca vernih z razsvetljenjem sv. Duha, daj nam v tem Duhu to, kar je pravo spoznati in se njegove tolažbe vselej veseliti. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev.

O najčistejša Devica Marija! Ti brez madeža spočeta, častitljiva, milosti polna mati božja, kraljica angeljev in ljudi! V Tebi pozdravljam mater svojega Zveličarja, ki me je sè svojim spoštovanjem in vdanostjo do Tebe učil, kako Te naj hvalim in poveljučujem. Prosim

Te, sprejmi milostno mojo devetdnevnicu. Ti si pribežališče grešnikov: zato se k Tebi zatekam, o Marija; Ti si mati vsmiljenja: zato se boš gotovo vsmilila mojega vboštva; Ti si za Kristusom moje največe upanje: zato boš tudi z dopadajenjem sprejela moje zaupanje. Stori me vrednega, biti Tvoj otrok, da bom mogel sè zaupanjem reči: Skaži se mi mater!

(Potem moli devetkrat Češčena Marija in k sklepu — Čast bodi, nato sledečo molitev za vsak dan.)

I. d a n.

O brezmadežna Devica, glej pred Teboj klečim in se s Teboj veselim, da si bila od vekomaj izvoljena za mater božje Besede in vsled tega obvarovana izvirnega greha. Čast in hvala presv. Trojici, ki Te je že pri spočetju obdarovala s tolikimi milostmi. Oziraje se nanje, prosim Te ponižno, sprosi mi milost, da serčno premagam grešna poželjenja, ki so žalosten nasledek izvirnega greha. O pomagaj mi, da jih premagam in stori, da nikdar ne opustim ljubezni do Boga. Amen.

(Sedaj moli lavretanske litanije ali pa sledečo molitev:)

Vsa si lepa o Marija!

In madeža izvirnega greha ni na Tebi!

Ti lepota Jeruzalema!

Ti veselje Izraela!

Ti čast našega ljudstva!

Ti pribežališče grešnikov!

O Marija! O Marija!

Devica najmodrejša! Devica nadobrotljiviša!

Prosi za nas! Bodi naša priprošnjica pri Gospodu Jezusu Kristusu!

(Po tej molitvi ali po litanijah moli:)

V. V svojem spočetju si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas Očeta, čiger Sina si rodila.

M o l í m o.

O Bog, ki si z neomadeževanim spočetjem Device pripravil svojemu Sinu vredno prebivališče, prosimo Te, daj nam s čistim srcem priti k Tebi na priprošnjo nje, katero si, prevideč smert njenega Sina, obvaroval vsacega greha.

O Bog, pastir in vladar vseh vernikov, glej milostno na svojega služabnika, našega papeža N., ki si ga postavil pastirja svoji cerkvi, dodeli mu, da tistim, čez ketere je postavljen, k dobremu služi z besedo in dejanjem in tako večno življenje doseže s čedo, ki mu je izročena.

O Bog, ki ti je lastno vsmiliti se vselej in prizanesti: vsliši naše ponižne prošnje ter reši milostno nas in vse služabnike grešnih verig, v ketere smo vklenjeni.

(Litanijske in drugo.)

II. d a n.

O Marija, neomadeževana lilija čistosti, s Teboj se veselim, da si bila že pri svojem spočetju obdarovana z milostmi. Molim in hvalim presveto Trojico, ki Te je olepšala s tolikimi milostmi in Te prosim, pomagaj mi v mojem vboštvu in daj mi nekoliko od zaklada svojih dragocenih darov brezmadežnega spočetja.

(Litanijske in drugo.)

III. d a n.

O Marija, Ti skrivnostna roža, s Teboj se veselim, da si pri svojem spočetju premagala peklenško kačo in bila oproščena izvirnega greha. Častim in hvalim presv. Trojico, ki Ti je podelila to prednost in Te prosim, daj mi serčnost in moč, da premagam vse zalezovanje peklenškega sovražnika in svojo dušo ohranim čisto vsacega greha. Pomagaj mi vsakikrat, da srečno premagam sovražnika večnega življenja.

(Litanijske in drugo.)

IV. d a n.

O Marija, zercalo neomadeževane čistosti, serčno me veseli, da si bila že pri spočetju obdarovana s čednostmi in sè vsemi drugimi darovi sv. Duha. Častim in hvalim presveto Trojico, ki Ti je podarila te prednosti in Te prosim, o dobra mati, podeli mi nekoliko svoje gorečnosti v čednostnih vajah, da se s tem vrednega skažem darov in milosti sv. Duha.

(Litanijske in drugo.)

V. d a n.

O Marija, Ti svetla luna čistosti! S Teboj se veselim, da se je s Tvojim brezmadežnim spočetjem začelo rešenje in veselje sveta. Častim in hvalim presveto Trojico, ki Te je tako povišala in Te prosim, daj mi milost, da mi bo terpljenje in kri Tvojega Sina v rešenje in zveličanje.

(Litanijske in drugo.)

VI. d a n.

O Marija, Ti bliščeča zvezda neomadeževane čistosti! S Teboj se veselim, da je Tvoje neomadeževano spočetje napravilo mej angelji nepopisljivo veselje. Častim in hvalim presv. Trojico, ki Te je tako poveljčala in te prosim, daj mi milost, da bom enkrat deležen tega veselja in da Te bom z angelji častil in poveljčeval.

(Litanijske in drugo.)

VII. d a n.

O Marija, Ti vzhajajoča jutranja zarja neomadeževane čistosti! S Teboj se veselim, da si bila sè svojim spo-

četjem vterjena v milosti božji in nepristopna grehu. Častim in hvalim presveto Trojico, ki je edino Tebe obdarovala s takimi prednostmi. Sprosi mi, o sv. Devica, stud nad grehom in stanovitnost v dobrem.

(Litanije in drugo.)

VII. d a n.

O Devica Marija! Ti sonce brez madeža! S teboj se veselim in radujem, da si prejela večo mero milosti, kaker vsi angelji in svetniki skupaj. Častim in hvalim presv. Trojico, ki Te je tako povišala. Daj mi, o Devica, da delam skupaj z božjo milostjo in je nikedar več ne zaveržem. Spreoberni moje serce; daj, da spoznam samega sebe in se poljšam.

(Litanije in drugo.)

IX. d a n.

O živa luč svetosti, Ti zgled neomadeževane čistosti, deviška mati Marija! Komaj si bila spočeta, že si ponižno molila Boga in ga zahvalila, ker je bil s Tvojo pomočjo rešen Abrahamov rod

prekletstva in obdarovan z obilnostjo božjega blagoslova. Sprosi mi milost, da ta blagoslov vžge v mojem sercu ljubezen do Boga; razvnemi moje serce, da ga zmirom ljubim, da vsled tega pridem k njemu in ga zahvalim, da Te je tako poveličal, ter se veselim nad častjo, v katero si povišana.

(Litanijske in druge.)

Devetdnevna pobožnost k Mariji prečisti Devici v nebesa vzeti.

(15. avgusta.)

Isročilo sv. cerkve.

Jezus Kristus je viseč na križu svojo mater izročil učencu deviškemu svetemu Janezu, katerega je izmed vseh najbolj ljubil. Ta jo je sprejel v svojo hišo v Efezu. Marila je živela do 62. leta svoje starosti. Zmirom je sv. cerkev verovala, da je bila Marija precej po smerti z dušo in telesom v nebesa vzeta in da sedaj sedi na kraljevem prestolu poleg svojega božjega Sina. Akoravno to mnenje ni še verska resnica, se vendar vzhodna in zahodna cerkev gledé

tega vprašanja vjemati in sicer že od davnih časov. Pa ne samo to; temuč praznik Marijinega vnebovzetja se je tudi zmirom slovesno obhajal. To je pa zadosti terden dokaz, da terdno verujemo.

I. d a n.

Češčena bodi, kraljica!

1. Ker je Jezus Kristus kralj vsega stvarjenja, zato je tudi Marija kraljica vsega sveta; in vse stvari, ki so pokorne Bogu, morajo služiti tudi Mariji.

Vladaj, o Marija, kaker ti dopade. Ker si mati in nevesta kralja nebes in zemlje, spodobi se ti ko kraljici, da gospoduješ čez celo stvarjenje.

2. Dobro vemo, da je Marija vsmiljena in dobrotljiva kraljica, ketera nam v vseh dušnih in telesnih potrebah rada pomaga. Nekedaj je rekla Marija sv. Brigiti: „Jaz sem kraljica nebes in mati vsmiljenja, veselje, pravičnih in vrata, ki grešnike k Bogu vodijo. Ni grešnika pod milim nebom, ki bi bil tako nesrečen, da bi ne bil deležen mojega vsmiljenja; vsak namreč prejme od mene kako milost, ako

ne prejme družega, podelim mu milost, da se laglje vstavlja zanjkam hudobnega duha. Nihče ni tako oddaljen od Boga (razen pogubljeni v peklu), da bi se ne spreobernal, ako le mene na pomoč kliče. Božje vsmiljenje do človeškega rodu me je tako vsmiljeno storilo, da je nesrečen in bo vekomaj ostal tudi na onem svetu samo tisti, ki se v tem življenju ni k meni zatekal.“

O mati mojega Boga, presv. devica Marija! Bližam se kraljici nebes in zemlje kaker se verže svoji kraljici pred noge berač poln nesnage in ran. Prosim te, obrni svoje milostljive oči sè svojega veličastnega prestola name vbozega grešnika. Zato te je Bog tako obogatil, da pomagaš grešnikom; povzdignil te je do časti kraljice, da se vsmiliš nesrečnih. Ozri se torej name in ne spusti me prej, dokler me ne spreoberneš iz grešnika v svetnika. Spoznam, da zaslužim vsled svoje nehvaležnosti vse milosti zgubiti; pa ti si vsmiljena kraljica in ne iščeš tistih, ki imajo mnogo zasluženja, temuč iščeš vboge in nesrečne, da jim pomagaš.

O prečista Devica, želim se popolnoma posvetiti tvoji službi, da moreš z menoj storiti, kar ti drago. Zato te prosim sè sv. Bonaventuro: „O moja kraljica, podveržem se tvoji oblasti; povej mi, kaj mi je storiti. Imam za večo srečo to, da sem tvoj služabnik, kakor da bi bil moj cel svet. Tvoj sem, reši me! Nihče naj te v prihodnje bolj ne časti kakor jaz. To ti obljubim in bom tudi spolnoval s tvojo pomočjo, o nebeška kraljica! Amen.

II. d a n.

Mati milosti.

1. Premišljuj, kako močno nas ljubi Marija, ki je mati milosti. Marija ni po telesu naša mati, temuč vsled velike ljubezni, ki jo ima do nas. Ona sama pravi: „Jaz sem mati lepe ljubezni“, (Sir. 24, 24.) in zopet: „Ali more mati svoje otroke pozabiti, da bi se ne vsmilila sina svojega telesa? In če bi tudi pozabila svojega sina, vendar jaz tebe ne bom pozabila.“ Tudi Marijina ljubezen do nas je bila tako velika, da je bila Marija pripravljena za nas vmreti z Jezusom na križu.

2. Prevdari vzroke, zakaj nas Marija tako silno ljubi! 1. zato, ker Boga čez vse ljubi. Sv. Janez pravi: „To zapoved imamo od Boga, da kedor Boga ljubi, ljubi tudi svojega brata.“ Cimbolj je torej Marijina ljubezen do Boga rastla, tembolj je ljubila tudi bližnjega; 2. nas ljubi zato, ker nas ji je priporočil na sv. križu njen preljudi Sin, Jezus Kristus, rekoč: „Žena, glej tvoj sin!“ Mi smo torej takorekoč zadnji spomin, keterega je Jezus svoji sv. materi zapustil, in ravno zato smo ji posebno priljubljeni; 3. zato, ker je *Marija* za nas mnogo terpela. Tudi človeška mati ljubi bolj iskreno tisto dete, za katero je mnogo preterpela; 4. in slednjič nas Marija zato tako goreče ljubi, ker ve, da so naše duše cena smerti Jezusa Kristusa.

3. Premisli vse to natanko in s po-božnim srcem prosi svojega Gospoda Jezusa pri tisti ljubezni, ki jo je gojil do svoje božje matere, da bi tudi tvojemu sercu vlil pravo otroško ljubezen do te svete matere. Vzbudi večkrat dejanje ljubezni do Marije.

O Marija, o kraljica, o mati, ti si pridobivaš serca sè svojo ljubeznijo in

dobrotami, ketere deliš svojim vdanim služabnikom in častivcem; sprejmi tudi moje vbožno serce, ketero samo to želi, da bi te popolnoma ljubilo. Ker te je Bog tako ljubil, da je z neba stopil v tvoje naročje, kako bi mogel jaz še živeti, da bi te ne ljubil? Ne, nočem prej mirovati, dokler nisem terdno prepričan, da sem dosegel popolno ljubezen do tebe, svoje matere; ljubila si me še celo takrat, ko sem ti bil nehvaležen. Oh, kaj bi bilo zdaj iz mene, ako bi me ti, o Marija, ne bila ljubila in bi mi ne bila sprosila tolikih milosti! Ako si me pa še celo takrat ljubila, ko se nisem zmenil zate, kaj bi vsega ne upal zdaj, ko te resnično ljubim? Jaz te ljubim, o Marija, želel bi samo, da bi te mogel ljubiti namestu vseh tistih nehvaležnih, ki te ne ljubijo. Želel bi tudi, da bi imel jezik, s katerim bi te mogel hvaliti namestu tisočerih jezikov, da bi oznanoval vso tvojo svetost, slavo, vsmiljenje in ljubezen. Ako bi imel bogastvo, hotel bi vse v to obrniti, da bi tvojo čast razširjal; ako bi imel podložne, skerbil bi, da bi te vsi ljubili, dà, pripravljen bi bil, ako

bi bilo treba, tudi svoje življenje darovati za tvojo čast.

Jaz te ljubim, o moja mati; pa oh, ob enem se moram bati, da te zadosti ne ljubim; vem namreč, da ljubezen ljubeče zjednači. Ker sem ti pa tako malo podoben, mi je to znamenje, da te premalo ljubim.

Ti si tako čista, jaz sem omadeževan z grehi. Ti si vsa ponižna, jaz pa ošaben. Ti tako sveta in jaz tako hudoben. Ti moreš storiti, o Marija, da ti bom podoben. Ti imaš oblast in moč serca spreobračati; vzemi moje serce, napolni ga s čednostmi, pokaži svetu, koliko premoreš, kako pomagaš tistim, ketere ljubiš. Stori, da te posnemam v čednostih, da bom na ta način tvoj vredni sin! Amen.

III. dan.

*Življenje, sladkost in upanje naše,
bodi češčena!*

1. Marija je naše življenje. Marija nam podeli milost vstrajnosti in ravno s tem vzderžuje milost naši duši. Premišljuj lepe besede, ki veljajo o Mariji:

„Kedor svoja dela v meni opravlja, ta ne greši; tisti, ki me v luč postavljajo, prejmejo večno življenje“. (Sir. 24.) Na drugem mestu stoji pisano: „Pri meni je moč in z mojo pomočjo vladajo kralji“ (Bukve preg. 8, 14, 15.), ali: „Njene vezi so vezi zveličanja“. (Sir. 6. 31.)

„V vseh dvojbah, nevarnostih in skušnjavah obrni svoje oči v svetlo zvezdo, kliči njeno mogočno ime. Ako hodiš za Marijo, ne boš zašel na potu zveličanja; ako se njej priporočaš, ne boš obupal; ako se nje okleneš, ne boš padel, ako ti ona na strani stoji, se ti ni treba bati, da bi se pogubil; ako te ona vodi, boš zveličan brez velicega truda in ako te Marija brani, boš varno prišel v občestvo svetnikov.“ Tako pravi sv. Bernard.

2. Marija je nadalje naša sladkost. Kedor je pravi prijatelj, ljubi zmirom in brat se spozna v nesreči.“ (Preg. 17, 17.) Prijatelji tega sveta ne zapuste prijatelja tako dolgo, dokler se mu dobro godi; ako ga pa nesreča zadene, ako se bliža smertna ura, o tedaj ga pa vsi zapuste. Toda Marija ne dela tako sè svojimi častivci. Ta dobra mati ne za-

pusti svojih zvestih služabnikov v terpljenju in posebno ne v smertni uri, ko pridejo največi nadloge čez nas. Sveta cerkev se obrača nanjo v svojih molitvah z največim zaupanjem: Prosi za nas na smertno uro! Vsi svetniki in na milijone grešnikov je klicalo Marijo v zadnjem boju na pomoč in jo tudi doseglo.

O sladka Devica, moja kraljica, odpusti mi mojo prederznost, ker te prosim, da bi me na smertno uro tolažila in pri meni stala. Že mnogim si to neprecenljivo milost skazala, podeli jo tudi meni. Akoravno je moja prederznost velika, je vendar tvoja dobrota še večji, ker iščeš najnesrečnije, da bi jih tolažila. Svoje celo zaupanje stavim na tvoje sladko serce. O Marija, kedo more popisati, koliko nesrečnih si že rešila in na pravo pot pripeljala. O sladko serce Marijino bodi moja rešitev!

Naše upanje, bodi češčena! Bog blagoslovi vse tiste, ki zaupajo v Marijo, mater božjo, ketera ima oblast deliti milosti in večno življenje. Božjega Sina namreč jako veseli, ako vidi, da častimo osebo, katero je On na zemlji

bolj ljubil in častil, kaker vse ljudi in angelje. Marija je upanje vseh — tudi največih grešnikov. Zato pa pozdravljaj, časti in kliči Marijo na pomoč vse dni svojega življenja. Moli z Marijinimi služabniki tako-le: Sv. Efrem: Bodi pozdravljena Marija, upanje moje duše, rešitev in zavetje kristijanov, pomoč grešnikov, varihinja vernikov, rešenje sveta!

Sv. Bernad: O moja kraljica, zahvalim Boga, da te je storil tako vsmiljeno in dobrotljivo do grešnikov! Ti ne zaveržeš nobenega, ki se na-te oberne! O da bi vsi pri tebi iskali pomoči in po tebi dosegli večno zveličanje.

Sv. Alfonz: O prečista Devica Marija, častim tvoje presveto serce, katero je bilo veselje in počivališče tvojega Boga. Častim to tvoje najponižniše in najčistejše in Boga zmirom ljubeče serce. Jaz nesrečni se bližam k tebi sè sercem, katero je polno ran in slabih nagnenj, ti pa o mati vsmiljena, ne obrni vsled tega svojih milostljivih oči od mene, ne glej na moje grehe, temuč na zaupanje, ki ga imam do tebe, in na mojo dobro voljo, ker se hočem

resnično poboljšati. O moje življenje, moja sladkost, moje upanje, bodi češčena! O moja mati, ne zapusti me, temuč prosi za-me tako dolgo, da pridem v sveta nebesa, kjer te bom častil in ti celo večnost slavo prepeval. Amen.

IV. dan.

K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini.

Ko otroci Evini moramo žalovati in jokati v tej solzni dolini, ker smo bili pregnani iz raja, kraja nepopisljive sreče. Svoje nesreče se moramo zavedati, po nebesih goreče želje vzbujati, da se tem bolj ločimo od posvetnega in samo po Bogu hrepenimo. Pervim starišem so bila v raj vrata zaperta in morali so v dolgi pokori na zemlji smerti čakati. O kako radi bi se bili prvi stariši vernili v raj, toda niso imeli tam nobenega prijatelja, ki bi jim bil vrata odperl. Glej kerščanska duša, ti imaš pa tam prijateljico, ketere prošnja je takorekoč vsegamogočna. Imaš v svetih nebesih nebeško kraljico, ki te iskreno ljubi. Kliči neprenehoma in

zdihtuj, da ti pomaga doseči večno zve-
 ličanje. Marija ti bo nebesa odperla,
 ako jo ljubiš. Vzdigni se, moja duša,
 k božji materi in moli se sv. Aljfon-
 zom tako-le: „O kraljica in vsmiljena
 mati, ti deliš milosti vsem, ki k tebi
 pribežijo, glej, danes se ti priporočam,
 vsmili se me, ker sem z velikimi dol-
 govami obložen, zasluženja za nebesa imam
 pa le malo. O Marija, ti imaš ključe
 božjega vsmiljenja, ne pozabi mojih
 nadlog; saj navadno več podeliš, kaker
 te prosimo: o moja kraljica, stoj mi
 na strani! Ako me sprejmeš v svoje
 varstvo, tedaj se nimam ničesar bati.
 Ne bojim se hudobnega duha, ker imaš
 ti več oblasti, kaker celi pekel; ne bojim
 se tudi svojih grehov, ker ena sama
 tvoja beseda mi more sprostiti odpu-
 ščanje grehov; tedaj se tudi ne bojim
 božje jeze, ker jo bo tvoja ljubezen
 za-me potolažila. Z eno besedo, ako me
 ti podpiraš, tedaj upam vse. Sprejmi
 me torej v svoje milostno varstvo, pod-
 piraj me v terpljenju, nadlogah in skuš-
 njavah in pripelji me v deželo, kjer ni
 več terpljenja, pripelji me tja kjer se-
 posuši vsaka solza, spremljaj me v sveta
 nebesa! Amen.

V. dan.

Tedaj naša pomočnica!

1. Premišljuj, kaj pomeni beseda pomočnica. Marija je nam v nebesih vse to, kar je na zemlji dolžniku, terpečemu, jetniku, obsojenemu pomočnik, priprošnik, oče ali mati. In kako tudi ne? Marija je v nebesih bolj povišana, kaker vsi angelji in svetniki, ona namreč sedi na prestolu poleg svojega božjega Sina. Tisti, ki ji je bil pokoren skozi 30 let, vsliši njene prošnje, kaker da bi bile zapovedi. Kar Bog stori sè svojo vsemogóčnostjo, to stori Marija s priprošnjo. Misli si Marijo na ženitnini v Kani Galileji, kako prosi in želi pomagati iz zadrege in Gospod ji izpolni željo, akoravno njegova ura še ni prišla.

2. Premišljuj Marijo sè sv. Janezom ko mavrico, ketera zmirom obdaja prestol svojega božjega Sina in našega sodnika. Ona polajša obsodbo in ostro pravico večnega sodnika na ljubo vseh svojih častivcev. Marija je mavrica miru, katero je Bog sam na nebo pripel.

Oberni se sè zaupanjem na Marijo in zdihni sè sv. Alfonzom:

„O presladka gospa mojega serca, tvoje opravilo in veselje je, da posreduješ mej Bogom in grešniki! Le opravljaj svoje delo, o moja pomočnica, in reši me. Ti vse sprosiš; ako me torej ti zagovarjaš, ne bom se pogubil, naj pekel še tako razsaja. Kedo se je še pogubil, ako se je k tebi zaupno zatekel? Zatorej te kličem na pomoč, o moja pomočnica, moje pribežališče, moje največe upanje, moja mati Marija! Tebi izročam skerb za svojo dušo, ti me boš rešila. Zahvaljujem Boga, da mi je dal tako veliko zaupanje do tebe; terdno upam, da se vsled tega zaupanja vkljub svojim greh m še zveličam. O Jezus, ti moj najdobrotljivejši Zveličar, ohrani in pomnoži to moje zaupanje do svoje božje matere! Oh moja pomočnica, zagovarjaj naše duše pri božjem sodniku, da se zveličamo, tvojo dobrotljivost in materinsko ljubezen zmirom hvalimo in slavímo.“ Amen.

VI. dan.

Oberni svoje milostljive oči v nas!

1. Ako greš mimo Marijine podobe, pozdravi nebeško kraljico vselej tako-le: „Oberni svoje milostljive oči v nas!“ Mati ne gleda na otroka samo zato, da ne pade, temuč pazi tudi na to, da ga zopet vzdigne, ako pade. Ko je nekedaj sv. Jedert prav pobožno zgoraj omenjene besede izgovorila, je zagledala preblazeno Devico z Detetom, ki ji je rekla kažoč na Jezusove oči: „To so tiste milostljive oči, ketere obernem kamer hočem, da le rešim tiste, ki me na pomoč kličejo.“

2. O moja presladka mati, Marija! Oberni tudi na-me vbozega grešnika tiste milostljive oči, s katerimi si na gori Kaljvariji gledala svoje in svojega Sina sovražnike. Daruj svoje solze Bogu in sprosi mi pravo, odkritoserčno kesanje čez vse moje grehe. Sprosi mi, da nikoli več ne razžalim tebe in tvojega preljubega Sinu, mojega Zveličarja Jezusa Kristusa. Kaj bi mi pomagale tvoje solze, ako bi Boga razžalil z novo nehvaležnostjo?

O moja kraljica, ne dopusti več take nesreče; stori, prosi in pomagaj, da ostanem zvest Gospodu in da imam svoje oči zmirom obrnjene na-te, moja mati, in na Jezusa Kristusa, mojega Boga in Zveličarja! Amen.

VII. dan.

In pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blašeni sad svojega telesa!

1. Premišljuj težave in britkosti, ki bodo prišle ob smertni uri čez tvojo dušo. Moral boš od vseh ljudi zapuščen nastopiti dolgo pot v večnost. V tej stiski si misli, da se ti je prikazala mati božja v nebeški slavi in da ti kaže dete Jezusa in pravi prijazno: „Glej moj sin, moja hči, to dete je tvoj božji sodnik; nič se ne boj, potolažila sem za-te Gospoda.“

Vsi imenitni in veliki služabniki Marijini pričajo, da presv. devica Marija podeli to milost vsem svojim pravi in gorečim častivcem.

2. O nebeška kraljica, o mati svete ljubezni, o prečista devica Marija! Ti

si mej vsemi stvarmi najljubezniviša, zato te tudi Gospod najbolj ljubi mej vsemi stvarmi.

Ne zaverzi prošnje vbozega grešnika, kateri si upa prositi in zahtevati veliko milost od tvojega sladkega serca: ne zapusti me ob smertni uri, ko ne bom mogel drugje pomoči najti kaker pri tebi; razperši vso temo, ki me bo obdajala in razsvetli me z lučjo svojega božjega Sina, brani me hudobnega duha in pošlji mi svoje angelje; potolaži večnega Sodnika in pokaži meni kaker tudi vsem svojim zvestim služabnikom Jezusa blagoslovljeni sad svojega telesa! Amen.

VIII. dan.

O milostljiva, o dobrotljiva!

1. Marija je tako milostljiva, da njeno ljubeče serce nikedar ne miruje, ampak vsak trenutek skazuje dela vsmiljenja, Marija je kaker lepo oljičino drevo, iz njenih rok prihaja samo milost in vsmiljenje. K njej je vsakemu vhod prost in odpert. Marija je bolj darežljiva kaker Rebeka, ketera je vode za-

jemala Abrahamovemu hlapcu in njegovim kamelam. Nebeška kraljica zajema za nas milosti in to ne samo za svoje zveste služabnike, temuč tudi za grešnike. Marija nam podeli več kakor jo prosimo.

2. Ker se Marija vsled svoje dobrotljivosti in svojega vsmiljenja imenuje prestol milosti, stopi bližje s terdnim zaupanjem, moja duša, da prejmeš milost in vsmiljenje. Moli tako-le:

O sladka Devica, prestol milosti, oljika na polju, darežljiva Rebeka, vsmiljeno in dobrotljivo serce, vsliši mojo prošnjo, da Gospodu zvesto služim in najdem milost v njegovih očeh.

Ti, vsa milostljiva in dobrotljiva, stori tudi moje serce krotko in pohlevno. Pomagaj mi, da premagam nevoljo in da vse težave voljno prenašam. Sprosi mi tudi milost, da se bom zmirom dobrotljivega skazoval svojemu bližnjemu in tako poplačam svoje dolgove pred Bogom. Ti si tudi čez vse ponižna; daj, da bom tudi jaz vsem služil in bom vsem podložen, da ravno s tem pokažem svojo pokorščino

do Boga. O sveta mati, ozri se na svojega vbozega otroka in ne zapusti me nikoli. Tvojemu materinemu sercu vse zaupam in vekomaj ne bom osramočen. Amen.

IX. dan.

O sladka devica Marija!

1. Ime Marija je celo angeljem tako sladko, da se nikedar ne vtrudijo hvalliti ga in proslavljati. Ko je bila Marija, prečista Devica, v nebesa vzeta, so angelji začeli povpraševati po njenem dragem imenu: „Kedo je ta, ki prihaja iz puščave kaker dim iz dišav? Kedo je ta, ki se vzdiguje kaker jutranja zarja? Kedo je ta, ki je polna radosti?“

2. Ime Marija so svetniki na zemlji sè strahom vendar sè zaupanjem imenovali in klicali ter zajemali iz njega tolažbo. Sv. Suzo kliče: „O sladko ime! O Marija, kako moraš še le ti biti ljubeznjiva, ker je že tvoje ime tako sladko!“ In sv. Bernard pravi: „O velika, o dobrotljiva, o čez vse hvalevredna devica Marija! Tvoje ime je tako sladko in ljubeznjivo, da ga ne

moremo imenovati, da ne bi splamtela naša ljubezen do tebe in do Boga.“ Sv. Ambrož piše: „Tvoje sladko ime je lepo dišeče olje, katero razširja duh božje milosti! O da bi to olje zveličanja tudi v naše serce priteklo!“

3. Ime Marija je sladko in ljubeznjivo v življenju in na smertni postelji. O kako srečen je tisti, ki posluša svet Tomaža Kempčana, ki pravi: „Ako hočete v vseh svojih težavah in nadlogah najti tolažbo, moji otroci, pribežite k Mariji, kličite jo na pomoč, služite ji, priporočajte se zmirom njenemu sercu. Veselite se z Marijo, jokajte z Marijo, terdno sklenite z Jezusom in Marijo živeti in vmreti!“ Kedor živi po tem nauku, ta bo na konec svojega življenja z mirno vestjo zaklical: „O Marija, ti najlepša mej ženami, s teboj združen bom šel v nebesa!“

O moja sladka kraljica in mati, ti veš, da te ljubim. Sklenem in upam, da bom s tvojo pomočjo svojemu sklepu ostal zvest in da bom tvoje sveto in presladko ime zmirom v vsaki težavi, stiski in nadlogi na pomoč klical, po-

sebno pa še na smertno uro. O prečista devica, pridi mi naproti, ko se bo moja duša ločila od telesa. Sprosi mi odpuščanje grehov in večno zveličanje! O moja mogočna priprošnjica, zagovarjaj in brani svojega ponižnega služabnika ter me reši na čast svojega svetega imena! Amen.

Premišljevanje na praznik Marijinega vnebovzetja.

Kraljica iz Sabe je prišla v
Jeruzalem sè zlatom dišavami
in neizmernim bogastvom.

2 Kron. 9. 1.

1. Katera je ta kraljica, ki gre danes z velikim bogastvom v Jeruzalem? Marija je, mati božja. Ker je najčistejša izmej vseh stvari, mora tudi biti čez vse povzdignjena. Ker se je v svojem življenju najglobočje ponižala, zato se ji tudi spodobi najvišji prestol v nebesih. Ker je največ milosti prejela, zato je tudi prva v slavi. Ker je neizrečeno ljubila in terpela, mora biti tudi neskončno potolažena in poplačana.

Nebeški Salomon Jezus Kristus je danes posadil svojo mater na svojo desnico, kjer deli ž njo krono in kraljestvo. Marija je bila izvoljena za kraljico nebes in zemlje in vse stvari so se podvergle njeni oblasti. In večni Oče je venčal Marijo sè svojo oblastjo in močjo, Sin z modrostjo in sv. Duh z dobroto in ljubeznijo.

2. Jezus je posredovavec pri Očetu, Marija pa pri svojem Sinu. Jezus kaže Očetu svoje svete rane, Marija pa kaže svojemu Sinu svoje presveto materino serce, pod katerim ga je nosila. Kedo bi obupal nad svojim zveličanjem, ko ima vender Jezusa in Marijo, dva tako mogočna zagovornika in priprošnjika pri Bogu?

O moja mati, pojdi, vzdigni se v večno kraljestvo svojega božjega Sina, da boš tam tergala sad svojega dela in truda. Pojdi, skrinja Gospodova, in odpočij se v nebeških višavah, ker si na zemlji prestala toliko viharjev. O vi nebeški angelji, pridite naproti svoji kraljici in spremljajte jo v nebeško domovino. Odprite se, nebeška vrata, in spustite noter nebeško mater!

O Marija, danes se združim sè vsemi angelji in zveličanimi duhovi in sè vsemi tvojimi gorečimi častivci na zemlji. Pozdravljam te ko kraljico nebes in zemlje, ko vladarico vseh kraljestev, ko mater milosti in vsmiljenja; pozdravljam te ko svojo zaščitnico, svoje veselje, svojo čast, tolažbo, pomoč in

svoje edino upanje v življenju in smerti, zdaj in vekomaj.

O presveta Devica! Ker si tako srečno dospela v pristanišče nebeškega veselja, imej vsmiljenje sè svojimi sinovi, ki še tavajo po viharnem morju in so zmirom v nevarnosti, da se potopijo.

Zdaj, ko si v domovini, ne pozabi in ne zapusti tistih, ki so še v prognanstvu. O ti najboljša vseh mater, ozri se na svoje vboge otroke, ki jokajo in zdihujejo v tej solzni dolini. O naša sveta pomočnica, govori za nas pri svojem božjem Sinu in izprosi nam odpuščanje grehov.

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija. Amen.

O Gospa moja i. t. d.

O Gospa moja, o mati moja, tebi se popolnoma darujem, in da ti svojo vdanost skažem, ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje serce in sebe popolnoma vsega. Ker sem torej tvoj, o dobra mati, ohrani me, obrani me kakor svoje posestvo in lastnino.

(100 dni enkrat na dan, če se moli ena Češčena Marija zjutraj in zvečer in pristavi ta molitvica. Če še moli cel mesec, se dobi enkrat popoln odpustek pod navadnimi pogoji.)

*„Magnificat“ ali: Moja duša pove-
ličuje Gospoda i. t. d.*

Moja duša poveličuje Gospoda,
in moj duh se veseli v Bogu, mojem
Zveličarju ;

ker se je ozerl na nizkost svoje dekle;
zakaj, glej, odsihmal me bodo srečno
imenovali vsi narodi.

Zakaj velike reči mi je storil on, ki
je mogočen, in sveto njegovo ime.
In njegovo vsmiljenje jim je od roda
do roda, kateri se njega boje.

Moč je skazal sè svojo roko, in razkropil je napuhnjene v misli njih serca.

Mogočne je vergel sè sedeža in ponižne povzdignil.

Lačne je napolnil z dobrim in bogate spustil prazne.

Sprejel je Izraela svojega služabnika in se je spomnil svojega vsmiljenja.

Kaker je govoril našim očetom Abrahamu in njegovemu zarodu na vekomaj.

(100 dni enkrat na dan, če se moli ta hvalnica pobožno in skesano. Leo XIII. 20. septembra 1879. Vsako saboto 7 let in 7 kvadragen. pod istim pogojem.)

Molitev sv. Alfonsa Ligvorija.

Presveta, brezmadežna Devica, moja mati Marija, k tebi materi mojega Gospoda, pribežališču grešnikov se danes zatečem jaz vbogi grešnik. Tebi, o velika kraljica, se poklonim in se ti zahvalim za vse do te ure skazane dobrote, posebno za to, da si me rešila pekla, keterega sem tolikokrat zaslužil. Ljubim te, o preljubeznjiva Gospa, in

iz ljubezni do tebe obljubim, da ti hočem vedno služiti in da bom vse storil, kar je v moji moči, da bi te tudi drugi ljubili. V te stavim vse svoje upanje, v tvoje roke položim svoje večno zveličanje, vzemi me za svojega služabnika in sprejmi me pod svoje varstvo, o mati vsmiljena; in ker si tako mogočna pred Bogom, oprosti me vseh skušnjav ali mi sprosi vsaj moč, da jih bom mogel do konca življenja stanovitno premagovati. Od tebe želim prejeti pravo ljubezen do Jezusa Kristusa, po tebi upam enkrat srečno vmreti. O moja mati, po tvoji ljubezni do Boga te prosim: stoj mi vedno na strani, prav posebno pa v zadnjem trenutku mojega življenja. Ne zapusti me, dokler me ne vidiš mej zveličanimi v nebesih, kjer te bom hvalil in slavo pel tvojemu vsmiljenju celo večnost. Tako upam, tako naj se zgodi.

(300 dni vsakokrat, kederkoli se moli skesano ta molitev pred Marijino podobo. Popoln odpustek enkrat v mesecu, če se moli cel mesec, pod navadnimi pogoji. Pij IX. 7. septembra 1854.)

Sv. Alojzija izročanje v Marijino varstvo.

O moja Gospa sv. Marija, izročam se v tvoje blagoslovljeno varstvo in v tvojo posebno zaščitbo, v naročje tvojega vsmiljenja izročam danes in vsak dan in v uri svoje smerti svoje telo in svojo dušo, vse svoje upanje in tolažbo, vse svoje stiske in težave, življenje in konec svojega življenja, da vravnam po tvoji presveti priprošnji in po tvojem zasluženju vse svoje dejanje in nehanje po tvoji in tvojega Sina volji. Amen.

(200 dni enkrat na dan; more se oberniti tudi v prid duš v vicah. Leo XIII. 15. marc. 1890.)

Memorare ali: Spomni se, o premila Devica.

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikoli ni bilo slišati, da bi bil kedo zapuščen, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil, se tvoji priprošnji priporočal. Poln tega zaupanja hitim k tebi, o devic Devica in mati; k tebi pridem, pred teboj stojim

zdihujoč grešnik: nikar ne zaverzi, o mati večne Besede mojih besed, temuč milostljivo me slušaj in vsliši. Amen.

(Vsakikrat 300 dni odp. če se moli skesano in zbrano. Enkrat v mesecu pop. odp., če se opravlja cel mesec pod navadnimi pogoji.)

Molitve na čast Marije: vedne pomoči.

1. Glej, o Mati vedne pomoči, pred svojimi nogami vbozega grešnika, ki se k tebi zateče in v te zaupa. O mati vsmiljenja, vsmili se me; saj slišim, kako te vsi imenujejo pribežališče in upanje grešnikov, bodi tedaj tudi moje pribežališče in upanje. Po ljubezni Jezusa Kristusa mi pridi na pomoč in podaj svojo roko vbožcu, ki je padel, ki se pa tvojemu varstvu priporoča in ki se za vedno posveti tvoji službi. Slavim Bogá in se mu zahvaljujem, da mi je v svojem vsmiljenju podaril to zaupanje na te, katero mi je poroštvo večnega zveličanja. Oh, le prevečkrat sem padel, jaz siromak v svojem preteklem življenju, ker se nisem zatekel k tebi. Vem da bom vedno zmagal po

tvoji priprošnji, vem tudi, da mi boš stala na strani, če se ti le priporočam; toda bojim se, da v grešnih priložnostih pozabim tebe na pomoč klicati in da se s tem pogubim. To je tedaj milost, za katero te koliker mogoče goreče prosim, da se namreč zatečem k tebi vselej, ko me napada pekel, in zakličem: Marija, stoj mi na strani, mati vedne pomoči, in ne pripusti, da bi svojega Boga še kedaj zgubil.

2. O mati vedne pomoči, dovoli mi, da morem vedno klicati tvoje premo-gočno ime, zakaj tvoje ime je bramba vernim v življenju in zveličanje v smerti. O prečista, o presladka Devica Marija, daj, da mi bo od sedaj naprej tvoje ime to, kar je zrak za človeka. Ne mudi se, o kraljica; pridi mi na pomoč, kederkoli k tebi kličem, ker v skušnjavah, ki me napadajo, in v stiskah, ki me zadenejo, ne bom nikedar pozabil klicati te na pomoč, temuč vedno bom zdihoval: o Marija, o Marija! Kako to-lažbo, kako sladkost, kako zaupanje, kako sladko ljubezen občuti moja duša, če samo tvoje ime imenujem, če le na te mislim! Zahvaljujem se Bogu, da ti

je podelil v moj prid to tako sladko, tako ljubeznjivo, tako mogočno ime. Vender mi ni dovolj tvoje ime samo izgovoriti; hočem je izgovarjati iz ljubezni, hočem, da me naganja ljubezen vedno klicati: o mati vedne pomoči!

3. O mati vedne pomoči, ti si delivka vseh milosti, ketere Bog nam siromakom daje, in zato te je naredil tako mogočno, tako bogato in tako dobrotljivo, da nam v naši bedi pomagaš. Ti si besednica najbolj vbogih in zapuščenih grešnikov, ki se k tebi zatečejo; pridi na pomoč tudi meni, ki se ti priporočam. V tvoje roke položim svoje večno zveličanje, tebi izročam svojo dušo. Pridruži me številu svojih prav posebnih služabnikov, vzemi me pod svoje varstvo. Ker če mi stojiš ti na strani, se ne bojim ničesar; ne strašijo me moji grehi, ker mi boš sprosilu odpuščanja; ne bojim se peklenških duhov, ker si ti mogočniša ko cel pekel, da, še celo svojega sodnika Jezusa Kristusa se ne bojim, ker ga ena sama tvoja zame vložena prošnja spravi z menoj. Le tega se bojim, da bi v

svoji zanikernosti pozabil tebi se priporočati in da se tako pogubim.

O moja kraljica, sprosi mi odpuščanje mojih grehov, ljubezen do Jezusa, sveto stanovitnost v dobrem in milost, da bi se vedno k tebi zatekal, o mati vedne pomoči!

(100 dni enkrat na dan za vsako teh treh molitvic, če jih moliš pobožno in skesano. Pij IX. 17. maja 1866.)

Molitev k žalostni Materi božji.

Presveta Devica Marija, kraljica marternikov, o da bi mogel biti v nebesih pričujoč in gledati časti, ketere ti skazuje najsvetejša Trojica in ves nebeški dvor. Ker pa še potujem po tej solzni dolini, sprejmi tudi od mene vbozega grešnika, svojega služabnika moje najodkritoserčniše češčenje in najbolj udanostno izjavo, da sem tvoj podložnik tako udanostno, kakeršno ti more skazati vboga stvar. V tvoje vsega češčenja vredno serce, katero je bilo od toliko puščic bolečin prebodeno, položim danes za vedno svojo vbogo dušo: sprejmi jo v znak sočutja s svojimi bolečinami in ne pripusti, da bi se

kedaj oddaljil od onega križa, na katerem je tvoj božji Sin izdihnil svojo dušo tudi za me. S teboj, o Marija, hočem prenašati vse nadloge, zopernosti in bolezni, s katerimi me hoče tvoj božji Sin v tem življenju milostno obiskati. Vse ti darujem v spominu na one bolečine, ketere si morala v svojem življenju prestati in sicer tako, da bo vsaka misel mojega duha, vsak tripljej mojega serca od sedaj naprej znak sočutja s tvojimi bolečinami in znak dopadajenja nad slavo, katero vživaš v nebesih. Da, draga mati, kaker imam sedaj sočutje s teboj in se nad tem veselim, da te gledam tako poveličano, tako imej tudi ti z menoj sočutje in me spravi z Jezusom, svojim Sinom, da bom mogel biti zopet tvoj pravi in zvesti otrok. Pridi na koncu mojega življenja in stoj mi na strani v smertnem boju, kaker si stala nekedaj na strani svojemu božjemu Sinn v njegovi smertni britkosti, da postanem po tem hudem pregnanstvu deležen tvoje nebeške slave. Amen.

(200 dni odp. enkrat na dan; odpustek se more oberniti tudi v prid duš v vicah. Leo XIII. 26. marca 1887.)

*Molitev k svetemu Sercu Marij-
nemu.*

O serce Marijino, božje in naše matere, ljubezni vredno serce, ti dopadajenje presvete Trojice, vredno vsega češčenja in ljubezni angeljev in ljudi. Ti Jezusovemu Sercu najbolj podobno Serce, čiger najpopolnišo podobo imaš; Serce polno dobrote in tako polno sočutja z našo bedo, stopi led naših serc in stori, da se naša serca popolnoma vdajo Jezusovemu Sercu. Vlij v naša serca ljubezen do tvojih čednosti in vnemi jih sè svetim ognjem, v katerem ti vedno žariš. Okleni v se sv. cerkev, varuj jo, bodi vedno njeno sladko pribežališče in njena nepremagljiva zaščitba proti vsem napadom njenih sovražnikov. Bodi naša pot k Jezusu in potok, po katerem naj nam pritekajo vse našemu zveličanju potrebne milosti. Bodi naša pomoč v naših nadlogah, naša tolažba v britkosti, naša moč v skušnjavah, naše pribežališče v preganjanjih, naša zaščitba v vseh nevarnostih, posebno pa v zadnjem boju našega življenja, v smertni uri, ko se bo

cel pekel zaganjal v nas, da bi požerl naše duše, v onem strašnem trenutku, v oni strašni uri, od ketere zavisi večnost: takrat, da, takrat o presladka Devica, nam daj občutiti milobo tvojega materinega Serca in vso moč, katero imaš čez Jezusovo Serce s tem, da nam odpreš v studencu vsmiljenja samem varno zavetje, da bomo mogli priti v nebesa, da ga bomo s teboj slavili na vse veke. Amen.

*Hvalnica na čast presv. Serc Jezusa
in Marije.*

Spoznano, hvaljeno, blagoslovljeno, ljubljeno, češčeno in poveličevano naj bo vedno in povsodi božje Serce Jezusovo in prečisto Serce Marijino. Amen.

(1. 60 dni odp. enkrat na dan, če se molite obe molitvici pobožno in skesano.

2. Pop. odp. v praznikih: Marijino rojstvo, vnebovzetje in na praznik Serca Marijinega za one vernike, ki opravljajo molitvici celo leto. Pogoji: Spoved, sv. obhajilo, obiskanje cerkve ali vsaj Mariji posvečenega altarja in molitev po namenu sv. Očeta.

3. Pop. odp. v smertni uri: kedor je opravljal molitvici vsak dan.

Pij VII. 18. avg. 1807. in 1. febr. 1816.)

Molitev k Mariji: „Pomoč kristijanov“ in „Kraljica sv. rožnega venca.“

O premogočna Devica, ljubezniva pomočnica kerščanskega ljudstva, kako hvalo smo ti dolžni za pomoč, katero si skazala našim očetom, ki so klicali stiskani od nevernih Turkov tvojo materino pomoč s pobožno molitvijo svetega rožnega venca. Ti si videla iz nebes njih nevarnost in si slišala njih sočutje vzbujajoče besede; dopadljivo se je dvigala k tvojim ušesom ponižna molitev, katero je veliki in sveti papež Pij V. oživil in dobrovoljno si jim hitela na pomoč. O sprosi, draga Mati, da tudi sedanje zdihovanje Jezusove neveste dopadljivo pride pred tvoj prestol, daj se še enkrat ganiti, vzdigni se še enkrat in oprosti jo toliko sovražnikov, ki jo obdajajo.

Saj se dviga tudi sedaj iz vsacega kotička zemlje ona draga molitev proti tvojemu prestolu. Kaker v prejšnjih časih, tako nam bodi naklonjena tudi v sedanjih stiskah. Seveda ovirajo moč te molitve naši grehi. Zato nam pa

sprosi, o predraga mati, pravo kesanje in terden sklep, rajši vmreti kaker iz nova grešiti; zakaj le preveč hudo nam je, da zaradi nas ne pride ali zaostaja Tvoja tako zelo potrebna pomoč. Skloni se vender, o draga Mati, milostno k molitvam katoliškega sveta in poteri prevzetnost onih nesrečnežev, ki v svoji prederznosti Gospodu Bogu nečast delajo in kateri bi radi videli razrušeno ono cerkev, katero ne bodo po nezmotljivih Jezusovih besedah nikedar premagala peklena vrata.

Naj vender tudi sedaj svet vidi, da je zmaga gotova, če se ti postaviš v zaščitbo cerkve, in da zmaga izostati venderle ne more, če se prav zatega, kaker nam sv. vera zaterjuje. Od te vere prešinjani upamo, da nas bo po tebi milostno vslišal. Amen.

(200 dni enkrat na dan, kedor pobožno in skesano to molitvico opravi; odpustek se more oberniti tudi v prid dušam v vicah. Leo XIII. 20. junija 1891.)

Molitev k preblašeni Devici Karmeljski.

O preblažena, neomadeževana Devica, krasota in blesk karmeljske gore, ki se oziraš s prav posebno milostljivim obrazom na one, ki so ogernjeni s tvojim češčanja vrednim oblačilcem, ozri se milostno tudi name in ogerni me s plaščem svojega materinega varstva. Krepčaj vendar mojo slabost sè svojo močjo, razsvetli temo mojega serca sè svojo modrostjo, pomnoži v meni vero, upanje in ljubezen. Okrasi tako mojo dušo z milostmi in čednostmi, da bo vedno draga tebi in tvojemu Sinu. Stoj mi na strani v življenju, tolaži me v smerti sè svojo ljubeznjivo pričujočnostjo in predstavi me presveti Trojici ko svoje dete in ko svojega zvestega služabnika, da te bom mogel potem v nebesih na veke hvaliti in poveličevati. Amen.

(200 dni enkrat na dan, če se moli pobožno in skesano. Leon XIII. 16. junija 1886.)

Molitev k Mariji.

1. Častim te iz vsega serca, o presveta Devica, bolj ko vse angelje in svetnike nebeške, tebe hčer nebeškega Očeta, ter ti darujem in posvetim svojo dušo sè vsemi njenimi zmožnostmi.

Češčena Marija i. t. d.

2. Častim te iz vsega serca, o presveta Devica, bolj ko vse angelje in svetnike nebeške, tebe Mater edino-rojenega Sina, ter ti darujem in posvetim svoje telo sè vsemi njegovimi počutki.

Češčena Marija i. t. d.

3. Častim te iz vsega serca, o presveta Devica, bolj ko vse angelje in svetnike nebeške, tebe ljubljeno nevesto sv. Duha, ter ti posvetim svoje serce sè vsemi njegovimi čuvstvi in te prosim, da mi sprosiš od presvete Trojice vse, kar mi je v dosego zveličanja potrebno ali koristno.

Češčena Marija i. t. d.

(Vsakikrat 300 dni odp.; kedor opravlja molitvico cel mesec, more zadobiti enkrat v mesecu popolnoma odpustek. Leo XII. 21. okt. 1823.)

Pobožnost na čast Marije.

Presveta Devica, mati včlovečene Besede, varihinja zaklada milosti in pribežališče nas vbogih grešnikov, zatečemo se sè živo vero k tvoji materini ljubezni in te prosimo milosti, da bi mogli vedno spolnjevati božjo in tvojo voljo. Položimo svoje serce v tvoje najsvetejše roke in goreče prosimo duševnega in telesnega blagra. Terdno upamo, da nas boš ti, naša preljubeznjiva mati, vslišala in molimo zato sè živo vero: Češčena Marija (3 krat).

Molímo: Obvaruj, o Gospod, prosimo, na priprošnjo preblažene, vselej Device, matere Marije, svoje služabnike vseh bolezní in v svoji dobrotljivosti brani nas, ki z globokim spoštovanjem pred te pademo, milostljivo vseh sovražnih zalezovanj. Po Kristusu Gospodu našem!

(Enkrat na dan 100 dni odpustka, Leo XII.)

Molitev k brezmad. Devici Mariji, materi božji in pomočnici kristijanov.

Brezmadežna Devica Marija, božja in naša mati, ti vidiš, kako se satan in svet zaganjata od vseh strani v sveto katoliško vero, v kateri hočemo z milostjo božjo živeti in vmreti, da tako večno slavo dosežemo. Obnovi, o pomočnica kristijanov, zmage [prejšnjih časov k rešitvi svojih otrok, ki polagamo v tvoje roke terden sklep, da ne bomo nikedar pristopili h krivovernim in sploh skrivnim družbam. Daruj ti, presveta Devica, svojemu Sinu naše sklepe in sprosi nam potrebnih milosti, da bomo do konca stanovitni. Tolaži vidnega poglavarja sv. cerkve, krepčaj in podpiraj katoliške škofe, podeli duhovstvu in ljudstvu, katero te slavi ko svojo kraljico, svoje varstvo in dosezi sè svojo priprošnjo, da kmalu napoči oni dan, ko bodo vsi narodi zbrani okoli najvišjega pastirja. Amen. — O Marija pomoč kristijanov, prosi za nas!

(100 dni odpustka enkrat na dan za vse verne kristijane, ki to molitev vsaj skesano in pobožno zmolijo; odpustek se more darovati za duše v vicah. Leo XIII. 20. dec. 1890.)

Pobožnost k sv. redniku Jožefu.

Kaker pravi imenitni Montamlembert, je dospelo češčenje brezmadežnega spočetja Device Marije prav posebno s pomočjo oo. frančiškanov do onega svita, v katerem se nahaja dandanes, ravno to se more tudi terditi o češčenju sv. rednika Jožefa. Kaker terdi papež Benedikt XIV., so sinovi sv. Frančiška prvi v jutranji cerkvi pričeli praznik sv. Jožefa sè slovesno službo božjo. Leta 1393. pa je papež Sikst IV., tudi sin sv. Frančiška, razširil češčenje rednika Jezusovega mej verne s posebnimi odpustki, in vpeljal njegov praznik 19. sušca za vesoljno kerščanstvo. Po veliki častivki sv. Jožefa, sveti Tereziji, je dospela pobožnost k sv. Jožefu še k večemu svitu in se še bolj razširila. Končno je pa delo dokončal veliki tretjerednik sv. Frančiška Pij IX. blagega spomina, ko je povzdignil svetega Jožefa k najvišim častem in ga slovesno proglasil za zavetnika hudo

preganjane cerkve. Rekel je namreč: „Stebra sv. cerkve — Marija in Jožef — zadobita v človeških sercih zopet oni prostor, kateri jima je odmenjen po božji volji, in tako se zagotovi rešenje sveta.“

Sveti Jožef je mogočen varih in zavetnik v vseh položajih življenja, za vse stanove in razmere, za posvetne in redovnike. Prav posebno se pa spodobi iz navedenih vzrokov sinovom sv. Frančiška, da gojé pobožnost do sv. Jožefa. Kako velik je pa tudi dušni sad, kterega si moremo pridobiti s to pobožnostjo! Perva milost, katero nam bode sprosil sv. Jožef, je ta, da bomo radi posnemali njegove čednosti, posebno njegovo globoko ponižnost in angeljsko čistost. Druga velika milost, katero smemo pričakovati od sv. Jožefa, je pa srečna zadnja ura.

Sedem žalosti in radosti sv. Jožefa.

Sledečo pobožnost k sv. Jožefu, ko posebnemu priporočniku v dušnih in telesnih potrebah, so mnogi papeži priporočili in obdarili z odpustki. Ako se

opravi ta pobožnost, se dobi enkrat na dan 100 dni odpustka; vsako sredo pa in v dnevih obeh devetdnevnic pred glavnim praznikom sv. Jožefa in praznikom njegovega varstva 300 dni odpustka. Nadalje se dobi popolni odpustek oba ta praznika, ako se po opravljeni sv. spovedi in sv. obhajilu molijo te molitve. Slednjič se vdeleži popolnega odpustka enkrat v mesecu, kedor opravlja te molitve celi mesec, in po prejemu presv. Rešnega Telesa moli po namenu sv. očeta. (Pij VII. 9. dec. 1819.) Pij IX. je z dvema določiloma (1. febr. in 22. mar. 1847.) vnovič priporočil to pobožnost. Ob enem je pa tudi podelil vsem, ki bi opravljali to pobožnost skozi sedem nedelj v kateremkoli letnem času, in bi po vredno opravljeni sv. spovedi in prejetem svetem obhajilu obiskali cerkev, ter molili po namenu sv. očeta, za vsako izmed teh sedem nedelj popolni odpustek. K temu je še omeniti, da se dobi za vsako izmed sedem nedelj 300 dni odpustka, kar je že podelil Gregor XVI. (22. januarja 1836). Kateri pa ne znajo brati, se morejo teh odpustkov vdeležiti, ako

spolnijo ostale imenovane pogoje, in namesto molitev zmolijo sedemkrat Oče naš, Češčena Marija in Čast bodi Bogu...

1. O najčistejši ženin sv. Device Marije, častitljivi sveti Jožef, velika britkost in hudi strah sta napadla tvoje serce, ko si nameraval na skrivnem zapustiti svojo neomadeževano nevesto; vendar neizrekljivo je bilo tvoje veselje, ko ti je angelj oznanil skrivnost včlovečenja Sina božjega. — Po ti bolečini in tem veselju te prosimo, tolaži našo dušo sedaj in v strašni smertni uri, in sprosi nam od Boga milost dobro živeti in enako tebi, v pričujočnosti Jezusa in Marije, mirno umreti.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

2. O presrečni očak, častiti sv. Jožef, ki si bil povzdignjen k visoki časti rednika včlovečene Besede; velika žalost, katero si občutil vsled prevelikega vboštva, v katerem je bilo rojeno dete Jezus, spremenila se je kmalu v sveto veselje, ko si zaslišal hvalne speve angelskih verst in ko si gledal krasote one najsvetlejše noči. — Po ti žalosti in tem veselju te prosimo, sprosi nam

od Boga milost, da bi, ko bomo končali to zemeljsko potovanje, slišali svete slavospeve angeljev in gledali svetlobo božjega veličastya celo večnost.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

3. O pokorni spoznavavec božje postave sv. Jožef! Tvoje serce je ranila žalost, ko si videl, da je sveto dete pri obrezovanju prelilo kri; vender tvoje serce se je napolnilo z veseljem in radostjo, ko se mu je dalo ime Jezus. — Po ti žalosti in tem veselju te prosimo, sprosi nam milost, da se v življenju očistimo vseh grehov, na koncu svojega življenja sè sercem in ustmi kličemo presveto ime Jezus in veselo vmerjemo.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

4. O najzvestejši rednik, slavni sveti Jožef, kateremu je bila razodeta skrivnost našega odrešenja, veliko žalost in bolečino ti je povzročilo Simeonovo prerokovanje, ko ti je prerokoval, koliko bodeta terpela Jezus in Marija; vender te je z velikim veseljem napolnilo prerokovanje, da bo pripravilo to

terpljenje neštevilnim dušam slavno vstajenje in večno zveličanje. — Po ti žalosti in tem veselju te prosimo, sprosi nam pri Bogu milost, da bi bili tudi mi prišteti tistim, ki se bodo po zasluženju Jezusovem in priprošnji prečiste Device Marije radovali slavnega vstajenja.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

5. O čuječi varih in zvesti prijatelj včlovečenega Sina Božjega, častitljivi sv. Jožef, koliko si moral terpeti, da si vzgojil Sinu Najvišjega in mu stregel, posebno ko si bežal v Egiptet; vender kako veliko je bilo tvoje veselje, ker si bil vedno ž njim združen in ko si videl, da so se rušili pred njim egipčovski maliki. — Po ti bolečini in tem veselju te prosimo, sprosi nam od Boga, da bi se mogli ogniti skušnjavam peklenškega duha, varovati se grešnih priložnosti, razrušiti malike svojih serc, to je posvetne slabosti, posvetiti se popolnoma Jezusovi in Marijini službi ter le za nje živeti in vmreti.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

6. O zemeljski angelj, častitljivi sv. Jožef, ki si z veseljem opazoval, kako je nebeški kralj spolnjeval vse tvoje zapovedi, kako se je zmračilo to tvoje veselje, ker si se po vernitvi iz Egipta bal kralja Arhelaja; vender te je pa pomirilo angeljevo naznanilo in tedaj si vesel prebival v Nazaretu z Jezusom in Marijo. — Po ti žalosti in tem veselju te prosimo, sprosi nam pri Bogu milost, da bi nas rešil vsakega škodljivega strahu in skerbi, da bi mogli z mirno vestjo z Jezusom in Marijo združeni živeti in v smertni uri svojo dušo v njih roke izročiti.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

7. O zgled svetosti, častitljivi sveti Jožef, ti si dete Jezusa, ko si ga zgubil brez svojega zadolženja, tri dni iskal z največimi serčnimi bolečinami; vender ko si ga našel v tempeljnu mej učeni, si občutil največe veselje celega svojega življenja. — Po ti bolečini in tem veselju te prosimo, sprosi nam pri Bogu milost, da ne bi bili nikedar tako nesrečni, da bi zgubili Jezusa Kristusa sè smertnim grehom, in kè bi nas

vender-le zadela ta nesreča, potem nam ga pomagaj s pravim kesanjem iskati in najti, posebno pa v naši smertni uri, da bi se mogli potem s teboj, o sv. Jožef, v nebesih sniti, ter večno hvaliti in častiti božje vsmiljenje.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Ko je Jezus začel učiti, je bil okoli trideset let star in je bil imenovan sin Jožefov.

V. Prosi za nas sv. Jožef.

O. Da bodemo vredni obljub Kristusovih.

M o l í m o.

O Bog, ki si v svoji neizrekljivi previdnosti izvolil sv. Jožefa za ženina svoji sveti porodnici, daj nam, te prosimo, da bi njega, ki ga častimo na zemlji za svojega variha, tudi v nebesih za priprošnjika imeti zaslužili. Kateri živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

*Sedem prošenj in molitev k svetemu
Jožefu.*

1. Molitev, s katero izvolimo sv. Jožefa za zavetnika.

O sv. Jožef, ti zvesti gospodar in rednik mojega Odrešenika, Jezusa Kristusa, in najčistejši ženin deviške božje porodnice! Jaz N. N. te izvolim danes za svojega posebnega zavetnika in priporočnika in terdno sklenem, da te ne bom nikedar zapustil ali dopustil, da bi kateri mojih podložnih kedaj oskrünil tvojo čast. Vsled tega te iskreno prosim, sprejmi me ko svojega rejenca, pouči me v dvojbi, tolaži me v nesrečah in bridkostih, posebno me pa brani in obvaruj v moji zadnji uri.

2. Molitev, da bi po priprošnji sv. Jožefa zadobili milost vrednega sv. obhajila.

O preblaženi Jožef, kako veliko milost ti je podelil Bog, da si smel njegovega edinorojenega Sina ne le videti v mesu, ampak ga tudi objemati z očetovsko ljubeznijo! O da bi po tem zgledu vnet in okrepčan po tvoji priprošnji svojega Gospoda in Zveličarja,

Jezusa Kristusa, z enako ljubeznijo in enakim spoštovanjem objemal v najsvetejšem zakramentu presv. Rešnega Telesa, da bi tako postal vreden tudi na onem svetu ga večno uživati.

3. Molitev k sv. Jožefu, da bi bili obvarovani dušne in telesne nevarnosti.

O sv. Jožef, ki ti je bil Jezus tu na zemlji podložen in prostovoljno pokoren in ki ti je vedno skazoval prav posebno čast in ljubezen, kako bi ti mogel sedaj kaj odreči, ko uživaš v nebesih zaslužen plačilo? O sv. Jožef, prosi za me in sprosi mi pri Jezusu najprej milost, da bi sovražil vse svoje grehe in se jih ogibal, posebno teh..., da bil rešen teh skušnjav..., teh grešnih priložnosti..., ketere bi mojo dušo pripravile v smertno nevarnost, da bi bil oproščen te težave in potrebe... ako ni ta moja želja nasprotna najsvetejši volji božji in zveličanju moje duše. Vender se v tem in enakem popolnoma izročim modri previdnosti božji in tvoji očetovski zvestobi, o sv. Jožef!

4. „Memorare“ „Spomni se“ k svetemu Jožefu.

Spomni se najčistejši ženin preblazene Device Marije, in moj ljubeznipolni varih sv. Jožef, da še ni bilo nikedar slišati, da bi ne bil vslišan in potolažen tisti, ki se je tvojemu varstvu priporočal in tebe pomoči prosil. S tem zaupanjem pribežim k tebi in se ti iskreno izročim. O ne zaverzi moje prošnje, rednik našega Odrešenika, ampak sprejmi jo milostno. Amen.

(300 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 26. jun. 1863.)

5. Molitev k sv. Jožefu za sv. čistost.

O preblazeni sv. Jožef, oče in varih devic, kateremu je Bog izročil samo nedolžnost, Jezusa Kristusa in Marijo devic Devico; po teh tebi tako dragih zakladih, Jezusu in Mariji, te prosim in rotim, sprosi mi milost, da bom, prost vse nečistosti, z neomadeževanim duhom, s čistim srcem in s čistim telesom služil Jezusu in Mariji in v tej službi v popolni čistosti stanoviten ostanem do konca. Tako naj se zgodi!

(100 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 4. febr. 1877.)

6. Molitev k sv. Jožefu v posebni potrebi.

O sv. Jožef, najponižniše te prosim, bodi mi v ti potrebi . . . priprošnjik pri vsegamogočnem Bogu. Na te stavim svoje posebno zaupanje in ne dvojim, da bo ljubi Bog vslišal moje prošnje, ako mu jih ti izročiš. Ker ti je podelil Bog, nebeški Oče, tukaj na zemlji take časti in odlikovanja, da je izmej vseh svetnikov svojega edinorojenega, ljubeznjivega Sina tebi izročil, si brez dvojbe pri njem v veliki milosti in zato od njega vse dosežeš. In ker te je edinorojeni Sin Boga Očeta tako visoko čislal, da te je izvolil za svojega odgojitelja in rednika in ti bil pokoren tu na zemlji, kako ti more v nebesih odreči le eno prošnjo? Ker te je končno tudi Bog sv. Duh izvolil za ženina in variha svoje presvete neveste, preblazene Device Marije, bo zato milostno vslišal tvoje prošnje, ako ga boš prosil za nas vboge grešnike. Vsliši me tedaj, o sv. Jožef! Stopi pred sedež presvete Trojice, pokaži nebeškemu Očetu svojo zvesto službo, katero si skazoval njegovemu edinorojenemu Sinu; spomni

Boga Sina na velike težave, trudapolna potovanja in bridkosti, ketere si prestal zavoľjo njega; spomni sv. Duha zvestobe, s katero si ohranil devištvo njegove svete neveste neoskrunjeno, in sprosi mi s tem milost, da bi bil vslišan v ti svoji prošnji. Amen.

7. Molitev k sv. Jožefu za srečno smert.

O sv. Jožef, ki si se v presladkem objemu milega Jezusa tvojega rejenca, in Marije, tvoje preljube neveste, s tega sveta ločil, prosim te, o moj oče, pridi mi na pomoč z Jezusom in Marijo posebno oni trenutek, ko bo smert končala moje življenje. Potem mi sprosi — to je moja edina serčna želja — tolažbo, da bi tudi jaz vmerl v pre-svetem naročju Jezusa in Marije.

Jezus, Marija in Jožef, Vam darujem svoje serce in svojo dušo!

Jezus, Marija in Jožef, stojte mi na strani v mojem zadnjem boju!

Jezus, Marija in Jožef, z Vami naj se loči moja duša v miru!

(Za te tri zadnje zdihljeje vselej 300 dni odpustka; za vsakega posebej 100 dni. Pij VII. 28. aprila 1807.)

8. Molitev k sv. Jožefu, patronu sv. katoliške cerkve.

Mogočni očak sveti Jožef, patron sv. katoliške cerkve, ketera te je vedno na pomoč klicala v vseh svojih bridkosti in težavah, ozri se s prevzvišenega svojega sedeža ljubeznipolno na vesoljni katoliški svet. Naj se vsmili tvoje očetovsko serce pri pogledu Kristusove neveste in božjega namestnika, ketera sta prenapolnjena z bolečinami in preganjana od mogočnih sovražnikov. O posuši vsled najgrenkejših bolečin, ketere si prestal tu na zemlji, milostno solze častitljivega starčka sv. očeta; brani ga, reši ga in prosi zanj darivca miru in ljubezni, da bi se vse zopernosti vničile, vsa zmota pogubila, da bi mogla vesoljna cerkev Bogu svojemu Gospodu služiti v popolni prostosti.

(Odpustek 100 dni enkrat na dan. Leo XIII. 4. marca 1882.)

Molitve za tri glavne praznike svetega Jožefa.

1. Molitev za praznik zaroke sv. Jožefa s preblaženo Devico Marijo.

Preslavni sveti Jožef, slavim te, ker si vsled vzvišenosti svojih čednosti in prav posebno vsled svoje ljubezni do deviške čistosti mej vsemi bil vreden postati ženin preblažene Device Marije, one device, iz katere je hotel rojen biti kralj milosti, nedolžnosti in svetosti. Blagrujem te in se radujem s teboj nad tvojim neizmernim veličastvom. Da, ti si oni kerub, kateremu je bila v varstvo izročena skrinja nove zaveze; ti si oni božje ljubezni plamteči seraf, kateremu je bil v varstvo izročen deviški sedež, oni sedež, na katerem je imel sedeti kralj nebes in zemlje. O sveti Jožef, povišan k imenitni časti ženina in moža Marijinega, ozri se name, svojega malovrednega služabnika, sprejmi me v svoje očetovsko varstvo in daruj mi svojo ljubezen. Pri zarokah imenitnih knezov in glavarjev delé se posebne milosti celo onim, ki jih manj zaslužijo. O podeli na dan tvoje zaroke tudi meni kako milost! Sprosi mi tudi

nekoliko one goreče pobožnosti in svete ljubezni, s katero je bilo napolnjeno ta veseli dan tvoje serce.

Spomni se, kako nebeško radost in tolažbo si občutil, ko si stopil v ono presrečno zvezo z najčistejšo Devico! Spomni se one presvete ljubezni, katero si imel do nje, in s katero je tudi ona vedno razveseljevala tvoje serce. Po oni tolažbi in ti mejsebojni najčistejši ljubezni te prosim, o sv. Jožef, priporoči me prav skerbno svoji nevesti. Saj ti ničesar ne odreče. Reci ji, naj me vsaj iz ljubezni do tebe sprejme v število svojih posebno ljubljenih otrok. Ne zaslužim sicer te velike milosti, vendar ti mi jo moreš gotovo sprostiti.

Jaz bi bil pa tudi dobri rejenec tvoje neomadeževane neveste; daroval bi svoji predragi in najboljši materi celo svoje serce in vso svojo ljubezen. O to je tudi gotovo tvoja goreča želja, sv. Jožef! Sprosi mi tedaj, da bi Marijo prav serčno ljubil in bi ji bil vdan z nežnim češčenjem. O, kako bom srečen, če mi skažeš to milost, da bi Marijo ljubil, in bil od nje ljubljen! Zgodi naj se tako! Amen.

2. Molitev na praznik sv. Jožefa.

(19. sušca.)

K tebi pridem, o preslavni sv. Jožef, in te s celim srcem počastim ko čistega ženina Matere božje, glavo svete družine in zvestega variha zakladov presv. Trojice. Častim v tvoji osebi volitev Boga Očeta, kateri je delil s teboj oblast nad svojim edinorojenim sinom; volitev Boga Sina, kateri ti je hotel biti podložen, ter hotel delu tvojih rok zahvaliti svoje življenje; na posled volitev Boga sv. Duha, kateri ti je izročil svojo predrago nevesto, ter te njej dal za variha.

Blagrujem te, ker si nebeško dete Jezusa nosil v svojem naročju, pritiskal na svoja persa, ljubeznjivo objemal in rosil sè svojimi solzami. Kedo more razumeti vse neizmerne nebeške zaklade, ketere si prejel v onih tridesetih letih, ki si jih preživel z Jezusom in Marijo?

Presunjen od spoštovanja in ljubezni pri pogledu tvojega veličastva in svetosti, ti darujem svoje serce. Za Jezusom in Marijo bodi ti njegov gospod in učitelj. Od sedaj naprej te bom spo-

znaval za svojega očeta in variha, spoznaj tudi ti mene za svojega otroka. Daj, da občutim učinke tvoje velike slave pri Bogu in tvoje serčne ljubezni, katero gojiš do svojih rejencev in vseh, ki so se tebi izročili. Pred vsem mi pa sprosi odkritoserčno spreobrnjenje in vse milosti, ketere potrebujem, da dosežem večno zveličanje. Sprosi mi duha notranje zbranosti, iskreno združenje z Bogom, globoko ponižnost serca, popolno vdanost v božjo voljo, poterpežljivost v britkostih, terdno zupanje v božjo previdnost in končno gorečo ljubezen do Jezusa Kristusa in njegove presvete matere Marije. Sprosi mi tedaj te čednosti, ki se tako krasno lesketajo na tebi.

Sprejmi tudi pobožne in tihe duše v svoje posebno varstvo, posebno one, ki po tvojem zgledu posnemajo Jezusa in Marijo in se trudijo, da bi po njenem zgledu svetu skriti živeli.

Končno mi pa sprosi smert, ki bo tvoji podobna, da vmerjem popolnoma vdan v voljo božjo in v Jezusovem, Marijinem in tvojem varstvu. Amen.

3. Molitev na praznik varstva sv. Jožefa.

Že samo ime današnjega praznika mi oznanjuje veselje in tolažbo; obhaja se namreč praznik tvojega varstva, o sv. Jožef. Le Marija, tvoja najčistejša nevesta, ima praznik svojega varstva in noben drugi svetnik kakor edino ti; in zakaj to? Kaj me uči v ti zadevi sv. katoliška cerkev? Jasno mi pove sv. cerkev, da si ti, o preblaženi sveti Jožef, za Marijo, našo predrago materjo, prvi varih vseh, ki so poklicani k zveličanju. In jaz bi se ne radoval iz celega serca, ko vem, da sem v varstvu tako mogočnega in dobrega svetnika?

Bodi mi tedaj prav iskreno pozdravljen, o sv. Jožef! Tebe je izvolil nebeški Oče, da bi ti izročil svojega preljubljenega večnega Sina. Tudi Marija, mati tega božjega Sina, ti je bila dana od Boga samega za nevesto in ženo, da bi bil varih njenega devištva in njen skerbni mož.

Čestitam ti k ti veliki časti in ti skažem svoje odkritoserčno češčenje in spoštovanje. Ali naj me tvoja pre-

velika čast zaderžuje to storiti? Je-li tvoje veličastvo tako, da si ti ne smem približati? Nikaker ne! Spominjam se egiptovskega Jožefa, ki je bil postavljen za kralja in gospoda celega kraljestva, da je tudi svoje brate rešil lakote, in tako bil njih rešitelj in varih. Tako si tudi ti, o sv. Jožef, naš oče in varih; zato pridem danes s popolnim zaupanjem pred tvoje obličje, da se ti prav goreče priporočim. Spomni se, koliko je za-me storil Jezus, tvoj rejenec; spomni se, kako je vmirajoč na križu nas vse priporočil ljubezni svoje matere. Ne zaverzi torej tega, ki je s predrago Jezusovo kervjo odrešen. Sprejmi v posebno varstvo tistega, kateremu je največa milost biti rejenec tvoje presvete neveste. Vse, kar sem in kar imam — dušo in telo, časno in dušno, življenje in smert — vse naj bo tebi priporočeno. Vodi moje misli, besede in dejanja, da bi bila vrejena po božjem dopadajenju. Stoj mi torej na strani v skušnjavah, da bi jih z božjo pomočjo premagal. V neizogibnih britkostih tega življenja mi pošlji nebeško tolažbo in ob enem milost, da terpim poterpežljivo

in vdano v voljo božjo. Pridi mi pa tudi na pomoč v smerti in bodi tedaj moj spremljevalec v večnost in moj zagovornik pri božji sodbi. Amen.

*Molitev za devetdnevno pobožnost
k sv. Jožefu.*

S pobožnim srcem pridem pred tvoje obličje, predragi rednik Kristusov, sv. Jožef, in iščem v svojih potrebah tvojo pomoč in priprošnjo. Vem in terdno verujem, da ti je pri Bogu vse mogoče in ti sladko dete Jezus, kateri ti je bil na zemlji pokoren ko svojemu očetu, sedaj v nebesih nobene prošnje ne odreče. To je spoznala tvoja zvesta častivka, serafinska mati sv. Terezija, ki je sama priznala, da je ni bilo prošnje, ketere bi ji ti ne bil vslišal; zato pa opominja vse ljudi, da naj se k tebi zatekajo, sè zagotovilom, da jih ne boš pustil brez tolažbe. Po ti obljubi oserčen pribežim k tebi, častitljivi rednik Jezusov in prečisti ženin Marijin, in te prosim po iskreni ljubezni, katero si tu na zemlji gojil do Jezusa in Marije, skaži tudi meni svojo ljubezen in vsmi-

ljenje. Tolaži me v urah britkosti in sprosi mi po Jezusu in Mariji, naj spolni Bog Oče moje želje. Položi mojo prošnjo na serce ljubega Jezusa in to bo zadostovalo. Gotovo se mi bo spolnila moja prošnja in gotovo bo potolažen v ti britkosti. Da to dosežem, hočem sedaj zmoliti tri Očenaše in Češčene Marije in ti tako najbolje priporočiti svoje želje.

Trikrat Oče naš in Češčena Marija.

Darovanje.

O preljubi moji prijatelji, Jezus, Marija in Jožef, sprejmite od mene vbozega grešnika te tri Očenaše in Češčene Marije, in naj vam dopade moja ponižna molitev. Moji zdihljeji naj presunejo vaša serca, in mojo željo milostno sprejmite. Prosim vas po zvesti ljubezni, katero ste vedno gojili mej seboj, in po vsmiljenju, katero ste vedno skazovali v nadlogah in britkosti tavaočim, imejte tudi z menoj v ti potrebi vsmiljenje in vslišite mojo gorečo prošnjo. Amen.

Češčenje svetega očeta Franciška.

Tisti prvi otroci sv. Frančiška, kateri so bili tako srečni, da so živeli pod ljubeznjivim vodstvom serafinskega očeta, so se zatekali k njemu v vseh svojih serčnih potrebah in se priporočali njegovi ljubezni in očetovski skerbi. Ako jih je nadlegovala kaka skušnjava, tedaj so hiteli k sv. očaku in mu odkrili svojo notranjost; ako jim je pokorščina nalagala težke dolžnosti, tedaj so prosili najprej njegovega blagoslova; tudi tedaj, ko niso imeli najpotrebnejšega za vsakedanje življenje, so se obračali do njega — in vedno so našli pomoč.

Zatekaj se tudi ti, dragi tretjerednik, v časnih in dušnih potrebah vselej sè zaupanjem k svojemu sv. očetu. Pogosto in zaupno občevanje ž njim ti bo donašalo tolažbo in pomoč in tako

boš tudi postal — po čemer moraš najbolj hrepeneti — zvest posnemovavec tege čudovitega svetnika.

Pozdrav sv. očetu Frančišku, okrašenemu s peterimi sv. ranami.

Na nebu se sveti zvezda, blišči se novo ozvezdje — sv. Frančišek. Seraf se razprostre čezenj ter mu vtisne rane v roke, noge in stran; sv. Frančišek hoče namreč nositi podobo križa v sercu, ustih in dejanju.

V. Ti, o Gospod, si zaznamenjeval svojega služabnika Frančiška.

O. Sè znamenji našega odrešenja.

M o l í m o.

Gospod Jezus Kristus, ki si zavoljo mlačnosti sveta ponovil rane svojega terpljenja na telesu našega sv. očeta Frančiška, da bi s tem v naših sercih vnovič vžgal močan žar svoje svete ljubezni: dodeli nam, da nosimo po njegovih prošnjah in po njegovem zasluženju poterpežljivo svoj križ in prinašamo vreden sad pokore. Keteri živiš

in kraljuješ od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Sv. oče Frančišek, ljubezni goreči seraf, bodi pozdravljen po najsv. Sercu Jezusovem. Iz serca ti čestitam k tisti nezapopadljivi slavi, katero si si pridobil sè svojimi čednostmi in zasluženjem. Izvolim te za svojega očeta, priprošnjika in zavetnika svoje duše in svojega telesa; terdno tudi sklenem, da te bom vedno častil in nikedar ne ravnal proti tvoji časti in tvojim zapovedim, ketere si mi dal v svojem svetem vodilu. Zato te prosim, sprejmi me za svojega sina in svojega rejenca in pomagaj mi v vsem mojem dejanju in nehanju, posebno ob moji smertni uri; tedaj zlasti bodi moj zavetnik proti sovražnikom moje duše; takrat jo brani sè svojimi ranjenimi rokami in jo pelji v nebeški raj. Amen.

*Češčenje peterih ran svetega očeta
Frančiška.*

1. Molitev k rani desne roke.

Sveti oče Frančišek! Jaz vbogi grešnik se ti bližan ves skesan in potert.

Počastiti hočem bolečo rano tvoje desne roke, katero ti je vtisnila križana ljubezen mojega Odrešenika. Pomagaj mi, da desno roko svojega križanega Jezusa prav počastim. Z njegovo pomočjo naj mi bo njegov jarm sladak, njegovo breme lahko. Z njegovo pomočjo hočem goreče skerbeti za svojo dušo, vse zamude pa nadomestiti, da pridem enkrat tudi jaz na njegovo desno stran. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi itd.

2. K rani leve roke.

O, od Boga ljubljeni, serafinski oče, sv. Frančišek! Prosim te zavoljo tvoje sv. rane leve roke, pripelji me do tega, da sprevidim, kako zelo je ranila ljubezen mojega Zveličarja. Naj bom toliko okrepcan, da me od njegove ljubezni ne bo ločila ne sreča, ne nesreča, ne veselje, ne žalost, ne bolezen, ne smert; — in da ne obupam nad svojim zveličanjem. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi itd.

3. K rani desne noge.

O veliki gorečnik za božjo čast, sveti Frančišek! Jaz sem zašel, kaker zgubljena ovca. Po tvoji sv. rani desne noge iščem stopinje dobrega Pastirja, ljubega Zveličarja, kateri se ni bal pota čez hribe in doline, da bi našel mene. Vodi me, varuj me, da se ne zgubim mej hudobnimi, marveč stanovitno hodim po potu božjih zapovedi. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi itd.

4. K rani leve noge.

O ponižni naš oče, sveti Frančišek! Pri sveti rani tvoje leve noge se spominjam milosti, katero je zadobila velika spokornica Magdalena pri nogah Jezusovih. Veliko je ona ljubila, zato ji je bilo tudi veliko odpuščenega.

Pomagaj mi k lepi čednosti ponižnosti, da pri nogah Jezusovih serčno objokujem vse svoje grehe, da dočim odpuščanje ter ljubim Boga čez vse. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi itd.

5. K rani njegove strani.

O sveti, v ljubezen Jezusovo popolnoma vtopljeni oče Frančišek! Ko preišljujem tvojo ranjeno in kervavo stran, se bridko spominjam svojega, na križu vmirajočega Jezusa. Oh, kako mi bo pri sercu, keder konča bridka smert moje življenje. Kedo mi poda peruti, da poletim, kaker golobica, v svojem smertnem boji v odperto stran ljubega Jezusa, da ondi bivam in počivam vekomaj! Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi itd.

V. Prosi za nas sv. oče Frančišek.

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Gospod Jezus Kristus, kateri si ponovil svoje svete rane na telesu našega očeta svetega Frančiška, da bi oterpnjenemu svetu zopet v sercu vžgal ogenj svoje ljubezni: dodeli milostljivo, da bomo po njegovih zaslugah in prošnjah vedno nosili križ in rodili vreden sad pokore. Amen.

*Isročitev peterim ranam svetega
Frančiška.*

O sveti serafinski oče, Frančišek! Pozdravljam te z otroško ljubeznijo in te blagrujem zavoljo velike milosti, po kateri ti je vtisnil sam Jezus Kristus iz velike ljubezni do tebe svoje svete petere rane. V tvoje svete rane se za- tečem in se skrijem v tvojo desno stran. O daj, da tudi jaz čutim gorečo ljubezen do svojega Odrešenika, da v ljubezni živim, se v nji ločim s sveta in v nji s teboj v Bogu zedinjen ostanem na veke. Amen.

Molitev k sv. očetu Frančišku, da bi dobili po njegovi priprošnji milost, posnemati ga v čednostih.

O oče siromakov, sveti Frančišek! Ako te le imenujem, mi že to prinaša posebno veselje in pobožnost, ter vzbuja v meni veliko zaupanje, da bom po tvoji priprošnji dosegel kako dušno milost; zakaj ti si v veliki milosti pri Bogu, ti pravi vzgled vseh čednosti in popolnosti! — Pred vsemi čednostmi se pa zlasti v tebi blišči velika po-

nižnost in skrajno vboštvo, v katerem si vse svoje življenje služil Bogu in toliko koristil cerkvi. Oh, koliko tisoč grešnikov bi se bilo pač pogubilo, ako bi jih ne bil ti po svojem svetem življenju, svoji mogočni molitvi in svojem sv. redovnem vodilu vzbujal in napeljeval k spokornemu življenju! V tebi je svet spoznal pravega posnemovavca ponižnega in vbogega življenja Jezusovega; po tebi se je kerščanstvo, ki je začelo popuščati v ljubezni Jezusovi, znova vnelo v ljubezni do Križanega, do gorečega posnemanja njegovega ponižnega in vbogega življenja in je zaničevalo minljivo bogastvo in svetne časti.

O sv. oče Frančišek, vžgi tudi moje serce z ljubeznijo do križanega Zveličarja in sprosi mi odkritoserčno hrepenenje, da živim zavoljo njega po tvojem zgledu mej svetom vbog in zaničevan! O kako zelo te je Gospod počastil zavoljo tega tvojega tako zvestega posnemanja. Sè svojimi peterimi ranami te je okrasil, da bi bil njemu enak koliker je to sploh mogoče na zemlji, nam pa vdahnil veliko zaupanje v tvoje prošnje in pokazal, kako do-

padljivo mu je bilo tvoje življenje in kako prav storimo, ako te posnemamo in vredimo svoje življenje po tvojih svetih pravilih.

Zakaj bi tedaj jaz ne imel toliko poguma, da vbog s teboj posnemam vbogega Jezusa in živim v zatajevanju in pokori! Ako sem v tem stanoviten, smem biti zagotovljen, da bom dan za dnevom podobniši svojemu Zveličarju in se ne bom pogubil. O sv. oče Frančišek, v svojem sercu gojim prav posebno ljubezen do tebe in imam veliko zaupanje v tvoje prošnje; ne daj torej, da bi bilo to moje zaupanje osramočeno; sprejmi me v število svojih otrok in imej vedno očetovsko serce do mene; skrij me zlasti ob moji smertni uri v rano svojega serca in brani me proti vsem napadom hudobnega sovražnika, da ne izgubim zaslug terpljenja in smerti našega ljubljenelega Gospoda in učenika, temuč da podedujem, kar nam je pridobil.

Molitev k svetemu očetu Frančišku, da bi po njegovi prošnji dobili milost stanovitnosti.

O sv. Frančišek, moj najljubši oče, prosim te po tvojih sv. peterih ranah, pomagaj mi krotiti petere čute, kaker je volja in dopadajenje vsegamogočnega Boga. Dopolni v meni redovno življenje, katero si ti vpeljal. Sprosi mi pri Gospodu Bogu pravo kesanje nad vsemi grehi, duha pobožnosti, vero, upanje, ljubezen, poterpežljivost, telesno in dušno čistost, sveto premišljenost y besedah in dejanjih in v vseh teh čednostih pravo stanovitnost, da tako zaslužim po dokončanem teku tega življenja priti k tebi, ki se zdaj večno veseliš tam, kjer ni ne bolečine ne žalosti, temuč vlada večno veselje, katero naj po tvoji priprošnji, o sv. oče, tudi meni podeli Jezus Kristus, sin Marije Device. Amen.

Molitev k sv. očetu Frančišku, da bi po njegovi priprošnji dobili odpuščanje grehov in srečno vmerli.

O sv. oče Frančišek, ti zvesti prijatelj in posnemovavec Kristusov, jaz,

tvoj iskren častivec, pridem k tebi in ti priporočim svoje telo in svojo dušo. Spominjam te na posebno milost, katero ti je skazal tvoj serčno ljubljene Jezus, ko te je od vekomaj izvolil, da si ga v njegovem življenju in v njegovih čednostih tako zvesto posnemal in mu postal enak, koliker je sploh človeku mogoče. Zato si se ti — kaker Jezus — rodil v hlevu, se postil v puščavi 40 dni, si hodil po svetu bosonog in v najbolj siromašni spokorni obleki, nisi imel toliko lastnine, da bi nanjo položil svojo glavo in si končno vmerl s Kristusom v resnici križan na zemlji.

Zato in za neštivilne druge milosti, ketere ti je skazoval tvoj Zveličar, posebno za angeljsko ljubezen, od ketere si bil ves vnet, se v tvojem imenu tisočkrat zahvaljujem Jezusu Kristusu in te prosim, sprosi mi milost, da ga tudi jaz zvesto posnemam. Prosim te tudi, ljubeznjivi in ponižni sveti oče, po tvojih sv. peterih ranah in po veliki bolečini, katero si zavoljo njih celi dve leti terpel, da od bolečin nisi mogel več stati na nogah: vsmili se

me, sprosi mi odpuščanje grehov in pomagaj mi zvesto ob moji smertni uri. Priporočam se tvoji sveti priprošnji. Zapri me v svoje sv. rane in skrij me v svoje odprto serce, katero je vedno imelo vsmiljenje sè vsemi vbogimi grešniki, da me v njem obvaruješ vseh napadov hudobnega sovražnika in mi pomagaš k večnemu življenju. Amen.

Devetdnevnica k sv. očetu Frančišku.

P e r v i d a n .

Molitev, da bi dosegli božjo ljubezen sv. očeta Frančiška.

O sv. Frančišek, ti si bil že od svojih mladih nog tako vžgan z ognjem božje gorečnosti, da nisi nobenemu človeku odrekel, če te je česa prosil za voljo božje ljubezni; da, ti si večkrat bridko jokal, ker ljudje Boga dovolj ne ljubijo, večkrat si tudi podal svojo roko mlačnemu človeku in ga zopet ogrel z gorečnostjo svoje ljubezni in si končno za voljo svoje velike ljubezni do Boga zaslužil sv. petere rane. Sv. oče, goreči serafin, prosim te ponižno, bodi moj za-

vetnik in pripročnik; pomagaj mi v vseh mojih potrebah in sprosi moji duši ogenj božje ljubezni, da spoštujem Boga čez vse po svoji dolžnosti, da ga cenim ter časno in večno ljubim. Amen.

Trikrat: Oče naš, Češčena Marija in Čast bodi.

V. Ti si zaznamenjeval svojega služabnika Frančiška.

O. Sè znamenji našega odrešenja.

Molimo: Gospod Jezus Kristus, ki si zavoljo mlačnosti sveta ponovil rane svojega terpljenja na telesu našega svetega očeta Frančiška, da bi s tem v naših sercih vnovič vžgal močan žar svoje sv. ljubezni: dodeli nam, da nosimo po njegovih prošnjah in po njegovem zasluženju poterpežljivo svoj križ in prinašamo vreden sad pokore. Kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Drugi dan.

Molitev, da bi zaničevali svet po zgledu sv. Frančiška.

Sv. oče, ki si se za sodbo ljudi tako malo menil, da te grajanje sovražnikov

ni prestrašilo in ti ni vzelo poguma, in te tudi ni prevzela hvala prijateljev, — zakaj vedno si obračal svoj pogled proti Bogu in vse tvoje hrepenenje je bilo, da bi dopadel Bogu — prosim te tvoje pomoči, da premagujem strah pred ljudmi, željo dopasti svetu in da si prizadevam v vseh stvareh dopasti le Bogu. Amen.

Trikrat: Očenaš itd., kaker prvi dan.

Tretji dan.

Molitev, da bi si pridobili vboštvo
sv. očeta Frančiška.

Serafinski oče, ki si se rodil v vbožnem hlevu kaker Kristus naš Odrešenik, in si tako ljubil čednost evangeljskega vboštva, da si se odpovedal vsem časnim stvarem; ti, ki si večkrat sè siromaki menjal obleko in neprenehoma premišljeval zapuščenost in vboštvo Jezusovo in njegove deviške matere: prosim te po tej čednosti evangeljskega vboštva, sprosi mi od Boga, da ne navezujem svojega serca z grešnim nagnjenjem na minljive stvari,

temuč da hrepenim le po nebesih. Bodi moj priprošnjik in zavetnik v vseh mojih potrebah in sprosi mi od Boga milost, da bom v resnici vbog v duhu in si tako zaslužim nebeško kraljestvo. Amen.

Trikrat: Oče naš itd.

Četerti dan.

Molitev, da bi pridobili pokorščino
sv. očeta Frančiška.

Sveti Frančišek, ki si se popolnoma vdal v božjo voljo ter si jo natanko in marljivo spolnoval in si bil pripravljen tudi svojim podložnim, da, še celo najzadnjemu pokoren biti v vsem, kar ni bilo zoper Boga in tvojo vest; sv. Frančišek, svetlo ogledalo pokorščine, v tebi vidim, kako naj se obnašam proti Bogu in svojemu bližnjemu. Ker je pa moja volja vporna in se moj duh vpira božjim zapovedim, zato te prosim, dobi mi milost, da sem Bogu in predstojnikom voljno pokoren. Bodi moj priprošnjik, v mojih potrebah zavetnik in sprosi mi, da v vsem sledim božjemu navdiho-

vanju in tako dosežem večno zveličanje.
Amen.

Trikrat: Oče naš itd.

P e t i d a n.

Molitev, da bi bili čistega serca, kaker
je bil sv. Frančišek.

Sveti Frančišek, ti si bela lilija mej
ternjem, po katerem si se valjal v ve-
likih bolečinah, da ne bi omadeževal
svoje čistosti; čisti angelj, ki si zavoljo
svoje čistosti zaslužil, da so te obisko-
vali sv. angelji in da si prejel v svoje
roke od najčistejše Device Marije naj-
čistejšega Sina božjega: prosim te po
tej posebni čednosti svete čistosti, ke-
tero si si pridobil z ostrimi spokornimi
deli in s čuvanjem nad svojimi počutki,
bodi moj priprošnjik in varih v vseh
mojih potrebah; sprosi mi od Boga
zlasti to cenjeno čednost, da mu pridno
služim v čistosti in da postanem de-
ležen čistega gledanja njegovega bož-
jega obličja. Amen.

Trikrat: Oče naš itd.

Šesti dan.

Molitev, da bi bili ponižni, kakor je bil sv. Frančišek.

Serafinski oče! Ti ponižni posnemovavec Jezusa Kristusa, ki si tako zaničeval, vničeval in poniževal samega sebe, da si se štel in priznaval za največjega grešnika in se dal z nogami teptati; ti, ki si večkrat zapovedal svojim bratom, da naj te grajajo in zaničujejo in se zelo veselil pri vsem tem poniževanju, ker si poznal veliko vrednost ponižnosti — kako veliko slavo si si zaslužil s to čednostjo! Prosim te po tvojem veselju in tvoji sreči, katero vživaš v nebesih zavoljo svoje velike ponižnosti, bodi moj priprošnjik in zavetnik v vseh mojih potrebah, zlasti mi sprosi od Boga, našega Gospoda, pravo spoznanje in poniževanje samega sebe, da bom vseč očem božjim in si zaslužim večno zveličanje. Amen.

Trikrat: Oče naš itd.

Sedmi dan.

Molitev za tako ljubezen do bližnjega, kakeršno je imel sv. Frančišek.

O sv. oče Frančišek, ti zvesti posnemovavec tistega, keterega je ljubezen do nas vbogih grešnikov pripravila tako daleč, da je zadnjo kapljico svoje najsvetejše kervi daroval v naše odrešenje; ti, ki si zajemal iz njegovega serca tisti veliki ogenj ljubezni, s katerim si vselej objemal vsakega svojega bližnjega in si našel svojo največo srečo v tem, da si vsakemu skazoval dobrote, kaker tvoj božji učenik: o podari tudi meni iskrico svoje samega sebe pozablajoče ljubezni do bližnjega, da tudi jaz po tvojem zgledu v vsakem svojem bratu gledam svojega Odrešenika in si s popolnim zatajevanjem samega sebe le za to prizadevam, da služim Jezusu, keder služim svojim bližnjim, da bo enkrat moja duša okrašena s tem znamenjem učencev Jezusovih, vredna vživati sadove prave ljubezni do bližnjega. Amen.

Trikrat: Oče naš itd.

Osmi dan.

Molitev, da bi bili poterpežljivi, kaker je bil sv. Frančišek.

O sv. oče Frančišek, ti najpopolnejša podoba križanega Jezusa, čiger bridko terpljenje si v solzah premišljeval noč in dan, zaradi česar si tudi vreden postal nositi rane Gospodove na svojem sv. telesu in po tej veliki milosti še bolj razvnet, nisi po drugem hrepenel, ko po tem, da postaneš svojemu terpečemu Odrešeniku v vsem enak: o vsliši, prosim te, mojo ponižno prošnjo in sprosi tudi meni milost, da v vsakem terpljenju s ponižno vdanostjo pribežim v rane križane ljubezni in iz njih po tvojem zgledu zajemam moč in pogum, da poterpežljivo terpim do konca. Amen.

Trikrat: Oče naš itd.

Deveti dan.

Molitev, da bi si pridobili priprostost sv. očeta Frančiška.

O sv. oče Frančišek, ti goreči ljubivec nebeškega deteta betlehemskega,

od keterega si se navzel nebeške čednosti priprostosti v toliki meri, da si kaker nedorasel otrok, vedno in popolnoma samega sebe prepuščal vodstvu sv. Duha in si sebe in vse svoje otroke čisto brezskerbno in otročje zaupno izročil v roke božje previdnosti in bleasketal ko svitlo zercalo ljubeznjive priprostosti zlasti s tem, da si povsod in v vsem iskal le to, da bi bil Bogu všeč in da bi povečal njegovo čast: o vsadi tudi v moje serce to nežno rajsko cvetlico, da hodim tudi jaz. kaker ti, vedno z golobjo priprostostjo po ravni poti zveličanja in bežim pred zvijačami in svetno premetenostjo, da me tako že tukaj na zemlji spoznaš za svojega pravega otroka, v večnosti mi pa po svoji mogočni priprošnji dobiš krono otročje priprostosti. Amen.

Trikrat: Oče naš itd.

Sklep devetdnevnice.

O Gospod Jezus Kristus, ti Odrešenik sveta, ki si po svojih najsvetejših ranah razodel svojo veliko ljubezen in te rane ponovil na telesu sv. očeta

Frančiška: daj po njih veliki moči in prelepih čednostih tega svetnika poglavarju in vsem udom katoliške cerkve zdaj svojo milost, pozneje pa večno zveličanje v nebesih. Amen.

*Pet serafinskih nedelj s popolnimi
odpustki.*

Papež Leon XIII., sami ud in ponos tretjega reda sv. Frančiška, da bi češčenje sv. Frančiška še bolj pospešili, obdarili so petnedeljsko pobožnost k ranam sv. Frančiška Serafinskega s popolnimi odpustki (21. nov. 1885) na tak način, kaker je šestnedeljska pobožnost svetega Alojzija.

Vsi pravoverni kristijani, ki opravljajo pobožnost na čast peterim ranam sv. Frančiška ali pet nedelj pred praznikom ali po prazniku peterih ran sv. Frančiška, (praznik obhajamo 17. septembra) ali katerih koli pet nedelj zaporedoma v letu, dobé lahko vsako teh nedelj popolen odpustek.

Pogoji za te odpustke pa so sledeči:

1. Pobožnost se mora opraviti pet nedelj zaporedoma.

2. Ta petnedeljska pobožnost je dovoljena samo enkrat in ne večkrat na leto; odbere si jo pa vsak, keder hoče.

3. Mora vsakikrat opraviti vredno sv. spoved in prejeti sv. obhajilo.

4. Mora obiskati kako cerkev ali očitno kapelo. (To obiskovanje že velja, če greš k sv. maši in opraviš ondi omenjeno pobožnost).

5. Molitev na papežev namen (vsaj pet očenašev, češčenamarij, čast bodi Bogu).

6. Treba je tudi premišljevati ali opravljati ustmeno molitev ali kake druge pobožnosti na čast peterim ranam sv. Frančiška. Da bi se tedaj dosegel ta namen, podajamo v tej knjižici vsem udom tretjega reda neketera premišljevanja in molitvice. Ker je večina udov dozdej ženskega spola, imeli smo pred očmi posebno le-té, pa tudi možki najdejo v knjigi dovolj dušne hrane za to pobožnost.

Perva nedelja.

Skerb za lastno dušo.

Iščite najpoprej božjega kraljestva in njegove pravice, in vse drugo vam bo priverženo. *Mat. 6, 33.*

Komu ni znano, da je sv. Frančišek Serafinski zapustil očeta in mater, svojo bogato dedščino in — vse posvetno? Živeti je hotel samo za Boga in iskati odslej le kraljestva njegovega.

Jezus Kristus je rekel Marti: „Marta, Marta, skerbna si in veliko si prizadevaš; pa le eno je potrebno.“ Katero pa je tisto edino potrebno? Tisto edino potrebno je, da tukaj na zemlji Boga zmirom bolj in bolj spoznavaš, ljubiš in častiš, tako svojo dušo rešiš in se tam vekomaj zato veseliš.

1. Premisli pač dobro in večkrat, da skerb za zveličanje svoje duše mora biti vedno tvoja prva in najimennitniša skerb. Premišljuj pogosto, kerščanska duša, da nisi zato na svetu, da bi dobro jedla in pila, kratkočasila se ali še celo z grehom žalila Boga;

ampak edino zato si tukaj, da bi se že v tem življenju posvetila, tam se pa večno zveličala. „Kaj ti pomaga, če ves svet pridobiš, svojo dušo pa pogubiš?“

Kè bi mogel zdaj pred tvoje oči poklicati vse kralje in cesarje, učenjake in modrijane, ki so že zdavnaj vmerli, vprašati bi jih hotel v pričo tebe takole: Povejte nam, kaj vam pomaga vaša nekedanja visokost, bogastvo, čast, učenost, ako pa niste znali zveličati svoje duše? Hotel bi vprašati tudi vse grešnike, ki so že zdavnej zapustili svet: Povejte nam, kaj vam pomaga zdaj vaš greh, s katerim ste Boga tako hudo žalili? Kaj vam pomagajo zdaj nekedanje vaše grešne zveze in ljubezni, kaj vaše družčine in plesi, kaj vam pomaga nekedanja razuzdanost in nečistost, kaj lepa obleka, kaj nezmernost, kaj grešno prilizovanje, kaj vse krivice, kletvine itd.? In ravno ž njimi ste zapravili večno srečo! Oh, prepozno je zanje to vprašanje! Vender, ako bi jim bilo pripuščeno odgovarjati, odgovarjali bi nam iz večnosti takole: Nič nam ne koristi to, da smo bili na svetu visoki, da se je nas vse balo in pred nami trepetalo;

nič to, da smo bili učeni, češčeni, bogati; nič nam ne pomaga, da smo živeli na zemlji meseno slast. Vse je minulo, vse zginilo — le greh je ostal in sedaj — večna kazen zanj. O, ako bi bili imeli več duš, rešili bi bili vsaj eno; pa imeli smo eno samo in še to smo zgubili. Ali, ako bi bili mi zgubili svojo dušo le za toliko let, kolikor je zvezd na nebu, bilo bi vendar enkrat pogubljenja konec; ali sedaj — zgubili smo svojo dušo na večno!

2. Skerb, da svojo dušo zveličaš, bodi pa drugič tvoja edina skerb! Vse drugo hoče Bog sam prevzeti, samo to nalaga tebi. „Bog te je vstvaril brez tebe, ne bo te pa zveličal brez tebe“, uči sv. Avguštin. Pri vseh drugih skerbih ne veš, ali boš vžival njih sad sam, ali ga bodo vživali drugi. Ti orješ, seješ, kupčuješ, zidaš itd.; pa drugi bodo morebiti želi, se tvojega denarja veselili, v tvoji hiši stanovali. Le kar zadeva tvoje dušno zveličanje, to boš sam žel, kar seješ, sam vžival, kar pripravljaš. „Kar človek seje, to bo tudi žel; kedor seje v mesu, žel bo od mesa večno po-

gubljenje; kedor pa seje v duhu, žel bo od duha večno življenje.“

Tvoja skerb, zveličati se, je tvoja edina skerb tudi zato, ker je ne moreš nikomur drugemu izročiti. Neke-tera opravila morejo namestu tebe poskerbeti drugi: za gospodarja dela hlapec, za kralja se vojskuje njegov vojščak; nikomur pa ne moreš prepustiti skerbi za dušo. Te skerbi ne more izročiti mož ženi, ne žena možu, stariši ne otrokom, niti otroci starišem: vsak se bo sam zveličal, ali sam pogubil.

Ali je bila skerb za zveličanje dosihmal tvoja prva, tvoja največa, tvoja edina skerb?

Obžalovanje in terdni sklepi.

Oh, spoznam, ljubi moj Stvarnik, da sem bil doslej v tej skerbi zelo zanikern in mlačen. Mislil in delal sem le za časno, za svet, morda celo za greh; na večno pa sem tako rad pozabil. — Koliko časa sem že potratil, koliko ur, dni, koliko tednov, mescev, morda celo let sem že zapravil, koliko dobrega zamudil!

Sv. Frančišek, ljubi moj varih, ti si svet zapustil, da bi rešil svojo dušo.

Ti si vstanovil tretji red, da bi ž njim tudi svet zveličal; tudi jaz sem tako srečen, da živim v njem (če še nisi, hitro vstopi); oj, sprosi mi milost, da bi bil res vreden ud te svete družbe. Ali pa obžalujem vse poprejšnje grehe in zamude? Terdno sklenem, odslej zvesto porabiti vsak dan. Vsako jutro, ko se zbudim, hočem misliti na svoj imenitni namen: zveličati svojo dušo. Po tem namenu naj se ravnajo čez dan vse moje misli, želje, besede, dejanja; vse to mora biti brez greha! Zvečer hočem vselej poravnati račun z Bogom in izprašati svojo vest; dan za dnevom hočem prav živeti. Vsak dan mora biti brez prostovoljnega greha. Vsak dan pa hočem vse voljno terpeti ter Bogu darovati in kolikor moč veliko dobrega storiti. Amen.

Druga nedelja.

Ponižnost.

„Jaz sem največi grešnik!“
Sv. Frančišek Ser.

„Ako hočeš postaviti visoko poslopje, misli najpervo na globoko pod-

lago ponižnosti“, piše sveti Avguštin. „Ponižnost je mati vseh čednosti“, govori sv. Tomaž Vil. Zato je bil pa tudi sv. Frančišek Serafinski tolikanj ponižen, da se je imenoval in tudi imel za največjega grešnika.

Ponižnost pa mora biti trojna; ponižni moramo biti do Boga, ponižni do bližnjega, ponižni sami do sebe.

1. Pomisli, kedo je Bog? — Bog je svetost, vsegamogočnost sama, on je stvarnik vseh reči, on sam je od sebe od vekomaj. In kedo si ti? Ti pa si ubogi červiček na zemlji. Bog pomigne in — po tebi je. Od koga tudi vse imaš? Ali ni od Boga tvoje življenje, tvoje zdravje, tvoje premoženje, tvoje telo, tvoja duša in vse, kar imaš dobrega na duši in telesu? Vse je le božji dar. Od vsega tega te pa tudi čaka oster odgovor precej po smerti. Vzroka dovolj, da se vedno ponižuješ pred večnim Bogom.

2. Kerščanska duša, bodi ponižna tudi do bližnjega! Ponižna prvič v svojih mislih in sodbah o bližnjem. Ako ga vidiš grešiti, ne sodi ga prehudo, ampak vselej ga izgovarjaj ljubeznjivo tako-le: Morda ni v sercu to-

likanj hudo mislil; ni imel toliko spoznanja v tej reči; to je storil le bolj iz nevednosti, slabosti ali naglosti. Skušnjave njegove so bile hude. O, kè bi bila imela jaz toliko skušnjav, še hujši bi bila padla. Zato pa uči Tomaž Kempčan: „Če vidiš bližnjega grešiti, ne zaničuj ga, saj ne veš, koliko časa boš ti ostal brez tega greha.“

Drugič bodi, o kerščanska duša, ponižna do bližnjega tudi po vnani: v besedi, obnašaji in dejanju. O, kolikokrat boš pridobila na ta način dušo svojega bližnjega, ali vsaj vest mu vzбудila prav hudo. — Sveta Terezija je šla nekega dne v špansko mesto Burgos. Na ozkem potu sreča ženo ter jo prosi ponižno, toliko ogniti se jej, da bi mogla mimo nje. — „Poberi se, svetohlinka“, žena serdito zavpije nad njo, in jo tako silno sune, da svetnica pade in se zraven v potoček zverne. Terezijine spremlevavke so hotele tožiti surovo, hudobno ženo; toda Terezija jim tega ne pripusti, temuč jim ponižno pravi: Zaslужila sem še kaj hujšega.

3. Bodi ponižna, o duša, tudi do sebe, to je, imej se za najslabšo, naj-

nepopolnišo stvar, za grešnico. — Če premišljuješ sama sebe, najdeš dovolj vzrokov za poniževanje: tvoje spočetje je v grehu, tvoje življenje je v nadlogah in bridkosti, tvoja smert gotova. — Koliko milosti ti je dal že Bog, pa si jih zapravila! Koliko si imela lepih priložnosti za dobra dela, pa pustila si jih mimo iti! Kolikokrat si bila Bogu že nezvesta, koliko malih, morda tudi velikih grehov si storila! Za vse to te čaka enkrat oster odgovor.

V poniževanju samega sebe je govoril sv. Frančišek tako-le svojim tovarišem: „Ako bi bil Bog dal najnevrednišemu človeku take in tolike milosti, kaker meni, gotovo bi bil popolniši od mene; in ako bi jaz ne imel teh milosti, gotovo bi bil hudobniši, kaker katerikoli človek na zemlji.“ Če misliš, da si pobožna, tvoja pobožnost ni veliko vredna.

Ponižno naj bo tudi vse tvoje vnanje obnašanje, tvoja hoja, tvoja obleka, tvoja beseda. Nikedar ne bodi, kerščanska duša, ponosna na svoje telo, na obraz, na svoje lase, roke, noge, ali obleko. Pomisli, da čez nekaj let boš jed červov

in kedo se bo zmenil za-te? — Vse to je lahko tebi v spotiko, drugim v skušnjavo. — „Lepa obleka je zamera božja“, — pravi neki cerkven, svet mož, — „ker po njej se vlovi veliko duš v pregrešne zanjke“. — Bila je devica, ki si je dozdevala sama sebi jako lepa, zlasti so ji bile všeč bele njene roke. Spovednik ji dajo za pokoro, naj vselej roke vmivaje izgovarja nasledne besede: „Te moje roke bodo oglodali červi do terdih kosti.“ Ubogala je in postala ponižna.

Če pa hočeš biti v resnici ponižna, prenašaj voljno vsa zaničevanja, veseli se vedno zaničevanja, in želi si celo zaničevanja.

Obžalovanje in sklepi.

Spoznam, o Gospod: Bila sem velikokrat prevzetna do tebe, prevzetna do bližnjega, do očeta, matere, bratov, sester, tovarišic, prevzetna do same sebe; prevzetna v mislih, v sodbah, v govorjenju, v obnašanju, v dejanju. Zdaj vidim pred seboj le greh; le ta je moj, vse dobro pa je tvoje, o Gospod; in še to dobro, kar sem storila, mnogokrat ni bilo ve-

ljavno, ker sem bila takrat morda v smertnem grehu, ker je manjkalo dobrega namena.

Spoznam, da sem vredna le toliko, kar veljam pri Bogu. Vem pa tudi, da pri Bogu ima veljavo le ponižno serce. Ker tedaj vem, da je brez ponižnosti nemogoča vsaka čednost, posebno stanovitnost v dobrem, torej prosim tebe, slavni očak sv. Frančišek, sprosi mi od Boga pravo, resnično ponižnost. Amen.

Tretja nedelja.

Pokorščina.

Sv. Frančišek je bil pokoren.

Sv. Frančišek je vstanovil duhovni red; v njem je zapovedana ostra pokorščina duhovnemu glavarju. Imenoval je svoj red: „red manjših bratov.“ V njem je bil on sam najlepši zgled pokorščine; hotel je biti najmanjši in pokoren vsem.

Pokorščina je zatiranje lastne volje ali terme in izverševanje tega, kar drugi po pravični poti od nas zahtevajo.

Tudi ti, kerščanska duša, si dolžna pokorščino pred vsem Bogu in njegovim

zapovedim, potem cerkvi, zlasti svojemu spovedniku, starišem, gospodarju in gosposdinji. — Pokorščina do Boga in do višjih je vsakemu kristijanu potrebna, Bogu pa najdopadljiviša čednost. To naj ti poterjuje naslednja prikazen.

Star puščavnik je videl, da so v nebesih bili razdeljeni pravični v štiri verste. V prvi versti so bili svetniki, ki so bili v svojih boleznih poterpežljivi ter so Bogu zanje še hvalo dajali. V drugi, višji versti so bili tisti, ki so vboge sprejemali, bolnike obiskovali in bližnjemu skazovali dela vsmiljenja. V tretji versti so bili oni, ki so svet zapustili, podali se v puščavo ter živeli ondi prav spokorno. V četerti, najvišji versti pa so bili tisti, kateri so se iz ljubezni do Jezusa odpovedali svoji lastni volji, izročili se popolnoma volji višjih ter živeli v vedni pokorščini. — Začuden pri tem pogledu vpraša puščavnik, zakaj ima pokorščina največe plačilo? In prejel je odgovor: „Zato, ker so vsi drugi delali po lastni volji, pokorni pa so delali po volji družih in so lastno voljo darovali Bogu.“

Sv. Alfonz Ligvorijan pravi: „Kedor Bogu daruje svoje premoženje, svojo čast, svoje telo, katero s postom kroti in pokori, ta daruje samo en del samega sebe; kedor pa daruje svojo voljo, je daroval vse, kar je imel.“ — In sveti Bernard piše: „Ker je težko zapustiti svojo voljo in služiti volji družega, zato je pa tudi prostovoljna pokorščina najbolj zaslužljiva.“ Alfonz Rodrigvec uči: „Bolj zaslužljivo je slamico pobrati iz pokorščine, kaker iz svoje volje goreče pridigovati, ostro se postiti in bičati se do kervi.“ — Zato je storil sv. Andrej Avelinski obljubo, da se ne bo nikoli ravnal po svoji, marveč vselej po volji višjih.

Od tod — uči Kasijan — izvira ravno nesreča ljudi, ker nočejo biti pokorni, temuč bi radi imeli vse vravnano le po svoji glavi. Ta duša — na primer — je nesrečna zato, ker nima spovednika po svoji, ampak po božji volji; ta je zopet nezadovoljen, ker ne dela tega, kar bi sam rad, ampak mora delati po volji svojih višjih; oni je žalosten, ker nima take službe, kakeršne

si želi sam, ampak je v službi, v katero ga je postavil Bog.

Zato vprašam tudi jaz tebe, duša moja: Od kod toliko notranjega nemira, od kod toliko hišnega domačega prepira? Odgovor: Od tod, ker manjka prave pokorščine!

O, koliko je otrok, ki si prizadevajo prav veliko za vnanje pobožnosti v cerkvi, doma pa starišem odgovarjajo, jih pikajo z jezikom, jim presekajo vsako besedo, jih prebadajo z očmi, jih zaničujejo z besedo in obnašanjem. Nobena dela ne znajo več stariši storiti otrokom po godu, celo nobene besede ne več spregovoriti otrokom po volji. Tako daleč je prišlo, da morajo stariši molčati — stariši otrokom biti pokorni. Ali si taka tudi ti?

Kerščanska duša, ali nisi morda tudi ti izmeje tistih, ki hodijo radi v cerkev, ko pa pridejo domu, se znašajo nad svojimi stariši? Vedi, da tvoja pobožnost je gola lupina in nima pri Bogu nobene veljave.

In če si svojim starišem tudi pokorna, ali jih pa vbogaš naglo, zadovoljno, z veseljem, brez od-

govarjanja, — ali jih pa morda poprej razjeziš?

Koliko je prepиров tudi mej brati in sestrami, ker manjka prave pokorščine! — „Jaz mu ne bom molčala, jaz mu ne bom pokoren“, se sliši navadno po hišah. Ne tako, ne tako, kerščanski otrok!

Koliko razpertij je po hišah tudi od tod, ker ta ali ona oseba hoče iti v cerkev, se v njej predolgo mudi, ko je doma največ dela. Vedi, da je Bogu dopadljivejša tvoja pokorščina, da mu je ljubše, da ostaneš doma in spolnuješ voljo družih, kaker če greš v cerkev ob delavnikih, doma pa napraviš prepír. „Jaz hočem pokorščino, ne pa darú“, govori Gospod Bog.

Če te je Bog postavil v službo, bodi vselej, kerščanska duša, pokorna svojemu gospodarju in gospodinji; ne gódernjaj, ne toži, ne jezi se, marveč delaj vse radovoljno, poterpežljivo, z veseljem. Saj si brala, koliko je vredna pokorščina. Sv. Cita, sv. Notburga sta bili dekli, postali sta pa svetnici — po svoji vdani pokorščini. Posnemaj ju tudi ti.

Nič pa ni bolj škodljivega, kaker nepokorščina do svojega spovednika; — torej ne ravnaj ničesar po svoji lastni volji.

Obžalovanje in sklepi.

Spoznam vpričo sv. Frančiška, tega lepega zgleda prave pokorščine, da sem bila doslej tolikokrat nepokorna svojim starišem, bratom, sestram, gospodarju in gospodinji. Prišlo je iz tega mnogo greha, keterega sem kriva le jaz. Vseh teh bi ne bilo, da nisem tako svojeglavna. In koliko bi bilo zasluženja, zdaj ga pa — ni. Oh, žal mi je, ker vidim, da je bila puhla moja pobožnost; zato pa tudi sklenem odslej rada in hitro vbogati svoje stariše, nikoli jim ne odgovarjati ali celo pokorščino odreči; celo popraševati nočem: „Zakaj to?“ Tudi do svojih bratov in sester bom mirna in rada jim bom vselej odjenjala. V svoji službi pa se hočem ravno z radovoljno pokorščino zveličati; težje in zaničljivejše ko bo delo, rajše in veselejše ga bom opravila. O sv. Frančišek, zgled pokorščine, sprosi mi k temu sklepu milost od Boga. Amen.

Četerta nedelja.

Čistost.

Sv. Frančišek se valja po ternji, da premaguje skušnjave.

Ni je lepše čednosti na svetu, kaker je čistost. Ona stori človeka angelja in še več. Čistim dušam je pa tudi v nebesih odmenjen prostor najbližje božjemu Jagnjetu. Resnica je pa tudi, da ima ravno ta čednost največ sovražnikov in da se je treba za-njo najhuje vojskovati. Zato tudi beremo v življenju svetega Frančiška Serafinskega, da se je valjal po ternji, svoj život zbadal in pokoril in ravno s tem preganjal skušnjave in gasil poželjivost.

Čistost je potrebna vsakemu človeku po njegovem stanu. Pregrešiš se pa zoper njo z mislimi, željami, besedami, obnašanjem in dejanjem. Greh je pa tudi, če greš v nevarno priložnost, ali ostaneš v nji, ko se je lahko moreš ogniti. — Vedi pa, kerščanska duša, da vse te reči so velik greh, ako jih popolnoma radovoljno in vedoma gojiš. Če pa slabih misli nisi imela

rada, vsaj potem ne, ko si se jih zavedla in nisi dovolila v želje, nisi se takrat pregrešila smertno; pa tudi prav nič nisi grešila, ako si se sè vso odločnostjo vstavljala že pri prvi zavednosti.

Čist mora biti človek do vseh ljudi, vseh stvari in reči, tudi do samega sebe; zakaj tvoje telo je posvečeni tempelj sv. Duha, angelj varih gleda vedno na-te, tudi v temi in samoti. — Če ti, ljuba duša, tvoja vest v katerikoli teh stvari kaj očita, razodeni se odkritoserčno svojemu spovedniku. Gorje tebi, če imaš na vesti zamolčani greh; enkrat te pripravi gotovo v strašno sramoto in večno pogubo.

Da boš pa čista ostala, duša kerščanska, ogibaj se nevarnih priložnosti. Zato si zapomni globoko sledeče reči:

Ne imej nikedar nevarnega znanja z osebami družega spola. Ne jemlji od nikogar darov in ne dajaj jih. Ne smejaj se nikoli drugemu spolu; s tem budiš slabe misli pri družih in zapravljaš svojo sramežljivost. Nikedar se ne prilizuj z obrazom, ne sè smehom, ne z obnašanjem. — Ne hodi sama sè samim;

tudi ne sama na delo z nevarno osebo. Pazi tudi, keder se vračaš od dela; skerbi, da boš vedno trezna in v varnem spremstvu. Ne hodi z drugim spolom ne k službi božji, ne od nje domu. — Ne hodi nikoli sama po nevarnih krajih in v nevarnem času, zlasti po noči. Ne spavaj nikoli zunaj: po odrih, podéh, svislih, ampak vselej pod hišno streho in dobro zaklenjena, najbolje še s kako tovarišico. To velja tudi, če hodiš po svetu ali na delo v svojem kraju. — Ne posedaj z drugim spolom ne vozari se ž njim; gerdo je in nevarno. Ne hodi nikedar na ponočna dela, ne proso met, ne koruzo slačit, ne ribat repe, ne čut k merliču itd.

Lepo prosi tudi očeta ali gospodarja, naj te nikedar ne dadó na odre tlačit sena, ali na pode (skednje) mlatit žito med nevarne osebe. — V mline naj hodi namestu tebe kedo drugi, če je le mogoče. Če je mogoče, ne srečuj nevarnih oseb; ne postajaj pri njih, ne pogovarjaj se ž njimi; pobesi sramežljivo svoje oči in hitro steci naprej brez vsega odgovora. Ne hodi na plese, ne v kerčme; pa v mladih letih tudi sama

ne hodi na žegnanja ali na božjā pota. Ne oglasi se nikomur po noči. Če je v vaši hiši zá-te nevarna oseba v službi ali na delu, povej hitro očetu ali materi, da bodo stariši hitro odpravili nevarnost; to si dolžna. — Če je pa zá-te služba nevarna — ali zavoljo domačih ali bližnjih — zapusti službo, ne čakaj pol leta, še manj do Božiča. Če ti je znana dušna nevarnost brata ali sestre, dekle ali hlapca, tovariša ali tovarišice v hiši ali v vasi, če gotovo veš, da živi v grešnem znanju, v vesti si dolžna, da to naznaniš starišem ali gospodarju ali gospodinji v domači ali sosedovi hiši. Sicer ti k grehu molčiš in mu roko deržiš; Boga se boj, ne pa ljudi. — Če te pošljejo stariši ali gospodarji na nevarno delo, prosi jih, naj je izročé komu drugemu in radi te bodo vslišali; če pa moraš iti, priporoči se goreče Bogu, prosi ga za pomoč; kaži ostrost in previdnost, in rešena boš. — Bodi do družega spola vselej ostra in modra v pogledih, v besedi, pa tudi v obnašanju. Ne pusti, da bi se kedo s teboj nespodobno šalil. Smejati se zapeljivcem, bilo bi toliko, kaker privoliti v greh.

— V nevarnosti beži kaker egiptovski Jožef, brani se na vso moč in kliči na ves glas na pomoč, kaker nedolžna Suzana, če si tudi v samoti; pa vedi, da je to tvoja ostra dolžnost. — Ne hodi brez potrebe služiti v ptuje, neznane kraje; skerbno poprašuj po gospodarjih, če so pošteni, kerščanski, in če ni v tej službi kaj nevarnega za tvojo dušo. Ljubi vedno le tihoto in samoto.

Varuj se prevzetne noše, obleke; — s to svetu ponujaš svojo nedolžnost in sama sebi nastavljaš zanjke. Bodi ponižna v obleki, v hoji in v vsem obnašanju; ponižna pa tudi v sercu; vedi, da le ponižnost je varihinja čistosti. — Bodi zmerna v jedi, trezna v pijači. Varuj svoja ušesa kaj slabega slišati, svoje oči kaj nevarnega videti; po teh si loviš skušnjave. Skerbi pa vedno, da ne boš sama kriva skušnjav. — Moli vsako jutro za dar čistosti, v skušnjavi pa še posebno zdihuj in kliči na pomoč Jezusa in Marijo in prejemaj pogosto sv. zakramente. — Moli rada v ta namen za duše v vicah in časti posebno kako svetnico.

Obžalovanje in sklepi.

Moja vest mi očita, da sem se hudo pregrešila zoper sv. čistost — z očmi, z ušesi, z jezikom, sè smehom, z mislimi, željami in obnašanjem. O, kolikokrat sem bila priliznjena in sem delala drugim skušnjave; kolikokrat sem hodila v nevarne priložnosti in si sama nakopala skušnjave, iz skušnjav pa greh. O, žal mi je za vse to, zato bom odslej molila vsako jutro na čast Materi božji tisto prelepo molitev: „O, Gospa moja“ itd., ali vsaj en Očenaš in Češčenomarijo za dar čistosti, da bi živela čisto čez dan; pa tudi zvečer, da bi bila brez greha po noči. — Vedno bom zmerna v jedi in pijači. Svoje oči bom krotila, varovala svoja ušesa. Pazila bom na svoje roke, da bodo sramožljive, na svoje noge, da me nikoli ne ponesó v nevarne kraje, ali k nevarnim osebam. — Ljubila bom le tihoto in samoto. Moj obraz mora biti moder in oster; nikoli se ne bom smejala drugemu spolu. Tudi druge duše bom napeljevala k dobremu in jih varovala greha, zlasti v vasi in soseski. Ponižna mora biti moja obleka, moja hoja in vse moje obnašanje. Keder pri-

dejo skušnjave, bom hitro klicala: „Jezus, Marija, pomogajta mi“, hitro se bom zmisliła na smert in sodbo in zginile bodo hude misli, zaterle se grešne želje. Če skušnjava še terpi, zdihovala bom dalje in začela moliti. Vsak mesec najmanj bom prejela sv. obhajilo, — ljubeča Jezusa; in on se bo vojskoval z^a-me.

Ti pa, sveti Frančišek, premagavec skušnjav, sprosi mi milost, da bi po tvojem zgledu krotila svoje telo tudi jaz ter zmagovala skušnjave. Amen.

(Beri večkrat to, ponudi pa tudi svojim tovarišicam.)

Peta nedelja.

Skerb za dušo bližnjega.

Sv. Frančišek je živel
in delal za svojega bližnjega.

Sveti Frančišek je bil res pravi apostol. Da bi vse zveličal in k Bogu pripeljal, je vstanovil tretji red. Hodil je od kraja do kraja, učil in svaril z besedo in sè zgledom. Njegov duh je prešnil kmalu vso Laško in sosedne dežele. Zginila je prejšna mlačnost in

nastopila gorečnost. — Kaj ne, taki možje bodo imeli veliko zasluženje pri Bogu?

Glej, tudi ti, kerščanska duša, lahko bližnjemu pomagaš k zveličanju; to si pa tudi dolžna. Pa vprašaš: Kako naj mu torej pomagam? Pazljivo prebiraj: Tako-le:

1. Z lepimi pouki in opomini.

Morda je v vaši hiši ali vasi zanikern posel, v svetih resnicah ves neveden? Poučuj ga! — Tukaj so zopet sirote brez starišev; poučuj in napeljaj jih, kako naj živé za Boga. Imaš tudi v vasi ali fari tovariše, tovarišice, ki živé grešno, hudobno. Posvari jih sama, ali morda po drugi, pripravni osebi; seveda previdno, modro, krotko in ljubeznjivo. — Nagovarjaj tako zgubljeno dušo, in jo milo prosi, naj gre k spovedi h kakemu modremu, previdnemu spovedniku. So zgubljeni posli po vaseh in soseskah. Taki so posebno vsmiljenja vredni. Prosi jih morda tako-le: Poglej, ljuba tovarišica, ti si sirota, ker moraš terdo služiti, še bolj pa se mi smiliš, ker pogubljaš svojo dušo, zapravljaš in kradeš Bogu leta svoje mladosti. Tukaj

imaš vedno hudo vest — pekel, in tam te čaka gotovo tudi pogubljenje. Zapusti tisto osebo, ona s teboj le hudo hoče. Ali boš dala za človeka, obsojenega gnjilobi in trohnobi, svojo dušo, svojega Boga, — sv. nebesa za celo večnost? — O, kako angeljsko veselo si živela poprej, zdaj pa nimaš miru in pokoja noč in dan. Pa zopet bi dobila mirno vest, zopet vesele dni na zemlji, večno srečo pa v nebesih, ako se poverneš k Bogu.

2. Zatiraj in razdiraj grešno znanje, kjerkoli moreš. Naznani kaj takega vselej starišem, gospodarju in gospodinja, naj bo v vaši lastni ali sosedovi hiši, ako jim je to še neznano; opomni jih pa tudi njihove dolžnosti, da odpravijo hudobneža.

3. Delaj spravo med razžaljenimi sosedi, ki živé v sovraštvu. Nobeden se noče vkloniti, nobeden prvi ponuditi besede in roké. Posreduj ti mej takimi! Pri Bogu te čaka plačilo.

4. Napeljuj zlasti mlade ljudi v vasi in soseski k pogostnemu prejemanju sv. zakramentov. Pojdi, seveda, sama k spovedi in govori svojim tovarišicam

tako-le: „Zdaj imamo ta in ta lepi praznik, zdaj so ti in ti odpustki, pojdemo k spovedi, pridem te zjutraj poklicat.“ In kolikokrat jih bodeš pridobila prav mnogo. Posebno prigovarjaj k temu slabe osebe, ki tičé v nevarnosti; ako te vbogajo, pridobila si jih. Ako pa zvabiš in privadiš na pogosto prejetanje sv. zakramentov vse mlade tovariše in tovarišice, rešila boš vse in prenovila celo vas ali sosesko.

5. Vstavljaljaj grešno govorjenje, obrekovanje, opravljanje, kletev; sevé, previdno in modro.

6. Varuj svoje tovariše ali tovarišice dušnih nevarnosti in grešnih priložnosti. Če so pa v njih, reši jih; ne pusti, da bi se pogubile njih duše. Dokazuj jim nesrečo, ketere morda sami ne sprevidijo.

7. Dajaj bližnjemu lepe zglede: v sramežljivosti, čistosti, ponižni noši, obnašanju, v pogostem prejemanju svetih zakramentov. Koristni so lepi nauki, še bolj lepi zgledi, najkoristniše pa je oboje skupaj. Sv. Ignacij Lojolanski je samo bral lepe zglede svetnikov in spreobernal se je. Sv. Frančišek je dejal

nekega dne svojemu tovarišu: „Pojdi, greva v mesto pridigat.“ Prideta v mesto, hodita po njem vsa ponižna in uborna, pa sramežljiva, in gresta nazaj. Tovariš vpraša sv. Frančiška: „Kedaj boš pa pridigal?“ „Sva že odpridigala“, mu odgovori. Lep zgled je bila pridiga.

8. Moli za spreobnjenje grešnikov. Česer ne bodo premogli opomini in zgledi, premogla bo pa goreča molitev. Za spreobnjenje grešnikov moliti, je Bogu silno dopadljivo. Imate v vasi, soseski ali fari kako hudobno osebo ali še več njih, združite se, pridne, pobožne duše, pogovorite se, da hočete skupno moliti za to ali ono osebo, ki v vaši sredi žali Jezusa. Opravljajte v ta namen kako pobožnost na čast Jezusovemu presvetemu Sercu ali na čast Materi božji čistega Spočetja. Vaša stanovitna molitev bo rešila njeno dušo. O, kolika sreča za-njo, koliko veselje pa za vas in za ljubega Jezusa!

9. Priporočuj in razširjaj v svoji domači hiši, v svoji vasi, v svoji soseski, v svoji fari, pa tudi drugod, kjerkoli moreš tretji red sv. Frančiška. Pridobi zanj najpervo mlade ljudi, potem

pa tudi gospodarje in gospodinje. Tretji red je prečuden pomoček za dušo vsacega človeka. Mladeničem in dekletom ohrani nedolžnost; grešnike pripravi k stanovitni pokori; starišem pomaga zvesto spolnjevati težke stanovske dolžnosti, izrejati otroke kerščansko; gospodarjem in gospodinjam lažje čuti nad podložnimi ter jih voditi v Gospodovem strahu. Ako pridobiš, kerščanska duša, vse v svoji vasi za tretji red sv. Frančiška in se ga oni zvesto deržé, rešila boš njih duše. O, koliko plačilo, koliko veselje zá-te tam gori v sv. nebesih! — V tretji red pa stopi lahko vsakdo, saj njegovo pravilo ne veže pod nobenim grehom; to je, če kaj opustiš, kar zapoveduje samo vodilo in ni zapovedano v božjih ali cerkvenih zapovedih, nimaš zato najmanjšega greha.

Tako, duša kerščanska, rešiš lahko dušo svojega bližnjega. — Tak apostol naj bi bili stariši otrokom, gospodarji podložnim, brat bratu, sestra sestri, posel sopolu, služabnik malim v hiši, tovariš tovarišu, odraščeni mlajšim, bolj poučeni man poučenim itd. O, ako bi se godilo tako, potem bi se duševno prenovilo obličje zemlje.

Ti pa, ki to bereš, bodi rešilni angelj v svoji hiši in v svoji vasi in kolikor daleč moreš seči. Če te doleti pri tem zaničevanje ali bridka beseda, vedi, da tvoje plačilo bo toliko obilnejše. In če bi tudi bili vsi poskusi zastonj, Bog bo plačal popolnoma tudi tvojo voljo in trud.

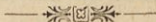
Taki rešilni angelji bodite vsi, ki ste v tretjem redu sv. Frančiška; na vas stavijo sv. oče, rimski papež Leon trinajsti, vse zaupanje. Po tretjem redu naj bi sedanji mlačni in grešni svet postal zopet goreč in pravičen.

Obžalovanje in sklepi.

Vem, da mi doslej ni bila mar duša bližnjega; še celó pohujševala sem ga s slabimi zgledi, s prevzetno nošo, z gerdimi besedami. Molčala sem k ptujemu grehu bratov in sester, poslov, tovarišev in tovarišic; zakrivala sem jih pred stariši in gospodarji. Da, celó nagovarjala sem v grešno znanje, prenašala hudobna pozdravila in naznanila, poskerbovala celó nevarne, grešne shode. Poslušala sem hudobne, opravljive in obrekljive jezike; smejala se nesramnim besedam, norčevala se celo iz dobrih,

pobožnih ljudi. Oh, vest me boli in skeli. Odslej pa bom, ako bo kazalo, bližnjega vselej lepo svarila, varovala ga slabe priložnosti, nagovarjala ga k večkratni spovedi. Dajala mu bom lepe zglede in molila zanj. Nagovarjala bom v tretji red sv. Frančiška in kar me zaničljivega zadene, darovala bom vse Bogu za zveličanje nevmerjočih duš. Poprej sem tergala duše Jezusu, sedaj pa mu jih hočem voditi nazaj kolikorkoli, kjerkoli, kederkoli in doklerkoli bom mogla; s tem bom delala najboljšo pokoro. Saj vem, kaj govori Gospod Bog po svojem apostolu: „Kedor verne grešnika od njegove krive poti, rešil bo njegovo dušo smerti in pokrtil veliko število grehov.“ (Jak. 5, 20.) In sv. Krizostom mi kliče: „Ako bi razdelila vse svoje premoženje siromakom, vender to ni toliko, kaker če spreobrneš eno samo dušo.“

Ti pa, sv. Frančišek, ki si terpel bolečine peterih sv. ran, ki si ves gorel za zveličanje nevmerjočih duš, pomagaj mi sè svojo mogočno priprošnjo, da te sklepe izpolnjujem ter za dušo bližnjega delam in terpim. Amen.

Češčenje svetega Antona Padovanskega.

Molitev k sv. Antonu za kako posebno milost.

Častitljivi sv. Anton, slavljen po imenitnih čudežih in slavljen s tem, da se je Jezus ponižal in v podobi otroka prišel in počival v tvojem naročju, sprosi mi od Njegove dobrote milost, katero iz dna serca goreče želim. Ti, ki si bil do vbogih grešnikov tako vsmiljen, ne glej na nevrednost tega, ki te prosi, ampak na čast božjo, ki bo vnovič po tebi povišana, in na zveličanje moje duše, ki je v zvezi z milostjo, katero tako goreče želim. V za-

stavo moje hvaležnosti naj bo mala miloščina, katero darujem v podporo siromakov, s katerimi naj po milosti Jezusa Odrešenika in po tvoji priprošnji enkrat posedem nebeško kraljestvo. Amen.

(Sveti Oče Leon XIII. je to molitvico odobril 6. maja 1899. in podelil enkrat na dan, če se moli, 100 dni odpustka, ki se more darovati dušam v vicah.)

Molitev, s katero si sv. Antona izvolimo za svojega patrona.

Sv. Anton, preslavni služabnik in prijatelj božji! Jaz I. I. te pozdravljam po najslajšem Sercu Jezusa Kristusa, katerega si v podobi milega deteta deržal v naročju; iz vsega serca ti čestitam za ono neminljivo slavo, ki ti jo je Bog podelil za večno. Iz dna svojega serca zahvaljujem Boga za vse milosti in prednosti, s katerimi te je odlikoval pred drugimi. Danes te iz nova izvolim za svojega patrona, priprošnjika in zvestega očeta ter tudi terdno sklenem, nikedar te ne zapustiti, vsikedar te ljubiti in ničesar ne dovoliti zoper tvojo čast. Prosim te

torej, sprejmi me za zmirom ko svojega rejenca, stoj mi na strani pri vsem mojem dejanju in nehanju in ne zapusti me v moji smertni uri. Amen.

Molitev, da se dobi pomoč svetega Antona.

Bodi pozdravljen, o sveti Anton, v presladkem Sercu Jezusovem! Ozri se name sè sedeža svoje svetlosti. — Ti ne nehaš skazovati dobrote vsem, ki kličejo k tebi. Poglej na moje bridko stanje. Četudi večno prebivaš pri nevmerjočih, vender ne pozabiš pomagati vmerjočim.

Zatorej te prosim s ponižnim sercem, zadobi mi sè svojo priprošnjo odpuščenje mojih grehov, da me zavoljo njih gerdobe ne zaverže tisti, kateri ni prišel iskat pravičnih, ampak grešnikov. — Stori, da najdem milost v božjih očéh, in v očeh presvete matere božje Marije. Razpodi temoto mojega serca in pouči me, kaj od mene zahteva božja volja. Vzdigni se in pridi mi na pomoč, ker sem k tebi klical. Ti, ki si od Boga venčan s častjo in

veličastvom, in z močjo, ki ti jo je dal, delal velika dela, ti se večno veseliš v nebesih ter vslišiš vsakega, ki sè zaupanjem kliče k tebi v tej solzni dolini.

Molitev v vseh nadlogah.

S potertim in ponižnim srcem pridem k tebi, o tolažnik žalostnih, mili sveti Anton, ter te na kolenih prosim, ozri se na moje terpljenje in na težki križ, pod katerim zdihujem. — Pridi tudi meni pomagat, ker si pripravljen pomagati vsem, ki te kličejo. Prosi zame pri Jezusu, Gospodu našem, kateri sicer vslišuje naše prošnje v svoji vsmiljenosti, pa mora zavoljo naše nevrednosti po pravici odlašati svojo pomoč. Ti pa, o sveti Anton, ki si njegov zvesti služabnik, kaj ti vsega ne premoreš pri tem preljubeznjivem očetovskem srcu? Kaj neki more ta pravični sodnik odreči tebi, ljubemu svojemu prijatelju? Zato, o sladki priprošnjik, te ponižno prosim, zadobi mi pred vsem odpuščenje mojih grehov, da tem lažje v svojem terpljenju dobim zaželjeno pomoč. Zadobi mi vslišanje

moje prošnje, da bom v njegovih svetnikih čudovitega Boga tukaj časno in tam večno hvalil in poveličeval. Amen.

Pobožni vzdihi k Jezusu, da se na priprošnje svetega Antona odvernejo vse nesreče.

Kje je tvoje vsmiljenje, o Jezus! Glej, jaz zdihujem in kličem k tebi; ne pusti me več v mojih bridkosti, temuč skaži mi svojo neskončno milost.

Vem, da nisem vreden, da bi me ti pogledal z milostnimi očmi, ker moje hudobije so se pomnožile nad število las na glavi. Zdavnaj že sem zaslužil večni ogenj. Oh, Gospod, ako se boš oziral na hudobije, kedo bo obstal pred teboj?

O moj najdobrotljiviši Jezus, vem, da nočeš smerti grešnikove, marveč, da se spreoberne in živi. Ti vse vabiš z besedami: „Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, jaz vas bom poživil.“ Glej, tudi jaz sem prišel k tebi, dasi prepozno, gnan od prevelikega svojega terpljenja. Prišel sem, obložen s težkimi grehi, a vendar upam, da me

poživiš. Prišel sem sè serčnim, odkritim kesanjem, ker sem razžalil tebe, svojo največo dobroto, katero čez vse ljubim. A prišel sem z resnim in terdnim sklepom, poboljšati svoje življenje, in vse rajše preterpeti, kaker s prostovoljnim grehom ločiti se od tebe.

Toda, ako pomislim, da sem svojega najljubšega Očeta sè svojimi grehi tolikanj zaničeval, se bojim, o pravični sodnik, sam prikazati se pred tvojim najsvetejšim obličjem.

Zato prosim tvojega služabnika svetega Antona, naj me spremi k sedežu tvojega neskončnega veličastva, da po njegovi priprošnji zadobim odpuščenje svojih grehov, da bom tako očiščen in vreden pokazati se pred tvojim božjim obličjem in vslišan v svoji veliki potrebi. — Tebi samemu, o Jezus, je znano, kaj mi je koristno ali škodljivo. Ako moja prošnja kaj pripomore k tvoji časti in mojemu zveličanju, reši me po zasluženju svojega služabnika nadloge, katero terpim. Ako pa hočeš, da še dalje terpim, dodeli mi poterpežljivost in vdanost v tvojo presveto voljo po priprošnji sv. Antona. Amen.

Blagoslov sv. Antona zoper skušnjave peklenških duhov.

Glejte † križ Gospodov! Bežite sovražne moči, premagal je lev iz rodu Judovega, korenina Davidova. Aleluja! Aleluja!

M o l í m o :

O sveti Anton, čista in premila lilija devištva, dragoceni kamen uboštva, zgled zmernosti, ogledalo čednosti, leskeča zvezda svetosti, rajska lepota, steber svete cerkve, oznanovavec resnice, zatiravec pregréh, zasajavec kreposti, tolažnik žalostnih, goreči plamen božje ljubezni, prostovoljni mučenik, nebeški prerok, strah hudih duhov, groza peklu, ti, na čiger prečistem naročju je sladko počival Sin večnega Očeta, ti, ki si v sercih grešnikov sè svojimi gorečimi pridigami vžigal ogenj božje ljubezni, sprejmi mene, vbogega, zaničevanja vrednega grešnika pod svoje varstvo in obrambo, zadobi mi pravi kes nad mojimi grehi, milost solzá, zbranega duha mej molitvijo in popolno vdanost v sveto božjo voljo. — Ker te je vsega prešinjal ogenj božje ljubezni, prosim te, vžgi

tudi moje medlo in merzlo serce, da bom poln božje ljubezni, stanovitno do smrti premagoval svet, meso in satana. Amen.

O presrečni jezik, ki si vedno hvalil Gospoda in tudi druge priganjal, da so ga hvalili, zdaj je očito, kako veliko zaslug si si pridobil pred Gospodom.

Responzorij ali napevek,

ki ga je sv. Antonu Padovanskemu v čast spisal sv. Bonaventura.

O p o m b a. Dné 13. aprila 1253. leta, 32 let po smrti in pogrebu sv. Antona, se je vdeležil sv. Bonaventura ko redovni general slovesnega vzdignjenja sv. telesa svetnikovega v Padovi. Ko so našli jezik sv. Antona še čisto nespremenjen, erdeč in nestrohnol, ga je vzel sv. Bonaventura v svoje roke rekoč: „O blaženi jezik, ki si vedno hvalil Boga ter druge učil, hvaliti ga; zdaj se vidi, kako velike so bile tvoje zasluge pred Bogom!“ Potem je poljubil sv. jezik in češčenje sv. Antona ga je tolikanj vnelo, da je mislil samo na to, kako bi mogel na dostojen način popisati njegove čudeže. In ko je potem, poln navdušenja, hotel napisati hvalo svetega Antona v njegovih čudežih, je čutil, kako se mu je pero v roki tako rekoč samo premikalo, in njegova roka — kaker bi jo vodila višja moč — je napisala sloveči latinski responzorij k svetemu Antonu: Si quaeris miracula etc. Ta se v slovenščini tako-le glasi:

Videti želiš li čudo?
 Smert, bolezen z zmoto vred,
 satan, gobe in vse húdo
 gre, da se ne zná več sled.

Morja strašno moč prežene,
 z rok verige razdrobí;
 ud zgubljen, reči zgubljene
 mladi, stari spet dobí.

In nevarnosti zbežijo,
 zginja tudi revščina;
 vslišani naj govorijo,
 pričaj, mesto Padova!

Morja strašno moč prežene,
 z rok verige razdrobí;
 ud zgubljen, reči zgubljene
 mladi, stari spet dobí.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu
 Duhu.

Morja strašno moč prežene itd.

V. Prosi za nas, o preblaženi Anton!

O. Da bomo vredni obljub Kristu-
 sovih.

Molitev.

Daj, o Bog, naj se tvoja cerkev oveseli po hvaležnem in zaupnem spominu na tvojega blaženega spoznavavca sv. Antona, da bo vsikedar zavarovana z duhovnimi pripomočki, in da bo služila doseči uživanje večnega veselja, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Vsakikrat 100 dni odpustka. Kedor pa ta responsorij moli skozi cel mesec vsak dan, dobi lahko popolne odpustke kateri dan v mesecu hoče, in sicer pod navadnimi pogoji: spoved in obhajilo in molitev za odpustke. Pij IX., 25. januarja l. 1866.)

Responsorij sv. Antona v obliki molitve.

O preljubeznjivi, predobrotni Bog, kateri edini delaš velika čuda, pa si tudi čudovit v svojih svetnikih in milostno vslišuješ njih priprošnjo, — jaz, tvoja nevredna stvar, stopim v tej svoji stiski pred sedež tvojega vsmiljenja ter padem pred teboj na kolena. Hvalim in poveščujem tvojo neizmerno milost, katero si skazal svojemu ljubemu in zvestemu služabniku sv. Antonu, mojemu preslavnemu varihu, in katero

skazuješ vsem, ki ga prosijo njegove priprošnje. Smert, zmota, gobe, sila in celo pekel mora bežati. Tisti, ki so na morju v nevarnosti, se rešujejo, nesrečnim se zgubljeno blago in zgubljeni udje zopet povračujejo. — Vse nevarnosti, vse tuge in terpljenja zginjajo. — Temu je priča ne le mesto Padova, ampak ves svet, kaker daleč sega katoliško ime.

Za voljo tega slavim sè vsemi stvarmi tvojo vsmiljenost in dobroto, o vsega-mogočni Bog, premodri Oče, ljubezni polni Sin božji, Bog sveti Duh, in te prav ponižno prosim, da bi po zasluženju in priprošnji svojega spoznavavca sv. Antona milostno to in druge moje prošnje vslišal. — To mi zadôbi, o izvoljeni preljubi patron, sv. Anton! Amen.

Pobožne molitve k sv. Antonu v vseh potrebah.

(Iz responsorija sv. Bonaventure.)

I. Smert.

Molitev za srečno smert.

Zmagalec smerti, sv. Anton, ti, ki si sè svojo premogočno priprošnjo pri Bogu mnogim, ki so telesno vmerli, dal telesno življenje, še bolj pa onim, ki so na duši vmerli, dal dušno življenje, váruj moje telo po moči svojega zasluženja in po svoji mogočni priprošnji nagle in hude smerti, da Jezus, moje edino življenje, nikedar ne vmré v meni.

O sv. oče, kako velike nevarnosti me čakajo v poslednjem boji, ko me bodo obdajale smertne bolečine in bo pekel divjal zoper mene. Oh, takrat mi pomagaj in stori sè svojo priprošnjo, da mi bosta na strani stala Jezus, pribežališče vseh vmirajočih in njegova najsvetejša Mati, da z njijuno pomočjo srečno premagam sovražnike ter po dobljeni zmagi stopim v večni mir.

Vsmili se tudi, o obuditelj mertvih, sv. Anton, tistih duš, ki so se ločile s tega sveta, posebno mojih starišev, prijatelev in dobrotnikov, ki so še v smertni senci, v žalostnih vicah. Prosi zanje, da pridejo kmalu v nebesa večno gledat obličje božje. Amen.

II. Zmota.

Molitev za stanovitnost v pravi veri.

O najboljši učenik in luč sv. cerkve, sveti Anton, ti ljubitelj božje postave, prosi za nas pri božjem Sinu, da bomo stanovitni v veri in da bomo s tvojo pomočjo spolnovali, kar si ti učil z besedami in djanjem.

O sveti Anton, ti si nevednim kazal pot in zašlè s pravo pokoro vodil k Bogu, zadobi tudi meni sè svojo priprošnjo nepremagljivo stanovitnost v veri, tistim pa, ki so se v svoji neveri ločili od Kristusa, od edine in prave poti, pridi na pomoč, razsvetli temine njih pameti, omeči terdovratnost njih volje, da se vernejo v naročje edinozveličavne cerkve in uidejo peklu. Amen.

III. Strah.

Molitev v sili in strahu.

Oh, kakošne težave vender obdajajo ubogega človeka! O mili tolažnik vseh stiskanih, sv. Anton, ti v Bogu vidiš vse moje bridkosti in strah, ki ga prestajam; ali mi ne boš hitel pomagat? — Saj vender tolažiš vse, ki se zatekajo k tebi, mari boš mene samega pustil brez pomoči? Oj ne! Vem, da tudi mene ne boš zapustil, zato kličem k tebi sè vsem zaupanjem in s ponižnim srcem: ne zapusti me v mojem strahu, v moji sili. O premili sv. Anton, glej mene in vse stiskane z onimi milimi očmi, s katerimi si zmirom gledal vse, ki so bili v stiskah.

Tolaži žalostne, pomagaj terpečim, vzdigni poterte, pridi nam na pomoč v vseh bridkosti in v vsakem strahu ter pelji nas kedaj iz te doline solzâ v ono mesto, kjer preljubeznjivi Odrešenik in Zveličar Jezus vse solze otere iz oči svojih svetnikov.

Ti pa, najdobrotljiviši Jezus, ravnaj z menoj po svoji milobi, kaker veš, da je moji duši koristno in zveličavno.

Ako hočeš, da terpim, zgôdi se tvoja presveta volja. Dodeli mi zdaj poterpeljivost, tam pa večno veselje. Amen.

IV. Pekel.

Molitev zoper peklenške skušnjave.

O Gospod Jezus Kristus, ti močni lev iz rodu Judovega, glej, naš nasprotnik, satan, hodi okrog, kaker rujoveči lev in išče, koga bi požerl. Ako ti ne pomagaš, smo izgubljeni. O Jezus, ti si svojega služabnika Antona obožil zoper vse peklenške napade, vterdi tudi mojo slabost po njegovi priprošnji, da bom vselej premagal skušnjave hudobnega duha in do smerti ostal v tvoji milosti in prijateljstvu.

Ti pa, preslavni zmagovalec pekla, sv. Anton, vzemi orožje in ščit in hiti mi pomagat; varuj mojo dušo in telo pred vsemi zasledovanji hudobnega duha, da bom brez zapreke hodil po poti božjih postav ter prišel do zaželjenega cilja večnega zveličanja. Amen.

V. Gobova bolezen.

Molitev zoper gobe greha.

Da si ti, o sveti Anton, od Boga dobil milost, ozdravljati telesne gobe, o tem priča skušnja. — Toda, ni je nevarniše in škodljiviše gobove bolezni, kaker je greh. Zato te prosim, o preljubeznjivi zavetnik, varuj moje telo gobove bolezni, ako je tako volja božja, še bolj pa varuj mojo dušo bolezni greha.

Oh grešil sem; moja duša in moje serce — oboje je omadeževano. Zavaljo obilnosti svojih hudih del si ne upam obličja povzdigniti k nebu. — O sveti Anton, goreči prijatelj dušne čistosti, olajšaj mi po svoji priprošnji pristop k božjemu Sercu Jezusovemu, pred katerim ponižno padem na kolena ter kličem: Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti.

O moj Jezus, kesam se, preklinjam vse svoje grehe. Vstvari v meni čisto serce, razlij čez-me eno samo kapljico predrage svoje Kervi, in ves bom očiščen. — Rajši vmerjem, kaker da bi te še kedaj razžalil, to terdno sklenem zaupajoč na tvojo milost in na priprošnjo sv. Antona.

VI. Bolezni.

Molitev v telesnih boleznih.

Skušeni zdravnik duše in telesa, sveti Anton, ti zdravje vseh bolnikov, ki se priporočajo tvoji priprošnji, obrniti oči svojega vsmiljenja name, svojega varovanca; in na vse bolnike, ki terpe hude bolezni in zdihujejo k tebi.

O veliki prijatelj božji, po tvoji vsega-mogočni priprošnji in po tvojem zasluženju ne ozdravijo samo bolniki, temuč odide tudi marsikedo gotovi smerti. — Zato te prosim, ker imaš vsmiljeno serce za vse stiskane, vsmili se me, nosi moje vzdihe in prošnje pred božji prestol, da me Bog reši moje bolezni. Sicer sem vbog grešnik in ne zaslužim, da bi bil vslišan; vendar po tvojem posredovanju upam, da ozdravim.

Predobrotljivi Jezus, mož bolečin, ženin kervi, vsliši me in vsmili se moje slabosti. Ozdravi mojo dušo, grešil sem pred teboj. Po zasluženju sv. Antona pa ozdravi tudi moje telo, da otidem

smerti ter ti v tvoji sv. cerkvi morem dajati dolžno zahvalo.

(Ta molitev se z malimi spremembami opravlja lahko tudi za druge.)

VII. Morje.

Molitev za brodnike.

Naš Gospod in Zveličar, kateremu so vetrovi in morje pokorni, vsliši tudi tebe, o sv. Anton, ako prosiš za brodnike. Vetrovi in valovi vtihnijo po tvoji priprošnji in brodniki srečno prijadrajo v varna pristanišča. Vsliši tudi našo molitev, katero za brodnike pošiljamo k Bogu, nesi jo pred božje obličje, da s tvojo pomočjo, v miru, zdravi, veseli in srečni pridejo na zaželjeni breg.

Prosi tudi za nas, o sv. Anton, ki jadramo po nevarnem morji tega sveta v tako mnogih viharjih, da srečno dospemo do zaželenega cilja večnega zveličanja.

VIII. Vezí ali okovi.

K tebi se obračam, o sveti Anton, ljubeznjivi tolažnik žalostnih, in te prosim

za jetnike, ki so brez upanja. O koliko kristijanov vzdihuje pod težkim jarmom grozovitnežev! Po tvoji mogočni priprošnji železne sponse same razpadejo. O sv. Anton, ki si svojega nedolžnega očeta rešil iz ječe, vsliši mojo molitev za vjete kristijane, in reši jih vseh vezí in bridkosti.

IX. Poškodovani ud.

*Molitev za zdravje oči, ušes, rok
in nog.*

Presrečni sv. Anton, Jezusovi ljubezni si posvetil vse ude svojega telesa in vso svojo dušo in zato si zaslužil Jezusa v podobi milega deteta vzeti v svoje naročje, objemati ga in poljubovati sè svojimi čistimi ustnicami. Po neprecenljivi milosti, ljubezni in sladkosti, ki si jo vžival pri tem zaupljivem občevanju, te prosim, poglej na moj bolni ud (oko itd.), vsmili se terpečega svojega varovanca po tisti ljubezni, katero si gojil v svojem sercu za božje Dete Jezusa, in reši me mojih bolečin.

Gospoduj čez moje počutke in ude, da odmerjem svetu in spremenjen v čisto svetišče božje, in če je Bogu všeč, sè zdravim telesom, neprestano služim Kristusu, svojemu božjemu Gospodu.

X. Zgubljeno blago.

Molitev, da se dobi nazaj.

O Jezus, zgubil sem se, kaker ovčica, ki se je zgubila; išči svojega hlapca. Pozabivši tvoje zapovedi sem zašel daleč od tebe, in ravno zaradi tega, ker sem tebe razžalil, sem po tvojem pravičnem dopuščenju zgubil tudi časno reč. Da to zopet dobim, te ponižno prosim, o Jezus, ne glej na mojo nevrednost, marveč na priprošnjo svojega služabnika sv. Antona, kete remu si podelil moč, da zgubljeno nazaj dobí. — Zatorej se obračam k tebi, zvesti pridobivec zgubljenega blaga, o sv. Anton! — Zgubljeno gotovo zopet pridobiš vsem, ki te odkritoserčno kličejo. Po vseh krajih se glasi tvoja hvala!

„Si srečo zgubil, denar, blago;
Antona prosi, našel bo.“

Vsliši tudi mojo prošnjo, in pridobi mi, kar sem zgubil po nesreči ali tatvini. Vem sicer, da mi je Gospod dal in da je Gospod zopet vzel, zato pravim z Jobom: Ime Gospodovo bodi češčeno! — Ker mi je pa neznan, kaj namerava z menoj božja previdnost, bližam se tebi, o sv. Anton, s ponižno prošnjo, stori s svojo priprošnjo, ako je Bogu všeč, da zopet najdem, kar sem zgubil. O predobrotljivi oče, ti veš za zgubo, ki jo terpim, in za silo, ki me tare, ne zapusti me torej v moji prošnji, da se z veseljem vernem od tvojega altarja, te iz serca hvalim, ter tvojo hvalo in vse dobrote, ketere si mi skazal, povsod razglasujem. Amen.

XI. Nevarnosti.

Molitev, da se odvernejo.

Kolikerkrat te kedo, o mogočni varih svojih varovancev, sv. Anton, s pravim zaupanjem kliče na pomoč, zginejo vse nevarnosti; zato te pozdravljam s ponižnim srcem ter kličem k tebi, pomagaj mi zoper vse dušne in telesne nevarnosti. Stoj mi na

strani in varuj me vidnih in nevidnih sovražnikov, reši nas vojske, lakote in kuge, toče in hudega vremena, ognja in povodnji, in vsega, kar nam more delati strah, zdaj in ob naši smertni uri. Amen.

Molitev v nepričakovanih nesrečah.

O Bog, spomni se me! Gospod, hiti mi pomagat! Pridi nam na pomoč, o Bog, naš Zveličar, reši nas v večje češčenje svojega imena, in zanesi nam zavoljo naših grehov po zasluženju svojega služabnika sv. Antona. — Bog, dvigni se in razkropili se bodo sovražniki; in tisti, ki te sovražijo, bodo bežali pred tvojim obličjem. Sv. Anton, pridi mi na pomoč! Jezus Nazareški, kralj judovski! To slavno ime bodi mi najboljši pripomoček zoper vse slabosti. Ali pa: Glejte † križ Gospodov! Bežite sovražne moči, premagal je lev iz rodú Judovega, korenina Davidova. Aleluja.

XII. Sila.

Molitev v potrebi in vboštvu.

Potreba zginе na tvojo priprošnjo, o sv. Anton, pri vseh, ki te kličejo sè serčnim zaupanjem. Poslušaj mojo prošnjo in tožbo, ker sem v veliki potrebi in vboštvu. — Ker nimam posvetnega blaga, živim v velikih skerbeh, terpim velik glad, ne morem ne sebe ne svojcev po stanu oblačiti, ne morem se izkopati iz dolgov brez škode za moje upnike, iz dolgov, v ketere me je pogreznilo moje veliko vboštvo. Oh, oče vbogih, ti vidiš v Bogu stiskano in pobito moje serce. Oh, vsmili se me! — Saj ne zahtevam ne bogastva ne obilnosti, ampak samo najpotrebnišega, da si ohranimo življenje. — O Jezus, vseobčni Oče vbogih, vsliši svojega zame prosečega sv. Antona z isto ljubeznijo, s katero si v podobi milega deteta sedel v čistem njegovem naročju. — Reši me mojega siromaštva, kaker ti je najbolj všeč. — Ako pa hočeš, da še dalje terpim, oh, dodeli mi vsaj milost poterpljenja, po priprošnji in za-

služenju sv. Antona, da bom terpel tebi na ljubo, in da ne omagam pod težo križa. Svojo potrebo združujem s tvojim presvetim vboštvom. Amen.

Pobožnost devetih torkov.

V v o d.

Kako dopadljiva je Bogu in prijetna sv. Antonu pobožnost devetih torkov, to spričujejo neštevilni, in dejal bi, vsakedanji čudeži in milosti, s katerimi neskončni Bog po zasluženju svojega zvestega služabnika poterjuje to pobožnost. Vseh devet torkov je posvečenih v čast božjo, v češčenje deveterih angeljskih korov in sv. Antona. — Opravljaj pa to pobožnost tako-le:

1. Spovej se in prejmi sveto obhajilo.

2. Bodi pobožno pri sveti maši pri svetnikovem altarju (vsak dâ lahko sam brati sv. mašo na tem altarju).

3. Moli goreče k sv. Antonu. Tisti, ki ne znajo brati, naj molijo v njegovo čast 13 očenašev in češčenamarij.

4. Zatajaj samega sebe s postom dopoludné in z miloščino.

5. Prižgi voščene svečo, vsaj enkrat sv. Antonu na čast.

Ni ga skorej človeka, ki bi bil to pobožnost opravljal sè živo vero in zaupanjem v Boga, in bi potem ne bil prejel zahtevane milosti, ali sicer kaj še koristnejšega.¹⁾

¹⁾ Da bi to pobožnost in zaupanje v svetega Antona še bolj povzdignil, dovolil jo je papež Klement XIII. 28. marca 1763. l. za vse torke celega leta, naj se obhaja zverstoma ali s prestankom, z devetdnevnicó ali brez nje, ter je podelil vsakikrat popolni odpustek onim, ki obišejo frančiškansko cerkev, ko je sveto Rešno Telo izpostavljeno, se skesano spo-vejo, pobožno prejmejo sveto obhajilo in v predpisani namen molijo. To velja za vse.

V začetku devetih torkov.

M o l i t e v.

O častitljivi priprošnjik, sv. Anton, v večo čast vsegamogočnega Boga in presvete Matere njegove in Device Marije, ki ga je devet mescev nosila pod svojim deviškim in brezmadežnim srcem, kaker tudi v spomin devetero angeljskih korov in tvoje slave, danes jaz, najmanjši tvojih varovancev, pričenjам pobožnost devetih torkov s terdnim sklepom, da jo tudi zvesto dokončam. — Ti sam si pričetnik te pobožnosti, ker si priporočil neki stiskani gospéj, naj devet torkov obiskuje tvoj aljtar in tvojo podobo.

S tistim namenom, keterega si ti sam imel, združim tudi jaz svoj namen, častim te in hvalim, in s teboj vred Njega, ki je čudovit v svojih svetnikih ter je tebe poveličal z nevenljivim žarom prečudnih del. — Milostljivo se ozri náme, svojega služabnika in na to mojo pobožnost.

O zvesti prijatel božji, oberni se zame k Bogu sè svojo priprošnjo, ki

vse premore. — Sprosi mi, prosim te, odpuščenje vseh mojih grehov in verhu tega tudi milost, ki naj me poterjuje in varuje, da se bom mogel v prihodnje greha ogibati in Bogu zvesteje služiti.

Sprosi mi tudi telesno zdravje, ako je namreč k zveličanju moje duše. Varuj me vseh vidnih in nevidnih sovražnikov, nevarnosti in nadlog, posebno pa mi bodi pomočnik v tej tebi dobro znani sili in stiski, za katero te s to devetdnevno pobožnostjo na kolenih prosim. (Zdaj povej, kar želiš.) O sveti oče in varih moj, ti najbolje veš, kaj mi je koristno. Daj mi, da čutim moč tvoje priprošnje, da bom vslišan, kolikor je meni v blager.

O najmilejši Jezus, vsliši sv. Antona, ki zame prosi, da bo moja molitev vslišana s pomočjo njegovih zaslug, ker tebe po njem spoznavam ter molim ko prečudnega Boga, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za prvi torek.

Sv. Anton v svojem petnajstem letu zapusti svet ter gré v samostan.

Vsegamogočni Bog, ki si svojega zvestega služabnika, sv. Antona, v cvetu njegove mladosti sè žarki svoje milosti razsvetlil ter ga poučil bežati pred nevarnimi prepadi mesenega poželjenja; tebe, nezapopadljivi vir vsmiljenosti, prosim po zasluženju sv. Antona, daj mi svojo milost, da bo moja duša popolnoma spoznala minljivost in nečimernost vsega posvetnega blaga in veselja, razsvetljena od vere po tvojem dopadajenju in tvoji volji prav ga rabila in tebe ko edino pravo in najvišjo dobroto vedno iskala in objemala sè živo vero in sveto ljubeznijo. Pokropi, o vsmiljeni Bog, mojo dušo z virom žive vode, po kateri je sv. Anton zaničeval vse posvetno in meseno vživanje. Stori, o moj Bog, da bo navdušena od svetega veselja, tebe samega iskala, po tebi hrepenela, tebe našla in večno v tebi počivala. Ti pa, preslavni oče, sveti Anton, ti presvetli zgled čednosti, ti varno zavetje vseh stiskanih duš, nagni

svoje uho k moji ponižni molitvi in zadobi mi od neskončnega Boga milost, katero želim. To te prosim po tvojem nedolžnem detinstvu. Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Molitev za drugi torek.

Sv. Anton se sè svojim ostrim življenjem pripravlja za mučeništvo.

O večni Bog, stvarnik vseh reči, ti moja prava, največa in edina last! Oh, kè bi se ti jaz, najnevrednejša stvar, mogel spodobno zahvaliti za vse milosti in dobrote, ki si mi jih skazal na duši in na telesu, pred vsem pa za dragoceno kri, katero je tvoj edinorojeni Sin zame prelil v svojem bridkem terpljenju ter s tem izpral moje grehe, da bi zame zadostil tvoji ostri pravičnosti. Ker pa spoznavam svojo nezmožnost, zatekam se k tvojemu zvestemu služabniku, svetemu Antonu, ter si ga izvolim za svojega patrona in priprošnjika pri tvoji neizrekljivi vsmiljenosti, saj ti je bil posebno všeč radi svoje prevelike želje po mučeniški smerti in tudi zavoljo

hrepenenja, da bi zate prelil svojo kri. Zatorej, o neskončni Bog, ki si vedno zvest v svojih obljubah, te ponižno prosim po goreči ljubezni, ki jo je sveti Anton gojil do tebe, po vročem njegovem hrepenenju po mučeništvu in po ostrosti njegovega življenja, s katero je v povišanje tvojega najsvetejšega imena kroutil nedolžno svoje telo: vžgi v moji duši ogenj svoje božje ljubezni, da vgasne plamen hudega poželenja in da bo vedno v meni plamenel ogenj svetega hrepenenja.

Tebe pa, preslavni oče, sv. Anton, mučenik po hrepenenju, nedolžni spokornik, tebe iz celega serca prosim, odprì mi tudi ti svoje serce in sprosi mi od mojega Gospoda in Boga pomoč njegove milosti, da mi bo pobožnost teh devetih torkov pomagala, da bo vslišana moja prošnja. Tega te prosim po tvojem tako gorkem hrepenenju, po terpljenju in po ostrosti tvojega življenja. Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Molitev za tretji torek.

Sv. Anton gre z dovoljenjem svojih višjih v samoto, da bi se samo z Bogom pečal.

O častiti Anton, goreči posnemovavec serafinov! Da bi premagal posvetne želje zemeljskega življenja, izvolil si si samoto za raj svoje duše; oddaljen od ljudi si hotel občevati samo z Bogom in z njegovimi svetimi angeli. — O najljubeznivejši patron, ločen od stvari si se družil sè svojim stvarnikom ko nebeščan na zemlji. — Glej! k tebi se zatekam; zadôbi mi sè svojo mogočno priprošnjo pri Bogu milost, da bo moja duša sredi vrišča tega življenja našla pravo samoto, da bo rešena vseh posvetnih in mesenih misli, da bo posebno moj duh zbran mej molitvijo in da bo hrepenel le po večnem bogastvu. Sprosi mi, da bo moja duša na Boga obračala vse misli in namene, ž njim združevala vsa dela, v njem neprestano počivala in ga po smerti s teboj večno vživala. Častiti oče, sveti Anton, ti sonce na svetu in krasna luč za one, ki hodijo v temi, k tebi kličem z najponižnišo prošnjo: poslušaj mi-

lostno vzdihe mojega serca in mogočno
podpiraj mojo željo sè svojo priprošnjo!
— To te prosim po tvojem v Bogu
skritem in zglednem življenju! Amen.
Oče naš. Češčena Marija.

Molitev za četerti torek.

Sv. Anton z veliko ponižnostjo skriva svojo
veliko modrost, ki mu jo je Bog podelil.

Vsegamogočni večni Bog, hvalim in
častim te v tvojem zvestem služabniku
Antonu. Tvoj božji duh je njegovo čisto
dušo napolnil z darom nenavadne mo-
drosti in učenosti, ter ga natanko po-
učil, izročeni mu talent toliko časa
skrivati, da je bilo tebi samemu vseč,
pod mernikom največe ponižnosti skrito
luč postaviti na svečnik in odkriti jo
svetu. V sv. Antonu častim od sv. Duha
vlito in s pravo ponižnostjo tako terdno
združeno modrost. Hvalim in slavim te
iz dnà serca, ter te zahvaljujem, da si
v njem tako popolnoma združil tako
visoki in redki lastnosti: modrost in
ponižnost. Zato te prosim, o Bog, ki
si vedno zvest v svojih obljubah, daj
mi učenost tvojih svetnikov, da bom v

pravi ponižnosti spoznal lastno ničnost, sam sebe popolnoma zaničeval, hudo ločil od dobrega in tukaj in tam večno ljubil tebe samega, ko resnično in največo svojo lastnino.

Tebe pa, preslavni oče, sv. Anton, ti skrinja modrosti in čudoviti zgled ponižnosti, tebe pa prosim z otroškim zaupanjem, zadobi mi milosti, ketere teh devet dni po tvoji priprošnji prejeti želim. Toliko tisoč si jih že vslišal, o vsliši tudi mojo ponižno molitev. Tega te prosim po tvoji, od Boga podeljeni ti modrosti in globoki ponižnosti. Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Molitev za peti torek.

Sv. Anton, od Boga razsvetljen, spozna nastavljene peklenke mreže, ter se jim ne dá vjeti.

O Bog, večna, nevstvarjena modrost, ki čudovito razsvetljuješ tiste, kateri odkritoserčno hrepené po tebi, ti si v prečisto dušo sv. Antona vlil luč svoje milosti, da je od nje razsvetljen spoznal vse peklenke mreže ter jih uničil: dodeli mi po zasluženju svojega svetnika

milost, da bodo tudi moje od nečimernosti in zlobnih slepil oslepljene oči, razsvetljene od nebeške luči, spoznale peklenške skušnjave in mreže, moje serce pa da bo s pomočjo najsvetejšega tvojega imena serčno premagalo vse zapeljivo vabljenje sveta in mesa. Prosim te, o najdobrotljiviši Bog, po zasluženju sv. Antona ne daj, da bi me prizadevanje satana in poželjenje mojih počutkov odvernilo s poti čednosti. Ohrani me, o Gospod, v svojem svetem strahu, prešini ž njim globočine mojega serca, da bom vreden tvojega vsmiljenja, in da te bom sè sv. Antonom kedaj hvalil in častil na veke.

Tebe pa, o preslavni oče, sv. Anton, zmagoviti premagavec pekla, tebe prosim, ozri se name svojega nevrednega varovanca, pridi mi na pomoč v moji prošnji in sprosi mi zaželjeno milost. Tega te prosim po prelepih zmagah, ki si jih privojskoval nad dušnimi sovražniki. Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Molitev za šesti torek.

Sv. Anton, vedno stanoviten v molitvi, sprejme čudovito moč, da mu Bog vsako prošnjo vsliši.

O neskončno vsmiljeni Bog, ti si molitvi svojega služabnika Antona v njegovem življenju dodelil tako milost, da pred tvojim najsvetejšim obličjem nikedar ni ostala brez sadu. Kolikerkrat je sv. Anton klical k tebi, vselej si ga ti milostno vslišal. — Tebe, o najdobrotljiviši Bog, prosim po vseh milostih, s katerimi si napolnil svojega služabnika, kaker tudi po žareči njegovi pobožnosti, ketera je mej molitvijo vedno gorela v njegovem sercu: dodeli mi v moji molitvi živo vero, otroško zaupanje in zbranega duha, da bom vreden tvoje milosti. Ne glej na mojo mlačnost in razmišljenost, temuč na gorečo vnémo, s katero je molil sveti Anton ter bil vselej vslišan!

Tebe pa, o častitljivi oče, sv. Anton, z detinskim zaupanjem prosim, zadobi mi pravo gorečnost v molitvi in posebno tisto milost, ketere sem te prosil precej v začetku; ne daj, da bi šel nevslíšan spred tvoje podobe. Tega te

prosim po tistem svetem ognju velike pobožnosti, s katerim se je tvoja sveta molitev vzdigovala k sedežu Vsegamogočnega. Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Molitev za sedmi torek.

Sv. Anton oznanja božjo besedo z nevtrudljivo gorečnostjo in spreoberne brez števila grešnikov in krivovercev.

O vsegamogočni večni Bog! Tvoj glas je neizrečeno močan in silen, cepi skale, lomi cedre, razdeljuje plamen in pretresa puščave. — Te moči si dal tudi svojemu zvestemu služabniku, svetemu Antonu, naj bi z oznanovanjem tvoje božje besede poniževal visoke cedre ošabnosti, gasil ogenj hudega poželjenja ter pretresal sè svetim strahom serca, ketera so brez čednosti. Tebi samemu bodi čast in slava; meni pa, o vsmiljeni Bog, dodeli po priprošnji svetega Antona odpuščenje grehov in popolno spreobernenje.

Tega te prosim po gorečnosti njegove duše, s katero je spreobernal toliko tisoč grešnikov in krivovercev. Daj, o

moj Bog, da bo tudi moje serce spoznalo gerdobo greha, da bo storjene grehe s pravim obžalovanjem in pokoro izbrisalo in odslej nikedar več ne grešilo.

Tebe, preslavni oče, sveti Anton, ki si toliko grešnikov in krivovercev spreobernal k Bogu, tebe pa ponižno prosim, daj mi le eno samo iskro onega svetega ognja, ki je v tebi gorel za blager duš, da se bo tudi moja duša sè vso pri-serčnostjo spreobernala k Bogu. Le-té in poprej imenovane milosti te prosim po plameneči gorečnosti tvoje duše in po moči tvojih besed, katero ti je dal Bog, da si spreobračal grešnike. Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Molitev za osmi torek.

Sv. Anton zaupljivo občuje z božjim Detetom, ki mu napolnuje serce z milostmi in sladkostmi.

O Jezus, ti lepota nebes, veselje angeljev, edina slava ljudi, upanje vseh stvari in zaželjena last! V sv. Antonu si našel, kar ti je bilo dopadljivega. Njegove neprimérjljive čednosti so te privabile doli z nebes, ter te v podobi

presladkega Deteta položile v njegovo čisto naročje.

O nezapopadljiva milost, o ster-
menja vredna čast! Po tej ljubezni, za-
voljo ketere se veseliš biti mej člo-
veškimi otroci, te prosim, dodeli mi
milostljivo, da se bo moja duša znebila
vsega posvetnega ter se v tebi samem
veselila. — Bodi ti moja tolažba, moja
pomoč in edino pribežališče v življenju
in v smerti in moje veselje skozi vso
večnost.

Tebe, o preslavni oče, sveti Anton,
brezmadežni zgled čistosti; tebe, ne-
dolžni in priprosti golob, tebe, veselje
Deteta Jezusa, prosim po oni sladkosti,
v katero je bilo vtopljeno tvoje serce,
ko si gledal nebeško Dete Jezusa, hiteče
iz Materinega naročja v tvoje roke, in
po neizrečenem veselju, ko te je s svo-
jimi prenežnimi ročicami objemalo in
ljubkovalo, spomni se tudi mene pri
našem Gospodu Jezusu; keterega zdaj
gledaš od obličja do obličja na veke
ter ga objemaš: priporoči mu tudi moje
telo in mojo grešno dušo. — Zadobi
mi milost, ketere te tako serčno prosim.
Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Molitev za deveti torek.

Sveti Anton vmerje blažene smerti in dela neštivilne čudeže.

Vsegamogočni Bog, zvesti poplačevavec vsega dobrega! Tebi je dopadlo svojega zvestega služabnika Antona po blaženi smerti poklicati k večnemu plačilu potem, ko je nevtrudljivo delal v tvojem vinogradu, veliko število krivovercev pripeljal nazaj k tvoji sveti cerkvi in mnogo tisoč grešnikov pripravil, da so se spokorili in poboljšali. Ti, o moj Bog, si svojega ponižnega služabnika, ko je stopil v nebesa, razveselil sè svojo sveto pričujočnostjo, in njegovo blaženo dušo vzel v svoje varstvo, jo povzdignil v zbor nekeravavih mučenikov in izpostavil njegovo telo vsemu svetu, naj je časti! Po tej tako dragi smerti sv. Antona te prosim, o moj Bog, dodeli mi po svojem neizrekljivem vsmiljenju milost, da do konca stanoviten ostanem v dobrem. Pošlji mi potem svojega služabnika Antona, variha mojega, da se bo z menoj vojskoval zoper skušnjave, me tolažil v smertnem strahu, sprejel mojo dušo v

svoje varstvo ter jo čisto in neomadeževano postavil pred tvoje najsvetejše obličje.

Tebe pa, o preslavni oče, sv. Anton, prosim po prezaslužni tvoji smerti, zadobi mi milost, da Bog vsliši sedanje moje prošnje in da bom kedaj vpričo tebe srečno mogel vmreti. Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Molitev, ako še nisi bil vslišan.

Ko sem v svoji potrebi klical k Gospodu, me še ni vslišal zavoljo mojih grehov. O Gospod, Jezus Kristus, koliko časa bom še klical in me ne boš vslišal? Koliko časa bom zdihoval in me ne boš rešil? Tudi k tebi, o sveti Anton, sem klical, da bi prosil zame; toda Bog je storil pravično sodbo in jaz nisem mogel dobiti milosti, ketere sem tako goreče prosil.

O najdobrotljiviši Jezus, žal mi je, da sem kedaj razžalil tebe, neskončno dobroto, ketero nad vse ljubiti želim. O moj Jezus, odpusti mi vse moje grehe, in daj mi milost, da se bom ogibal hudega in stanovitno delal dobro. Prav

resnobno zdaj sklenem, da te ne bom več žalil. O najdobrotljiviši Jezus, poterdi ta moj sklep, saj ti je znana moja slabost.

O sv. Anton, združi moje prošnje z mogočno svojo priprošnjo, ker potem upam, da me bo Bog prav gotovo vslišal, ako se bom mogel približati Jezusu, svojemu najljubeznivšemu očetu, očiščen vseh grehov. O presladki Jezus, vsmili se me in vsliši mojo prošnjo po zasluženju sv. Antona. Amen.

Zahvala za prejeto milost.

Ko sem v svoji bridkosti klical k Gospodu, me je vslišal, ker si ti, o tolažnik žalostnih, sveti Anton, prosil zame pri Očetu vsmiljenja. — Zdaj spoznam, da nihče Boga zastonj ne prosi, ako sv. Anton prosi zanj. O sveti Anton, kako ljubeznjivo si me potolažil, ko sem s tvojo pomočjo zadobil, česar sem te prosil. Iz vsega serca se ti zdaj zahvaljujem, nekaj za to milost, nekaj pa za vse skazane mi dobrote. V zahvalo se ti vsega izročim, sprejmi me ko svojega vednega varovanca in uči

me, da bom v vsem vselej spolnoval najsvetejšo voljo božjo.

O premili Jezus, ti krona vseh svetnikov! Kdor časti té, časti tudi tebe. Poveljučujem te v tvojem spoznovavcu sv. Antonu, ker si me vslišal po njegovi priprošnji ter me potolažil s podeljeno milostjo.

Razen te milosti, o predobrotni Jezus, te prosim tudi iz vsega serca, daj mi, da bom stanovitno tebi služil do smerti, da bom zaslužil od tebe, o Jezus, slišati tiste tolažljive besede: Pojdi, zvesti in dobri hlapec, v veselje svojega Gospoda! — Zgôdi se, o Gospod Jezus! Amen.

Češčenje sv. Elizabete.

Kako častimo sv. Elizabeto?

Ta velika svetnica je bila rojena l. 1207. v Požunu na Ogerskem. Bila je hči Andreja II., kralja ogerskega, in Jederti, grofice Andehs. Stariši so jo zaročili z Ludovikom, deželnim grofom turinškim. Veliko preganjanja, krivic in obrekovanja je morala Elizabeta prestati že ko nežna devica in pozneje ko mlada žena. Toda bila je v dobrem stanovitna do konca. Posebno se je odlikovala po svojih čednostih: v goreči ljubezni do Boga in do bližnjega, v neomajani poterpežljivosti in neomejenem vsmiljenju do vbogih. Svojo zvesto služabnico in nevesto je poklical nebeški ženin, Jezus Kristus, v najlepši dobi njenega življenja v 24. l., na nebeško ženitnino. Vmerla je Elizabeta 19. listopada 1231. Štiri leta pozneje, 26. rožnika 1235., so jo papež Gregorij IX. prišteli svetnikom. Sv. Elizabeta je prva izmed tretjerednic dosegla svetniško krono. Zavoľjo tega in pa zavoľjo njenih serafinskih čednosti je bila izvoljena za patrone tretjega reda.

Prav in dobro je tedaj, da jo vsi kristijani, zlasti pa še tretjeredniki, prav goreče časté in pogosto na pomoč kličejo. Pa kako? Posnemajmo ko njeni duhovni bratje in sestre njene lepe, serafinske čednosti, zlasti njeno

vsmiljenje. Pobožna pripovedka nam pripoveduje sledeče: Ko je sv. Elizabeta nesla nekoč v svojem predpasniku vbožcem darove in ji je na tem potu nasproti prišel njen mož Ludovik, so se pri njegovem pogledu v Elizabetinem predpasniku vsi darovi spremenili v prijetno dišeče rože. Ta ljubeznjiva pripovedka se ponavlja tudi še dandanes ko tolažljiva resnica v kerščanskem življenju. Daj košček kruha lačnemu in požirek hladne vode žejnemu, podari kako oblačilce onemu, ki nima s čim pokriti svojega telesa, potolaži s tolaživno besedo žalostnega, in vse, kar si takega in enakega storil, daroval ali podaril iz ljubezni do Boga in do bližnjega, vse se bo spremenilo pred Bogom, pred obličjem Jezusovim, v nebeške cvetlice. Na ta način si lahko nabiraš, ljubi tretjerednik, celo svoje življenje cvetice za nebesa. Te cvetice bodo storile, da boš zadovoljno živel, lahko vmerl in boš vekomaj srečen.

Drugič se zatekajmo k ljubi sveti Elizabeti v vseh posebnih zadevah in potrebah. Ona, ko ljubljena nevesta Jezusova, je vsak čas tudi nebeška prijateljica naših duš. Z vsmiljenim pogledom opazuje naše siromaštvo na zemlji. Ker se pa njena goreča ljubezen do bližnjega v nebesih ni nič ohladila, temuč še močnejše vsplamtela in ker je tudi njena priprošnja pri Jezusu mogočniša, kaker je bila na zemlji, zato nam bo gotovo vedno rada pomagala, če se bomo sè zaupanjem k nji zatekali.

Tretjič pa prav goreče prosimo sv. Elizabeto, da se povernejo v naročje sv. cerkve

vsi naši razkolni bratje na jugu, krivoverci na Nemškem in drugod po svetu, da naj zlasti ona prosi Jezusa za te na duši bolne, slepe, gluhe in hrome, ker si sami pomagati ne znajo.

Molitev k sv. Elizabeti.

O sv. Elizabeta, blaga kneginja, služabnica kralja vseh kraljev! V Imenu Jezusovem si zaničevala popolnoma vse bogastvo in nasladnosti sveta. Z Jezusom si se zaročila in pri njem dobila večno veselje. Serčno Te prosimo, pošlji nam svojo obilno pomoč. Zadobi nam žalost in kes nad storjenimi grehi in v prihodnje zvestobo do Jezusa. Vodi vse naše misli k Bogu, tako da se nikoli od njega ne odvernejo, odpodi od nas vse, kar more našim dušam škodovati in skaži nam svojo pomoč. Keder pa se bo približala zadnja ura, pomagaj nam v hudi smertni stiski, zapri peklena vrata, odpri pa nebeška. Daj, da te vidimo v nebesih in se s teboj veselimo večnega plačila. Amen.

Molitev k sv. Elizabeti.

O sv. Elizabeta, izvoljena posoda vzvišenih čednosti, ti si sè svojim sijajnim zgledom svetu pokazala, koliko v kerščanski duši premorejo ljubezen, vera in ponižnost. — Vporabljala si vse moči svojega serca, da bi Boga čez vse ljubila, in ljubila si ga s tako čisto in gorečo ljubeznijo, da si bila vredna spoznana, že na tem svetu okušati one nebeške sladkosti, ki so namenjene dušam, povabljenim na ženitnino božjega Jagnjeta.

Razsvetljena po nadnaravni luči in neomahljivi veri si se skazala pravo evangeljsko hčer, in v osebi svojega bližnjega si gledala edino svojo ljubezen, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Vsled tega je bilo tvoje največe veselje obiskavati siromake, jim streči, sušiti njih solze, krepčati njihove duše in v boleznih ter bridkostih skazovati jim vse mogoče dokaze svete ljubezni.

Vboštvo si si izvolila, da si mogla hiteti na pomoč vboštvu svojega bližnjega; odpovedala si se svetnemu imetju, da si pridobila nebeško bogastvo. —

In potem, ko si zamenjala veličastni tron z najnižjo kočo, kraljevski plašč z vbožno obleko sv. Frančiška, si bila tako ponižna, da si vkljub svoji nedolžnosti izvolila življenje pokore pomanjkanja in zatajevanja. Sè svetim navdušenjem si se oklenila Zveličarjevega križa, ko si po njegovem zgledu vdano prenašala mnoga zaničevanja in krivična preganjanja. Svet in samo sebe si pozabila, da si se posvetila edino le Bogu.

O ljubeznjiva, Bogu tako ljuba svetica, bodi nebeška prijateljica naših duš in pomagaj jim, da bodo posebne prijateljice milega Jezusa. Ozri se iz nebeških višav tudi na nas z onim ljubeznivim pogledom, s katerim si tù na zemlji ozdravljala najhujše bolezni. — V tej dobi, v kateri živimo, v času, ki je v nramnosti tako pokvarjen in hkrati tako mlačen, merzel, hladnokerven in brezbrizen za vse, kar je božjega, se zaupno zatekamo h tebi, da nas razsvetliš sè svojo lučjo, ogreješ z ognjem svoje vzvišene ljubezni in zadobiš mir našim dušam.

Slaveči Gospoda, da je svoje pre-sveto Ime na tem svetu poveličal sè svitom tvojih junaških čednosti in z večnim plačilom, katero ti je za-nje podelil, — prosimo te, o ljubeznjiva sv. Elizabeta: blagoslovi nas tudi ti sè svojega blaženega sedeža, ki je v bližini Svetega vseh svetih, in varuj nas na našem nevarnem potovanju; sprosi nam sè svojim posredovanjem odpuščenje naših grehov in pokaži nam pot, da pridemo s teboj v nebeško kraljestvo. Amen.

(Odpustek 300 dni enkrat na dan, ako moliš sè skesanim in pobožnim srcem. Pij IX. Breve 9. avg. 1861.)

*Kratka devetdnevnic na čast svete
Elizabete.*

1. dan.

Mogočna pomočnica, sv. Elizabeta, ki si se že v zgodnji mladosti z deli bogoljubnosti in dejanske ljubezni popolnoma Bogu posvetila, sprosi mi milost, da bom tudi jaz vedno pred vsem drugim mislil na Boga, da bo tudi moje dejanje in nehanje vedno

le v večo čast božjo. Očenaš . . . Češćena Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

V. Prosi za nas, sv. Elizabeta!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih!

Molimo: Razsvetli, vsmiljeni Bog, serca svojih vernih, in po častitljivih prošnjah sv. Elizabete stori, da bomo zaničevali srečo tega sveta ter se vedno veselili nebeške tolažbe. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

2. dan.

Ljubeznjiva svetnica Elizabeta, ki si ostala stanovitna v dobrem, ko je svet napenjal vse svoje moči, da bi te odvernili od poti pobožnosti in čednosti, sprosi tudi nam milost stanovitosti, ko nas terpinčijo skušnjave. Oče naš itd.

3. dan.

Sv. Elizabeta, ki si v zakonskem stanu v sv. ljubezni živela sè svojim možem in ga vedno napeljevala h čednostnemu življenju, sprosi mi milost, da bom tudi jaz napeljeval meni izročene k ljubezni do Boga in do bližnjega. Oče naš itd.

4. dan.

Prosim te, sv. Elizabeta, ki si potem, ko si vstopila v tretji red sv. Frančiška, sè vso gorečnostjo mertvičila svoje nedolžno telo ter pod kraljevskimi oblačili skrivala spokorno obleko, sprosi mi milost, da bom tudi jaz zaničeval posvetno veselje in zatajeval svojo poželjivost. Oče naš itd.

5. dan.

O prekrasni zgled ljubezni, sv. Elizabeta, ki si občutila največe veselje, ako si mogla z dobrotami obsipati vboge in nesrečne, zadobi mi milost, da odmerjem hlastnemu hrepenenju po posvetnem bogastvu in živim le v ljubezni do vbogih in dejanskem vsmiljenju. Oče naš itd.

6. dan.

Ponižna zaščitnica, sv. Elizabeta, ki si bila sicer kraljeva hči in soproga imenitnega kneza, ki si pa iskala svoje veselje le v ponižnem občevanju z vbogimi in priprostimi, sprosi mi milost

prave ponižnosti, da se tudi jaz iz ljubezni do Jezusa nikedar ne bom sramoval vbogih in zapuščenih. Oče naš itd.

7. dan.

O sv. Elizabeta, tebe je Bog poskušal s križi in težavami, ko si zgubila moža in celo svoje imetje, tako, da si bila prisiljena za se in za svoje otroke prositi potrebnega živeža, sprosi nam milost vdanosti v božjo voljo, ako Bog tudi nam pošlje križe in težave, da si ž njimi zaslužimo večna nebesa. Oče naš itd.

8. dan.

Vzor svetosti, sv. Elizabeta, ki si z velikodušno poterpežljivostjo prenašala zaničevanja in zasramovanja in si celo molila za svoje sovražnike, sprosi nam milost, da bomo tudi mi odpuščali svojim sovražnikom in jim povračevali hudo z dobrim. Oče naš itd.

9. dan.

O sv. Elizabeta, ki si živela v vednem zatajevanju do smerti, ketera te

je v 24. letu tvoje starosti preselila v nebeško veselje, sprosi nam milost, da bomo celo svoje življenje zvesto ljubili Jezusa, da bomo tudi mi deležni tvoje slave. Amen. Oče naš itd.

Tri molitve na čast sv. Ludoviku, patronu 3. reda.

*P*er^va molitev.

Sv. kralj Ludovik, čast in slava vseh kraljev in knezov, sè začudenjem premišljujem tvoje angeljskočisto, neomadeževano življenje in tvoj velik stud pred vsakim grehom, kateri stud Ti je vdihnili Tvoja sv. mati Blanka že v prvi mladosti, ko Te je raje hotela videti mertvega, kakor kedaj z grehom omadeževanega. O lepa duša kralja Ludovika, našega sv. patrona, ti nikoli oskrunjeni tempelj sv. Duha, ki se zdaj bliščiš v zboru svetnikov v nebesih, sprosi tudi meni po zasluženju svoje velike serčne čistosti resnično sovraštvo do vsakega, tudi najmanjšega greha; pomagaj mi priti skozi neštevilne nevarnosti in zapeljive zanjke ze-

meljskega življenja s čisto dušo pred vrata čednosti, da bom potem s teboj v nebeškem veselju deležen plačila za pridobljene zmage. Amen.

Druga molitev.

Sv. kralj Ludovik, vredni sin svetega očeta Frančiška, čiger ponižno redovno obleko si sè spoštovanjem in ljubeznijo nosil pod svojim kraljevim škerlatom in čiger sv. vodilo in pravila si si izvolil za vodilo svojega spokornega življenja in jih do zadnje pičice z največo zvestobo spolnoval, da svojo slavo in čast le v tem iskal, da bi se pred celim svetom pokazal pravega sina sv. asiškega vbožca ter se zato tudi sedaj bliščiš ko najlepša zvezda na serafinskem nebu, sprosi tudi meni po svoji mogočni priprošnji milost, da bom tudi jaz, ko pobožen otrok sv. očeta Frančiška, vse predpise in dolžnosti njegovega milostipolnega reda do zadnjega zdihljeja z gorečnostjo in ljubeznijo natančno spolnoval ter se povsod skazoval brez praznega človeškega strahu zvestega uda; da bom

tako zaslužil tudi enkrat v nebesih prištet biti veliki družbi otrok sv. očeta Frančiška. Amen.

Tretja molitev.

Sveti kralj Ludovik, ki si bil do smerti zvest posnemovavec Jezusa Kristusa, ko si kaker tvoja predpoda Jezus Kristus, iz ljubezni do stiskanega bližnjega svoje življenje daroval in se z vdanostjo vlegel na smertno posteljo, potreseno s pepelom, ter si z gorečim hrepenenjem v obraz gledal smerti, ki je odperla vrata večnosti in te peljala k večnemu gledanju največe dobrote: zavoljo tiste neizrekljive blaženosti, s katero te je Jezus sprejel in pozdravil v tinenutku tvoje smerti, sprosi tudi meni milost stanovitnosti na potu čednosti in srečno preselitev v večno življenje, kjer se bom potem s teboj, o lepa cvetlica serafinskega verta, mogel nasititi v vživanju večnega Boga. Amen.

V. Prosi za nas, o sv. Ludovik!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo: O Bog, kateri si svojega spoznovavca sv. Ludovika, iz zemeljskega kraljestva prestavil v nebeško slavo: prosimo te, stori, da bomo po njegovi priprošnji in zasluženju tovariši kralja vseh kraljev, tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki s Teboj živi in kraljuje na vekomaj. Amen.

Molitev k sv. Ani.

Sè sercem, polnim najodkritoserč-
nišega, otročjega češčenja se veržem
na kolena pred teboj, o blažena sveta
Ana. Ti si ona, z visokimi milostmi
obdarovana in od Boga zelo ljubljena
stvar, ki je zavoljo izrednih čednosti
in svetosti pri Bogu zaslužila največo
milost, da si dala življenje delivki vseh
milosti, blagoslovljeni mej ženami, ma-
teri včlovečene Besede, preblažeri De-
vici Mariji. Premišljuoč to veliko od-
likovanje, prosim te, o premila svet-
nica, blagovoli me sprejeti v število
svojih pravih služabnikov, h katerim
se prištevam in mej katerimi hočem
biti vse dni svojega življenja. Dodeli

mi svoje dejansko varstvo in sprosi mi od Boga, da posnemam one čednosti, s katerimi si bila Ti tako bogato ozaljšana. Zadobi mi spoznanje in resnično obžalovanje svojih grehov, prav živo ljubezen do Jezusa in Marije ter zvesto in stanovitno spolnovanje svojih stanovskih dolžnosti. Reši me v življenju vseh nevarnosti in stoj mi na strani v smertni uri, da se zveličam in pridem v nebesa, kjer bom slavil s Teboj, o blažena mati, božjo Besedo, ki se je včlovečila v naročju Tvoje najčistejše hčere, Device Marije. Amen. 3 Oče naš, Češčena M., Čast bodi . . .

(300 dni odpustka enkrat na dan. Leon XIII. 20. sušca 1886.)

Molitev k sv. Joahimu in sv. Ani za stanovsko čistost.

O najčistejša svetnika, sv. Joahim in sv. Ana! Velike so vajine čednosti in milosti pred Bogom. Pred vsem je pa vajina sv. čistost tako lepa, da se njen prijetni duh vzdiguje k Bogu in razveseljuje vse nebeščane. Bolj sta podobna angeljem ko ljudem, ker sta sicer v

mesu, toda ne po mesu živela. Strah božji je zadušil namreč v vama vsako nespodobno željo, nadnaravna ljubezen je pa vnela v vajinih čistih sercih nebeške želje. Zato je vaju Bog izmej vseh zakonskih celega sveta vredna storil, da je bila od vaju rojena mati Odrešenika sveta, in da sta pred vsemi rodbinami sveta stopila v najbližje sorodstvo z božjim Sinom. O pozemeljska nadangelja! Po vajini veliki ljubezni do čednosti sv. čistosti in po visoki časti, ki jo vživata, vaju prosim, zadobita mi ljubezen do sv. čistosti in resnično sovraštvo do vsake nečistosti. O čista zakonska, sv. Joahim in sveta Ana, dajta mojemu sercu vsaj eno iskrico vajinih najčistejših želja. V Bogu spoznata, kako zelo potrebujem te čednosti in kolikokrat sem jo že lahko miselno zapravlil. Spoznata tudi v Bogu, koliko imam sovražnikov, ki me vedno napadajo in me skušajo oropati te prijetnodišeče cvetice (sv. čistosti). Znano je vama, da sem preslab, da bi se jim mogel zadosti vstavljati in kako lahko bi me premagali. Zato vaju prosim pomoči ter k vama serčno zdihujem, po-

magajta mi v boju premagati svoje sovražnike. Priporočim vama svojo čistost in zaklenem jo v vajini najčistejši serci, da bo tukaj pred vsemi sovražnimi napadi zavarovana in po vajinih najčistejših željah bolj in bolj vžgana. Prosim vaju po najgorečnjiši ljubezni, ki sta jo imela do sv. čistosti, vlijta v moje serce tako ljubezen do sv. čistosti, da bom raje vmerl, kakor da bi storil ali poželal še kaj nedostojnega zoper to čednost. Amen.

Molitev k sv. Klari asiški.

O velika sv. mati Klara, ti prerojena in najvredniša duhovna hči svetega očeta Frančiška, bodi tisočkrat pozdravljena! Že samo tvoje ime „Klara“ to je „Čista“ me spominja tvoje najlepše čednosti, sv. deviške čistosti, katero si ko neomadeževano lilijo v svetišču svojega serca vedno neoskrunjeno ohranila svojemu nebeškemu ženinu. Po zgledu sv. očeta Frančiška si se v cvetu svojih let iz ljubezni do Boga velikodušno odrekla vsemu veselju in

vživanju sveta ter skerbno sledila svetemu očetu Frančišku in postala njemu enaka v vboštvu, ponižnosti, spokornosti in vseh čednostih, ko križana nevesta križanega Jezusa. Vse tvoje sv. življenje je bila nepretergana molitev in vedno zedinjevanje z Jezusom, tvojo največo dobroto; zdaj si pa v nebesih v neizrekljivi blaženosti in veličastvu vekomaj združena z nebeškim ženinom, Jezusom Kristusom, in hodiš mej nebeškim petjem z neštevilnimi devicami, ki so tebe nasledovale, za božjim Jagnjetom, kamerkoli gre. O sveta mati Klara, sprejmi me v svoje posebno varstvo in sprosi tudi meni milost, da si ohranim čisto serce in živim v stanovski čistosti, da bom mogel kaker ti, položiti v grob čisto telo in izročiti v božje roke čisto dušo. Stoj mi na strani sè svojo močno priprošnjo, da bom tudi jaz odtergal svoje serce od vsega posvetnega in vse nečimernosti tega sveta ter služil Gospodu ko pravi otrok sv. očeta Frančiška v duhu sv. vboštva, v ponižnosti, s pravim duhom spokornosti in sè stanovitnim spolnovanjem sv. vodila.

Sprosi mi zlasti duha molitve; uči me po tvojem zgledu svoja stanovska dela posvečevati z dobrim namenom in s pogostnim pogledom k Bogu ter vse delati in terpeti iz čiste ljubezni do Boga. Zadobi mi še to veliko milost, da bo notranje občevanje z Jezusom moje edino največe veselje, in da bo nepremagljiv stud pred norostmi tega sveta presunil mojo notranjost; da bom tudi jaz, kakor ti, z Jezusom živel, terpel, vmerl in enkrat ž njim v nebesih na vekomaj združen.

V. Prosi za nas, sv. mati Klara!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo: Prosimo te, o Gospod, stori svoje služabnike, ki hvaležno in zaupljivo obhajajo spomin tvoje blažene device Klare, po njeni priprošnji deležne nebeškega veselja in dediče svojega edinorojenega Sina, ki s teboj živi in kraljuje na vekomaj. Amen.

Molitev k sv. Margariti.

O slavna sv. Margarita, pravi biser, keterega je Bog s toliko ljubeznijo iztergal iz rok peklenškega roparja, v čiger oblasti si bila; iztergal te je zato, da bi dal s tvojim čudovitim spreobrenenjem, s tvojim spokornim, svetim življenjem in s tvojo predragoceno smertjo vsem grešnikom vspešen nagib, greh zapustiti, dobro delati in varovati se vsake bližnje grešne priložnosti. O, sprosi z visokega sedeža nebeške slave, na keterega so te povzdignile tvoje spokorne solze, sprosi nam, svojim častivcem, milost resničnega spreobrenenja, živega kesanja nad našimi grehi in po svetem, Jezusovi ljubezni darovanem življenju srečno smert in v večni blaženosti krono večne slave. Amen.

(100 dni odpustka enkrat na dan.)

Molitev k sv. gorkumskim marternikom.

Sv. Nikolaj in tovariši, gorkumski marterniki, kako prelep zgled ker-

ščanske hrabrosti ste nam zapustili, ko ste veselega serca prenašali najgrozovitiše bolečine in preterpeli celo smert za terdno in stanovitno vero v resnično pričujočnost Kristusovega Telesa v sv. Rešnjem Telesu in za vidno poglavarstvo rimskega papeža nad sveto cerkvijo. Oh! Koliko jih živi v teh žalostnih časih tako, kaker bi te verske resnice ne bile tudi zanje. O častitljivi marterniki, sprosile nam vsem, da se bomo s terdno vero deržali teh posebnih verskih resnic ter vedno prav častili sv. skrivnosti Telesa in Kervi Gospodove in da bomo Kristusovemu namestniku v vsem ponižno pokorni. Amen.

(100 dni odpustka, ki se more darovati tudi dušam v vicah. Leo XIII. 16. sušca 1897.)

Napevek

v čast sv. Frančišku Solanu,

pomočniku o potresu.

Greh izženimo iz sercá
in glas povzdígnimo prošnjâ —
Frančišek velik je svetnik,
v potresa sili pomočnik.

Pepel smo mi in zemlje prah,
Frančišek bo razgnal naš strah,
odvzel bo serčno nam bridkost,
tolažbe v persi vlil sladkost.

Frančišek, naše čuj prošnjé:
Tečajje vterdi nam zemljé,
pri Bogu prosi ti za nas,
da hvalimo te slednji čas!

Pepel smo mi in zemlje prah,
Frančišek bo razgnal naš strah,
odvzel bo serčno nam bridkost,
tolažbe v persi vlil sladkost.

Bogu Očetu bodi čast
in Sinu večna ž Njim oblast,
Duha veličaj zemlje krog,
ki je z obema isti Bog!

Pepel smo mi in zemlje prah,
 Frančišek bo razgnal naš strah,
 odvzel bo serčno nam bridkost,
 tolažbe v persi vлил sladkost.

V. Prosi za nas, sv. Frančišek!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o :

O Bog, ki si po blaženem Frančišku mnogo ameriških ljudstev pripeljal v naročje sv. cerkve: odverni po njegovih zaslugah in priprošnjah svoj serd od naših pregeh, in ljudstvom, ki te ne poznajo, dobrotno dodeli sveti strah pred tvojim imenom. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

(300 dni odpustka enkrat na dan. Leo XIII. 28. rožnika 1897.)

Molitve za razne namene in potrebe.

Molitev kerščanske družine.

(Opravi se lahko tudi za skupno jutranjo ali večerno molitev.)

O Bog dobrote in vsmiljenja, tvojemu vsemogočnemu varstvu priporočimo našo hišo, našo družino in vse, kar imamo. Blagoslovi nas vse kaker si blagoslovil sveto družino v Nazaretu.

Presveti Zveličar, Jezus Kristus, po ljubezni, s katero si se včlovečil, da bi nas rešil, in po vsmiljenju, s katerim si vmerl za nas na križu, te prosimo, blagoslovi našo hišo, našo družino in naše domače. Obvaruj nas vsega zlega in zalezovanja ljudi, obvaruj nas bliska, toče, ognja, povodnji in slabega vremena; obvaruj nas tvoje jeze, sovraštva in hudobnih namenov naših sovraž-

nikov, kuge, lakote in vojske. Ne dopusti, da bi kedo izmej nas vmerl brez svetih zakramentov. Blagoslovi nas, da bomo stanovitno spoznavali sveto vero, da bomo ohranili tudi v terplenju in stiskah terdno upanje in vedno napredovali v ljubezni do tebe in do bližnjega. O Jezus blagoslovi in varuj nas!

O Marija, mati milosti in vsmiljenja, blagoslovi nas, varuj nas hudobnega duha, vodi nas sè svojo materino roko skozi to solzno dolino; spravi nas sè svojim Sinom, priporoči mu nas, da bomo vredni postali njegovih obljub.

Sveti Jožef, rednik našega Zveličarja, varih njegove svete matere in poglavar svete družine, bodi naš priprošnjik, blagoslovi in varuj vsak čas našo hišo.

Sveti Mihaelj, brani nas pred vso hudobnostjo pekla.

Sveti Gabrijelj, daj nam spoznati sveto voljo božjo.

Sveti Rafaelj, obvaruj nas boleznih in smertne nevarnosti.

Sveti angelji varih, obranite nas ponoči in po dnevu na potu zveličanja.

Vi sveti patroni, prosite za nas pred tronom božjim.

Da, blagoslovi to hišo, o Bog Oče, ki si nas vstvaril, ti, Bog Sin, ki si za nas terpel na križu, in ti, Bog sv. Duh, ki si nas posvetil pri sv. kerstu. Pre-sveta Trojica naj varuje naše telo, naj očisti našo dušo, naj vodi naše serce in nas pripelje v večno življenje.

Čast bodi Očetu, čast Sinu, čast sv. Duhu. Amen.

(200 dni odp. enkrat na dan. Leo XIII. 19. jan. 1899.)

Molitev za spolnjevanje kerščanskih dolžnosti.

(To molitev so sv. oče Leo XIII. v okrožnici „Sapientiae christianae“ od 10. jan. 1890. pri-poročili in razložili.)

Jezus, Marija, Jožef, blagoslovite nas in dodelite nam milost, ljubiti sv. cerkev, kaker je naša dolžnost, bolj ko vse druge posvetne reči in skazovati ji to svojo ljubezen vselej in posebno z de-janjem.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Jezus, Marija, Jožef, blagoslovite nas in dodelite nam milost, spoznavati kaker smo dolžni, očitno in serčno brez ozira na ljudi vero, katero smo prejeli v dar pri sv. kerstu.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Jezus, Marija in Jožef, blagoslovite nas in dodelite nam milost, da bomo, kaker zahteva naša dolžnost, sè svojo besedo, sè svojim premoženjem in tudi z daritvijo svojega življenja, kolikor je v naši moči, vedno se potegovali za brambo in povišanje naše sv. vere.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Jezus, Marija in Jožef, blagoslovite nas in dodelite nam milost, da se bomo vsi, kaker je naša dolžnost, mej seboj ljubili in popolnoma zedinili v mišljenju, hotenju in delovanju, pod vodstvom in odvisnostjo od cerkvenih predstojnikov.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Jezus, Marija in Jožef, blagoslovite nas in dodelite nam milost, da bomo, kaker smo dolžni, naše življenje po-

polnoma vredili sè zahtevami božjih in cerkvenih zapovedi, da bomo vedno v oni ljubezni živeli, ki je glavna vsebina zapovedi.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

(300 dni odp. enkrat na dan; tudi za duše v vicah. Leo XIII. 17. maj. 1890.)

Molitev za sv. čistost.

O Jezus, sin živega Boga, ti bliščeči odsvit večne luči, ki si bil od večnosti neskončno čist spočet v naročju večnega Očeta in si hotel v času rojen biti od prav posebno čiste in brezmadežne Device; jaz, tvoja tako silno slaba stvar, te prosim iz dna svojega serca, ohrani me čistega na telesu in na duši. O daj, da se bo prav popolnoma zopet razcvela sv. čistost v tvoji sv. cerkvi k tvoji večji časti in v zveličanje po tebi odrešenih duš.

O prečista in brezmadežna, vsikedar deviška mati Marija, hči večnega Očeta, mati večnega Sina, nevesta sv. Duha, presvetli in živi tempelj presvete Trojice, lilija čistosti in zercalo brez ma-

deža, o, sprosi mi, o ljuba mati, od svojega in mojega ljubega Jezusa dušno in telesno čistost, in prosi ga, naj stori, da bo vedno bolj in bolj cvetela ta lepa čednost mej vsemi verstami vernikov.

Prečisti ženin brezmadežne Device Marije, častitljivi sv. Jožef, ki si bil od Boga s to posebno častjo odlikovan, da si bil rednik Jezusa Kristusa, nedolžnosti same, in nepokvarjen varih Device vseh devic, o sprosi mi ljubezen milega Jezusa, mojega Boga in Odrešenika, in posebno varstvo Device Marije, moje najsvetejše matere. Stori o sv. Jožef, ti varih vseh čistih duš, da bomo — jaz in vsi ljudje — vedno bolj ljubili sv. čednost čistosti, katero si ti tako posebno ljubil.

In ti, najpriserčniši ljubivec Jezusa, Marije in Jožefa, ti svetli zgled kersčanske sramežljivosti, ki si v tvojem času zopet poživil pobožnost in pošteno življenje, moj posebni patron in zgled, sv. Bernardin, razloži ti moje prošnje sv. družini in sprosi, da bo s pobožnostjo in božjim strahom vladala sveta čednost telesne in dušne čistosti v vseh

kerščanskih družinah in v vseh otrocih sv. rimske cerkve, naše matere. Amen.

(300 dni odp. vsakikrat. Popolni odpustek enkrat na mesec za tiste, ki so vsak dan celega mesca tako molili, pod navadnimi pogoji. Pij IX. 26. febr. 1862.)

Molitev za papeža.

V. Molimo za našega sv. očeta papeža . . .

O. Gospod ga ohrani in živi ga in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovim sovražnikom. Oče naš . . . Češčena Marija . . .

(300 dni odp. enkrat na dan. Popolni odpustek enkrat v mesecu, kedor jo cel mesec vsak dan tako molil. Pij IX. 26. nov. 1876.)

Molitev za mir.

Dodeli, o Gospod, mir v naših dneh, zakaj ni drugega, ki bi se boril za nas, kaker ti, naš Bog.

V. Naj bo mir v tvoji moči.

O. In preobilnost v tvojih stolpih.

Molimo: O, Bog, od keterega pridejo svete želje, dobri sklepi in pra-

vična dela, daj svojim služabnikom oni mir, keterega svet ne more dati, da bodo naša serca vdana tvojim postavam, in da bodo časi strahu pred sovražniki rešeni in pod tvojim varstvom mirni. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

(100 dni odp. vsakokrat. Popolni odpustek enkrat v mesecu, za tiste, ki so cel mesec vsaj enkrat na dan tako molili, pod navadnimi pogoji. Pij IX. 18. maja 1848.)

Molitev za spreobrnjenje krivovercev in razkolnikov.

O Marija, mati vsmiljenja in pribežališče grešnikov, glej milostno na krivoverska in razkolniška ljudstva. Ti si sedež modrosti; razsvetli tedaj njih razum, ki je nesrečno zamotan v temi nevednosti in greha, da jasno spoznajo, da je sveta katoliška, apostolska in rimska cerkev edino prava cerkev Jezusa Kristusa, zunaj ketere ni najti prave svetosti in zveličanja. Stori, da se bodo popolnoma spreobrnili s tem, da jim sprosiš milost, sprejeti vse resnice naše sv. vere in se podvreči rimskemu papežu, namestniku Jezusa Kri-

stusa na zemlji, tako, da bo, ako bodo kmalu z nami združeni sè sladko vezjo ljubezni — ena čreda pod enim in istim pastirjem in da bomo mogli vsi skupaj prepevati: Raduj se, o devica Marija, ker ti sama si premagala vse krivo-verce celega sveta. Amen.

Češčena Marija . . . (trikrat.)

(300 dni odp. enkrat na dan. Pij IX. 30. dec. 1868.)

Molitev za vmirajoče.

O najdobrotljiviši Jezus, ti ljubitelj duš, prosim te po smertnem boju tvojega presvetega Serca in po bolečinah tvoje brezmadežne matere, očisti v svoji kervi vse grešnike celega sveta, ki se zdaj boré v smertnem boju in ki bodo še danes vmerli. Amen.

Serce Jezusovo, ki si preterpelo smertne bridkosti, vsmili se vmirajočih!

(100 dni odp. vsakikrat. Popolni odpustek enkrat na mesec za tiste, ki so celi mesec vsaj trikrat na dan to molitev opravili pod navadnimi pogoji. Pij. IX. 2. febr. 1850.)

*Molitve v čast sv. Jožefu za vmi-
rajoče.*

Večni Oče, zavoljo ljubezni, ki jo imaš do sv. Jožefa, keterega si pred vsemi izvolil za svojega namestnika na zemlji, vsmili se nas in vbogih vmirajočih.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Večni božji Sin, zavoljo ljubezni, s katero ljubiš sv. Jožefa, ki te je sè vso zvestobo varoval na zemlji, vsmili se nas in vbogih vmirajočih.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Večni božji Duh, zavoljo ljubezni, s katero ljubiš sv. Jožefa, ki je tako skerbno varoval tvojo najsvetejšo in preserčno ljubljeno nevesto Marijo, vsmili se nas in vbogih vmirajočih.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

(300 dni odp. enkrat na dan. Leo XIII.
17. maja 1884.)

Molitev za srečno smert.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi hitimo in pribežimo. O pribežališče grešnikov, o mati vmirajočih, ne zapusti nas v naši smertni uri, temuč sprosi nam popolno kesanje, pravo žalost, odpuščenje naših grehov, vredni prejem sv. popotnice in pokrepčanje po zakramentu sv. poslednjega olja, da se bomo varni prikazali pred tronom pravičnega, pa tudi vsmiljenega sodnika, našega Boga in Zveličarja. Amen.

(100 dni odp. enkrat na dan. Pij IX. 11. marca 1856.)

Molitev k sv. Barbari za srečno smert.

O Gospod, ki si izvolil sv. Barbaro v tolažbo živim in vmirajočim, dodeli nam po njeni priprošnji, da bomo vedno živeli v tvoji božji ljubezni in stavili vse svoje upanje v zasluženje najbridkejšega terplenja tvojega Sina, da nas nikedar ne dohiti smert greha, temuč da bomo mogli pokrepčani sè svetimi

zakramenti pokore, presvetega Rešnega Telesa in poslednjega olja, brez strahu nastopiti pot v večno zveličanje. To te priserčno prosimo po ravno tistem Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

(100 dni odp. enkrat na dan. Leo XIII. 21. marca 1879.)

Litanije presvetega imena Jezusovega.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, vsliši nas!

<p>Bog Oče nebeški, Bog Sin, Odrešenik sveta, Bog sveti Duh, Sveta Trojica, en sam Bog, Jezus, Sin živega Boga, Jezus, odsvit Očeta, Jezus, žar večne luči, Jezus, kralj veličastva, Jezus, sonce pravice, Jezus, Sin Marije Device, Jezus, ljubeznjivi, Jezus, čudoviti, Jezus, močni Bog, Jezus, Oče prihodnjega veka, Jezus, poslanec velikega sklepa, Jezus, najmogočnjiši, Jezus, najpoterpežljiviši, Jezus, najpokorniši, Jezus, krotki in iz serca ponižni,</p>	} vsmili se nas!
--	---------------------

Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, naš ljubitelj,
 Jezus, Bog miru,
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, zgled kreposti,
 Jezus, goreči duš ljubitelj,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče vbogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, vodnik apostolov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, serčnost marternikov,
 Jezus, luč spoznavavcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus krona vseh svetnikov,

v s m i l i s e n a s !

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o
 Jezus!

Bodi nam milostljiv, vsliši nas, o
 Jezus!

Vsega zlega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Zalezovanj hudičevih,
 Duha nečistosti,
 Večne smerti,
 Zanemarjanja navdihov svojih,
 Po skrivnosti svojega svetega
 včlovečenja,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem detinstvu,
 Po svojem božjem življenju,
 Po svojih trudih,
 Po svoji smertni bridkosti in svo-
 jem terpljenju,
 Po svojem križu in svoji zapu-
 ščenosti,
 Po svojih bolečinah in slabostih,
 Po svoji smerti in svojem pokopu,
 Po svojem vstajenju,
 Po svojem vnebohodu,
 Po svojih radostih,
 Po svoji slavi,

reši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 vsliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
vsmili se nas o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, vsliši nas!

M o l í m o .

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel:
Prosrite in boste prejeli, iščite in boste
našli, terkajte in se vam bo odperlo,
daj nam, te prosimo, gorečnost svoje
božje ljubezni, da te s celim srcem,
z besedo in dejanjem ljubimo in nepre-
nehoma hvalimo.

Dodeli nam, Gospod, da strah in
ljubezen do tvojega svetega imena vedno
v sebi ohranimo, ker nikedar voditi ne
nehaš, ketere v stanovitosti svoje lju-
bezni vterjuješ. Ki živiš in kraljuješ na
vekov veke. Amen.

(300 dni odpustka enkrat na dan. Leo XIII.
16. jan. 1886.)

*Litanije v čast presvetemu
Sercu Jezusovemu.*)*

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, odrešenik sveta,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Serce Jezusa, Sinú večnega Očeta,
Serce Jezusovo, v Materi Devici
od svetega Duha vpodobljeno,
Serce Jezusovo, z Besedo božjo
v osebi združeno,
Serce Jezusovo, neskončno veli-
čanstveno,
Serce Jezusovo, sveti tempelj božji,
Serce Jezusovo, šotor Najvišjega,

vsmili se nas!

*) Leon XIII. je dné 23. novembra 1898 dovolil, da se smejo te litanije, prav tako kaker so tu natisnjene, v cerkvah in kapelah ljubljanske škofije javno pri cerkvenih pobožnostih moliti ali peti.

Serce Jezusovo, hiša božja in vrata
 nebeška,
 Serce Jezusovo, žareče ognjišče
 ljubezni,
 Serce Jezusovo, posoda pravice in
 ljubezni,
 Serce Jezusovo, dobrote in lju-
 bezni polno,
 Serce Jezusovo, brezno vseh čed-
 nostij,
 Serce Jezusovo, vse hvale najbolj
 vredno,
 Serce Jezusovo, kralj in središče
 vseh serc,
 Serce Jezusovo, v katerem so vsi
 zakladi modrosti in znanosti,
 Serce Jezusovo, v katerem biva
 vsa polnost božanstva,
 Serce Jezusovo, nad katerim ima
 Oče svoje posebno dopadenje,
 Serce Jezusovo, iz čiger polnosti
 smo vsi prejeli,
 Serce Jezusovo, hrepenenje večnih
 višav,
 Serce Jezusovo, poterpežljivo in
 neskončno vsmiljeno,
 Serce Jezusovo, bogato za vse,
 ki te na pomoč kličejo,

vsmili se nas!

Serce Jezusovo, vir življenja in svetosti,

Serce Jezusovo, sprava za naše grehe,

Serce Jezusovo, sè zasramovanjem nasičeno,

Serce Jezusovo, zavoljo naših hudobij poterto,

Serce Jezusovo, do smerti pokorno,

Serce Jezusovo, sè sulico prebodo,

Serce Jezusovo, vir vse tolažbe,

Serce Jezusovo, življenje in vstajenje naše,

Serce Jezusovo, mir in sprava naša,

Serce Jezusovo, kervava žrtev za grešnike,

Serce Jezusovo, zveličanje v tebe upajočih,

Serce Jezusovo, upanje v tebi vmirajočih,

Serce Jezusovo, sladkost vseh svetnikov,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, vsliši nas, o Gospod!

vsmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
vsmili se nas, o Gospod!

V. Jezus krotak in iz serca ponižen,
O. Vpodobi po svojem naše serce.

M o l í m o.

Vsemogočni večni Bog, ozri se na
Serce svojega preljubega Sina, in na
češčenje in zadoščenje, katero ti daje
v imenu grešnikov, ter tako potolažen
odpusti njim, ki prosijo tvojega vsmi-
ljenja, v imenu istega svojega Sina,
Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kra-
ljuje v edinosti svetega Duha, Bog na
vekov veke. Amen.

(300 dni odpustka. Leo XIII. 2. apr. 1899.)

Lavretanske litanije.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

} vsmili
} se nas!

Sveta Marija,
 Sveta Mati božja,
 Sveta devic devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica najmodrejša,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica vsmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokoščeni,

p r o s i z a n a s !

Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega
 greha spočeta,
 Kraljica presv. rožnega venca,

prosi za nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 vsliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 vsmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Oče naš ... Češčena Marija ...

(Odpustki: 1.) 300 dni vselej, če moliš litanije skesano in pobožno. 2.) Popolnoma odpustek o sledečih petih Marijinih praznikih: brezmadežno Spočetje, rojstvo, oznanenje, Svečnica in vnebovzetje, če litanije vsak dan moliš. Pogoji: spoved, sv. obhajilo, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta. Pij VII. 30. kim. 1817.)

Molitve

k sveti Devici, Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica, ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. Sè svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l í m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da

bomo po častitih prošnjah presvete Matere, vselej Device, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Češčena kraljica.

Češčena bodi kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v ti solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa; o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l í m o.

Vsegamogočni, večni Bog, ki si dušo in telo častite Device, Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil: daj, da bomo, ki se

njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smerti rešeni.

K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kterega je postavil Gospod čez svojo družino!

V. Prosi za nas, sv. Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l í m o.

Naj nam, prosimo, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bo po njegovih prošnjah dodeljeno.

Za vse potrebe.

Gospod, ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije, in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti. Očisti tudi vso našo rodovino in

naše prijatele hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi. Dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje. Daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatelom in neprijatelom, in obvaruj to duhovnijo sè vsemi, kateri v nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristijanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko in vse kerščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas in bodi vselej nad nami! Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

O. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
(petkrat).

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Bog Oče nebeški,	}	vsmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,		
Bog sveti Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,		

Sveta Marija,	}	prosi za nas!
Sveta Mati božja,		
Sveta devic Devica,		
Sv. Mihaelj,		
Sv. Gabrielj,		
Sv. Rafaelj,		

Vsi sveti angelji in arhangelji, prosite za nas!

Vse svete verste zveličanih duhov, prosite za nas!

Sveti Janez Kerstnik, prosi za nas!

Sveti Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za nas!

Sv. Peter,
 Sv. Pavelj,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

} prosi za nas!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otroci, prosite za nas!

Sv. Štefan,
 Sv. Lavrencij,
 Sv. Vincencij,

} prosi za nas!

Sveta Fabijan in Sebastijan,
 Sveta Janez in Pavelj,
 Sveta Kozma in Damijan,

} prosita za nas!

Sveta Gervazij in Protazij, prosita za nas!

Vsi sveti marterniki, prosite za nas!

Sv. Silvester,	}	prosi za nas!
Sv. Gregorij,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Hijeronim,		
Sv. Martin,		
Sv. Nikolaj,		

Vsi sveti škofje in spoznavavci, prosite za nas!

Vsi sveti učeniki, prosite za nas!

Sv. Anton,	}	prosi za nas!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišek,		

Vsi sveti mašniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite za nas!

Sv. Marija Magdalena,	}	prosi za nas!
Sv. Agata,		
Sv. Lucija,		
Sv. Neža,		
Sv. Cecilija,		

Sv. Katarina, prosi za nas!

Sv. Anastazija, prosi za nas!

Vse svete device in vdove, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!

Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv! vsliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Traska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smerti,

Sè skrivnostjo svojega svetega včlovečenja,

Sè svojim prihodom,

Sè svojim rojstvom,

Sè svojim kerstom in svetim postom,

reši nas, o Gospod!

Sè svojim križem in terpljenjem,
 Sè svojo smertjo in svojim pokopom,
 Sè svojim svetim vstajenjem,
 Sè svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika svetega
 Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,
 Da pastirja apostoljskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve po-
 nižaš,
 Da našega cesarja varuješ,
 Da kerščanskim kraljem in oblast-
 nikom mir in pravo edinost
 daruješ,
 Da vsemu kerščanskemu ljudstvu
 mir in edinost dodeliš,
 Da nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in ohraniš,

prosimo Te, vsliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov večnega
 pogubljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni
 pokoj dodeliš,
 Da nas vslišiš,
 Sin Božji,

prosimo Te, vsliši nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 vsliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 vsmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Oče naš . . . (tiho.)

V. In nas ne vpelji v skušnjavo

O. Temuč reši nas hudega. Amen

Psalm 69.

O Bog, hiti mi na pomoč; Gospod, teci mi pomagat!

Erdečica naj jih sprehaja in osramočeni naj bodo, kateri mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Hitro naj se zavernejo osramočeni, kateri se mi posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se v tebi veselijo in radujejo.

Vedno naj rekô: „Visoko hvaljen bodi Gospod!“ kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem vbožec in siromak, o Bog, pomagaj mi!

Moj pomočnik in moj Odrešenik si ti, o Gospod, nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

V. Pomagaj svojim služabnikom.

O. Kateri v tebe zaupajo, o moj Bog!

V. Bodi nam, o Gospod, močen stolp.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Gospod ga ohrani in živi ga in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovim sovražnikom.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod ohrani in varuj ga vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Ohrani, o Gospod našega cesarja, in vsliši nas ob dnevu, keder te zanj prosimo.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Blagovoli, Gospod, večno življenje poverniti vsem, ki nam dobro delajo zavoljo tvojega imena.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod daj jim večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, o moj Bog!

V. Pošlji jim, o Gospod, pomoč sè svetišča.

O. In varuj jih sè Siona.

V. Gospod, vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o :

O Bog, ki ti je lastno vsmiliti se vselej in prizanesti, vsliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ketere veže grehov veriga, milost tvoje dobrote odveže.

Vsliši, prosimo te, o Gospod, našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod, svojo neizrekljivo milost, da nas ne samo vseh grehov odvežeš, temuč odrešiš tudi šib, ketere zanje zaslužimo.

O Bog, ki te greh žali in pokora potolaži, ozri se milostno na prošnjo k tebi klicajočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ketere za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

naše prijatele hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi. Dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje. Daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatelom in neprijatelom, in obvaruj to duhovnijo sè vsemi, kateri v nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristijanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko in vse kerščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas in bodi vselej nad nami! Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

O. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
(petkrat).

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

} vsmili
se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sv. Mihaelj,

Sv. Gabrielj,

Sv. Rafaelj,

} prosil za nas!

Vsi sveti angelji in arhangelji, prosite za nas!

Vse svete verste zveličanih duhov, prosite za nas!

Sveti Janez Kerstnik, prosil za nas!

Sveti Jožef, prosil za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za nas!

Sv. Peter,
 Sv. Pavelj,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

prosi za nas!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otroci, prosite za nas!

Sv. Štefan,
 Sv. Lavrencij,
 Sv. Vincencij,

prosi za nas!

Sveta Fabijan in Sebastijan,
 Sveta Janez in Pavelj,
 Sveta Kozma in Damijan,

prosita za nas!

Sveta Gervazij in Protazij, prosita za nas!

Vsi sveti marterniki, prosite za nas!

Sv. Silvester,	}	prosi za nas!
Sv. Gregorij,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Hijeronim,		
Sv. Martin,		
Sv. Nikolaj,		

Vsi sveti škofje in spoznavavci, prosite za nas!

Vsi sveti učeniki, prosite za nas!

Sv. Anton,	}	prosi za nas!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišek,		

Vsi sveti mašniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite za nas!

Sv. Marija Magdalena,	}	prosi za nas!
Sv. Agata,		
Sv. Lucija,		
Sv. Neža,		
Sv. Cecilija,		

Sv. Katarina, prosi za nas!

Sv. Anastazija, prosi za nas!

Vse svete device in vdove, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!

Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv! vsliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Ťreska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smerti,

Sè skrivnostjo svojega svetega včlovečenja,

Sè svojim prihodom,

Sè svojim rojstvom,

Sè svojim kerstom in svetim postom,

reši nas, o Gospod!

Sè svojim križem in terpljenjem,
 Sè svojo smertjo in svojim pokopom,
 Sè svojim svetim vstajenjem,
 Sè svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika svetega
 Duha,
 V dan sodbe,

} reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve po-
 nižaš,
 Da našega cesarja varuješ,
 Da kerščanskim kraljem in oblast-
 nikom mir in pravo edinost
 daruješ,
 Da vsemu kerščanskemu ljudstvu
 mir in edinost dodeliš,
 Da nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in ohraniš,

} prosimo Te, vsliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov večnega
 pogubljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni
 pokoj dodeliš,
 Da nas vslišiš,
 Sin Božji,

prosimo Te, vsliši nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 vsliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 vsmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Oče naš ... (tiho.)

V. In nas ne vpelji v skušnjavo

O. Temuč reši nas hudega. Amen

Psalm 69.

O Bog, hiti mi na pomoč; Gospod, teci mi pomagat!

Erdečica naj jih sprehaja in osramočeni naj bodo, kateri mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Hitro naj se zavernejo osramočeni, kateri se mi posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se v tebi veselijo in radujejo.

Vedno naj rekô: „Visoko hvaljen bodi Gospod!“ kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem vbožec in siromak, o Bog, pomagaj mi!

Moj pomočnik in moj Odrešenik si ti, o Gospod, nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

V. Pomagaj svojim služabnikom.

O. Kateri v tebe zaupajo, o moj Bog!

V. Bodi nam, o Gospod, močen stolp.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Gospod ga ohrani in živi ga in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovim sovražnikom.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod ohrani in varuj ga vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Ohrani, o Gospod našega cesarja, in vsliši nas ob dnevu, keder te zanj prosimo.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Blagovoli, Gospod, večno življenje poverniti vsem, ki nam dobro delajo zavoljo tvojega imena.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod daj jim večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, o moj Bog!

V. Pošlji jim, o Gospod, pomoč sè svetišča.

O. In varuj jih sè Siona.

V. Gospod, vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o :

O Bog, ki ti je lastno vsmiliti se vselej in prizanesti, vsliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ketere veže grehov veriga, milost tvoje dobrote odveže.

Vsliši, prosimo te, o Gospod, našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod, svojo neizrekljivo milost, da nas ne samo vseh grehov odvežeš, temuč odrešiš tudi šib, ketere zanje zaslužimo.

O Bog, ki te greh žali in pokora potolaži, ozri se milostno na prošnjo k tebi klicajočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ketere za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni večni Bog, vsmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel in sè vso močjo storil.

Bog, vsem vernim pastir in vladavec, ozri se milostno na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; daj mu, prosimo, z besedo in zgledom koristiti vsem, ki jim je postavljen, da pride k večnemu življenju s čredo vred, ki mu je izročena.

O Bog, varih vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., svojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je po tvoji volji cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

O Bog, od katerega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dejanja, daj svojim služabnikom tak mir, kaker ga svet ne more dati, da bodo naša serca tvojim zapovedim vdana, in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

O Bog, vžgi naša serca z ognjem svetega Duha, da ti bomo služili s čistim telesom in dopadli z očiščenim srcem.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic, da po bogaboječih prošnjah dosežejo odpuščanje, katero so vselej želeli.

Začenjaj, prosimo o Gospod, sè svojim duhom naša dejanja in spremljaj jih sè svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela v tebi začnó, in v tebi začeta tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni večni Bog, ki nad živimi gospoduješ ob enem in nad mrtvimi, ter se rad vsmiliš vseh, ketere po veri in dejanju spoznavaš za tiste, ki bodo tvoji; ponižno te prosimo, za ketere smo se namenili moliti in ketere ali sedanje življenje še v mesu zadržuje, ali jih je že ločene od telesa prihodnje sprejelo, naj na priprošnjo vseh tvojih svetnikov po milosti tvoje ljubezni odpuščanje vseh svojih grehov dosežejo. — Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog na vse veke vekov. Amen.

V. Gospod, vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Vsliši nas vsegamogočni in vsmiljeni Gospod.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po božjem vsmiljenju počivaju v miru.

O. Amen.

*Litanije svetnikov treh redov
sv. Frančiška.*

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Bog Oče nebeški,	}	vsmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,		
Bog sveti Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,		
Sveta Marija,	}	prosi za nas!
Sveta Mati božja,		
Sveta devic devica,		
Sv. Mihaelj,		
Sv. Gabrielj,		
Sv. Rafaelj,		

Vsi sveti angelji in arhangelji, prosite za nas!

Vse svete verste zveličanih duhov, prosite za nas!

Sv. Janez Kerstnik, prosi za nas!

Sv. Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za nas!

Sv. Peter,

Sv. Pavelj,

Sv. Andrej,

Sv. Jakob,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakob,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

}
prosi za nas!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otroci, prosite za nas!

Sv. Štefan,	}	prosi za nas!
Sv. Lavrencij,		
Sv. Vincencij,		

Sveta Fabijan in Sebastijan, prosita za nas!

Sveta Janez in Pavelj, prosita za nas!

Sveta Kozma in Damijan, prosita za nas!

Sv. Gervazij in Protazij, prosita za nas!

Sv. Berard,	}	prosi za nas!
Sv. Peter,		
Sv. Akurzij,		
Sv. Adjut,		
Sv. Oton,		
Sv. Danielj,		
Sv. Angelj,		
Sv. Samuelj,		
Sv. Domen,		
Sv. Leo,		
Sv. Hugolin,		
Sv. Nikolaj,		

Sv. Peter Baptista in drugi japonski marterniki, prosite za nas!

Sv. Nikolaj in drugi gorkumski marterniki, prosite za nas!

Sv. Fidelj, prosi za nas!

Vsi sveti marterniki, prosite za nas!

Sv. Siljvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Hijeronim,

Sv. Bonaventura,

Sv. Martin,

Sv. Nikolaj,

Sv. Ludovik,

Sv. Benvenut,

} prosi za nas!

Vsi sveti škofje in spoznavavci, prosite za nas!

Vsi sveti učeniki, prosite za nas!

Sv. Anton,

Sv. Benedikt,

Sv. Bernard,

Sv. Dominik,

Sv. oče Frančišek,

Sv. Anton Padovanski,

Sv. Bernardin,

Sv. Janez Kapistran,

Sv. Jakob iz Marke,

Sv. Peter Aljkantarski,

Sv. Frančišek Solan,

Sv. Peter Regalat,

} prosi za nas!

Sv. Didak,
 Sv. Paškalj,
 Sv. Benedikt,
 Sv. Pacifik,
 Sv. Janez Jožef,
 Sv. Leonard,
 Sv. Feliks,
 Sv. Jožef iz Leonise,
 Sv. Serafin,
 Sv. Lavrencij iz Brunduzija,
 Sv. Jožef Kupertin,
 Sv. Ferdinand,
 Sv. Ludovik,
 Sv. Ivo,
 Sv. Eljzearij,
 Sv. Rok,
 Sv. Konrad,

prosi za nas!

Vsi sveti mašniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite za nas!

Sv. Marija Magdalena,
 Sv. Agata,
 Sv. Lucija,
 Sv. Neža,
 Sv. Cecilija,
 Sv. Katarina,

prosi za nas!

Sv. Klara,
 Sv. Neža Asiška,
 Sv. Katarina Bolonjska,
 Sv. Koleta,
 Sv. Veronika,
 Sv. Roza Viterbska,
 Sv. Hijacinta,
 Sv. Marija Frančiška,
 Sv. Angela,
 Sv. Anastazija,
 Sv. Elizabeta ogerska,
 Sv. Elizabeta portugalska,
 Sv. Margarita Kortonska,

} prosi za nas!

Vse svete device in vdove, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice treh redov našega sv. očeta Frančiška, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, vsliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,

} reši nas, o Gospod!

Nagle in neprevidene smerti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Šibe potresa,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smerti,
 Sè skrivnostjo svojega svetega
 včlovečenja,
 Sè svojim prihodom,
 Sè svojim rojstvom,
 Sè svojim kerstom in svetim
 postom,
 Sè svojim križem in terpljenjem,
 Sè svojo smertjo in svojim po-
 kopom,
 Sè svojim svetim vstajenjem,
 Sè svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika svetega
 Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki, prosimo te vsliši nas!
 Da nam zanesesh, prosimo Te vsliši nas!
 Da nam odpustiš, prosimo Te, vsliši
 nas!
 Da nas k pravi pokori pripelješ, pro-
 simo Te, vsliši nas!

Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,
 Da pastirja apostoljskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve po-
 nižaš,
 Da našega cesarja varuješ,
 Da kerščanskim kraljem in oblast-
 nikom mir in pravo edinost
 daruješ,
 Da vsemu kerščanskemu ljudstvu
 mir in edinost dodeliš,
 Da nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in ohraniš,
 Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov večnega
 pogubljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni
 pokoj dodeliš,
 Da nas vslišiš,
 Sin Božji,

prosimo Te, vsliši nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
vsliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
vsmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

(Vse drugo kaker pri litanijah vseh svet-
nikov.)

Kratek pouk o sv. kri- ževem potu.

I. Zgodovinski pregled.

*Po besedah vélikega papeža Be-
nedikta XIV. je pobožnost sv. kri-
ževga pota ena ismej najboljših in
jako izdatno sredstvo, da se greš-
niki spreobernejo, mlačni vnamejo
in pravični spopolnijo. Zato naj ga
pa vsak kristijan, zlasti pa ud tre-
tjega reda, prav pogosto in pobožno
opravlja. Spodbujajo naj nas v tem
mnogi svetniki, ki so sv. križev pot
vsak dan molili in vsled tega dosegli
veliko stopinjo popolnosti in sve-*

tosti. Sveti Leonard Portomavriški, ki je blagoslovil 572 križevih potov, ga sam jako rad molil in spisal za to posebne molitve, je večkrat rekel, da more samo sv. križev pot cele župnije posvetiti.

Kaj pa je sv. križev pot?

V pravem pomenu besede je sveti križev pot tisti pot, po katerem je šel naš božji Odrešenik, s težkim križem obložen, iz Pilatove palače, kjer je bil k smerti obsojen, na goro Kalvarijo, kjer je bil križan.

Po vnebohodu Gospodovem — tako pravi pobožno sporočilo — je presveta Devica Marija ali sama ali pa v spremstvu svetih žen večkrat hodila po tem potu in premišljevala bridko terpljenje svojega Sina. Tako so delali tudi apostoli in prvi kristijani. Te zglede so posnemali najprvo prebivalci svete dežele, v poznejših stoletjih so pa mnogoštevilni romarji iz daljnih dežel hiteli v Jeruzalem počastit svete, s presveto Jezusovo kervjo napojene kraje. To se godi v obilni meri še dandanašnji.

Sv. cerkev je kmalu tem romarjem, da bi njih pobožnost še bolj vnela, odperla zaklade duhovnih milosti. Ker pa ne more vsakedo romati v sv. deželo, tedaj je dovolila sveta rimska stolica, da se tudi na drugih krajih, v cerkvah in kapelah, postavijo križi in podobe, ki nam predočujejo pretresljive dogodke, kateri so se na pravem križevem potu v Jeruzalemu godili, in ob enem tudi podelila obiskovavcem takih križevih potov ravno tiste duhovne milosti in odpustke, ketere zadobijo oni, ki obiščejo pravi križevi pot v Jeruzalemu.

Duhovni sinovi sv. Frančiška Asiškega, ketere je glavar sv. cerkve, rimski papež, l. 1342. postavil za varuhe sv. krajev, so take postaje sv. križevega pota razširili ne le po Evropi, temuč po vesoljnem svetu.

2. Pogoji za zadobljenje odpustkov.

Poglejva sedaj, dragi tretjerednik, pogoje, pod katerimi se moreš vdeležiti odpustkov sv. križevega pota.

Da dobiš te odpustke je potrebno:

1. da si v stanu milosti božje; zato obudi vselej, preden začneš sv. križev pot moliti, serčno kesanje čez vse svoje grehe. Napravi tudi namen, za katere duše v vicah misliš odpustke darovati;

2. da obiščeš posamezne postaje po versti tako, da se pomikaš od postaje do postaje, ako ni posebnih ovir. Kè bi pa vsled obiskovanja posameznih postaj nastal nered, ali bi se zavoljo velikega števila vernikov ne moglo hoditi od postaje do postaje, tedaj zadostuje, da to stori duhovnik sè strežajema, ki moli na glas in drugi mu odgovarjajo ter ob enem s duhovnikom poklekujejo in vstajajo in če le mogoče naj se obernejo proti postaji.

3. Vseh 14 postaj moraš obiskati brez dolgega presledka. Ako bi pa sv. križev pot vsled drugega sv. opravila za nekaj časa pretergal ter ga pozneje nadaljeval, se odpustkov vse eno vdelešiš. Kè bi n. pr. pričel moliti sv. križev pot, pa bi ga pretergal in bil pri sv. maši, ali

šel k sv. spovedi ali pristopil k sv. obhajilu, nadaljuj potem tam, kjer si ga prenehal in ti ni treba znova začeti.

4. Premišljuj po zmožnosti na kratko Kristusovo terpljenje. Ni pa neobhodno potrebno, če tudi je prav dobro, da pri vsaki postaji premišluješ drugi dogodek prebridkega Kristusovega terpljenja. Dobro je tudi, kar je sploh v navadi, da pri vsaki postaji odmoliš Oče naš, Češčena Marija in obudiš kes.

3. Odpustki sv. križevega pota.

Kedor sveti križev pot tako opravlja, se vdeleži vseh odpustkov, ketere bi zadobil, kè bi obiskal postaje sv. križevega pota v Jeruzalemu. Teh odpustkov je pa jako veliko, in sicer popolnih in nepopolnih, katerih pa ne moremo natančno določiti in naštetih. Za časa papeža Pija V. je nastal namreč v božjem grobu v Jeruzalemu ogenj, ki je uničil listine, s katerimi so bili sv. odpustki podeljeni.

Vsi odpustki se morejo darovati dušam v vicah.

Mogel bi pa kedo vprašati: „Ali se morejo odpustki sv. križevega pota dobiti večkrat na dan?“

Na to vprašanje odgovorimo:

1. Ako sv. križev pot samo enkrat na dan opravimo, tedaj zadobimo vse, tej pobožnosti podeljene, popolne in nepopolne odpustke in sicer enega popolnega za se, vse druge pa za vboge duše v vicah, nikaker pa ne za druge še žive osebe.

2. Ako pa sv. križev pot večkrat na dan molimo, zadobimo samo eden popoln odpustek, nasproti pa vse nepopolne odpustke in sicer tolikokrat, kolikerkrat ga molimo, in te odpustke dobimo za se ali jih pa lahko darujemo za duše v vicah.

4. Križ z odpustki sv. križevega pota.

Do sedaj smo govorili o sv. križevem potu, ki se opravlja v cerkvi in v javnih kapelah. Toda vsak ne more obiskati cerkve. Kaj je torej

z bolniki, jetniki, popotniki na morju, ali mej krivozverci in neverniki, in sploh sè vsemi, ki so iz dosti vašnega vsroka zaderžani moliti sveti križev pot v cerkvi ali kje drugje, kjer je veljavno postavljen? Tudi za te skerbi sv. mati cerkev, ki sè sladko materinsko ljubeznijo objema vse svoje otroke in vsem svoje milosti deli. Tudi ti se morejo vdeležiti odpustkov sv. križevega pota.

Na prošnjo frančiškanskega generalja je sv. rimski sedež dovolil, da se za zadobljenje odpustkov sv. križevega pota blagoslovijo posebni križi. Kedor torej nikaker ne more iti v cerkev, naj derži tako blagoslovljen križ v rokah in sè skesanim srcem pobožno moli 20 krat Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . . in sicer 14 krat Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . . namestu obiskovanja 14 postaj, 5 Oče naš . . ., Češčena Marija . . ., Čast bodi . . . na čast svetim 5 ranam Kristusovim in 1 Oče naš . . ., Češčena Marija . . ., Čast bodi . . . po namenu sv. očeta.

*Ako pa več oseb, ki so vse iz ve-
ljavnega vzroka zadržane v cerkvi
sv. križev pot opraviti, skupno mo-
lijo imenovanih 20 Očenašev itd.,
tedaj zadostuje — po določilu sve-
tega očeta Leona XIII. — da samo
ena oseba tak križ v roki derži.*

*Ker pa težko bolnim navadno
tudi to ni mogoče, je pred več leti
frančiškanski generalj P. Bernardin
Portogruaški poprosil papeža Pija
IX. še bolj slajšanih pogojev. Dobil
je pooblastilo, da naj določuje za
težko bolne, dokler bo on generalj,
mesto 20 Očenašev itd. le kratek
zdihljaj, tako da se vdeležé, če ga
opravijo pobožno in skesano, ravno
tako doma odpustkov sv. križevega
pota. Po sadnjem generaljnem ka-
pitelju je novoizvoljeni generalj
P. Alojzij iz Parme ponovil to
prošnjo in dne 9. septembra 1890.
dobil od papeža Leona XIII. pri-
voljenje polajšanja za ves čas te
njegove službe, tako da težko bolni
dobé imenovane odpustke, če ustno
obudé dejanje kesanja in pobožno
smolijo sledečo molitvico:*

„Tebe torej prosimo, pridi na pomoč svojim služabnikom, ke-
tere si s predrago kervjo odrešil“,
in s mislijo sledé, mej tem, ko jim
kedo naprej moli 3 krat Oče naš...
Češčena Marija... in Čast bodi...

Opomniti moramo še, da se tako
blagoslovljeni križ, ako ga je vže
kedo rabil, nikaker ne sme komu
drugemu posoditi ali darovati ali
prodati. Na ta način sgubi križ
blagoslov in ob enem seveda tudi
odpustke.

Sveti križev pot

sv. Leonarda Portomavriškega.

Darovanje svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus, ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz vsega serca, da sem kedaj razžalil tebe, o največa dobrota. Darujem ta sv. križev pot tebi v čast, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si hodil zavoljo mene, vbozega grešnika. Zelim se vdeležiti vseh odpustkov, kateri so za to pobožnost podeljeni, in sicer enega popolnega za se, vse druge pa darujem za vboge duše v vicah, zlasti pa za..... Prosim te, o Jezus, dodeli mi milost in moč, da bi sè sv. križevim potom mogel zadobiti v tem življenju tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje. Amen.

I. postaja.

Jezusa na smert obsodijo.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli nedolžnega Jezusa prečudno ponižnost, s katero je krivično sodbo brez vsacega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ketere so sodbo podpisale. Hudobnost tvojega jezika, s katerim si se večkrat zoper Boga in bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa v smert obsodil. Oberni se torej k njemu, jokaj in vzdihni bolj sè srcem kaker z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen do mene, vbozega grešnika! Boš-li tedaj za nevredno, hudobno stvar ječo, verige, tepenje terpel in v tako grozno smert obsojen? Oh, to je zadosti, da gane moje serce, da objokujem vse pregrehe, ketere sem storil sè svojim jezikom. Obžalujem jih torej in kličem k tebi: O Jezus, vsmiljenje! — Vsmiljenja in milosti te prosim, o Jezus!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in s kako radovoljnim srcem objame dobrotljivi Jezus sveti križ, in kako poterpežljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa, poln nevolje in nepoterpežljivosti, bežiš pred križem kar le moreš. Ali ne veš, da se brez križa ne more doseči nebeško veselje? Oh, objokuj svojo slepoto; oberni se k svojemu Gospodu, vzdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus, ampak meni se spodobi križ! O težki križ, ki so ti ga naložili moji grehi! O ljubeznjivi Jezus, daj mi milost in moč, da objamem vse križe, ketere sem zaslužil sè svojimi grehi. Stori, da voljno objamem svoj križ in se tako ločim od sveta. Daj mi tako ljubezen do križa, da vselej s tvojo služabnico, sv. Terezijo, iščem in želim: „Terpeti ali vmreti; vmreti ali terpeti!“

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo v toliki meri prelite kervi ves oslabel, prvič pade na zemljo. Oh, kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in sujejo. Vender ni pritoževanja ali nevolje slišati iz njegovih ust. Ti pa tožiš, če le majhin križ občutiš ali zoperno besedo slišiš. Oh, sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost. Vzdiхни k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus, poglej me prevbozega grešnika pred tvojimi nogami. Oh kolikokrat in v kako velike grehe sem padel! Kolikokrat sem se pogreznil v globočino hudobije! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus, pomoči iščem pri tebi, da ves čas svojega življenja nikaker in nikoli smertnega greha ne storim, in tako v svoji zadnji uri zveličanje upati morem.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

O, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša: „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče tebi Marija. „Kaj hudega ti je storila moja mati?“ te vpraša Jezus. „Oh, zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in bridkost terpiva“. Oj grešnik,

kaj praviš na to? — Reci in vzdihni v svojem sercu:

O božji Sin Marije, o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa, ves potert in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajavec; sè svojimi grehi sem brusil meč, kateri je ranil vajino serce. Oh, iz serca mi je žal. Prosim vaju, odpustita mi! Milost, o Jezus! Milost, o Marija! Po svojem velikem vsmiljenju mi dodelita milost, da nikedar več ne grešim, ampak noč in dan premišljujem in objokujem vajino grenko terpljenje in žalost.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

V. postaja.

*Simon Cirenejski pomaga Jezusu
križ nesti.*

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki si nečimernosti sveta in nasladnostim svojih občutkov ves vdan, ki svojih križev ne nosiš radovoljno, ampak le z veliko nevoljo, ker se jih vbrani ne moreš. Oh, zbudi že enkrat serce in vsmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi voljno vse križe in nadloge, ketere ti pošilja tvoj ljubez-

njivi nebeški Oče. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti poterpežljivo prenašati, ampak tudi svojemu Bogu za nje hvaležnega se skazovati. Prosi ga tako:

O ljubeznjivi Jezus, hvalim te za toliko priložnosti, ketere mi daješ, da bi mogel za-te terpeti in za se kaj zaslužiti. O moj Bog, daj mi milost, da vse, kar se mi v tem življenju težavnega prigodi, s poterpežljivim srcem prenašam in se potem vdeležim večnega veselja. Stori, o Jezus, da tukaj s teboj jokam in terpim, potlej pa s teboj v nebesih gospodujem.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu potni pert.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa in po tej ljubezni si vtisni v serce njegov sveti obraz. O kako srečen boš, ako živiš z Jezusovim obrazom v svojem sercu in ž njim greš v večnost. Da to milost dosežeš, prosi vsmiljenega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus, prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svo-

jega obličja, da brez nehanja mislim na te, noč in dan preišlujem tvoje grenko terpljenje in objokujem svoje grehe. O Jezus, s kruhom tvojega terpljenja hočem nasičevati svojo dušo, in moje oči naj vedno solze točijo nad mojimi pregrehami.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sé svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in tvoj Gospod, na zemlji leži, ves oslabel od velike bolečine, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost poterla Jezusa in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhljen. Spokori se in skleni biti ponižniši. Reci sè skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus, akoravno vidim, da na zemlji pod težkim križem

ležiš, vendar te molim in častim ko svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh; vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da spoznam svojo nečimernost, da vse zasramovanje sprejemam s tebi tolikanj ljubo ponižnostjo, da bom potem tudi s teboj povišan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

VIII. postaja.

Jezus tolaši jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli in prevdari v svojem sercu, koliko ti je vender treba jokati in žalovati. Pervič, ker tvoj ljubeznjivi Jezus toliko zavoljo tebe terpi; drugič sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš premišljuoč njegove grozovite bolečine še terdovraten ostati? Poglej, kako milostnega in ljubeznjivega se Jezus ska-

zuje jeruzalemskim ženam. Zaupaj vanj in vzdihni sè srcem:

O ljubeznjivi Jezus, oh kako je to, da se moje serce ne raztopi v solzah velike žalosti? Solz, o Jezus, prosim; solz prave pokore in priserčnega obžalovanja mi daj, da z objokanimi očmi in sè skesanim srcem zadobim tisto milost, katero si tem ženam skazal. Oh Jezus, ne obračaj od mene svojih milostnih oči! Poglej me, vbozega grešnika, da bom tudi jaz ves potolažen tebe mogel videti ob zadnji uri.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

O s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič padel pod križem! Premisli, kako Jezusa, krotko, nedolžno jagnje, judje in neverniki kaker stekli volkovi tepó, sujejo in sem ter tje po terdem kamenju vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sina božjega tako grozovito terpinčiš! O grešnik, ali ni tvoj ves poterti in kervavi včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh, reci ves objokan:

O vsegamogočni Bog, ki nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kedo te je vergel tako nevsmiljeno? Oh nihče drugi ne kaker moja pregreha, v katero sem tolikokrat zopet padel. Moja hudobna natura ni jenjala grešiti in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus, pred teboj sedaj klečim sè skesanim srcem in terdno sklenem svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti terdno in zvesto obljubim, da ne bom nikedar več grešil. O Bog, nikedar več, nikedar več ne!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, o duša, kako Jezusu, ki je po životu ves ranjen in stepen, še grenkega žolča piti dajo. Poglej, kako tvojo nesramežljivost, nespodobno obnašanje in nečimernost v obleki sè svojo nagoto plačuje, sè žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez milovanja pogledati? Oh, verzi se k nogam svojemu Jezusu in reci:

O žalostni Jezus, kako velik razloček je mej menoj in teboj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti in ves s kervjo oblit; jaz pa ves nečimern, poln nasladnosti in veselja, ali vsaj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu. O Jezus, pelji me ti na pravo stezo! Stori, da mi bodo vse sladkosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namestu njih želel tvoje terpljenje občutiti in da tako vreden postanem s teboj uživati večno veselje!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

XI. postaja.

Žesusa na križ pribijejo.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je občutil dobrotljivi Jezus, ko so mu ude, kite in žile sè žebli prebodli. O kako je to, da tvoje serce kar žalosti ne počí, ko vidiš, da tvoji grehi tako nevsmiljeno morijo tvojega Zveličarja? Vsaj sedaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus, vlij v moje serce strah in lju-

bezen do tebe. In ker so moji grehi
tisti žebli, ki so tebe pribili na križ,
stori sè svojo milostjo, da bodo vse
moje hude želje in občutki na tvoj križ
nabiti in tamkaj vmorjeni, da bom v
življenju in v smerti s teboj križan tudi
s teboj v nebesih večno kraljeval.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili
se nas!

XII. postaja.

Žesus vmerje na križu.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči in premišluj na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede obličje božje. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, ki ga križajo in žalijo; razbojniku obljubi nebeško kraljestvo; svojo Mater izroči Janezu; svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu; slednjič pa vmerje z nagnjeno glavo. — Tako je torej moj Jezus vmerl! Res, vmerl je na križu in zavoljo mene. O

duša moja, kaj boš sedaj počela? Oh, ne hodi preč kaker le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in vzdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar, vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, ki so tebe tako nevsmiljeno vmorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veselje in upanje občuti moja duša, ko te slišim prositi celó za tiste, kateri so te križali. Kaj hočem sedaj za te storiti, ker si ti za me toliko storil? Poglej, o Jezus, pripravljen sem in voljan odpustiti vsem, ki so me kedaj razžalili. Res, moj Bog, zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem, iz serca jih objamem in jim želim vse dobro. In tako tudi upam ob svoji smertni uri slišati tvoje vesele besede: „Še danes boš z menoj v raj!“

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

XIII. postaja.

*Jezusa s križa snamejo
in ga v Marijino naročje položé.*

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je prebodel serce žalostne Matere, ko je svojega mertvega Sina vzela v naročje. Videla ga je vsega ranjenega in kervavega. O kakšno žalost in bolečino je takrat čutila v svojem sercu! Keteri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno serce? Oh, greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel in Marijino serce

tako močno ranil! Objokuj torej ta grozoviti greh. Združi svoje solze sè solzami svoje žalostne Matere in vzdihni k njej tako:

O kraljica vseh marternikov, kedaj bom vreden, prav razumeti tvojo žalost in bolečino? Kedaj zadobim milost, tvojo žalost v svojem sercu nositi in s teboj terpeti? O velika Gospa, sprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi napravili tako žalost; da ves skesan in spokorjen v zaupanju in ljubezni do tebe vmerjem in po smerti s teboj večno živim!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

XIV. postaja.

Žezusa v grob položé.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si sè svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, vzdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in grenko žalost Marije, ko je iz naročja zgubila svojega ljubeznjivega Sina. V premišljevanju le te njene žalosti in njenega terpljenja se moraš res sramovati, da si pri obiskovanju tega križevega pota občutil tako malo vsmiljenja. Oh vzdrami

svoje serce vsaj zdaj pri tej zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj svoje serce in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O vsmiljeni Jezus, ki si prehodil tako kervavo pot iz ljubezni do mene, v tem grobu ležečega te častim in molim. Oh želim in hočem tebe v svojem sercu zapertega imeti, da bi s teboj sklenjen po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal in se v tvoji milosti ločil s tega sveta. Po zasluženju tvojega terpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešno Telo moja popotnica, da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in da svoje zadnje vzdihovanje sklenem s tistim vzdihovanjem, s katerim si ti na svetem križu izdihnil svojo sveto dušo. Daj mi sè živo vero, s terdnim zaupanjem in gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe vmreti in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Vsmili se nas, o Gospod! — Vsmili se nas!

M o l i t e v.

Nebeški Oče večni Bog! Po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojem bridkem terpljenju in grenki smerti mene odrešil, ti darujem ta sveti križev pot, katerega sem s tvojo milostjo obiskal. Vzemi to pobožno opravilo v povišanje svoje časti v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščenje grehov celega sveta, za pomoč vernim dušam v vicah, zlasti pa za ketere sem v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški, poglej na obličje Kristusa, svojega Sina, vsliši glas njegove sv. kervi in bodi milostljiv meni, vbogemu grešniku! Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Hvaljen bodi naš križani Zveličar,
Jezus Kristus in njegova žalostna Mati
Marija! Amen.

III. del.

Obrednik

III. reda svetega Frančiška.

I. Molitve pri zborih.*)

1. Pred zborom.

a) N a v a d n o.

Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, et tui amoris in eis ignem accende.

Sub tuum praesidium confugimus, Sancta Dei Genitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta.

Respice, beate Pater Francisce, de excelso coelorum habitaculo, et deprecare pro po-

Pridi sv. Duh, napolni serca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sv. božja porodnica: ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blažena Devica.

Ozri se, blaženi oče Frančišek, iz vzvišenega nebeškega prebivališča in prosiz za svoje

*) *Vodnik ali visitator opravlja te molitve v roketu s belo štolo klečé pred altarjem ali pred podobo Križanega.*

pulo tuo, populo quem elegisti ut serviat coram te omni tempore in ministerio Domini.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster (*secreta*).

V. Et ne nos inducas in tentationem;

R. Sed libera nos a malo.

V. Memor esto Congregationis tuae;

R. Quam possedisti ab initio.

V. Domine, exaudi orationem meam,

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum,

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Mentes nostras, quaesumus Domine, lumine tuae claritatis illustra, ut videre possimus quae agenda sunt, et quae recta sunt agere valeamus. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

ljudstvo, za ljudstvo, ki si je izvolil, da bo služilo pred teboj vsak čas v službi Gospodovi.

Gospod, vsmili se nas. Kriste, vsmili se nas. Gospod, vsmili se nas.

Oče naš (*tiho*)

V. In nas ne vpelji v skušnjavo;

O. Temuč reši nas hudega.

V. Spomni se svoje skupščine.

O. Ketero si posedel od začetka.

V. Gospod, vsliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molimo.

Razsvetli, prosimo o Gospod, našo pamet z lučjo svoje svetlobe, da spoznamo, kar nam je storiti, in storiti moremo, kar je pravo. Po Kristusu Gospodu našem.

O. Amen.

b) Slovesno.

<p>1. Veni, Creator, Spiritus,
mentes tuorum visita,
imple superna gratia,
quae tu creasti pectora.</p>	<p>1. O pridi, Stvarnik,
sv. Duh,
obišči duše vernikov,
napolni z višjo milostjo,
sercá, ketera vstvaril si.</p>
<p>2. Qui diceris Paracletus,
altissimi donum Dei,
fons vivus, ignis caritas,
et spiritalis unctio.</p>	<p>2. Ime jetolažnik tvoje,
in dar Boga neskončnega,
ljubezen, ogonj, živi vir,
duhovno pomaziljenje.</p>
<p>3. Tu septiformis munere,
digitus paternae dexteræ,
tu rite promissum Patris,
sermone ditans guttura.</p>	<p>3. Sedmeroversten po dareh,
desnice perst Očetove,
Očetova obljuba Ti,
z jeziki gerla bogatiš.</p>
<p>4. Accende lumen sensibus.
infunde amorem cordibus,
infirma nostri corporis,
virtute firmans perpeti.</p>	<p>4. Prižgi počutkom pravo luč,
ulij ljubezen v sercanam,
slabost telesa našega,
z močjo krepčaj nevpehano.</p>

<p>5. Hostem repellas longius,
pacemque dones protinus,
ductore sic te prae-
vio,
vitemus omne no-
xium.</p> <p>6. Per te sciamus, da,
Patrem,
noscamus atque Fi-
lium,
teque utriusque Spi-
ritum,
credamus omni tem-
pore.</p> <p>7. Deo Patri sit gloria
ejusque soli Filio,
cum Spiritu Para-
clito,
nunc et per omne
saeculum.
Amen.</p> | <p>5. Odženi proč so-
vražnika,
podeli stanoviten
mir,
da se tako, ko vo-
diš nas,
izognemo škodlji-
vega.</p> <p>6. Po Tebi, da spo-
znamo, daj,
Očeta in Sina
Božjega,
in v Tebe tudi obeh
Duha,
daj verovati vsaki
čas.</p> <p>7. Bogu Očetu bodi
čast
in njega Sinu edi-
nemu
in Duhu tolažitelju
sedaj in v vekov
veke vse. Amen.</p> |
|---|--|

Tempore paschali.

8. Deo Patri sit gloria,
et Filio, qui a mor-
tuis,
surrexit, ac Para-
clito
in saeculorum sae-
cula.
Amen.

O velikonoč. času :

8. Bogu Očetu bodi
čast
in Sinu, ki je od
mertvih vstal,
in Duhu tolažitelju
sedaj in v vekov
veke vse.
Amen.

V. Emitte Spiritum tuum, et creabuntur;

R. Et renovabis faciem terrae.

Oremus.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. Pošlji svojega Duha in bodo vstvarjeni;

O. In prenovil boš zemeljsko obličje.

Molimo.

O Bog, ki si serca vernikov po razsvitljenju sv. Duha učil, daj, da ravno v tem Duhu, kar je prav, spoznamo in se njegove tolažbe vedno veselimo. Po Kristnsu Gospodu našem.

O. Amen.

2. Po zboru.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster (secret.)

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis,

R. A templo sancto tuo, quod est in Jerusalem.

V. Domine, exaudi orationem meam,

Gospod, vsmili se nas. Kriste, vsmili se nas. Gospod, vsmili se nas.

Oče naš (*tiho*).

V. In nas ne pelji v skušnjavo,

O. Temuč reši nas hudega.

V. Poterdi, o Bog, kar si storil nad nami,

O. Od svojega svetega tempeljna, ki je v Jeruzalemu.

V. Gospod, vsliši mojo molitev,

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum,

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Praesta nobis, quaesumus Domine, auxilium gratiae tuae, ut, quae te auctore facienda cognovimus, te adjuvante implere valeamus.

Agimus tibi gratias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Oremus pro benefactoribus nostris.

R. Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam aeternam. Amen.

Antiph. Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?

Ps. 129.

De profundis clamavi ad te, Domine;

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

V. Gospod z vami,

O. In s tvojim duhom.

Molimo.

Dodeli nam, prosimo o Gospod, pomoč svoje milosti, da, kar smo po tebi spoznali, da je storiti, s tvojo pripomočjo tudi dopolniti moremo.

Zahvalujemo se ti, vsegamogočni Bog, za vse tvoje dobrote. Kateri živiš in kraljuješ na vekov veke.

O. Amen.

V. Molimo za naše dobrotnike.

O. Blagovoli, Gospod, večno življenje poverniti vsem, ki nam dobro delajo zavoljo Tvojega imena. Amen.

Predglasnica. Ako se boš oziral na hudobije o Gospod, Gospod, kedo bo obstal?

Ps. 129.

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod,

Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris, Domine: Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinuit te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius, speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus eius.

Requiem aeternam dona eis, Domine; et lux perpetua luceat eis.

Antiph. Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?

V. A porta inferi,

Gospod vsliši moj glas.

Naj poslušajo tvoja ušesa glas moje prošnje.

Ako se boš oziral na hudobije o Gospod, Gospod, kedo bo obstal?

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o Gospod.

Moja duša čaka njegove besede, moja duša upa v Gospoda.

Od jutranje straže do noči naj Izrael upa v Gospoda.

Ker pri Gospodu je vsmiljenje in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael vseh njegovih hudobij.

Večni mir jim daj, o Gospod; in večna luč naj jim sveti.

Predglasnica. Ako se boš oziral na hudobije o Gospod, Gospod, kedo bo obstal?

V. Vrat peklenških,

R. Erue, Domine, animas eorum.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum,

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, veniae largitor et humanae salutis amator, quaesumus clementiam tuam, ut nostrae Congregationis fratres, propinquos et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt Beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.

Fidelium, Deus, omnium conditor et redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum; ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis sup-

O. Reši, o Gospod, njih duše.

V. Gospod, vsliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

V. Gospod z vami,

O. In s tvojim duhum.

Molimo.

O Bog, ki odpuščenje deliš in zveličanje človeštva ljubiš, prosimo tvojo milost, da naše družbe bratom, sorodnikom in dobrotnikom, ki so se s tega sveta ločili, po priprošnji blažene Marije vselej Device in vseh svojih svetnikov v družbo večnega zveličanja priti dodeliš.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da pomiloščenje, ki so ga vselej želele, na pobožne prošnje dosežejo. Ke-

plicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Requiem aeternam dona eis, Domine;

R. Et lux perpetua luceat eis.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

teri živiš in kraljuješ na vekov veke.

O. Amen.

V. Večni mir jim daj, o Gospod,

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

Opomba. Te molitve so za zborovanje zapovedane od sv. kongregacije obredov; vendar se smejo poleg teh opravljati še druge, n. pr.: litanije Matere božje, rožni venec, redovne litanije itd.

II. Sprejem.

Congregatione instituta, sacerdos superpelliceo et stola (coloris albi) indutus, stans aut sedens in infimo altaris gradu Postulantem genuflexum interrogat:

Quid postulas?

Resp. Reverende Pater, ego humiliter postulo habitum Tertii Ordinis de Poenitentia, ut cum eo salutem aeternam facilius consequi valeam.

Kaj želiš?

Odgov. Častiti oče, ponižno prosim obleke spokornega tretjega reda, da ž njo lažje dosežem večno zveličanje.

Sacerdos dicit: Deo gratias. Hvala Bogu. *Deinde adjungatur brevissima ex-*

hortatio, qua laudetur sanctum postulantis propositum atque confirmetur, demonstrata excellentia et virtute Tertii Ordinis: tum sacerdos ad altare conversus, vestes benedicat hoc modo:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini,

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Domine, exaudi orationem meam,

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiternus Deus, qui per mortem unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum restaurare misericorditer dignatus es, ut a morte perpetua nos liberares et ad gaudia perduceres Paradisi: respice, quaesumus, pietatis tuae oculo hanc familiam tuam, hic hodie in tuo nomine congre-

V. Naša pomoč je v imenu Gospodovem,

O. Ki je vstvaril nebo in zemljo.

V. Gospod, vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molimo.

Vsegamogočni večni Bog, ki si po smerti svojega edinorojenega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa, miloserčno blagovolil svet prenoviti, da bi nas rešil večne smerti in nas pripeljal v rajsko veselje, prosimo, ozri se z očesom svoje ljubezni na to svojo družino, danes tukaj v tvojem imenu zbrano,

gatam, cujus famulus tuus B. Franciscus, ut tibi augeatur credentium numerus, extitit Institutor. Illam super firmam petram, quae Christus est, confirma, ut ab omnibus turbationibus mundi, carnis et diaboli sit securus; et incedens per tuorum semitam mandatorum, meritis acerbissimae Filii tui passionis et Immaculatae Matris ejus semper Virginis Mariae, ac B. P. N. Francisci omniumque Sanctorum, gaudia aeterna possideat. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

ki jo je vstanovil tvoj služabnik, sv. Frančišek, da bi se ti pomnožilo število vernikov. Vterdi jo na skali, ki je Kristus, da bo varna pred vsemi skušnjavami svetá, mesa in hudobnega duhá in hodé po stezi tvojih zapovedi večno veselje doseže po zasluženju prebridkega terpljenja tvojega Sina, njegove neomadežane matere, vedno device Marije, blaženega očeta našega Frančiška in vseh svetnikov. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Blagoslov redovne obleke.

(*Si plures iduendi sunt, pronuntientur in plurali, quae in singulari posita sunt.*)

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui tegumen nostrae mortalitatis induere, et

Molimo.

Gospod Jezus Kristus, ki si blagovolil ogrinjalo naše vmerljiti

in praesepio pannis involvi dignatus es, qui- que glorioso confessori tuo B. P. Francisco tres Ordines instituere salubriter inspirasti, ac eosdem per summos Ecclesiae Pontifices, tui Vicarios, approbare fecisti, immensam tuae clementiae largitatem suppliciter exoramus, ut haec indumenta, quae idem B. Franciscus ad poenitentiae indicium ac pro valida contra saeculum, carnem et daemone[m] armatura commilitones suos fratres de Poenitentia in Tertio Ordine portare constituit, bene†dicere et sancti †ficare digneris, ut hic famulus tuus (haec famula tua), ea devote suscipiens, te ita induat, ut in spiritu humilitatis viam mandatorum tuorum ad mortem usque fideliter percurrat. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

R. Amen.

vosti obleči in v jaslicah v plenice se zaviti, in ki si svojega slavnega spoznavavca, blaženega očeta Frančiška, zveličavno navdihnil, da je vstanovil tri redove, ter si storil, da so jih poterdili najvišji cerkveni glavarji, tvoji namestniki, ponižno prošimo neizmerno obilost tvojega vsmiljenja, da blagovoliš blago † sloviti in posve†titi ta oblačila, ki jih je odločil ravnotisti blaženi Frančišek, da jih nosijo njegovi soborivci, spokorni bratje v tretjem redu v znamenje pokore in ko zdatno orožje zoper svet, me-ó in hudobnega duhá, da bo ta tvoj služabnik, ki jih pobožno sprejme, tako tebe oblekel, da se bo v duhu ponižnosti prav do smerti zvesto deržal poti tvojih zapovedi. Keteri živiš in kraljuješ na vekov veke.

O. Amen.

Blagoslov redovnega pasú.

Oremus.

Deus, qui ut servum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluisti, beneŕ dic, quaesumus cingulum istud; et praesta, ut famulus tuus, qui (famula tua, quae) hoc poenitentiae ligamine praecingitur, vinculorum ejusdem Domini nostri Jesu Christi perpetuo memor existat, tuisque semper obsequiis alligatum (alligatam) se esse cognoscat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum etc.

R. Amen.

Hic sacerdos aqua benedicta aspergit habitum et cingulum, nihil dicens. Deinde in infimo gradu genuflexus, incipit hymnum: Veni Creator (O pridi, Stvarnik), quem cum adstantibus alternatim recitat aut canit usque ad finem Terminato hymno ad Postulantem ante altare genuflexum versus dicit:

Exuat te Dominus
veterem hominem cum

Molimo.

Bog, ki si zato, da rešiš služabnika, dal svojega Sina brezbožnikom v roke, da so ga zvezali, blagoŕslovi prosimo ta pas in dodeli, da bo tvoj služabnik, ki se ima s to spokorno vezjo prepasati, vedno se spominjal vezi Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog na vekov veke.

O. Amen.

Sleče naj te Gospod
starega človeka z nje-

actibus suis, et cor-
tuum avertat a saeculi
pompis, quibus abren-
nuntiasti, dum Baptis-
mum recepisti.

R. Amen.

govimi deli in odver-
ne naj tvoje serce od
posvetnega blišča, ke-
teremu si se odpovedal,
ko si prejel sv. kerst.

O. Amen.

*Tum Postulanti imponens habitum aut
scapulare dicit :*

Induat te Dominus
novum hominem, qui
secundum Deum crea-
tus est in justitia et
sanctitate veritatis.

R. Amen.

Obleče naj te Gospod
novega človeka, ki je
po Bogu vstvarjen v
pravici in svétosti res-
nice.

O. Amen.

Deinde porrigit cingulum) sive chor-
dam dicens :*

Praecingat te Domi-
nus cingulo puritatis,
et extinguat in lumbis
tuis humorem libidinis
ut maneat in te virtus
continentiae et casti-
tatis.

R. Amen.

Opaše naj te Gospod
s pasom čistosti in
v gasne naj v tvojem
ledju ogenj poželjivo-
sti, da ostane v tebi
čednost zderžnosti in
čistosti.

O. Amen.

*Ad extremum porrigitur cereus ac-
census his verbis :*

Accipe, frater caris-
sime (soror carissima)

Sprejmi, predragi
brat, luč Kristusovo v

**) Ratione decentiae Sacerdos non
ipsemet circumducatur cingulum in indui-
tione sodalium sororum.*

lumen Christi, in signum immortalitatis tuae, ut mortuus (morta) mundo Deo vivas, fugiens opera tenebrarum. Exsurge a mortuis, et illuminabit te Christus.

R. Amen.

znamenje svoje nevermerjočnosti, da boš mertev svetu Bogu živel ter bežal pred deli temé. Vstani od mertvih in razsvetlil te bo Kristus.

O. Amen.

Postremo sacerdos ad altare conversus intonat Ps. 116.

Laudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus; et veritas Domini manet in aeternam.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto:

Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

V. Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis,

R. A templo sancto tuo, quod est in Jerusalem.

V. Salvum fac servum tuum (salvam fac famulam tuam),

Hvalite Gospoda vsi narodi, hvalite ga vsa ljudstva.

Ker je poterjeno nad nami njegovo vsmiljenje, in resnica Gospodova ostane na večno.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu:

Kaker je bilo v začetku, zdaj, in vselej in na vekomaj. Amen.

V. Poterdi, o Bog, kar si storil nad nami,

O. Od svojega svetega tempeljna, ki je v Jeruzalemu.

V. Reši svojega služabnika (služabnico),

R. Deus meus, sperantem in te.

V. Mitte ei auxilium de sancto,

R. Et de Sion tuere eum (eam).

V. Nihil proficiat inimicus in eo (ea),

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus misericordiae, Deus pietatis, Deus a quo bona cuncta procedunt, sine quo nihil sanctum inchoatur nihilque perficitur, precibus nostris benignus assiste, et hunc famulum tuum (hanc famulam tuam), cui in tuo sancto nomine sacrum poenitentiae habitum

O. Moj Bog, ki v tebe upa.

V. Pošlji mu (ji) pomoč sè svetišča,

O. In sè Sijona ga (jo) varuj.

V. Nič naj ne opravi sovražnik nad njim (njo),

O. In sin hudobe naj se ne prederzne, da bi mu (ji) škodoval.

V. Gospod, vsliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

V. Gospod z vami,

O. In s tvojim duhom

Molimo.

Bog vsmiljenja, Bog ljubezni, Bog, od kterega vse dobro prihaja, brez kterega se nič svetega ne začne, nič ne skonča, poslušaj dobrotljivo naše prošnje in tega svojega služabnika, kteremu (to svojo služabnico, kateri) smo v tvojem svetem imenu dali po-

imposuimus, ab omnibus periculis mentis et corporis tua protectione defende, et concede ei in sancto proposito ad finem usque perseverare, ut peccatorum suorum remissione percepta ad consortium electorum tuorum pervenire mereatur.

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti: quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas.

Deus, qui mira Crucis mysteria in tuo devotissimo Confessore B. Francisco multiformiter demonstrasti, da famulis tuis ipsius semper exempla sectari et assidua ejusdem Crucis meditatione muniri.

svečeno obleko pokore, brani se svojim varstvom vseh dušnih in telesnih nevarnosti, ter mu (ji) dodeli, da v svojem svetem sklepu stanoviten (-a) ostane do konca in po odpuščenih grehih priti zasluži v družbo tvojih izvoljenih.

Bog, ki si po neomadežvanem spočetju Device svojemu Sinu vredno prebivališče pripravil; prosimo, da, ki si jo zavoljo predvidene smerti ravno tistega svojega Sina slehernega madeža obvaroval, tudi nam po njenih prošnjah k tebi priti dodeliš.

Bog, ki si čudovite skrivnosti križa v svojem pobožnem spoznavcu, blaženem Frančišku, mnogotero pokazal, daj svojim služabnikom vedno po njegovem zgledu se ravnati, ter s pridnim premišljevanjem ravno tistega sv. križa se varovati.

(*Pro sodali fratre.*)
Deus, qui B. Ludovicum Confessorem tuum de terreno regno ad coelestis regni gloriam transtulisti, ejus, quae sumus, meritis et intercessionem Regis regum Jesu Christi Filii tui facias nos esse consortes. Qui tecum vivit . . .

R. Amen.

(*Pro sodali sorore.*) Tuorum corda fidelium, Deus miserator, illustra, et B. Elisabeth precibus gloriosis fac nos prospera mundi despiciere, et coelesti semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Post haec Visitator dicit:

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

(*Zaredovnega brata.*) Bog, ki si blaženega Ludovika, svojega spoznavavca, od zemeljskega kraljestva prestavil v slavo nebeškega kraljestva; prosimo, da nas po njegovih zaslugah in prošnjah deležne storiš Kralja kraljev, Jezusa Kristusa, Sina tvojega. Ki s teboj živi . . .

O. Amen.

(*Zaredovno sestro.*) Razsvetli, vsmiljeni Bog, serca svojih vernih, in po častitljivih prošnjah blažene Elizabete stori, da bomo srečo tega svetá zaničevali ter se nebeške tolažbe vedno veselili. Po Kristusu Gospodu našem.

O. Amen.

V. Gospod, vsliši mojo molitev, .

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

V. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

V. Zahvalimo Gospoda.

O Hvala Bogú.

Et conversus ad adstantes benedicit omnes dicendo:

Benedictio Dei omnipotentis Patris et Filii † et Spiritus sancti descendat super vos et maneat semper.

R. Amen.*)

Blagoslov vsegamogočnega Boga, Očeta in Si†na in sv. Duhá, pridi doli na vas in ostani vedno.

O. Amen.

Ceremonia terminata, nomen et cognomen Novitii (Novitiae), item ejus patria, domicilium et dies Vestitionis in Registro inscribantur hoc fere modo: Anno Domini ... mense ... die ... in Ecclesia ... (in oratorio — in loco decenti domus ..) praesente Fratrum (Sororum) Congregatione — Infrascriptus ego N. Director (Sacerdos facultate munitus — Visitor — Guardianus) habitum Tertii Ordinis Poenitentium S. Francisci impôsui Domino N. N. (Dominae N. N.) habenti domicilium in civitate . . . (loco . . .) In quorum fidem ego scripsi.

III. Obljuba.

1. Die Professionis fiat Congregatio solemniter orneturque altare ut in diebus

*) *Caeremonia peracta Sacerdos Novitio imponere poterit nomen novum dicens: „Nunc vocaberis Frater (Soror) N.“*

festis. Novitius habitu Ordinis integro indutus, si fieri potest, aut saltem externe scapulari et chorda vestitus, genuflexus in plano ante altare paratus sit; sacerdos superpelliceo et stola alba ornatus genuflexus in supremo gradu intonat hymnum: Veni creator — O pridi Stvarnik.

V. Emitte Spiritum tuum et creabuntur.

R. Et renovabis faciem terrae.

Oremus.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti; da nobis in eodem Spiritu recta sapere et de ejus semper consolatione gaudere.

Da quaesumus Domine, huic famulo tuo (famulae tuae), quem (quam) Ordinis habitu decorare jam dignatus es, ad inchoati operis perfectionem feliciter pervenire. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. Pošlji svojega Duha in bodo vstvarjeni,

O. In prenovil boš zemeljsko obličje.

Molimo.

Bog, ki si serca vernikov po razsvetljenju sv. Duha učil, daj, da ravno v tem Duhu, kar je prav spoznamo in se njegove tolažbe vedno veselimo.

Daj, prosimo Gospod, temu svojemu služabniku (svoji služabnici), ki si ga (jo) z redovno obleko že oplešati blagovolil, da srečno končá započeto delo. Po Kristusu Gospodu našem.

O. Amen.

2. Quo dicto sacerdos ad altare sedens Novitium ante se genuflexum interrogat:

Frater N. (Soror N.),
quid postulas?

Novitius respondet: Reverende Pater, postulo admitti ad sanctam professionem in Tertio Ordine S. Francisci, ut in eo usque ad mortem Deo serviam.

2. Brat (Sestra) I.,
kaj želiš?

Novinec odgovori: Prečastiti oče, prosim, da bi bil pripuščen k sv. obljubi v tretjem redu sv. Frančiška, da v njem do smerti služim Bogú.

Mašnik: Hvala Bogú.

Respondit sacerdos; Deo gratias: tum brevi sermone sanctitatem professionis, quam Novitius est factururus, elucidabit, expresse autem pronuntiabit, in ea professione non includi ullum votum aut strictam aliquam obligationem sub peccati poena, atque juxta ipsam Regulam et S. Sedis declarationem Tertiarios non ampliori modo quam caeteros christianos vinculis conscientiae constringi. Tamen laudabit confirmabitque zelum Novitii, allato aliquo Sanctorum exemplo effectus professionis salutare demonstrabit; addi poterunt pro ratione temporis aliae exhortationes. Quibus absolutis, Novitius ante sacerdotem genuflexus, manibus junctis, sequentem professionis formulam enuntiabit:

Ego N., coram Deo omnipotente, ad honorem Immaculatae B. V. Mariae et B. Patris Francisci omniumque

Popotni tov.

Obljuba:

Jaz brat I. (sestra I.) [imenuj redovnega svojega patrona]

Sanctorum, promitto servare mandata Dei toto tempore vitae, meae, et Regulam Tertii Ordinis, ab eodem Beato Francisco institutam, juxta formam a Nicolao Papa quarto et a Leone decimo tertio confirmatam; item satisfacere ad Visitatoris placitum pro transgressionibus contra eandem Regulam commissis.

Sacerdos subjungit:

Et ego ex parte Dei, si haec observaveris, promitto tibi vitam aeternam. In nomine Patris et Filii † et Spiritus Sancti.

R. Amen.

3. Surgentibus omnibus, cantatur Hymnus.

Te Deum laudamus: te Dominum confitemur.

obljubim v pričo Boga vsegamogočnega, na čast brezmadežni, blaženi Devici Mariji in blaženemu očetu Frančišku in vsem svetnikom, da bom spolnoval zapovedi božje ves čas svojega življenja in vodilo tretjega reda, vstanovljeno od ravno tistega blaženega Frančiška, povredbi, poterjeni od papeža Nikolaja četrtega in Leona trinajstege, ter po volji predstojnikovi zadoštovati za prestopke, storjene zoper to vodilo.

Mašnik: Ako boš to spolnoval, obljubim ti jaz od strani božje večno življenje. V imenu Očeta in Si†na in sv. Duha.

O. Amen.

3. Tebe Boga hvalimo: tebe Gospoda spoznavamo.

Te aeternum Patrem:
omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli;
tibi coeli et universae
Potestates,

Tibi Cherubim et
Seraphim: incessabili
voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, San-
ctus; Dominus Deus
Sabaoth.

Pleni sunt coeli et
terra Majestatis glo-
riae tuae.

Te gloriosus Apo-
stolorum chorus,

Te Prophetarum lau-
dabilis numerus,

Te Martyrum candi-
datus laudat exercitus.

Te per orbem terra-
rum sancta confitetur
Ecclesia.

Patrem immensae
Majestatis.

Venerandum tuum
verum et unicum Fi-
lium,

Sanctum quoque Pa-
raclitum Spiritum.

Tu rex gloriae, Chri-
ste.

Tu Patris sempiter-
nus es Filius.

Tebe večnega Očeta:
vsa zemlja spoštuje.

Tebi vsi angeli: tebi
nebesa in vse oblasti,

Tebi Kerubini in Se-
rafini: z neprenehlji-
vim glasom kličejo:

Svet, svet, svet; Go-
spod Bog Sabaot.

Polna so nebesa in
zemlja veličastva tvoje
slave.

Tebe slavni zbor
apostolov,

Tebe prerokov hva-
levredno število,

Tebe maternikov
bliščeča hvali vojska.

Tebe po zemeljskem
krogu spoznava sveta
cerkev.

Očeta neizmernega
veličastva.

Častitljivega tvojega
pravega in edinega
Sina,

Svetega tudi Duha
Tolažnika.

Ti kralj slave, Kri-
stus.

Ti Očetov Sin si
večni.

Tu ad liberandum
suscepturus hominem
non horruisti Virginis
uterum.

Tu, devicto mortis
aculeo, aperuisti cre-
dentibus regna coelo-
rum.

Tu ad dexteram Dei
sedes in gloria Patris.

Judex crederis esse
venturus.

Te ergo quaesumus
tuis famulis subveni,
quos pretioso sanguine
redemisti.

Aeterna fac cum
Sanctis tuis in gloria
numerari.

Salvum fac populum
tuum, Domine: et be-
nedic haereditati tuae.

Et rege eos, et ex-
tolle illos usque in ae-
ternum.

Per singulos dies
benedicimus te.

Et laudamus nomen
tuum in saeculum et
in saeculum saeculi.

Dignare Domine, die
isto sine peccato nos
custodire.

Ti, da bi rešil člo-
veka, si sam človek
postal in se ti ni stu-
dilo telo Device.

Ti si premagal želo
smerti in vernim od-
perl nebeško kralje-
stvo.

Ti na desnici božji
sediš v slavi Očetovi.

Verujemo, da sodit
prišel nas boš.

Tebe torej prosimo,
pridi na pomoč svojim
služabnikom, ki si jih
s predrago kervjo od-
rešil.

Daj, da bomo s tvo-
jimi svetimi v večni
slavi šteti.

Reši, o Gospod svoje
ljudstvo in blagoslovi
svojo dedino.

Vladaj jih in po-
vzdigni jih na veke.

Dan na dan te sla-
vimo.

In hvalimo tvoje
ime na veke in vekov
veke.

Blagovoli, Gospod,
ta dan brez greha nas
ohraniti.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos; quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum.

Vsmili se nas, o Gospod, vsmili se nas.

Bodi vsmiljenje tvoje o Gospod nad nami, kaker smo upali náte.

V tebe, o Gospod, sem zaupal, na vekomaj ne bom osramočen.

Dum hymnus cantatur, omnes sodales Fratres (sive soli Discreti aut Consiliarii, si forte Fratrum numerus sit nimis magnus) novo Professo osculum pacis ex ordine dant, dicentes: Pax tecum, quibus ille respondet: Et cum spiritu tuo; eodem modo pacis osculum datur inter sodales Sorores.) Deinde dicitur:*

V. Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

R. A templo sancto tuo, quod est in Jerusalem.

V. Salvum fac servum tuum (salvam fac famulam tuam),

R. Deus meus, sperantem in te.

V. Mitte ei auxilium de sancto,

R. Et de Sion tuere eum (eam).

V. Poterdi, o Bog, kar si storil nad nami.

O. Od svojega svetega tempeljna, ki je v Jeruzalemu.

V. Reši svojega služabnika.

O. Moj Bog, ki v tebe upa.

V. Pošlji mu Gospod pomoč sè svetišča,

O. In sè Sijona ga varuj.

**) Hic ritus de osculo pacis dando: apud nos communiter omittitur.*

V. Nihil proficiat inimicus in eo (ea),

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, cujus misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimae majestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes, ut, qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens, ad praemia futura disponas.

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum

V. Nič naj ne opravi sovražnik nad njim,
O. In sin hudobe naj se ne prederzne, da bi mu škodoval.

V. Gospod vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pridi k tebi.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molimo.

Bog, pri katerem vsmiljenje nima števila in ki ima dobrot neskončen zaklad, tvojemu preljubeznjivemu veličastvu se za podeljene darove zahvalujemo in tvojo dobrotljivost vedno molimo, da ti, ki prošnikom podeliš, česar te prosijo, nje ne zapustiš, marveč jih za prihodnje plačilo pripraviš.

Bog, ki si po neomadeževanem spočetju Device svojemu Sinu vredno prebivališče

praeparasti, quae sumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas.

Domine Jesu Christe, qui frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne in carne beatissimi Patris nostri

Francisci passionis tuae sacra Stigmata renovasti: concede propitius, ut ejus meritis et precibus crucem jugiter feramus, et dignos fructus poenitentiae faciamus.

(*Pro sodali Fratре professo.*) Deus, qui beatum Ludovicum, Confessorem tuum, de terreno regno ad coelestis regni gloriam transtulisti; ejus, quae sumus meritis et intercessione, Regis regum Jesu Christi, Filii tui, facias nos esse consortes.

pripravit, prosimo, da ti, ki si jo zavoljo predvidene smerti ravno tistega svojega Sina slehernega madeža obvaroval, tudi nam po njenih prošnjah k tebi priti dodeliš.

Gospod Jezus Kristus, ki si na telesu našega očeta, sv. Frančiška, ponovil svoje sv. rane, da bi oterpnjenemu svetu zopet v sercé vžgal ogenj svoje ljubezni: dodeli milostno, da bomo po njegovih zaslugah in prošnjah vedno križ nosili in vreden sad pokore obrodili.

(*Za redovnega brata.*) Bog, ki si blaženega Ludovika, spoznavavca svojega, od zemeljskega kraljestva prestavil v slavo nebeškega kraljestva, prosimo, da nas po njegovih zaslugah in prošnjah deležne storiš kralja kraljev Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

(Pro sodali Sorore professa.) Tuorum corda fidelium, Deus miserator, illustra, et beatae Elisabeth precibus gloriosis, fac nos prospera mundi despiciere, et coelesti semper consolatione gaudere.

Deus, qui famulum tuum (famulam tuam) a vanitate saeculi conversum (conversam) ad bravium supernae vocationis assequendum accendis; pectori ejus illabere, et gratiam tuam, qua in te perseveret, illi infunde, ut protectionis tuae munitus (munita) praesidiis, quod te donante promisit, adimpleat, et sancte vivendi aliis exemplum praebens, ad ea, quae perseverantibus promissa sunt, aeterna praemia perveniat. Per Dominum etc. *R. Amen.*

(Za redovno sestro.) Razsvetli, vsmiljeni Bog, serca svojih vernih, in po častitljivih prošnjah blažene Elizabete stori, da bomo srečo tega svetá zaničevali ter se nebeške tolažbe vedno veselili.

Bog, ki svojega služabnika (svojo služabnico) od posvetne nečimernosti spreobrnjenega, vžigaš, da se prizadeva doseči plačilo nebeškega poklica, pojdi v njegovo serec in vlij svojo milost vánj, da bo po nji v tebi stanoviten ostal ter oborožen z obrambo tvojega varstva, spolnil, kar je po tvoji milosti obljubil; drugim vedno dajal zgled svetega življenja ter prišel do večnega plačila, ki je obljubljeno tem, ki stanovitni ostanejo. Po G. N. J. K. . . . *O. Amen.*

Deinde novo Professo benedictionem impertit, quam B. Pater Franciscus super suum discipulum protulit:

Benedicat tibi Dominus, et custodiat te. Ostendat Dominus faciem suam tibi, et misereatur tui. Convertat Dominus vultum suum ad te, et det tibi pacem. Dominus te benedicit. Amen.

Gospod naj te blagoslovi in varuje. Pokaže naj ti Gospod svoje obličje in vsmili se te. Oberne naj Gospod k tebi svoj obraz in naj ti podeli mir. Gospod naj te blagoslovi. Amen.

Tum super omnes:

Benedictio Dei omnipotentis Patris et Filii † et Spiritus Sancti descendat super vos et maneat semper.

R. Amen.

Blagoslov Boga vsegamogočnega, Očeta in Si†na in sv. Duha naj pride doli na vas in ostani vedno.

O. Amen.

Postremo novo Professo pedes Crucifixi exosculandos porrigat, ad signandum perpetuum Jesu Christi amorem et pactum sempiternum.

4. Congregatione demissa, statim in Registro Professionum testimonium inseratur his verbis:

Infrascriptus ego N. Director (sacerdos) ad professionem in Tertio Ordine Poenitentium S. Francisci admisi N. N., qui receperat habitum anno . . . mense . . . die . . . In quorum fidem etc. Subscribit Director vel sacerdos legitime deputatus.

Nota. Instante aliquo vitae periculo, Novitio conceditur, ut Professionem ac-

celeret, eamque etiam coram quocumque confessario faciat, si sacerdos facultate munitus facile haberi nequat, quo casu Ministri Ordinis Generales quemlibet confessarium ea facultate munitum esse declaraverunt. At Professio hoc modo accelerata Registro inserenda non est, antequam mors Professi secuta sit: siquidem aegrotus convaluerit, novam Professionem faciet eaque rite in elencho notabitur.

IV. Papežev blagoslov.

Papežev blagoslov se vsled pooblaščenja sv. Očeta Leona XIII. smé deliti dvakrat v letu, in sicer po obredu papeža Benedikta XIV. Tisti dan in na tistem kraju, kjer škof delé ta blagoslov, se ne smé podeliti. Ker se pa ta blagoslov po obrednih besedah kliče na ljudstvo, se torej smé podeliti le v skupščini zbranim tretjerednikom, ne pa posameznikom. Podeliti ga smé le vodnik dotične družbe.

Director aut sacerdos legitime deputatus, superpelliceo et stola alba indutus, sine ministrorum assistentia ad altare accedet et genuflexus dicet:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Salve fac populum tuum, Domine.

R. Et benedic haereditati tuae.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens et misericors Deus, da nobis auxilium de sancto, et vota populi hujus in humilitate cordis veniam peccatorum poscentis tuamque benedictionem postulantis et gratiam, clementer exaudi; dexteram tuam super eum benignus extende, ac plenitudinem divinae benedictionis effunde, qua bonis omnibus cumulatus, felicitatem et vitam consequatur aeternam. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Deinde, ad cornu epistolae stans, unico signo crucis benedictionem dabit, profereus alta voce haec verba:

Benedicat vos omnipotens Deus Pater et Filius† et Spiritus Sanctus. *R. Amen.*

V. Vesoljna odveza.

Ragun papeževega blagoslova se smé tretjerednikom gotove dni v letu podeliti še drugi blagoslov, s katerim je združen tudi popolni odpustek. Dnevi so naštetí v I. delu. Obrasec, po katerem se deli vesoljna odveza, so določili Leon XIII. in se glasi:)*

**) Pooblaščeni duhovnik v roketu s vijolično štolo moli sledeče molitve klečé pred altarjem; od Misereatur naprej pa stojé na epistelski strani.*

Antiph. Intret oratio mea in conspectu tuo, Domine; inclina aurem tuam ad preces nostras; parce, Domine, parce populo tuo, quem redemisti sanguine tuo pretioso; ne in aeternum irascaris nobis.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster (*secreto*).

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperantes in te.

V. Mitte eis, Domine, auxilium de Sancto.

R. Et de Sion tuere eos.

V. Esto eis, Domine, turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in nobis.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram, ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quaesumus Domine supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende; ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a poenis, quas pro his meremur, eripias.

Deus, qui culpa offenderis, poenitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice, et flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Deinde dicitur: Confiteor Misereatur, Indulgentiam.

Tum sacerdos dicit:

Dominus noster Jesus Christus, qui beato Petro Apostolo dedit potestatem ligandi utque solvendi, ille vos absolvat ab omni vinculo delictorum, ut habeatis vitam aeternam, et vivatis in saecula saeculorum, Amen.

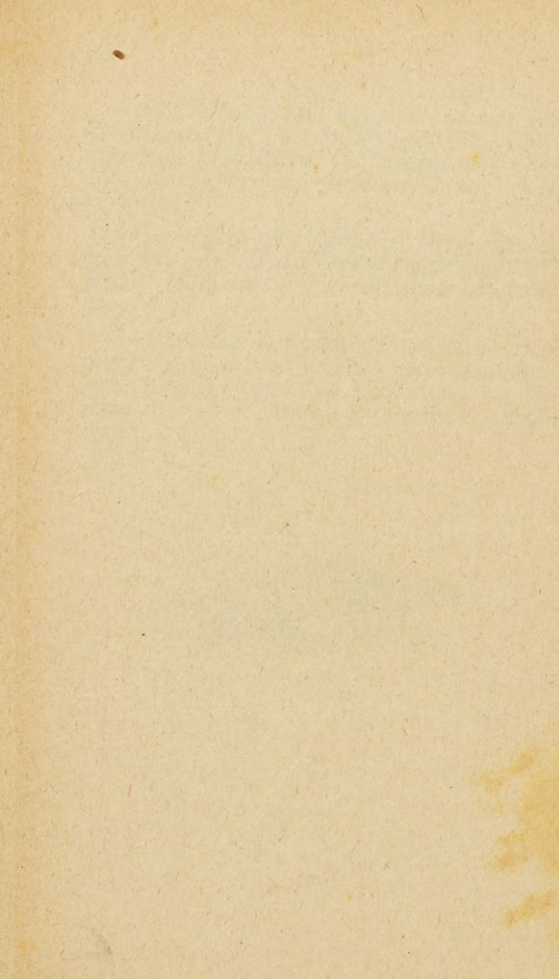
Per sacratissimam passionem et mortem Domini nostri Jesu Christi; precibus et meritis beatissimae semper Virginis Mariae, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, beati Patris nostri Francisci et omnium Sanctorum; auctoritate a Summis Pontificibus mihi concessa, plenariam Indulgentiam omnium peccatorum vestrorum vobis impertior. In nomine Patris et Filii † et Spiritus Sancti. Amen.

In Confessionali omissis caeteris sacerdos incipit: „Dominus noster Jesus Christus, qui beato Petro . . .“ usque ad finem. Sed tunc formula pronuntianda est in singulari.

Quodsi ob particulares circumstantias integra haec formula usurpari nequeat, sacerdos caeteris omissis haec dicat:

Auctoritate a Summis Pontificibus mihi concessa, plenariam omnium peccatorum tuorum Indulgentiam tibi impertior. In nomine Patris et Filii † et Spiritus Sancti. Amen.

KAZALO.

I. del.

Zveličanje v naših dneh. Pomen III. reda sv. Frančiška v sedanjem času	1
Razlaga pravila III. reda	19
Odpustki in pravice tretjerednikov	45
Duhovne milosti, podeljene udom III. reda	65
Važnost in potreba molitve	71
Pogoji dobre molitve	75
Dva zaderžka dobre molitve	83
O notranji molitvi ali premišljevanju	87
O duhovnem branju	93
O duhovnih vajah	96
O mesečni obnovitvi duha	98
Pregled odpustkov bratovščin:	
presvete Trojice	101
presvetega Rešnega Telesa	102
presvetega Jezusovega Serca	104
karmeljske	105
rožnivenske	107

II. del.

Jutranja molitev	113
Molitev apostolata	115
Večerna molitev	116
Zdihljeji	118
Neketere resnice, ketere je treba vsak mesec premisliti	123
Kratek nauk, kako se vdeležuj daritve sv. maše	125
Posebni nameni za vsak dan pri sveti daritvi	127
Zdihljej pred sv. mašo	128
Sv. maša	129
Sv. maša s premišljevanjem terpljenja Gospoda Jezusa Kristusa	141
Sv. maša, kaker jo duhovnik opravi na praznik presvete Trojice	153
Črna sv. maša	179
Spovedne molitve	207
Obhajilne molitve za vse dni v tednu	221
Češčenje presv. Trojice.	
Darovanje	308
Molitev k preblaženi Devici	310
Tri božje čednosti	311
Kesanje	312
Molitev in darovanje ob začetku dneva	313

Darovanje ob času sv. maše	315
Darovanje za vsako jutro	316
Molitve v čast sv. Duhu	317
Pridi sv. Duh	318
Molitve k Jezusu:	
Priporoči se Jezusu z njegovimi sed-	
mimi besedami na križu	319
Pobožne prošnje sv. Avgušтина	320
Molitve iz knjige „Hodi za Kristu-	
som“	321
Molitev k božjemu detetu Jezusu	322
Molitev k Jezusu v Najsvetejšem	
zakramentu	323
Počeščenje in sprava	325
Spravna molitev in zdihljej k pre-	
svetem zakramentu	330
Zdihljej	331
Molitve k presvetemu zakramentu	
in Sercu Jezusovemu	331
Molitev: Duša Kristusova	332
Molitve sv. Alfonza Ligvorija za	
obiskovanje presv. Reš. Telesa	332
Molitev k Jezusu v najsvetejšem za-	
kramentu	334
Molitev pri obiskovanju presvetega	
zakramenta	335
Molitev mej povzdigovanjem	336

Duhovno sv. obhajilo (sv. Alfonza Ligvorskega)	336
Molitev k terpečemu Jezusu	337
Molitev : Glej, o dobri in presladki Jezus	338
Mala krona v čast sv. Jezusovemu Sercu	339
Vsakdanje darovanje sv. Jezusovemu Sercu	343
Molitev k bičanemu Jezusu	344
Pobožnost k brezmadežni Devici Mariji	346
Devetdnevnica pred praznikom brezmadežnega spočetja Marije Device	348
Devetdnevna pobožnost k Mariji prečisti Devici v nebesa vzeti	355
Premišljevanje na praznik Marijinega vnebovzetja	376
O Gospa moja	379
„Magnificat“ ali: Moja duša poveljuje Gospoda	379
Molitev sv. Alfonza Ligvorija	380
Svetega Alojzija izročenje v Marijino varstvo	382
„Memorare“ ali: Spomni se, o premila Devica	382
Molitve na čast Marije : vedne pomoči	383
Molitev k žalostni Materi božji	386

Molitev k sv. Sercu Marijinemu	388
Hvalnica na čast presv. Serc Jezusa in Marije	389
Molitev k Mariji: „Pomoč kristijanov“ in „Kraljica sv. rožnega venca“	390
Molitev k prebl. Devici Karmeljski	392
Molitev k Mariji	393
Pobožnost na čast Marije	394
Molitev k brezmad. Devici Mariji, materi božji in pomočnici kristi- janov	395
Pobožnost k sv. redniku Jožefu	396
Sedem žalosti in radosti svetega Jožefa	397
Sedem prošenj in molitev k svetemu Jožefu	404
Molitve za tri glavne praznike sve- tega Jožefa:	
1. Molitev za praznik zaroke sv. Jožefa s prebl. Devico Marijo	410
2. Molitev za praznik sv. Jožefa	412
3. Molitev za praznik varstva sv. Jožefa	414
Molitev za devetdnevno pobožnost k sv. Jožefu	416
Darovanje	417

Češčenje sv. očeta Frančiška	418
Pozdrav sv. očetu Frančišku, okraše- nemu s peterimi sv. ranami	419
Češčenje peterih ran sv. očeta Fran- čiška	420
Izročitev peterim ranam sv. Fran- čiška	424
Molitev k sv. očetu Frančišku, da bi dobili po njegovi priprošnji milost posnemati ga v čednostih	425
Molitev k sv. očetu Frančišku, da bi po njegovi prošnji dobili milost stanovitnosti	427
Molitev k sv. očetu Frančišku, da bi po njegovi priprošnji dobili odpuščenje grehov in srečno vmerli	427
Devetdnevica k sv. očetu Fran- čišku	429
Pet serafinskih nedelj s popolnimi odpustki	438
Češčenje sv. Antona Padovanskega:	
Molitev k sv. Antonu za kako po- sebno milost	469
Molitev, s katero si sv. Antona iz- volimo za svojega patrona	470
Molitev, da se dobi pomoč svetega Antona	471
Molitev v vseh nadlogah	472

Pobožni vzdih k Jezusu, da se na pripročijo sv. Antona odvernejo vse nesreče	473
Blagoslov sv. Antona zoper skuš- njave peklenskih duhov	475
Responzorij ali napevek	476
Responzorij sv. Antona v obliki molitve	478
Pobožne molitve k sv. Antonu v vseh potrebah :	
I. Smert	480
II. Zmota	481
III. Strah	482
IV. Pekel	483
V. Gobova bolezen	484
VI. Bolezni	485
VII. Morje	486
VIII. Vezi ali okovi	486
IX. Poškodovani ud	487
X. Zgubljeno blago	488
XI. Nevarnosti	489
Molitev v nepričakovanih nesrečah	490
XII. Sila	491
Pobožnost devetih torkov ,	492
Molitev, ako še nisi bil vslišan	508
Zahvala za prejeto milost	509

Češčenje sv. Elizabete.

Kako častimo sv. Elizabeto	511
Molitev k sv. Elizabeti	513
Druga molitev k sv. Elizabeti	514
Kratka devetdnevica na čast svete Elizabete	516
Tri molitve na čast sv. Ludoviku, pa- tronu tretjega reda	520
Molitev k sv. Ani	523
Molitev k sv. Joahimu in sveti Ani za stanovsko čistost	524
Molitev k sv. Klari asiški	526
Molitev k sv. Margariti	529
Molitev k sv. gorkumskim marternikom	529
Napevek v čast sv. Frančišku Solanu, pomočniku o potresu	531
Molitve za razne namene in potrebe:	
Molitev kerščanske družine	533
Molitev za spolnjevanje kerščanskih dolžnosti	535
Molitev za sv. čistost	537
Molitev za papeža	539
Molitev za mir	539
Molitev za spreobrnjenje krivo- vercev in razkolnikov	540
Molitev za vmirajoče	541
Molitve v čast svetemu Jožefu za vmirajoče	542

Molitev za srečno smert	543
Molitev k sv. Barbari za srečno smert	543
Litanije:	
presvetega imena Jezusovega	545
v čast presvetemu Sercu Jezusovemu	549
lavretanske	552
vseh svetnikov	559
svetnikov treh redov sv. Frančiška	570
Kratek pouk o sv. križevem potu:	
1. Zgodovinski pregled	579
2. Pogoji za zadobljenje odpustkov	581
3. Odpustki sv. križevega pota	583
4. Križ z odpustki svetega križevega pota	584
Sveti križev pot	588

III. del.

Obrednik III. reda sv. Frančiška.

I. Molitve pri zborih:	
1. Pred zborom:	
<i>a)</i> Navadno	621
<i>b)</i> Slovesno	623
2. Po zboru	625
II. Sprejem	629
III. Obljuba	639
IV. Papežev blagoslov	650
V Vesoljna odveza	651

SLAVA BOGU!

